

KOMPAS

kalendář (nejen) pro mladé lidi

Auflage 2016

© by **GBV**

Mit freundlicher Genehmigung von CSV Hückeswagen

GBV Dillenburg GmbH

Eiershäuser Straße 54

35713 Eschenburg

GERMANY

www.gbv-dillenburg.de

Milí přátelé,

představujeme Vám Kompas, kalendář pro mladé lidi asi od osmi do patnácti let. (Ale také pro všechny, ať mladší nebo starší, kteří by si jej rovněž rádi četli.)

V Kompasů najdete texty pro každý den: jeden verš z Bible, o kterém můžete přemýšlet, zajímavou zprávu, příběh nebo některou událost z Bible. Přibližně jednou za týden naleznete v Kompasů také různé hádanky, pokusy nebo návody ke zhotovení si něčeho.

Jednou týdně je na pokračování průběžně 52krát v roce vysvětlováno Evangelium Marka. Máme pro Vás dobrou radu: přečtěte si v Bibli celý uvažovaný text.

Pro vlastní „tiché chvílky“ před Bohem najdete hned pod datem plán čtení Bible.

Ale teď ještě něco k názvu Kompas. Pročpak se kalendář vlastně tak jmenuje? Snad proto, že slovo kalendář i slovo Kompas začínají obě písmenem „k“? To jistě ne. Kompas má ukazovat správný směr. – To může v nejhorším případě (např. když zabloudíme v horách) zachránit život. Kompas je ukazatelem. Tak tomu má být i

v tomto kalendáři. Má být ukazatelem k Bohu a k Jeho Synu Ježíši Kristu. Nechte se překvapit. 365krát. Každý den znovu!

A ještě něco: pište nám, prosím, své názory, tipy, myšlenky. Napjatě očekáváme Vaše reakce!

P. S. Pokud ještě nemáte vlastní Nový zákon (2. část Bible), můžete si ho u nás zdarma objednat.

Jednotlivé lístky tohoto kalendáře byly přeloženy z různých ročníků německého kalendáře

„**Kompass, für junge Leute**“

vydavatele

Christliche Schriftenverbreitung Hückeswagen.

ŠÍŘENÍ PÍSMY SVATÉHO

Nabočany 19

538 62 Hrochův Týnec

www.sirenipismasvateho.cz

sirenipismasv@atlas.cz

1. ledna

Plán čtení Bible: Jan 1,1-5

Jásám nad tvým slovem jako ten, kdo našel velkou kořist.

Žalm 119,162

Poklad z Oak Islandu, Ostrova Dubů

Několik mladíků objevilo na tomto ostrově v roce 1795 na jednom prastarém dubu zpuchřelý provaz s kladkostrojem. Přímo pod ním se v zemi nalézala prohlubeň. Hned začali kopat. V třímetrové hloubce narazili na vrstvu dubových fošen. Totéž se opakovalo v hloubce 6 a 9 metrů. Další kopání však vzdali.

V roce 1804 začali jiní hledači pokladů znovu kopat. Dostali se až do hloubky 30 metrů, kde narazili na vrstvu křemenů a našli kamennou desku, na které bylo něco vytesáno. Prosakující podzemní voda přerušila jejich činnost.

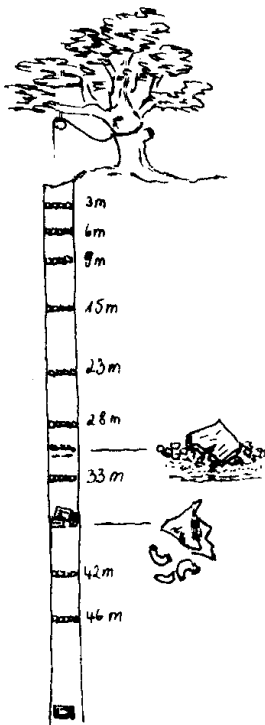
V roce 1850 provedla profesionální skupina záchránářů hlubinný vrt. Ti se dostali do hloubky

35 metrů a vynesli na denní světlo popsany útržek pergamenu a dvě malé hrudky zlata. Opět je zastavila proudící spodní voda.

Přes mnoho dalších pokusů až dodnes nikdo přesně neví, jaký poklad se skrývá v této šikovně umístěné šachtě.

Také ty můžeš v novém roce hledat poklady. Pokladem je Boží slovo. V něm se dočteš, že tě Bůh miluje, že má s tebou plán, že ti chce odpustit všechny hříchy a že ti bude rád pomáhat.

Hledej – poklady – čti si tento rok Bibli – s novým pohledem a s otevřeným srdcem.

2. ledna

Plán čtení Bible: Jan 1,6-13

Ježíš jí řekl: „Já jsem vzkříšení i život. Kdo věří ve mne, i kdyby zemřel, bude žít.

Jan 11,25

Zlatá horečka 1

V roce 1849 vypukla v Americe zlatá horečka. Všude lidé prodávali vše, co měli, a vydávali se směrem do Kalifornie. Mnozí z nich rýžovali zlato z písku řek, jiní se prokopávali do skal, v naději, že narazí na zlatou žílu, která se v těchto skalách nachází a rozprostírá se do šířky i hloubky. Když některý zlatokop narazil na místo, které by s velkou pravděpodobností mohlo skrývat zlato, označil své území (tzv. claim) tak, že vytyčil kolíky. V nejbližším městě pak ohlásil svůj nárok na tento úsek země a dostal písemné potvrzení. Teprve teď mohl oficiálně začít kopat zlato a to, co případně nalezne, prodávat.

Zpráva o kalifornském zlatě, která se šířila celým světem, se dostala až k Danielovi do Sicílie.

Jako pro mnoho chudých lidí ze staré Evropy, tak i pro Daniela bylo zlato poslední nadějí před úplnou chudobou. Byla to nejistá naděje. Naproti tomu naděje, kterou nabízí Bůh v Pánu Ježíši, je naprosto jistá: život s Pánem Ježíšem nás jistě a bezpečně nese – v životě, ve smrti, ale i po smrti.

Danielo se s nejnutejnější zlatokopeckou výstrojí dal do práce. Měl jen to nejnutejnější: mulu na ježdění, stan k bydlení a své nářadí. Nahoře v horách vytyčil svůj úsek (claim).

3. ledna

Plán čtení Bible: Jan 1,14-18

At' se vaše srdce nechvěje. Věříte v Boha, věřte i ve mne.

Jan 14,1

Zlatá horečka 2

Poté, co Danielo vyznačil v horách svůj claim, začal kopat. První měsíc kopal a kopal, ale neměl zdar. Mrzutě kopl do nějakého kamene, aby ho odhodil stranou. Tu však si všiml vrstvy křemene a vstříc mu zasvítily zvláště žlutavý lesk. Vzal ten úlomek kamene do rukou: Kamenem prostupovala čistá, lesknoucí se zrníčka zlata. Temperamentní Sicilan radostí vykřikl, vyhodil svůj klobouk do vzduchu a nepřetržitě tančil a jásal. Náhle si všiml dvou zlatokopů, které přilákalo jeho jásaní. Byli to jeho sousedé, kteří tam už celé měsíce neúspěšně kutali zlato. Danielo jim ukázal, co našel. Oni si vyměnili závistivé pohledy. Danielo si toho nevšiml, protože byl plný svého štěstí. Rychle ještě jednou pevně přitloukl kolíky, které ohraničovaly

jeho úsek. Věděl, co teď musí udělat: nechat zapsat svůj claim. Vyšvihl se na mulu a ujížděl do nejbližšího města. Ani na chvíli nepřemýšlel o závisti sousedů. Poklad v horách patří jemu, Danielovi. A nikomu jinému!

Naproti tomu, věčný Boží poklad je k dispozici všem. Je to věčný život, věčné bezpečí, věčná jistota v Boží blízkosti. Kdo chce mít tento poklad, nemusí kopat hluboko. Bůh ho dává každému volně k dispozici. Jeho podmínkou je: otevřeně před Bohem vyznat své hříchy a obrátit se k Němu a od nynějška žít s Ním.

4. ledna

Plán čtení Bible: Jan 1,19-28

Bůh říká: „Protože jsi byl vzácný v mých očích a vážený, a já jsem tě miloval, dal jsem lidem za tebe a národy za tvůj život.“

Izaiáš 43,4

Zlatá horečka 3

Když se Danielo vracel ke svému nalezišti zlata s potvrzením o úseku a státem ověřeným plánem polohy v kapse, tu na něho již čekali oba jeho sousedé. Přátelsky jej prosili, zda by se chtěl podívat na zlatou žílu, na kterou ráno narazili. Danielo ještě nesl ranec s převázanou dekou – potřeboval ji při přenocování ve městě. Bezmyšlenkovitě vzal tu deku pod paži, jak společně sestupovali po svahu dolů. Za jednou skálou náhle narazili na opuštěnou důlní šachtu. Možná tu před několika měsíci vyhloubili zlatokopové díry a tunely hluboko do skály – v naději, že najdou zlato. Otvor do šachty byl přikryt prkny. Soused vysvětloval: „Tady dole jsme našli zlatou žílu.“ Oba nechali Daniela, aby

jako první šlápl na prkna – a v tu chvíli se pod ním zlomilo zřejmě zpuchřelé prkno. Padal a padal a řítil se do hloubky. Prudce dopadl do kaluže s ledovou vodou a upadl do bezvědomí. Jen jeho raneček se zapomenutou dekou zmírnil prudký náraz a to mu zachránilo život. Když se probрал z bezvědomí, viděl nad sebou svítit hvězdy. Odhadoval, že šachta může být hluboká asi 10 metrů. A věděl, že upadl do pasti. Poklad, který našel, se stal jeho záhubou. Jeho život je teď bezcenný.

Před Bohem není ani jeden člověk bezcenný. Naopak: Bůh životem Svého milovaného Syna Ježíše zaplatil za to, aby každý jednatlivec měl šanci přijít k Němu. Tak drazí Mu jsme!

5. ledna

Plán čtení Bible: Jan 1,29-34

Odkud jsou války a boje mezi vámi? Zdali ne odtud – z vašich rozkoší, které bojují ve vašich údech?

List Jakubův 4,1

Zlatá horečka 4

Žádostivost sousedů přivedla Daniela do zlé situace. Závist nebo žárlivost mocně pohánějí ke zlému toho, kdo je jimi naplněn. Můžeme nad nimi v sobě zvítězit jedině tak, že tyto vlastnosti odkryjeme před Pánem Ježíšem, dříve než uškodíme sobě a druhým.

Danielo nemůže být vysvobozen z této úzké šachty dolu. Vzduch je tu těžký a dusný, voda na dně šachty ledová. Stěny šachty jsou lámavé, drobivé, když zkouší po nich vyšplhat. Myslí si: ani kočka by neměla šanci. Chodí sem a tam. Najednou zakopne o kus dřeva. Zapomenutý hornický špičák! „Děkuji, Bože,“ říká v duchu Danielo. Špičák opakovaně vždy zasekne do stěny a vyšplhá se postupně asi do

poloviční výšky šachty. Odtamtud vychází boční chodba, která vede několik metrů pod povrch země. Posledních několik metrů sutě musí prokopat. Téměř klesá vyčerpáním a hladem. K tomu pracuje v naprosté tmě a mnohdy ho opouští odvaha. Vyplatí se celá ta námaha? Dokáže to vůbec?! A pokud ano, na kterém – možná neschůdném – místě se dostane ven? Vyčerpání a následky zřícení mu ještě dodávají. A pak – poslední kopnutí špičákem ... a ... světlo!

6. ledna

Plán čtení Bible: Jan 1,35-42

„Neshromažďujte si poklady na zemi, kde je ničí mol a rez a kde zloději prokopávají a kradou. Shromažďujte si poklady v nebi, kde je není mol ani rez a kde se zloději neprokopávají ani nekradou.“

Matouš 6,19.20

Zlatá horečka 5

Být bohatý – to je sen. Budu si moci koupit, co budu chtít, a to je přece něco úžasného! Že to tak nemusí být, dokazují nešťastní bohatí lidé, o nichž píší noviny. Samozřejmě to neznamená, že chudí jsou automaticky šťastní. To sotva! Ale na čem závisí „šťěstí“? „Šťěstí“ v životě, to je naplnění Božího plánu v našem životě. A to, zda ho mám (nebo ne), záleží na vlastním rozhodnutí každého člověka!

Danielo unikl té strašné šachtě, která mu hrozila smrtí. Teď se však bojí, že nablízku jsou jeho vrazi. Vleče se, jak může rychle, k nejbližší

cestě. Když kolem jede vůz, tažený koňmi, z posledních sil se vyškrábe nahoru – do teplého, měkkého sena. Kočí si ho nevšiml. A Danielo upadá do bezvědomí. Když přichází k sobě, je temná noc.

Uviděl světélko osamělé farmy a sklouzl po seně na silnici. Úplně vyčerpaný se konečně dopotácel a doplazil k tomu světlu! Pak se napřímil a natáhl se k oknu. V tu chvíli uvnitř míst-

nosti farmář John Ross pozdvihl hlavu – a uviděl za oknem přízračně bledou tvář.

John je odvážný. Spěchá ven. Tu proti němu klesá Danielo. Farmář bere vyhublého Sicilana do náruče a ukládá ho do postele. Jeho manželka vaří polévku. Ale cizinec chce nejdříve vypovědět svůj příběh. Končí slovy: „Děkuji za všechno. Odkazuji vám svůj claim. Ale nedopřejte klidu mým vrahům. Podívejte se do mé kapsy. Tam najdete mé potvrzení o vlastnictví a plánek polohy.“

Pak k smrti vyčerpaný upadl do hlubokého spánku, ze kterého se už neprobudil.

7. ledna

Plán čtení Bible: Jan 1,43-46

Neboť kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce.

Matouš 6,21

Zlatá horečka 6

Spolu se šerifem se vydává John Ross na cestu, aby dopadli oba viníky, a ti neujdou trestu. Daniello byl pohřben za domem Rossovy rodiny. Rodina Rossova se stala milionáři – pomocí dědictví chudého Sicilana Daniela.

„Kde je tvůj poklad, tam bude i tvé srdce,“ řekl kdysi Pán Ježíš.

Jeden z těch, kdo nasadili všechno – celý svůj život, aby našli vysněný poklad, byl Němec Heinrich Schliemann. Jako dítě byl nadšený vyprávěním dějin starých Řeků. Zvláště jej zaujala tisíciletí stará báseň slepého pěvce Homéra o zániku města Tróji (v dnešním Turecku). Nejdříve si Schliemann vydělal jako podnikatel dost peněz, až konečně ve 48 letech roku 1870 skutečně vykopal Tróju a přitom našel nesmírné poklady.

Ale zдалipak Schliemann někdy přemýšlel o tom, že tento druh pokladů pro něho po jeho smrti už nebude mít žádnou cenu? To nevíme. Příklady pokladů, které „přetrvají“, (protože jsou shromažďovány „v nebi“):

– pocit blaha pro tvou upracovanou maminku, když některou sobotu převezmeš mytí nádobí, čištění bot, vysávání prachu, vynášení odpadků...;

– telefonický hovor s prarodiči (jak se jim vlastně daří?) nebo ještě lépe: navštívíš je;

– odpoledne si budeš hrát s malými sourozenci;

– čokoládové srdíčko nebo verš, jenž dodá odvalu staršímu sourozenci, který má plno učení a stres před blížícím se vysvědčením;

– nebo ... (ty sám máš určitě mnohem lepší nápady!)

8. ledna

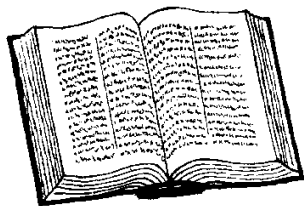
Plán čtení Bible: Jan 1,47-51

A z nebes zazněl hlas: „Ty jsi ten můj Syn, Milovaný, v tobě jsem našel zalíbení.“

Marek 1,11

Text z Bible: Marek 1,1-13

Marek obdržel od Boha veliký úkol: Podej zprávu o mém Synu jako o dokonalém služebníkovi. Popiš Jeho život na této zemi, jak neúnavně pracoval a byl hotov „dát svůj život jako

výkupné za mnohé.“

Marek začíná nejdřív zprávou o jiném velkém Božím služebníkovi: o Janu Křtiteli. Jan volal lidi, aby vyznávali hříchy, a zvěstoval příchod Pána Ježíše. Ježíš Kristus je sice v tomto Evangeliu popsán jako Boží služebník. Jan ale říká, že není hoden tomuto Ježíši rozvázat řemínky Jeho sandálů. A když Jan křtil Ježíše v Jordánu,

stal se Boží hlas z nebe: „Ty jsi můj milovaný Syn, v tobě jsem našel zalíbení.“ Každý to má slyšet: Pán Ježíš je větší než Jan Křtitel, i když se nechal od něho pokřtít. A: On je Boží Syn.

Když ďábel potom chtěl Pána Ježíše na poušti pokoušet, nenašel žádný bod, na který by mohl navázat.

A tak na začátku tohoto Evangelia je naprosto jasně a neměnně řečeno: Pán Ježíš je Boží Syn a dokonalý Boží služebník. Služebník, který vždycky činí Boží vůli a nikdy nečiní hřích.

9. ledna

Plán čtení Bible: Jan 2,1-5

Hospodin Bůh vzal člověka a umístil ho v zahradě v Edenu, aby ji obdělával a střežil.

1. Mojžíšova 2,15

Co se stalo v zahradě 1 (zahrada Eden)

První ze všech lidí, kteří kdy žili, byl ..., jak že se jmenoval? Ano, byl to Adam! Stvořil jej sám Bůh. Bůh vzal prach ze země a stvořil člověka. A co bylo nejdůležitější: Bůh tomuto člověku daroval život, učinil Adama stvořením, které mohlo přemýšlet, mluvit, vidět, slyšet, cítit a pohybovat se. Život pochází vždy od Boha. Adam byl perfektně stvořený člověk a v zahradě mohl ..., ale ještě jednou, jakpak se jmenovala zahrada? Asi si myslíš: „To ví přece každý, že Adam bydlel v zahradě Eden!“

Tam v Eden bylo všechno krásné. Byly tam stromy, květiny a zvířata, a Bůh řekl Adamovi, že může jíst ovoce z každého stromu zahrady, pouze ne ovoce, které rostlo na stromě vědění

dobrého a zlého. Adam mohl pojmenovat zvířata a měl pečovat o zahradu. Opravdu všechno bylo v Eden dokonalé.

Ale ještě neexistoval druhý člověk. Adam byl sám. Proto Bůh rozhodl, že utvoří pro Adama ženu. Nechal Adama usnout hlubokým spánkem, vyňal mu jedno žebro a z něho utvořil ženu. Konečně tu byl člověk, který se k Adamovi přesně hodil. Později dal Adam své ženě jméno: Eva.

Žel, že se potom stalo něco hrozného. Adam a Eva udělali něco, co Bůh nechtěl. Jedli ze zakázaného ovoce! Bůh je musel vyhnat ze zahrady Eden, protože Ho neposlechli. Od toho dne byl pro ně život těžší a jednoho dne museli zemřít. Bůh nyní udělal Adamovi a Evě oděv z kůže. Na to musel zabít nějaké zvíře.

Bůh už tehdy věděl, že také Jeho Syn, Ježíš Kristus, jednou na této zemi zemře. Že na sebe vezme trest za tento první hřích a za mnoho jiných hříchů, které ještě budou následovat. Lidé mohou být osvobozeni od své viny, když uvěří v Pána Ježíše a vyznají Mu zlé věci ze svého života.

10. ledna

Plán čtení Bible: Jan 2,6-11

Po těch slovech vyšel Ježíš se svými učedníky za potok Cedron, kde byla zahrada, do níž vešel on i jeho učedníci. Také Juda (Jidáš), který ho zrazoval, to místo znal. Ev. Jana 18,1.2a

Co se stalo v zahradě 2 (zahrada Getsemane)

Uplynuly asi čtyři tisíce let od doby, kdy Adam a Eva udělali první hřích a kdy je Bůh musel vyhnat ze zahrady Eden. Na této zemi žijí rozděleně milióny lidí. Už dávno nemluví všichni stejnou řečí. Existují bohatí a chudí lidé. Jsou mocní a utlačovaní. To všechno jsou následky toho, že se člověk postavil proti Bohu. Ale velký Bůh v nebi má stále ještě rád lidi. Ačkoli činili tolik zlých věcí, poslal Svého Syna, Ježíše Krista, na tuto zem. Už dávno před tím Bůh dal oznámit lidem z izraelského národa, že jednou přijde Vykupitel, který chce lidi osvobodit od hříchu, aby mohli přijít k Bohu. A nyní se to opravdu stalo: Boží Syn, Pán Ježíš, žil jako člověk v izraelské zemi.

Už jeho rodiště bylo přesně tam, jak to čteme v prorocké knize proroka Micheáše: v Betlémě, malém judském městě. A Pán Ježíš činil věci, které nemohl činit nikdo jiný: uzdravoval nemocné lidi, dokonce i křísil mrtvé, a mluvil lidem o velkém Bohu, o Svém Otci v nebi. Mluvil také o tom, že člověk může přijít k Bohu jen tehdy, když uvěří v Něho, v Pána Ježíše, a když mu je líto zlých věcí, které udělal. Neboť Pán Ježíš sám vzal na sebe trest za všechny hříchy lidí, kteří v Něho věří.

Něco takového však většina lidí v Izraeli nechtěla slyšet. Vyznat hříchy, věřit v tohoto Ježíše jako v Božího Syna...? Ne, s tím nechtěli nic mít. Proto ukuli plán: „Zabijeme ho! Pak přestane nepokoj. Chytíme ho a dovedeme jej k římskému guvernérovi Pilátovi. Ten ho odsoudí k smrti!“ Jidáš, jeden učedník Pána Ježíše, se stal zrádcem: na Olivetské hoře byla tato zahrada Getsemane. Pán Ježíš tam chodil často se Svými učedníky. Tam Jej chtěli přemoci a odvést. A opravdu: po slavení hodů beránka šel Pán Ježíš se Svými učedníky právě do této zahrady...

11. ledna

Plán čtení Bible: Jan 2,12-17

Tedy s nimi Ježíš přišel na místo zvané Getsemane.

Matouš 26,36

Co se stalo v zahradě 3 (zahrada Getsemane)

Pán Ježíš věděl, že tato chvíle přijde. Je Boží Syn. Ví všechno. Proto pro Něho byla léta zde na zemi tak těžká: Protože věděl, že Mu rozumí jen velmi málo lidí, že většina lidí Jej vůbec nechce, že Ho nenávidí, a brzy ... brzy Jej usmrtí. Pán Ježíš věděl i to, že Jej chtějí chytit v této zahradě Getsemane. Přesto tam šel. Jeho Otec v nebi, Bůh, to chtěl, a proto to učinil.

Když přišli do zahrady Getsemane, šel Pán Ježíš ještě kousek dál sám. Nyní se musel modlit, musel mluvit se Svým Otcem v nebi. Pro Pána Ježíše to byly hrozně těžké chvíle, Jeho smrt byla tak blízko před Ním. On věděl všechno, co na Něj přijde: že Ho zajmou a budou vyslychat, že Jej ukrutným způsobem budou bít a z posměchu Mu dají na hlavu korunu z trní. Pak Ho

odsoudí k smrti, a nakonec Jej na vrchu Golgota ukřižují. Přitom Jeho ruce a nohy probijí hřebíky. Pak vztyčí kříž a mnoho lidí se na Něho bude dívat a bude se Mu posmívat.

Ale Pán Ježíš také věděl, že to ještě nebude to nejhorší. To, že Ho tam lidé nechají samotného, bylo jako nic proti tomu, že dokonce Bůh, který přece byl Jeho Otec, se od Něho odvrátí. Pán Ježíš sám nikdy neučinil ani jediný hřích, ale tam na kříži vzal na sebe vinu lidí, kteří v Něho věří. Bůh se nemůže dívat na hřích. Proto nechal Svého Syna po ty tři hrozné hodiny na kříži samotného a trestal Jej za hříchy jiných lidí.

To všechno Pán Ježíš věděl, když byl tam v zahradě Getsemane. A přesto se modlil k Otci: „... A však ne jak já chci, ale jak ty.“ Udělal to z lásky. Z lásky k tobě a ke mně.

12. ledna

Plán čtení Bible: Jan 2,18-22

Na tom místě pak, kde byl ukřižován, byla zahrada a v té zahradě nový hrob, v němž ještě nebyl nikdo pochován. Tam ... Ježíše položili.

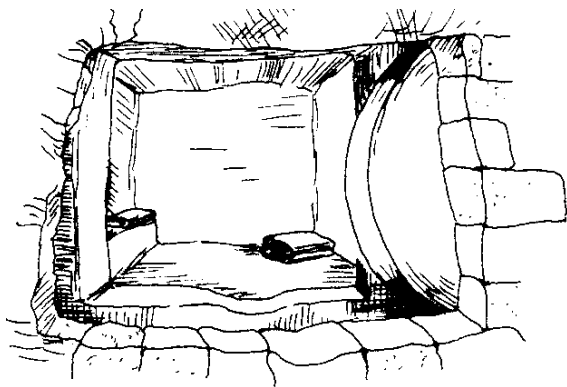
Jan 19,41.42

Co se stalo v zahradě 4

Nyní bylo již po všem. Všechno se stalo přesně tak, jak to Pán Ježíš předem věděl: Jeho zajetí, výslechy a pak nakonec ukřižování. Byly tu ty tři hrozné hodiny, ve kterých na celém světě za dne nastala tma, protože nikdo se nesměl dívat, jak veliký, svatý Bůh trestá Svého Syna za viny jiných lidí. Pán Ježíš zemřel. On sám obětoval Svůj život, protože chtěl naplnit Boží plán. Lidé mají mít možnost přijít k Bohu a jednou trávit věčnost u Něho v nebi.

Mrtvé tělo Pána Ježíše ještě viselo na kříži. Nastal večer a pojednou přišel jeden člověk, Josef z Arimatie, šel k Pilátovi, římskému guvernérovi, který vyslovil rozsudek smrti Pána Ježíše. Josef řekl: „Dej mně, prosím, tělo Ježíše Krista.

Chtěl bych je pohřbít.“ Pilát to dovolil. Spolu s Nikodémem Josef balzamoval tělo Pána Ježíše a zavinul je do prostěradel. Tehdy se to u Židů takto běžně dělalo. A pak Jej donesli do zahrady, která vůbec nebyla daleko od Golgoty, a položili Pána Ježíše do hrobu, který byl vytesán ve skále. Dosud nikdy tam nebyl nikdo pohřben. Před vchod do této jeskyně přivalili veliký kámen. Byl to pohřeb, jaký tehdy měli bohatí lidé. Josef a Nikodém poznali: I když Pán Ježíš byl zde na zemi chudý, ve skutečnosti byl bohatší než všichni: Byl Boží vlastní Syn a král Izraele!

13. ledna

Plán čtení Bible: Jan 2,23-25

Anděl ... promluvil ...: „Vy se nebojte. Vždyť vím, že hledáte Ježíše, toho ukřižovaného. Není zde, neboť byl vzkříšen, jak řekl.“

Matouš 28,5.6a

Co se stalo v zahradě 5

Vůdcové izraelského národa vlastně mohli být spokojeni: jejich plán fungoval. Usmrtili Ježíše Krista, muže, který říkal, že je zaslíbený Vykupitel. Ten, o kterém to Bůh už dávno předtím oznámil. Nyní již nemohl zneklidňovat srdce a svědomí lidí. Nebo přece? Vzpomněli si, že Pán Ježíš řekl: „Po třech dnech opět vstanu.“ Možná, že bude přece lépe, když nechají Jeho hrob hlídat. Samozřejmě nevěřili tomu, že by opravdu mohl zase ožít, ale byli tu přece ještě Jeho učedníci! Mohlo by se stát, že by Jeho tělo po třech dnech tajně vynesli z hrobu, aby pak všude zvěstovali: „On vstal z mrtvých.“ Ne, takové riziko vůdcové izraelského národa raději nechtěli podstoupit. A tak bylo postaveno před

skalním hrobem v této zahradě více stráží. Kromě toho zapečetili kámen. Kdyby někdo otevřel hrob, pečeť by se hned zlomila. Potom přišel třetí den po smrti Pána Ježíše. Bylo to velmi brzy ráno, za ranního svítání. Dvě ženy chtěly přijít k hrobu. Tu se stalo velké zemětřesení. A co to? Anděl sestoupil z nebe dolů, on sám vypadal jako blesk a jeho oděv byl sněhobílý! – Odvalil od hrobu ten těžký kámen a posadil se na něm. Ze strachu před ním se strážníci třásli a utekli pryč.

Potom začal ten anděl mluvit. „Vy se nebojte,“ řekl ženám. A pak se ženy dověděly, že Pán Ježíš již není v hrobě, že opravdu vstal z mrtvých a že žije. Důkazem byl prázdný hrob, do kterého mohly nahlédnout. Byl opravdu prázdný. Plné radosti běžely ženy odtud pryč, aby to vyprávěly učedníkům. Ještě byly na cestě, když je někdo potkal: sám Pán Ježíš! Skutečně je to tak: Ježíš Kristus, Boží Syn, žije!

14. ledna

Plán čtení Bible: Jan 3,1-3

Hledáte Ježíše Nazaretského, toho ukřižovaného. Byl vzkříšen z mrtvých, není tu.

Marek 16,6

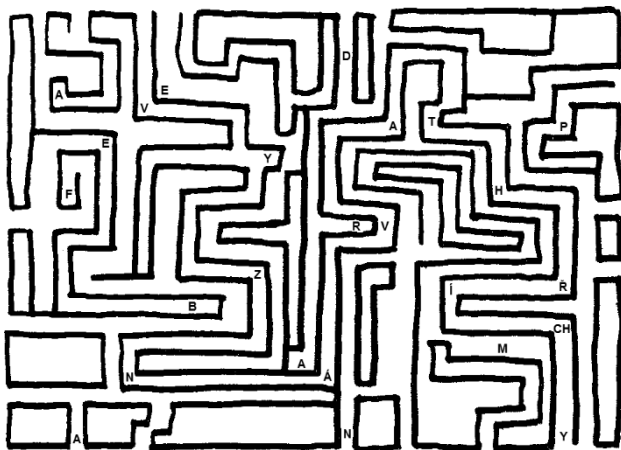
Co se stalo v zahradě 6

Zdalipak si učedníci a učednice tehdy již jasně uvědomovali, jaký význam pro ně má vzkříšení Pána Ježíše? A zároveň také pro všechny lidi, kteří věří v Pána Ježíše? Pán Ježíš zvítězil nad smrtí, a ještě víc, zrušil důsledky strašné katastrofy, která se stala v zahradě Eden; zrušil tyto důsledky pro všechny, kteří v Něho věří. Byla to katastrofa, když se Adam vzepřel proti Bohu a veškeré lidstvo strhl do záhuby. Prázdný hrob Josefa z Arimatie v zahradě vypráví o tomto vítězství nad hříchem a smrtí. Ježíš, Boží Syn, odstranil na kříži pro lidi, kteří v Něho věří, všechny překážky, které je neodvolatelně navždy oddělovaly od Boha. Otevřený prázdný hrob v zahradě po všechny časy vysílá do světa své poselství: Ježíš byl vzkříšen! Vina lidí, kteří

Pánu otevřeně vyznávají své hříchy a prosí Ho o odpuštění, je odnesena (sňata)! Může přijít každý, kdo vyznává své hříchy a věří v Pána Ježíše.

Hádanka: Bludiště

Najdi cestu bludištěm, na které nasbíráš celkem 13 písmen. Z nich se dozvíš, co by měl dělat každý člověk. Některá písmena však vedou do slepých uliček. Řešení je na konci kalendáře.

15. ledna

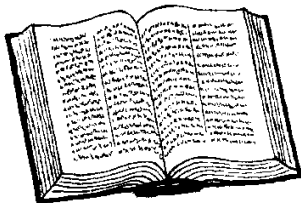
Plán čtení Bible: Jan 3,4-8

Čiňte pokání* a věřte evangeliu.

Marek 1,15

Text z Bible: Marek 1,14-34

Jan Křtitel byl kvůli svému kázání uvržen do vězení.

Nyní začíná služba Pána Ježíše. Prochází krajinu Galileu a vyzývá posluchače, aby vyznávali své hříchy, a obrátili se k Bohu.

U Galilejského jezera potkává Pán Ježíš nejdřív Šimona Petra a jeho bratra Ondřeje při lovení ryb. Chce z rybářů ryb udělat rybáře lidí: to znamená, že mají od nynějška zvěstovat lidem evangelium a vést je k Bohu. O něco později Pán Ježíš povolává Jana a Jakuba. Všichni čtyři jsou tak dotčeni Pánem Ježíšem a Jeho slovy,

* Pokání znamená změnu smýšlení v srdci.

že nechávají všechno být a následují Ho. Ale nebylo to jejich první setkání s Pánem Ježíšem. Petr a Ondřej Jej poznali už předtím, než byl Jan Křtitel uvězněn. Můžeš si to přečíst v Ev. Jana 1,35-42. Pravděpodobně Jej poznali i Jakub a Jan už předtím.

Další verše popisují jeden den ze života Pána Ježíše, jak bez přestání pracoval. Kázal v synagoze,* léčil nemocné a staral se o lidi až do pozdní noci.

* Synagoga je židovský Boží dům. Tam se setkávají Židé k modlitbě a ke čtení Starého zákona.

16. ledna

Plán čtení Bible: Jan 3,9-15

Zkoumejte, co se líbí Pánu.

Efeským 5,10

Škola I – Perfektní opisování?

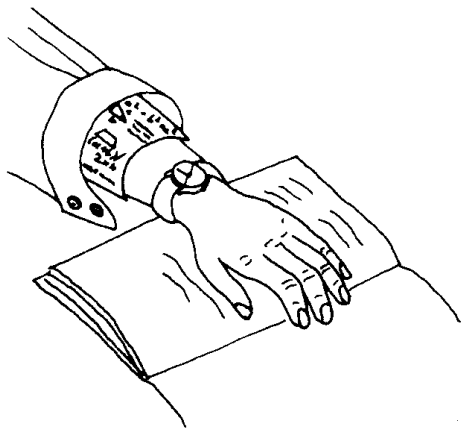
„To se mně povedlo. Tahák s matematickými vzorečky, který jsem měl v rukávě, byl opravdu perfektní. Učitel si určitě ničeho nevšiml,“ myslí si Tomáš. – Opravdu, Tome?

O týden později se Tomáš nervózně vrtí na židli. Učitel se na něho minulou hodinu tak nějak divně díval. „Nebo si jen něco namlouvám?“ přemýšlí Tomáš. Jeho svědomí ho obžalovává. Dostává svůj sešit a otvírá ho. Tu ho málem raní mrtvice. Na konci jeho práce je jedna známka a dvě poznámky: „Matematika: nedostatečně; opisování: téměř zdařilé – ale pouze téměř. Kdysi jsem byl také žákem.“

Sklíčeně se vleče k domovu. Jak to jen vysvětlí rodičům? Právě včera večer po čtení z Bible se bavili o tomto tématu. „Udělat si takový tahák a používat ho není nic jiného než určitý druh

lži," vysvětloval tatínek.

Při obědě Tomáš svým rodičům všechno vyprávěl. Pak mu bylo už trochu lépe. Potom se ještě rodiče společně se synem pomodlili a Tomáš řekl Pánu Ježíši, že to, co udělal, nebylo dobré.

17. ledna

Plán čtení Bible: Jan 3,16-21

A nepřipodobňujte se tomuto věku, nýbrž proměňujte se obnovou své mysli...

Římanům 12,2a

Škola II – Oslava ve starém bunkru

„Hej, Tome! V sobotu se koná ve starém bunkru obrovská oslava. Budu slavit narozeniny a zvu celou třídu. Přijde i Marek a přinese s sebou pár silných nápojů. Půjdeš také?!“ volá na něho o přestávce Jakub.

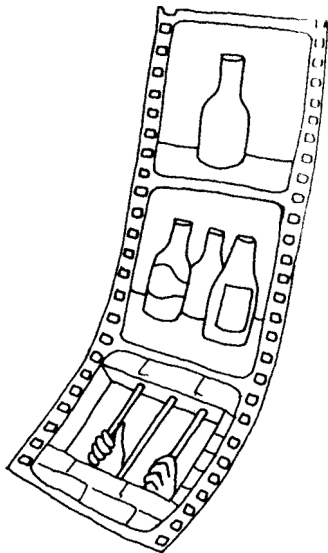
„Musím si to rozmyslet,“ odpovídá Tomáš. Dlouho to rozvažuje ze všech stran: „Když nepůjdu, budu ve třídě zase bílá vrána a celé týdny se na mě budou zlobit. A když půjdu, bude se to hodit k tomu, že chci následovat Pána Ježíše?“ Vnitřně zmítaný pochybnostmi jde domů. Doma z něho všechno vytryskne: pozvání, jeho myšlenky, jeho strach, prostě všechno.

Po jídle maminka se synem v klidu probírají celou věc. Maminka vypráví o jednom známém,

který nevydržel tlak ostatních chlapců a ve 13 letech začal pít alkohol. V 17 letech se z něho stal alkoholik. O pět roků později byl zavřený ve vězení

Pak přečetla jeden verš z Bible: „... abyste mohli zkoumat, co je Boží vůle, co je dobré, přijatelné a dokonalé.“ (Římanům 12,2b)

Teď už Tomáš ví, co druhý den udělá.

18. ledna

Plán čtení Bible: Jan 3,22-24

Nebudeš krást!

2. Mojžíšova 20,15

Škola III – Krádež

O velké přestávce se Radim propíší kolem dozoru do školní budovy. Rychle se dostane do třetího poschodí. Tam, kde jsou otevřené dveře do 9. A. Opatrně nahlédne dovnitř. Nikoho nevidí – vzduch je čistý.

Na lavicích leží učebnice, sešity a otevřené penály. Propiska, pravítko, tady zůstaly dokonce hodinky ... Radim rychle cpe věci do kapes své bundy. Teď jen pryč!

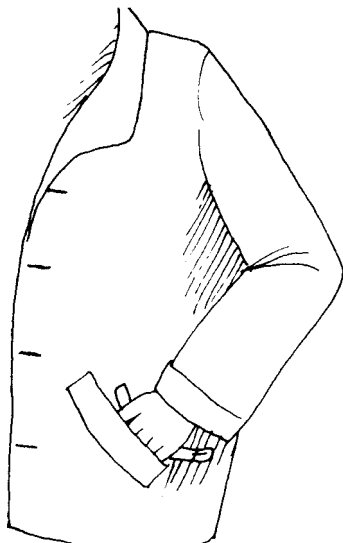
Tu však vběhne přímo do náruče řediteli. „Co tu děláš?“ ptá se ho ředitel ostře.

„Nic,“ odpovídá chladně Radim.

„Pojď se mnou do ředitelny.“ Tam musí chlapec vyprázdnit kapsy. „Proč to děláš?“ chce vědět ředitel.

„Jen tak. Vždyť každý si s sebou někdy něco vezme.“

Opravdu už kradení není tak zlé? Jak to říká Radim: „Někdy si s sebou něco vezmu, no a co?“ Bůh to ale vidí úplně jinak. V Božích očích je kradení hřích. Boží slovo říká: „Nepokradeš.“ A ještě něco je důležité: Bůh vidí všechno! I když se člověk snaží počínat si šikovně – před Bohem nezůstane skrytý žádný hřích.

19. ledna

Plán čtení Bible: Jan 3,25-36

Musí vyznat svůj hřích, který spáchal, to, čím se provinil, doposledka vrátit ...

4. Mojžíšova 5,7

Škola IV – Vyznání

Radim přišel ze školy domů. Cítí se špatně. „Teď mě asi vyhodí ze školy!“ bojí se. S povzdechem dopadne na postel. Kradení je hřích. Tak mu to vysvětlil ředitel v dlouhém rozhovoru. Radim přemýšlí: „Co mám dělat? Zdalipak mě Bůh vidí i teď?“ Musí myslet znovu a znovu na slova ředitele.

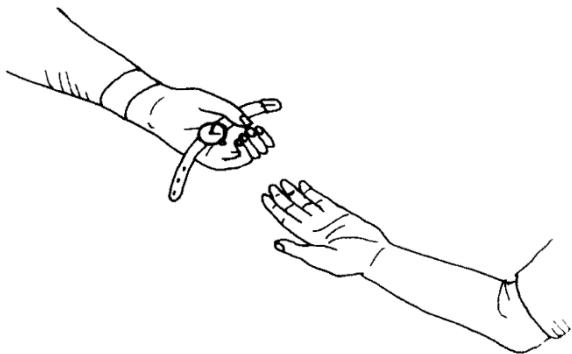
Tu Radim sepne ruce a šeptá: „Bože, Ty jsi viděl celý můj život. Viděl jsi, jak často jsem okrádal své spolužáky. Viděl jsi, jak jsem vzal své babičce z peněženky peníze a jak jsem v marketu ukradl známky. Odpusť mně, prosím Tě, ty zlé věci a pomoz mně, prosím, abych to už nedělal.“

Po chvíli se cítí lépe. Je dobře, že mě Bůh viděl

i teď. Je dobře, že s Ním mohu mluvit, tak přemýšlí.

Následující dny jsou pro Radima těžké. Chce vrátit ukradené věci. Jde za spolužáky, do marketu, ke své babičce...

Zakouší, že to není lehké. Ale pomáhá mu spojení s Bohem, které našel v modlitbě.

20. ledna

Plán čtení Bible: Jan 4,1-9

Ty jsi stvořil všechny věci, z tvé vůle existovaly a byly stvořeny.

Zjevení 4,11

Škola V - „Hadí teploměr“

Tom se zájmem poslouchá učitele biologie. Téma je velice napínavé: chřestýš a jeho teploměr. Chřestýš patří k čeledi zmijovitých, velmi jedovatých hadů.

Mezi nosními dírkami a očima má malé prohlubně citlivé na teplo, jsou to jakési jamky. A tyto jamky, tzv. termoreceptory, jsou pravým divem: zaregistrují teplotní rozdíl od pouhých 2 tisícín stupně. Všimnou si dokonce i tepla, které vyzařuje myš na vzdálenost 50 centimetrů.

Z těchto „měřených“ informací vypočítá had velikost a přesnou polohu kořisti. Proto také je i v naprosté tmě perfektním lovcem.

Chytří inženýři napodobili tyto geniální smyslové orgány a vyzbrojili jimi rakety. Přesto

mnozí lidé věří tomu, že hadi zdělili náhodou tyto schopnosti – bez Boha – Stvořitele – ačkoliv měření teploty u chřestýšů daleko převyšuje nejmodernější rakety.

P. S. Proč mnoho lidí věří ve stvořitele, který se jmenuje „náhoda“? – Protože je pro ně příliš těžké věřit v Boha.

21. ledna

Plán čtení Bible: Jan 4,10-14

Ježíš přistoupil a promluvil k nim: „Byla mi dána veškerá pravomoc na nebi i na zemi.“

Matouš 28,18

Vyrábíme teploměr

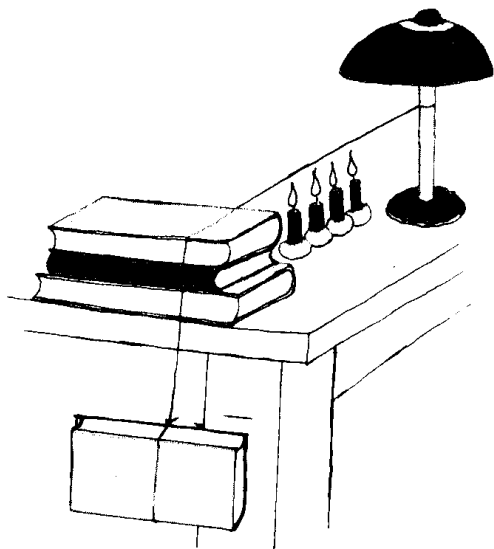
Co budeš potřebovat:

1 metr měděného drátu, tři až pět svíček, kousek kartonu (= slisovaný tuhý papír např. ze staré krabice) a několik starých knížek jako závaží.

Měděný drát dlouhý jeden metr připevni asi 50 cm od okraje stolu k těžkému předmětu. Táhni drát přes stůl a přes hromádku na sebe narovnaných knížek. Na konec drátu musíš zavěsit něco těžkého, aby drát zůstal napjatý. Nyní postav na stůl pod drát několik svíček a podlož je kouskem kartonu. Pozor: v místě nad svíčkami nesmí být drát obalen umělohmotnou izolací – musíš z něho umělou hmotu v tomto místě odstranit.

Když zapálíš svíčky, drát se bude zahřívat a ty

můžeš pozorovat, jak se závaží pomalu spouští dolů. Drát se prodlouží. Je tedy možné měřit teplotu podle roztažení délky. Takto totiž funguje také teploměr. Téměř všechny látky se při zahřátí roztahují a při ochlazení se smršťují. Důležitou výjimkou je však voda. Ta má největší zvětšení objemu při teplotě $+4^{\circ}\text{C}$.

22. ledna

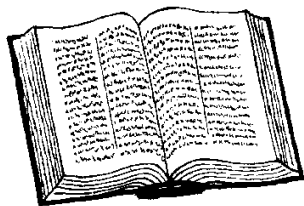
Plán čtení Bible: Jan 4,15-26

Ježíš, hluboce pohnut, vztáhl svou ruku, dotkl se ho a řekl mu: „Chci, buď očištěn.“

Marek 1,41

Text z Bible: Marek 1,35-45

Pán Ježíš pracoval až do pozdní noci. Nyní je časně ráno. Venku je ještě tma. Obyvatelé ve městě Kafarnaum spí. Jen Pán Ježíš ne. Brzy vstává a jde na osamělé místo, aby se modlil

ke Svému Bohu a Otci. To Mu zase dá sílu pro nový den, pro všechny nastávající práce.

Samozřejmě je Pán Ježíš současně také Bůh. V každý okamžik je na této zemi Bohem a člověkem v jedné osobě. To je jistě těžké na pochopení. Ale Bible, Boží slovo, to říká úplně zřetelně. Jako Bůh by se vlastně nepotřeboval modlit. Avšak zde je popsán jako člověk, jako

služebník. A tak každé ráno vyhledává modlitbu. Z toho se můžeš něčemu naučit. Ráno můžeš v rozhovoru s Bohem jakoby jít k Bohu a v tomto rozhovoru s Ním najít sílu. Přečti si také něco z Bible. Nebo ještě vůbec neznáš Boha?

O něco později Pán Ježíš uzdravil jednoho malmocného, který k Němu přišel s velkou vírou. Pán Ježíš nechce, aby k Němu lidé přicházeli jen ze zvědavosti nebo ze senzacechtivosti. Proto ten uzdravený člověk neměl nic vyprávět, kdo ho uzdravil. Měl být pro kněze svědectvím beze slov. Ale ten člověk nemlčel.

23. ledna

Plán čtení Bible: Jan 4,27-30

Neopouštěj mě, Hospodine! Bože můj, nevzdaluj se ode mě! Pospěš mi na pomoc, Panovníku, moje spáso!

Žalm 38,22-23

Překvapivý výsledek

„To je divné,“ diví se Martin. Vzhledne od svých pracovních listů a jeho oči těkají po třídě. „Tato úloha nemá řešení.“ Rozhodně Martin nenachází žádné rozumné řešení. A to se mu stává zřídkakdy. Je žákem deváté třídy, má rád matematiku a je v ní také opravdu dobrý. Když nikdo jiný nepřijde na řešení, Martina vlastně vždycky něco napadne. Ale dnes se nedá nic dělat. Už první příklady této matematické zkoušky byly tvrdé oříšky a Martin neví, zda je správně vyřešil. „Je ale divné, že Štefan a Karel sedí docela nevzrušeně nad svými písemkami,“ přemýšlí Martin a snaží se opět se soustředit na písemnou práci. „Pane Ježíši, Ty vidíš ten těžký matematický příklad, pro který mě nenapadá

žádné řešení,“ modlí se tiše. „Prosím Tě, pomoz mně!“ Dobrá známka z této zkoušky je pro Martina velmi důležitá, protože by rád šel na gymnázium, udělal si maturitu a pak by chtěl studovat medicínu. Martin by se tak rád stal lékařem, aby mohl pomáhat nemocným lidem. Nejraději by to dělal jako misijní lékař někde v Africe, protože by mohl nejen obvazovat rány, ale mohl by lidem také vypravovat o Ježíši, Synu Božím. Ale nejdřív by musel dobře napsat tuto důležitou písemku. A momentálně to na to moc nevypadá. „Škoda,“ zhluboka si povzdechne. Zamyšleně kouše vršek propisky.

24. ledna

Plán čtení Bible: Jan 4,31-38

Pospěš mi na pomoc, Panovníku, moje spáso!

Žalm 38,23

Překvapivý výsledek

Napjatě se Martin dívá na hodinky. Už jen půl hodiny. „Pokud mě brzy nenapadne řešení, mohu zapomenout na dobrou známku,“ povzdechne si tiše. A zlobí ho, že právě za tento příklad je nejvíc bodů. Koutkem oka vidí, jak Štefan se napjatě dívá do svých napůl otevřených tmavě modrých desek. Za chvíli se na jeho obličeji objeví úsměv úlevy a začíná zase psát. Pero mu jen létá po papíře. Martin sklíčeně pokrčí rameny. „Jestlipak má Karel v deskách také tahák?“ přemýšlí. Ale to vlastně nejde. Takový příklad, jaký je v písemce, při vyučování ještě nikdy neprobírali a v učebnici o tom také nic není. Kromě toho nehraje žádnou roli, co dělá Štefan. Pro Martina podvádění nepřipadá v úvahu. Chce přece jít s Pánem Ježí-

šem a k tomu se nehodí, aby při písémce švindloval a opisoval. „Pane Ježíši, víš, že na této písémce velmi záleží. Pomoz mně, prosím, a ukaž mi správné řešení. A pokud myslíš, že by pro mě bylo lepší, abych neměl maturitu, pomoz mně poznat to a uznat to,“ modlí se ještě jednou. „Ještě deset minut!“ Hlas učitele matematiky ho vytrhne z jeho myšlenek. Ještě pořád má Martin před sebou prázdný papír.

25. ledna

Plán čtení Bible: Jan 4,39-42

Odložte tedy každou špatnost a každou lest, pokrytectví, závist a každou pomluvu.

1. Petrův 2,1

Překvapivý výsledek

„Pst! Chceš mít řešení?“ šeptá mu spiklenecky jeho soused v lavici. Udiveně se Martin dívá na souseda. Chvilí váhá. Proč ne? Vždyť posudek pro jeho vstup na gymnázium závisí také na známce z matematiky. Ale ve stejnou chvíli tuto myšlenku zavrhuje. Důvěřovat Pánu Ježíši a zároveň podvádět, to nějak nejde dohromady. Rozhodně zavrtí hlavou a odmítne svůdnou nabídku.

„Kdyby tu v zadání alespoň bylo napsáno, v jakém úhlu se obě přímky protínají v hledaném bodě...“ přemýšlí Martin. Zatímco jeho spolužáci jeden po druhém se spokojenými úsměvy odevzdávají své práce, on píše krátce zdůvodnění, proč podle jeho mínění ten příklad nemůže mít řešení. Písemnou práci odevzdal jako

poslední. Sám se diví, jak je při tom klidný. „Proč sis neopsal řešení?“ ptá se ho před třídou jeho soused. – „Víš přece, že věřím v Ježíše Krista jako ve svého Pána a Spasitele,“ odpovídá klidně, ale určitě Martin. „A tak jsem nemohl a nechtěl podvádět. Pán Ježíš mně pomůže, i když tu zkoušku neudělám.“ – „Zpozdilý chudáku,“ posmívá se Štefan. – „Uvidíš, co budeš mít ze své pobožnosti,“ jedovatě poznamenává Karel. – „Nakonec stejně všechno vyjde najevo, to raději zůstanu čestný,“ brání se Martin. – „Nechte ho, on nikdy nepochopí, že jeho víra je nesmysl,“ nafoukaně ukončuje rozmluvu Štefan.

26. ledna

Plán čtení Bible: Jan 4,43-49

Chraň mou duši a vysvobod' mě, ať nejsem zahánben, vždyť hledám útočiště v tobě!

Žalm 25,20

Překvapivý výsledek

Učitel matematiky, pan Mayer, po několika dnech pozdraví svou třídu 9. A slovy: „Mám pro vás dvě zprávy, jednu dobrou a jednu špatnou.“ Překvapeně a zároveň tázavě se žáci dívají na učitele. „Nejdřív tu dobrou,“ oznamuje pan učitel. Martin si přitom všimne vážného výrazu jeho obličeje. „Normálně je přece vždycky celý rozzářený, když pro nás má dobré zprávy,“ přemýšlí Martin, zatím co pan Mayer mluví dál. „Až na jednoho jediného žáka všichni vyřešili veškeré příklady této důležité písemné práce.“ Při těchto slovech se téměř všichni dívají s potutelnými úsměvy na Martina. „Dobře mu tak, tomu pobožnému, který je tak důležitý,“ šeptá tiše Štefan a nedokáže při tom skrýt svou školobost. Martin se mimovolně začíná potit a

jeho obličej se začervená. „To je ovšem mezi všemi školami v našem městě rekordní výsledek,“ pokračuje klidně pan Mayer, ačkoliv si už dávno všiml potutelných pohledů na Martina. Ve třídě vypukne samolibý jásot. Štefan i Karel si tleskají jako úspěšní sportovci po přesvědčivém vítězství. Jen Martin tu nehnutě sedí. „Pane Ježíši, dej mně, abych nedbal na posměch a dokázal přijmout výsledek,“ prosí tiše. Přitom pozoruje zamyšlený pohled, jakým se učitel dívá po třídě.

27. ledna

Plán čtení Bible: Jan 4,50-54

Bože můj, v tebe doufám, kéž nejsem zahamben, kéž nade mnou moji nepřátelé nejásají.

Žalm 25,2

Překvapivý výsledek

„Teď se zase uklidněte,“ vyzval pan Mayer svoji rozjásanou třídu. Trvalo to několik minut, než všichni zase seděli tiše na židlích a dívali se na svého učitele. „A co je ta špatná zpráva?“ zeptal se rozpustile Karel do vzniklého ticha. „To se hned dozvíš,“ odvětil tajuplně pan Mayer. Martin seděl na místě, zcela ponořen do vlastních myšlenek. Všechno se to před ním odehrávalo jako v nějakém neskutečném filmu. Prostě to všechno nechápal. Nevšiml si ani pěkného pohledu, kterým se na něho jeho učitel podíval. „Dřív, než vám řeknu tu špatnou zprávu, musím vám něco vyprávět,“ začal pan Mayer oklikou. „U posledního příkladu v písemné práci nastal problém. Poslední řádek se nevytiskl, a tam byla zadaná velikost důležitého úhlu.“ Během

své zprávy byl pan učitel čím dál vážnější. „A co to má co společného s námi?“ netrpělivě mu skočil do řeči Štefan. „Velmi mnoho,“ odpověděl významně pan Mayer. „Příklad byl bez tohoto zadání úhlu buď neřešitelný, anebo měl nekonečně mnoho řešení. Když bylo řečeno, že většina žáků měla u posledního příkladu stejný výsledek, vzniklo ovšem zlé podezření, které se později potvrdilo.“ A pan učitel opět udělal krátkou přestávku, dřív než mluvil dál. Všichni žáci se na něho napjatě dívali. „Martin ovšem ten příklad nevyřešil, ale naprosto přesně zdůvodnil, proč nenalezl žádné řešení.“

28. ledna

Plán čtení Bible: Jan 5,1-4

Spása náleží Hospodinu. Na tvém lidu je požehnání.

Žalm 3,9

Překvapivý výsledek

„Tak, jak byl příklad zadán, byl bez dalšího údaje neřešitelný. To následně napadlo Martina. Že jste všichni ostatní přesto měli stejné řešení, to ovšem zkušební komise musela dál prozkoumat. Přitom se zjistilo, že někdo musel ofotit mobilem řešení všech příkladů a pak je rozeslal pomocí SMS nebo přes internet kamarádům. Možná, že ten pachatel sedí v naší třídě. Řešení musel sdělit všem. Všem – až na jednoho!“ Martin nevěří svým uším. Spolužáci se na něho zaraženě dívají. Dokonce i Štefanovi a Karlovi, kteří se mu po písemce tak posmívali, došla řeč. Špatnou zprávu, kterou teď učitel třídy sdělí, by oba nejraději ani neslyšeli, neboť tušili, co přijde. „Celá třída si bude muset tuto písemnou práci napsat ještě jednou.“ A nedalo

se přeslechnout, jak je jejich učitel rozzlobený a s jakou nevolí to říká. „Všichni – až na jednoho,“ pokračoval pan Mayer. „Martine, zkušební komise se rozhodla tebe z toho vyjmout, protože ty jsi byl v této záležitosti zřejmě jediný čestný.“ Martin by teď nejraději nahlas zajásal, ale ovládl se. „Děkuji,“ řekl skromně místo toho. „Děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi moji důvěru odměnil způsobem, který bych nikdy nečekal,“ připojil k tomu tiše spíš pro sebe.

Řešitelný příklad

Existují tři „tajuplná“ čísla. Ať se sečtou nebo vynásobí, vyjde stejný výsledek. (Řešení najdeš na konci kalendáře.)

29. ledna

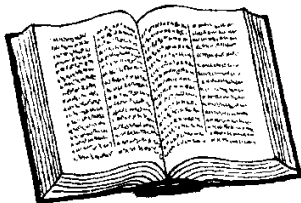
Plán čtení Bible: Jan 5,5-9

„Něco takového jsme ještě nikdy neviděli.“

Marek 2,12

Text z Bible: Marek 2,1-14

Dům v Kafarnaum, kde se Pán Ježíš zdržuje, je úplně přeplněný. Namačkání jeden na druhého stojí hosté až k domovním dveřím. Všichni chtějí slyšet Pána Ježíše. Tu přicházejí čtyři přátelé, kteří nesou ochrnutého člověka. Chtějí jít k Pánu Ježíši, aby uzdravil jejich pří-

tele. Jsou si tak jisti, že On to může učinit! Není však ani pomyšlení na to, že projdou až k Němu. Nakonec vyšplhají na plochu střechu domu, odkryjí ji a spustí nosítka s ochrnutým dolů do místnosti, kde se zdržuje Pán Ježíš. Co udělá Pán Ježíš? Říká ochrnutému: „Synu, tvé

hříchy jsou odpuštěny.“ Všichni jsou překvapení. Někteří z učitelů zákona uvažují: On přece vůbec nemůže a nesmí odpouštět hříchy!

Ve chvíli, kdy Pán Ježíš použil Svou moc, aby odpustil hříchy, zvedá se odpor. Lidé nemají nic proti tomu, aby byli nemocní uzdravováni. Ale teď začínají být proti. „Kdo je mocen odpouštět hříchy, ne-li jediný: Bůh?“ uvažují. Jejich námitka je v zásadě správná, neboť to může opravdu jen Bůh. Ale před nimi přece stojí Bůh – je to Ježíš, Boží Syn! On může odpouštět hříchy a uzdravovat ochrnuté. Pro Něho je obojí stejně lehké. Pro nějakého člověka by bylo obojí nemožné.

30. ledna

Plán čtení Bible: Jan 5,10-13

Volej mě v den soužení, vytrhnu tě a ty mě budeš oslavovat.

Žalm 50,15

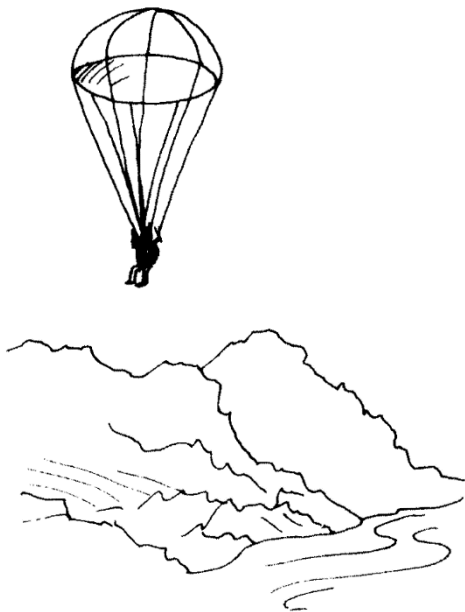
Scott O'Grady I – Sestřelení

Stalo se to v lednu 1995. Pilot Scott O'Grady řídí letadlo v obtížné akci. Znenadání je jeho letoun F-16 zasažen raketou ze země. Obrovský výbuch okamžitě roztrhne stíhačku na dvě části a ty se řítí k zemi jako červeně žhoucí ohnivé balóny. O'Grady je v poslední vteřině automaticky katapultován s katapultovacím sedadlem z kokpitu (kabiny). Z výšky 8000 metrů se nyní pomalu snáší k zemi.

Snáší se na padáku a pozoruje, jak se hořící části jeho stroje potápějí v moři. Tu musí děkovat Bohu: „Děkuji, že ještě žiji a že jsem se nezřítil do moře s hořícím strojem.“

Pilot teď obratně kormidluje svůj padák směrem k pobřeží. Pod ním se rozprostírají skalní útesy a hned za nimi se tyčí do výše husté lesy.

Náhle zpozoruje trávou porostlou lesní paseku: místo, které se hodí k přistání. „Už jen několik stovek metrů a dostanu se tam,“ raduje se. Tu si všimne, že ho pozorují nepřátelští vojáci. To pro něho tedy vypadá velmi špatně. „Ti tam dole mě chtějí chytit. Co teď?“ Scott O’Grady volá k Bohu.

31. ledna

Plán čtení Bible: Jan 5,14-18

Pomoz mi, Hospodine, můj Bože! Zachraň mě podle svého milosrdenství!

Žalm 109,26

Scott O'Grady II – Maskování

O pár vteřin později přistane sestřelený pilot Scott O'Grady na lesní louce. Teď jde o to: neztratit čas.

Hned schovává padák, vezme svůj batoh a skočí do skupiny keřů. Vrhne se pod ně.

Jeho zelená letecká uniforma ho nádherně maskuje. Musí si jen ještě zamaskovat obličej a uši.

Rychle si namaže na kůži vlhkou tmavou hlínu. Potom vyhrabe v zemi malé koryto. Ještě musí přikrýt batoh listím a hlínou. Hotovo. Právě včas. Už slyší šustění listí a tlumené hlasy v cizí řeči.

Všude se vyrojí nepřátelští vojáci. Horečně hledají letce, jehož padák tu někde musel přistát.

O'Grady se pod křovím tiskne hluboko do ko-
ryta a sotva se odvažuje dýchat. Ve svém nitru
naléhavě volá k Bohu: „Pomoz mi! Ty jsi mně
pomohl, takže jsem přežil sestřelení. Zachraň
mě teď z této situace. Prosím Tě, dej, abych se
uklidnil, a dej mně sílu, abych Ti dál důvěřoval.“

1. února

Plán čtení Bible: Jan 5,19-23

Jásám nad tvým slovem jako ten, kdo našel velkou kořist.

Žalm 119,162

Scott O'Grady III – V úkrytu

Mnohdy šli nepřátelští vojáci pouhý jeden až dva metry kolem jeho úkrytu. Přitom tloukli puškami o zem, aby uprchlíka polekali a vyplašili.

Jednou dokonce zahřměla rána z děla tak blízko, že mu na krátký čas doslova vzala sluch a zrak. Každou noc si našel jiný úkryt. A to bylo dobře, neboť některé jeho staré úkryty byly objeveny.

Osm sáčků s vodou z nouzového balíčku bylo rychle spotřebováno. Ale do těchto prázdných igelitových sáčků si může sestřelený pilot nacytat trochu dešťové vody.

První dny velmi silně přšelo. V noci klesla teplota pod bod mrazu. O'Grady byl promočený a promrzlý. „Jak dlouho bude trvat tato hra na

schovávanou?“ ptal se úplně vyčerpaně.
V této těžkosti si vzpomněl na verše z Bible. Byl rád, že dobře zná svou Bibli a že se mnoho veršů naučil z paměti. Dávaly mu sílu vytrvat.

2. února

Plán čtení Bible: Jan 5,24-30

Já, Hospodin, jim odpovím, já, Bůh Izraele, je neopustím.

Izaiáš 41,17

Scott O'Grady IV – Navigace

V nouzovém balíčku našel sestřelený pilot malou vysílačku, která automaticky vysílá signály. Avšak pátrací letouny nemohou vylétnout: počasí je příliš špatné. Proto nepřijímá žádné signály. Začíná čtvrtý den – svítá. Sestřelený pilot je na konci sil. „Pane, dej, prosím, aby pátrací letadlo dostalo signál a zachránilo mě,“ znovu a znovu se naléhavě modlí k Bohu.

Je půlnoc pátého dne. Jeden americký pilot zaznamenal signál. „Řekni mně heslo. Chci si být jistý, že to není lest protivníka!“ vysílá radiotelegrafickou zprávu zpět sestřelenému pilotovi. Ten mu hned řekne heslo. Pak je zase hrobové ticho. „Doufejme, že nepřítel nezachytil tento rozhovor. Pak by to už dlouho netrvalo a našli by mě,“ ustaraně přemýšlí O'Grady.

V časných ranních hodinách vystartují dva záchranné vrtulníky a několik doprovodných letounů, aby zachránily O'Gradyho. Slunce vychází, když se dva vrtulníky vznášejí ve výšce 60 metrů nad jedlovým lesem.

3. února

Plán čtení Bible: Jan 5,31-38

Požehnaný Bůh, který nezamítl mou modlitbu a neodňal mi své milosrdenství.

Žalm 66,20

Scott O'Grady V – Záchrana

První vrtulník dosedá na lesní mýtinu a hned z něho vyskočí dvacet vojáků, kteří zajišťují lesní louku. Není vidět nic podezřelého. Nato přistává i druhý vrtulník.

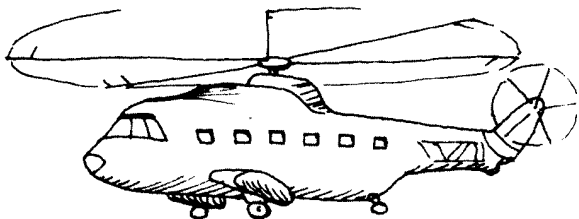
Současně utíká k vrtulníku muž – Scott O'Grady. Sestřelený pilot zmobilizoval své poslední síly. Skočil do vrtulníku, který hned vzlétl. Za sedm minut bylo všechno vyřízeno. Nikde už nebyly vidět stopy po akci, při které šlo o život.

O tři hodiny později byli všichni v bezpečí. Tam O'Grady nejdřív poděkoval Bohu, že mu tak pomohl, a pak svým kamarádům, kteří pro něho dali v sázku vlastní životy.

Téměř 40 vojáků se účastnilo toho, aby zachránili sestřeleného pilota z nebezpečí života. Jaké

úsilí vynaložili!

Znáš největší záchrannou akci, jaká se kdy stala? Ježíš Kristus, Boží Syn, se stal před 2 000 lety člověkem. Vstoupil do hluboké propasti mezi lidmi a Bohem, aby lidi zachránil od věčné smrti.

4. února

Plán čtení Bible: Jan 5,39-47

Kéž Pán uvede vaše srdce do lásky Boží a do trpělivosti Kristovy.

1. Tesalonickým 3,5

Zhotovíme si kompas

Co budeš potřebovat:

ocelovou jehlu dlouhou tři až čtyři centimetry, magnet, kousek polystyrenu a misku s vodou.

Ocelovou jehlu musíš nejdříve zmagnetizovat.

Proto budeš přejíždět přes jehlu odshora dolů jedním pólem magnetu-

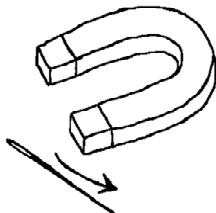
ale stále týmž směrem – tedy ne tam a zpátky, asi

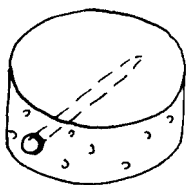
padesátkrát až sedmdesátkrát.

Pak si vystřihneš z polystyrenu kulatý váleček.

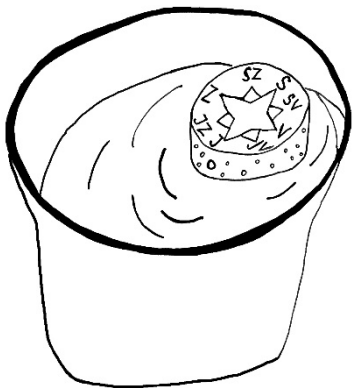
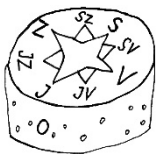
Jeho průměr by měl být o něco větší, než je délka jehly. Nakonec prostrč jehlu z boku polystyrenovým válečkem a vlož to všechno do

misky s vodou.

Kompas se hned otočí tak, že ukazuje směr sever – jih. Zbývá už jen popsat světové strany a kompas je hotový.

5. února

Plán čtení Bible: Jan 6,1-9

Nepřišel jsem povolát spravedlivé, ale hříšné.

Marek 2,17

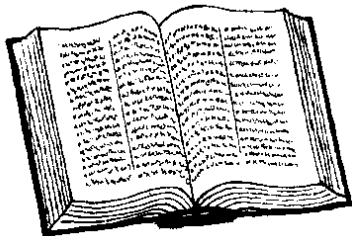
Text z Bible: Marek 2,15-22

Došlo k prostému setkání: Pán Ježíš potkal Matouše Leviho, celníka. Viděl do jeho srdce. Viděl, že je to člověk, který ví, jak je bídný a jak jím druzí z jeho národa pohrdají.

Mnozí celníci se zaprodali římské okupační moci a celními podvody připravili své židovské bratry o mnoho jejich peněz.

Tento Levi se stal Ježíšovým učedníkem. Pozval

k sobě domů své kolegy, aby i oni poznali Božího Syna. Byli tam také někteří učitelé Zákona a farizeové. Hněvali se

na Pána Ježíše, že jí s celníky a jinými hříšníky.

On jim vysvětlil: „Lékaře nepotřebují zdraví, nýbrž nemocní.“ Ti, kteří vědí, že jsou nemocní, jdou k lékaři. Ti, kteří si myslí, že jsou zdraví, to nedělají. Tím jim Pán Ježíš chtěl vysvětlit, že může odpustit hříchy těm, kteří jasně vidí svůj stav a kteří by chtěli vyznat své hříchy. V následujících verších vysvětlil Pán Ježíš posluchačům, že Jeho příchodem na tuto zem nastala doba milosti: každý člověk může Bohu vyznat své hříchy a má k Němu volný přístup. Naproti tomu zákon nemohl odpustit ani jediný hřích. Ten pouze odkryl hřích a vyžadoval jeho přísné potrestání. Milost a zákon se nemohou směřovat dohromady.

6. února

Plán čtení Bible: Jan 6,10-15

Neboť všichni jste synové Boží skrze víru v Kristu Ježíši.

Galatským 3,26

Setkat se s Bohem – ale jak?

Zuzana prožívala podivný neklid od doby, kdy se její spolužačce Anežce stala nehoda. Hlavu měla plnou otázek. Proč žiji? Odkud jsem přišla? Kam jdu? Má nějaký smysl všechno to, co se děje na světě? Zuzka položila všechny tyto otázky svému staršímu bratrovi Renému. Ten nejdřív pokrčil rameny, ale pak přinesl Zuzaně ze své knihovničky opotřebovanou tenkou knížku. „To jsem našel v dědečkově psacím stole po jeho smrti,“ řekl. „Čti si v tom – je to zajímavé!“

Zuzka vzala do ruky tu starou opotřebovanou knížku. Na hřbetě byla napsána dvě velká písmena „NZ“. „Je to nějaká Bible?“ ptala se Zuzana. René přikývl. Zuzka šla zpátky na půdu. Tam si udělala malý „čtenářský koutek“. Pod

velkým střešním oknem, kterým bylo vidět, jak se zdálo, přímo k nebi, stálo staré houpací křeslo. Pohodlně se opřela o polštář na křesle. Sluneční světlo malovalo na prkenné podlaze prašné cestičky. Zuzka se zabloukala do čtení. Písmo bylo malé a staromódní a těžko se četlo.

Ale obsah ji hned upoutal. Vypravěč nebo pisatel zobrazil události, které se zřejmě staly před dlouhou dobou v Izraeli.

Zuzaně se líbila přesná, nepřikrášlovaná řeč. Člověk, o kterém se tam často mluvilo, Ježíš, musel být někdo zvláštní. Lidé za Ním chodili v celých zástupech. Hledali u Něho pomoc, chtěli, aby jim ukázal cestu, smysl ...

7. února

Plán čtení Bible: Jan 6,16-21

A Ježíš mu řekl: „Jdi, tvá víra tě uzdravila.“

Marek 10,52

Setkání s Bohem – slepý

Místo odpovědí na otázky, které ji trápily, dostala Zuzka od svého bratra Reného starou knihu po dědečkovi. Zřejmě Bibli. Tam je řeč o jednom slepém člověku ...

Seděl u cesty do Jericha. Byl bez prostředků, odkázaný na almužny lidí, kteří chodili kolem něho a kteří mu něco dali. Jednoho dne ten slepý slyší, že se blíží mnoho lidí. Co se to tu děje? Ptá se na to a dozvídá se, že po cestě se blíží Ježíš. Ježíš z Nazaretu, o kterém se v Izraeli tolik mluví. Dělá divy, uzdravuje nemocné, předává lidem slova, která mluvil Bůh, činí dobré. Mnozí se ptají buď po straně, nebo i úplně nahlas: „Je Ježíš Kristus ten veliký Spasitel, kterého Bůh zaslíbil svému lidu?“ Slepý je o tom naprosto přesvědčen – po tom všem, co už slyšel ... Proto vsadí všechno na jednu kartu.

„Synu Davidův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“ volá hlasitě. Lidé se snaží umlčet jej, avšak on křičí ještě hlasitěji. A co dělá Pán Ježíš? Nepřejde kolem něho bez povšimnutí.

Na tomto místě se Zuzka při čtení trochu zastavila. Pán Ježíš si udělal čas na lidi, kteří Jej potkávali. Udělal si čas! Jak to bude dál?

Pán Ježíš se zeptal slepého: „Co chceš, abych ti učinil?“ Slepý mu řekl: „Rabbuni, ať vidím!“ To byla téměř nesplnitelná prosba! A přece Ježíš splnil prosbu toho slepého! Teď už nepotřeboval žádnou pomoc. Najednou se před ním vynořil svět v pohybu, v barvách a ve světle. To vše bylo pro toho slepého člověka jako nové!

8. února

Plán čtení Bible: Jan 6,22-24

Chtěl uvidět Ježíše, aby se přesvědčil, kdo to je, ale protože byl malé postavy, nemohl ho pro zástup vidět.

Lukáš 19,3

Setkání s Bohem – celník Zacheus

Zuzana dostala od svého bratra Reného místo odpovědi na otázky o smyslu života, které ji trápily, dědečkovu starou knihu. Zřejmě Bibli. Tam se stále mluvilo o jednom člověku...

Zacheus byl vrchním celníkem v Izraeli. Byl to někdo, kdo spolupracoval s římskou okupační mocností. Někdo, kdo bral lidem jejich peníze. Šidil. A byl neoblíbený jako mor. Zacheus byl velmi bohatý, ale také velmi neoblíbený a velmi osamělý, protože s vrchním celníkem nechtěl nikdo z početných lidí Izraele nic mít. Ano, Zacheus byl osamělý. Beznadějně osamělý. Avšak dozvěděl se, že do města přijde Ježíš. A svou naději vkládal v Ježíše. Pokud ještě existuje ně-

jaká metoda, která by pomohla změnit jeho po-
kažený život, pak se to stane jedině s pomocí
Ježíše, Pána. Ale jak se má k němu dostat on,
vyvržený? Zacheus měl malou postavu. U
cesty, kudy měl Ježíš jít, si Zacheus vyhledal
strom – planý fík – a vylezl na něj. Ach, odtud
je opravdu dobře vidět! Zacheus se díval. Tam
při-chází! Přichází Ježíš.

Ale co se to najednou
dělo? Ježíš zůstal stát
pod stromem. „Zachee,
slez rychle dolů, neboť
dnes musím zůstat ve
tvém domě.“ Nikdo si
neumí představit, jak
rychle byl Zacheus dole
se stromu.

S radostí přijal Pána Ježíše. A jaký to mělo ná-
sledek? Do Zacheova života se vrátil pořádek.
Dal do pořádku záležitosti s ošizenými lidmi.

„Je to dobré,“ myslela si Zuzka. „Kam přijde Je-
žíš, je všechno zase dobré. Zacheus už není osa-
mělý a není ani obtížený vinou, ale osvobozený
a spasený.“

9. února

Plán čtení Bible: Jan 6,25-29

Když Herodes Ježíše uviděl, velmi se zaradoval; neboť si ho už dlouho přál vidět, protože o něm mnoho slyšel, a doufal, že od něho uvidí nějaké znamení.

Lukáš 23,8

Setkání s Bohem – Herodes

Zuzana dostala od svého bratra Reného místo odpovědi na otázky o smyslu života, které ji trápily, starou knihu po dědečkovi. Zřejmě Bibli. Tam se stále mluvilo o jednom člověku ...

Herodes Antipas, syn Herodesa Velikého, vládl v Ježíšově době nad židovskými krajinami Perea a Galileou. Slyšel toho mnoho o Ježíšovi. Ježíš byl tématem rozhovorů v Jeruzalémě a v Judeji. A Herodes se zvědavostí, pověrečnou bázní a fascinován poslouchal o skutcích, které Ježíš vykonal. Nyní měl Herodes zřejmě právě dlouhou chvíli a hledal nějakou změnu. Tu by mu přišel tento Ježíš právě vhod. Nyní, kdy židovští náboženští vůdcové Ježíše zatkli, se

k tomu nabízela ideální příležitost. Pilát poslal Ježíše k němu. Herodes již žádostivě čekal na toto setkání. Položil Pánu Ježíši mnoho otázek, ale On – mlčel. K Herodovu zklamání ne učinil ani žádný zá-

zrak. Herodes se rychle odvrátil od Ježíše. S posměchem ho nechal obléknout do bílých šatů, jako by chtěl říci: Tento zatčený je nevinný! Nějaký ohavný zločinec by Heroda zřejmě spíše uspokojil... „To je divné,“ myslí si Zuzka. „I Herodes chtěl něco od Ježíše. Ale nebyl otevřený a čestný. Ježíš zřejmě nebyl hotov uspokojit Herodovu zvědavost nebo senzacechtivost. Prostě se zdráhal. Ale tam, kde někdo byl v opravdové těžkosti, k takovému člověku Ježíš přišel a pomohl mu. Ti, kteří se o Něho opravdu zajímali, kteří měli touhu po Bohu, k takovým šel, jako by si přál, aby čekali jen na Něho.“

10. února

Plán čtení Bible: Jan 6,30-35

A v nikom jiném není záchrana; neboť není pod nebem jiného jména daného lidem, v němž bychom měli být zachráněni.

Skutky 4,12

Setkání s Bohem – Kornélius

Zuzka se mezitím při čtení dědečkova Nového zákona dostala ke Skutkům apoštolů. V době, kdy se děly skutky apoštolů, nežil již Ježíš na této zemi. Úplně otřesená četla Zuzana příběh o Jeho smrti a o Jeho ukřižování.

Dosud to byli jen Židé z Izraele, kteří znali Ježíše. Avšak samozřejmě byli v Izraeli a v okolí i jiní lidé, kteří měli touhu po Bohu, po naplněném životě, po cíli. K jednomu takovému muži byl poslán Petr, Ježíšův učedník. Ten člověk se jmenoval Kornélius, bydlil v Cesareji a byl to římský hejtman. Petr zvěstoval jemu a jeho lidem, jeho přátelům a známým radostné poselství, že Bůh chce spasit všechny lidi. Že krví Božího Syna byly zapláceny všechny jejich viny. A

tito cizinci, Římané, pohané našli víru v Ježíše! Na půdě se setmělo, tak dlouho Zuzka četla. Ještě znovu listovala ve Skutcích apoštolů. „Bůh není od nikoho z nás daleko,“ četla tam. Zamyšleně se podívala nahoru na večerní nebe. A poznala, že v knize, kterou drží v ruce, jsou obsaženy odpovědi na všechny její otázky. Že Bůh všechny tyto odpovědi zná. A ona bude číst dál, zítra, pozítří. Pane Ježíši, já věřím, že jsi cestou k Bohu,“ modlila se tiše. „Prosím Tě, ukaž mně cestu.“

11. února

Plán čtení Bible: Jan 6,36-42

Bůh ... není daleko od nikoho z nás.

Skutky apoštolské 17,27

Setkání s Bohem – Žalářník

Čtení Bible Zuzku čím dál víc fascinuje. A začíná poznávat, jak velmi je Bůh nakloněný lidem, takže lidi hledá a zve, jde za nimi a pomáhá jim. Příběh o žalářníkovi ve Filipech (Skutky 16) má Zuzka zvlášť ráda. Tomuto hluboce zoufalému muži, u kterého to vypadalo, že celý základ jeho života je zničen, pomohl Bůh skrze Pavla a Silase, takže přijal Pána Ježíše a našel pokoj. A pak si Zuzka všimla tohoto verše: „Bůh ... není daleko od nikoho z nás.“ Od nikoho. Ani od ní! Zuzka se modlí: „Pane Ježíši, já už dlouho cítím, že miluješ i mě a že mě hledáš. Prosím, ukaž mně cestu k Tobě.“

Pokus: Dešťoměr

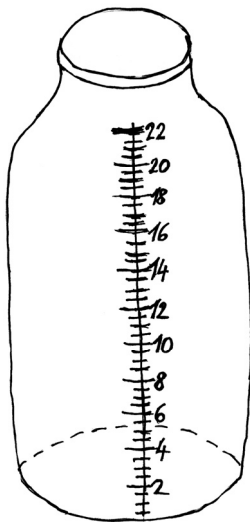
Co budeš potřebovat:

plechovku (např. od konzervy), skleněnou nádobu, trychtýř, lepicí pásku, lopatu, fix

Postup:

S pomocí pravítka vyznač vodorovnou fixou na skleněné nádobě malé čárky v odstu-
stu 5 milimetrů (viz obrázek).

Na sklenici nasad' trychtýř a vzdu-
chovou mezeru mezi stěnou skle-
nice a trychtýřem utěsni lepicí pás-
kou.

Teď můžeš svůj dešťoměr vložit do plechovky. Plechovku zahrabeš až po její okraj do země. Nyní můžeš každý den (ve stejnou dobu) vyn-
dat dešťoměr z plechovky a určovat množství srážek. Výsledky si každý den pečlivě zapisuj. Tak později budeš mít přehled o množství srážek ve tvém bydlišti.

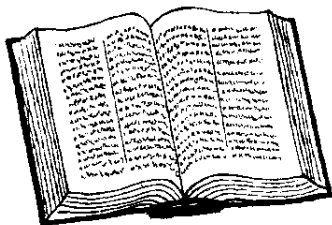
12. února

Plán čtení Bible: Jan 6,43-51

Takže Syn člověka je také pánem soboty.

Marek 2,28

Text z Bible: Marek 2,22-3,6

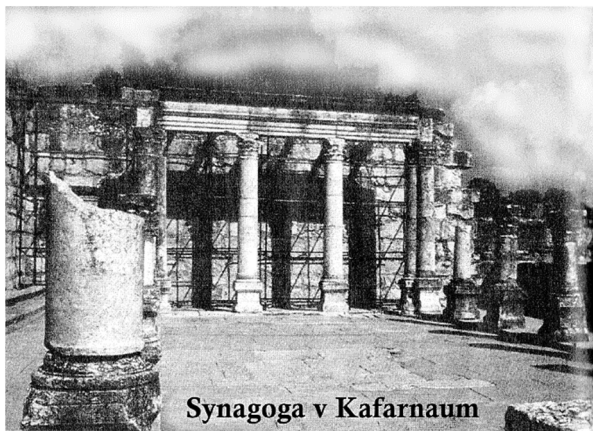
Farizeové přísně dbali na to, aby byl dodržován zákon soboty. To znamenalo: v sobotu se nesmí dělat žádná práce.

Avšak oni nepoznali Ježíše Krista jako Božího Syna. Přitom je Bůh pánem soboty.

V sobotu vešel Pán Ježíš do synagogy a potkal člověka, který měl zchroulou ruku. Farizeové* Pána Ježíše pozorovali. Uzdraví v sobotu ne-

* Náboženská skupina, která k Božím přikázáním přidala stovky vlastních pravidel, jež se musela všechna dodržovat. Tato pravidla nedopomáhala k víře v Boha, dokonce jí spíše mnohdy byla překážkou.

mocného člověka nebo ne? Pán Ježíš jej uzdravil! Ale předtím odhalil jednou otázkou nenávisť, kterou byla naplněna jejich srdce: „Je v sobotu dovoleno učinit dobře, nebo zle, duši zachránit, nebo zahubit?“ Farizeové na tu otázku neodpověděli, ani nemohli odpovědět. Vyšli ale ven a radili se s herodiány*, jak by Jej mohli zahubit.

Synagoga v Kafarnaum

* Židovská strana, která byla nakloněna rodině krále Herodesa.

13. února

Plán čtení Bible: Jan 6,52-59

My silní jsme povinni snášet slabosti těch, kteří nemají sílu, a nemít zalíbení sami v sobě.

Římanům 15,1

Závody psích spřežení 1

Je brzy ráno, Max je však už vzhůru. Je velmi rozrušený. Dnes se konají venku na poli před městem závody psů, zapřažených do saní, a Max se může poprvé účastnit. Laja, Lara, Lars a Lila, Maxovi tažní psi, jsou v dobré formě. To viděl Max včera při zkušebním běhu. Dobře běhají i v tomto hlubokém prachovém sněhu.

Max vyskočil z postele a otevřel okno. Ulekaně honem zase schoval hlavu do pokoje. Venku je hustá sněhová vánice, velké bílé vločky poletují vzduchem. Přes noc napadlo nejméně 10 centimetrů nového sněhu.

„Psi to lehce dokážou,“ uklidňuje ho Arif, Maxův starší bratr, při snídani. I Max ví, že ti psi jsou silní a ve výborné kondici. Snad až na Lilu,

která je nejmenší ze spřežení. Najednou ho napadne, čeho si všiml při tréninku před několika týdny. Lile se při běhu v hlubokém sněhu podlomila zadní noha. Ale to už je dlouho.

Tatínek jako každé ráno čte při snídani úsek z Bible. „My silní jsme povinni snášet slabosti těch, kteří nemají sílu.“*

„To je divné,“ myslí si Max. „Slabost, slabý? To souvisí se starými a nemocnými.“ Max je ale každopádně silný. A dnes bude i úspěšný.

* Římanům 15,1

14. února

Plán čtení Bible: Jan 6,60-65

Velmi rád se tedy budu chlubit spíše svými slabostmi, aby na mně spočinula moc Kristova.

2. Korintským 12,9

Závody psích spřežení 2

Právě se začíná rozednívat, když Max vede psy na pole. Jsou to silní bílí skvrnití huskyové, kteří, překypujíc energií, tahají za svá vodítka. Saně uložil Max už včera navečer do stodoly u závodní dráhy.

Max je něco jako místní matador (=zápasník s býky). Od jeho psů se očekává mnoho. Ještě tři jiní účastníci pocházejí z Harzu jako Max, někteří z ostatních závodících přicestovali z velkých dálek. Na louce se naskýtá pestrý pohled. Jsou tu sibiřští huskyové, samojedi, aljaští malamuti a grónští psi, všichni spolu se svými majiteli. Všem jim bylo dovoleno účastnit se závodů. Některá spřežení se už připravují. Přestalo sněžit a citelně se ochlazuje. Při dýchání se tvoří lidem i zvířatům před ústy husté

obláčky páry. Max dostal startovací číslo 17. V myšlenkách ještě jednou prochází celou dráhu, dlouhou 7 kilometrů. Zvláště strmá stráž uprostřed a stoupání před cílem jsou záludné, to ví Max z tréninků. „Musíš si cestu dobře rozdělit,“ radí mu Arif. „Raději nejezdi úplně naplno. Nech si nějakou rezervu na cílovou

rovinku.“ – „Ano, já vím,“ odpovídá Max trochu netrpělivě. Chce tento závod vyhrát za každou cenu, to je mu v této chvíli jasné. A tu si náhle vzpomíná na ta zvláštní slova z Bible: „My silní jsme povinni

snášet slabosti těch, kteří nemají sílu.“ „Ne, to nechci. Chci být silný! Chci zvítězit! Jinak jsem odepsaný,“ vyhrkl. Skousne zuby. A pomyslí si: „Zvítězit! Za každou cenu!“

15. února

Plán čtení Bible: Jan 6,66-71

Shromazďujte si poklady v nebi, kde je neničí mol ani rez a kde se zloději neprokopávají ani nekradou.

Matouš 6,20

Závody psích spřežení 3

Za půl hodiny už začínají závody. Spřežení za spřežením se připravuje ke startu.

„Sníh je příšerně těžký a mokrý, břečkovitý,“ upozorňuje rusovlasý mladík vedle Maxe. Ustaraně kontroluje ještě jednou tlapy svých samojedů.

„Máš pravdu. Bud' rád, že startuješ dřív. Já jdu až sedmnáctý. Umíš si představit, jak bude pak dráha vypadat.“

Vtom zazní startovní výstřel a první spřežení, tým z Bavorska se silnými grónskými psy, opouští start, který je už teď silně rozrytý stopami saní a tlapkami psů. Uplyne další půlhodina. Arif pomáhá Maxovi zapřáhnout psy. I Maxovi rodiče se objevili na okraji louky vedle

závodní dráhy. Konečně jsou na řadě Max, Lila, Lars, Lara a Laja. Vystartovali dobře a Max ještě slyší povzbuzující volání svého bratra. Zvítězí! Max je rozhodnut bojovat o pohár. Psi jsou v přima formě. Utíkají tak, že je to radost. Vtom se náhle Maxovi opět vynoří v mysli vzpomínka na místo z Bible, které si četl v jedné tiché chvíli. Zkouší se jí zbavit, setřást ji, ale tím tvrději ho tato myšlenka pronásleduje: „Shromažďujte si poklady, které neničí mol ani rez.“ „Až později,“ myslí si. „Později! Teď chci pohár. Za každou cenu!“

16. února

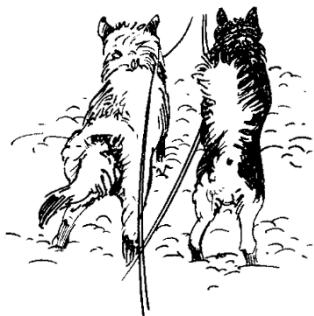
Plán čtení Bible: Jan 7,1-9

Ujímejte se slabých.

1. Tesalonickým 5,14

Závody psích spřežení 4

Max startoval při závodech psích spřežení jako sedmnáctý. A nyní je uprostřed závodění. Ne-dívá se na hodinky, ale má dojem, že mají vý-borný čas. Se svými statečnými psy Lilou, La-rou, Lajou a Larsem předjel už tři spřežení, která byla před ním. Ledový vítr mu fičí do tváří a saně rychle sviští po sněhu. Teď nastává příkré stoupání. Teplota mezitím klesla pod nulu, a proto je stopa jiných saní hladká – až do hloubky zmrzlá a kluzká. Vedle stopy leží hluboký sníh „prašan“. „To je pěkné riziko,“ myslí si Max. Psi se poslušně ženou dolů ze svahu a táhnou saně ve stopě, která se čím dál víc mění v kluziště. Lila, fena s nedávno poraněnou zadní tlapkou, zavravorá, uklouzne a ozve se její ustrašené zakňučení. Chvilku to vypadá, jako by ...

Ale pak fenka znovu najde ztracenou rovnováhu a spřežení se řítí dál stejným tempem jako předtím. Max vidí jen vířící psí tlapky, pod nimiž se rozletuje led a sníh do všech stran. Stateční psi! Ale Max najednou podivně vystřízlivěl. V uších mu stále ještě zní utrápené a ustrašené Lilino zakňučení. A opět jej v mozku píchne vzpomínka na větu z Bible o snášení slabostí těch, kteří nemají sílu, – ach, člověče, ale co to má společného s těmito závody psů? Kromě toho budou brzy u cíle. Teď už jen poslední namáhavý výstup. Tam vpředu je již vidět cílová rovinka a psi ze sebe dobrovolně vydávají i poslední energii. Sníh je přímo proděravělý od mnoha otisků psích tlapek. Je to nebezpečné.

17. února

Plán čtení Bible: Jan 7,10-13

Musíte se narodit znovu.

Jan 3,7

Závody psích spřežení 5

Závod se blíží ke konci. Už jen 200 metrů. Max již slyší povzbuzující volání diváků. A tam nahore stojí Arif ve své červené bundě a vši silou mává. Dráha je plná ztvrdlých ledových děr a tu – se to stane: ne, nestalo se to Lile, té malé Lile, nýbrž Larsovi! Silnému vedoucímu psu zůstala zadní tlapka v jedné ledové díře, klopýtł, upadł, ale zvedl se a chce běžet dál, vrhá se kupředu, ale jeho zadní noha je v nějakém divném úhlu k tělu. Max to pozoruje – krátce bojuje – a pak v tomto boji spontánně vítězí. Už ani chvílku neváhá, drží psy na uzdě a zvedá ruku na znamení, že přestává závodit. Pomalu, jako by přesně věděly, oč jde, táhnou Laja, Lara a Lila saně opatrně na stranu, zatímco Lars kulhá vedle nich na třech nohou. Max už seskočil ze saní. Blíží se sanitáři a hned za nimi Maxův

bratr Arif.

„Co se stalo?“

„Tak těsně, těsně před cílem!“ Max jen němě hledí na opratě, neboť sám má najednou v krku velký knedlík. Opatrně vyprošťuje Larse z opratí. Pes mu olízne ruku a pomocníci nesou Larse na kopec k vozu zvěrolékaře.

„Taková smůla,“ říká Arif soucitně.

„Chudák Lars!“ odpovídá Max téměř neslyšně. Mezitím projelo nahoře cílem poslední spřežení. Brzy bude vyhlášen vítěz. Pro Maxe všechno skončilo. Ale tentokrát bylo potřeba – snášet slabosti těch, kteří nemají sílu. A Max ví, že šlo o víc, než o Larse. Otázka byla, zda by Max dokázal být tak silný, že by se rozhodl pro zodpovědnost. A pro zdraví svého psa. Mnohem později, když překonal zklamání, si Max pomyslel: Zvítězil jsem – totiž nad sebou.

18. února

Plán čtení Bible: Jan 7,14-19

Ošklivte si zlo, Iněte k dobrému.

Římanům 12,9

Závody psích spřežení 6

U zvěrolékaře prožili úzkostnou hodinu. Odpoledne však mohli Max a Arif vzít psa s sebou domů. Noha už byla upevněna v dlaze. A Lars byl zase dobré mysli. Zvěrolékař, laskavý pán s brýlemi, se zamyšleně podíval na Maxe. „Udělal jsi dobře, žes okamžitě ukončil závod! Kdyby ten pes musel běžet dál, jeho noha by se už nedala zachránit. Asi bych ho musel uspávat.“ Lars se díval svýma ledově modrýma očima huskyho na Maxe. Max na něj jen kývl. Vítězství není tak důležité. Naučit se snášet slabosti těch, kteří nemají sílu – zdalipak přitom Bůh nepoužil závody psích spřežení, aby si Max lépe osvojil tuto jednu větu z Bible? Max už nikdy nezapomene, co ta věta znamená.

Objev verš z Bible

(Řešení viz konec kalendáře.)

N	K	J	E	É	I	S	L	O	T	P	C	E	I
													M

J	E	Á	O	M	U	F	E	T	H	Ř	V	Z	B
U													

N	É	W	A	M	E	J	A	R	E	C	A	D	Q
													M

T	U	Ú	L	R	A	V	D	U	M	I	O	S	N
C													

H	N	R	Ý	E	E	C	L	V	H	R	J	A	O
													F

B	A	L	I	N	U	J	K	G	L	A	E	D	T
I													

P	Y	B	L	R	Q	Ň	H	I	T	S	P	E	D
													H

Á	N	Q	S	O	Š	Í	K	P	V	Á	F	O	Z
X													

K	L	C	R	V	O	I	H	Ů	S	O	A	T	E
													N

!	M	V	Z	É	Ů
---	---	---	---	---	---

Rada:
Začni u označeného pís-
mene a čti každé třetí
písmeno.

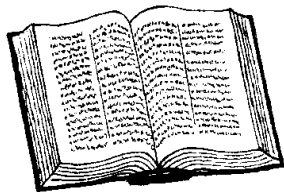
19. února

Plán čtení Bible: Jan 7,20-27

A nečistí duchové, kdykoli ho viděli, padali před ním a křičeli: „Ty jsi Syn Boží!“

Marek 3,11

Text z Bible: Marek 3,7-21

Pán Ježíš se opět odebral zpátky k moři. Požádal Své učedníky o to, aby pro Něj měli stále připravenou loďku, aby se na Něho netlačil zástup. Z blíz-

kého okolí k Němu totiž přicházelo mnoho lidí k moři. Mnohé z nich uzdravil. Pán Ježíš je právě tak Bůh, jako je zároveň člověk.

Pán Ježíš mnoho pracoval. Nyní hledal blízkost Svého Boha. Vystoupil na jednu horu, aby se tam modlil.* Tam strávil celou noc v modlitbě. Příští ráno k sobě nechal přijít Své učedníky a

* Lukáš 6,12

dvanáct z nich povolal – ustanovil je za apoštolů.*

Příbuzným Pána Ježíše to všechno bylo spíš trapné. Nelíbil se jim ani shluk lidí kolem Pána, ani to, že se Pán stává tak známý. Proto Jej chtěli mít pod kontrolou.

* Apoštol znamená „vyslanec“ nebo „posel“. Ne všichni učedníci („žáci“) byli také apoštolů. Apoštolové byli Pánem Ježíšem zvláště povoláni jako zmocněnci, kteří zvěštovali evangelium o Božím království. Později se stali očividnými svědky Jeho zmrtvýchvstání.

20. února

Plán čtení Bible: Jan 7,28-36

***Když hledím na tvá nebesa - dílo tvých prstů,
měsíc a hvězdy, které jsi upevnil ...***

Žalm 8,4

Měsíc I – náš nejbližší soused

Měsíc, ve vesmíru náš nejbližší soused, je vzdálen od Země asi 384 400 kilometrů. Kdyby se tam dalo jít pěšky, byl by chodec na cestě asi jedenáct let, aby urazil tuto cestu. Letadlo Jumbojet by na to potřebovalo asi tři týdny. Vesmírné lodi stačí 2-3 dny. Ale světlo je na cestě k Měsíci pouze 1,3 sekundy. Proto astronomové říkají: Měsíc je vzdálen od Země 1,3 světelné sekundy.

Bible se vícekrát zmiňuje o měsíci. Čtvrtého dne stvoření učinil Bůh „větší světlo, aby vládlo ve dne, a menší světlo (tedy měsíc), aby vládlo v noci, a hvězdy.“*

* 1. Mojžíšova 1,16

Bez měsíce by byla noc černá jako smůla. Můžeš si to představit. Je to podobné, jako kdybys byl v noci, kdy je obloha zatažená, v lese: co by sis počal bez baterky!

Měsíc je menší než Země a má mnohem menší váhu. Každá živá bytost má na Měsíci jen šestinou své pozemské váhy. Při olympiádě na Měsíci by vznikly nové, fenomenální rekordy.

V Guinnessově knize rekordů bys našel rekord ve skoku vysokém: kolem 10 metrů, rekord ve skoku o tyči by se pohyboval kolem 40 metrů a v hodu oštěpem dokonce kolem 500 metrů.

21. února

Plán čtení Bible: Jan 7,37-44

Tobě patří den, tobě patří i noc. Tys upevnil světlo (měsíc – přel.) i slunce.

Žalm 74,16

Měsíc II – Přistání na Měsíci

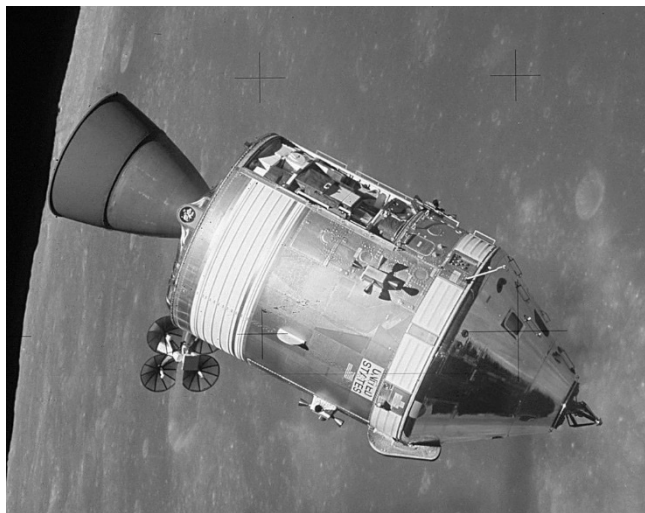
16. července 1969 proudí miliony lidí do Cape Kennedy. Namačkáni jeden na druhého sledují, jak do kosmické lodi Apollo 11 nastupují tři lidé. Poslední vteřiny před startem: 3 – 2 – 1 – 0! Ve 14.32 hodin zapálí hnací mechanismy první, nejspodnější stupeň obrovské rakety Saturn. Štíhlá raketa stoupá kolmo vzhůru k obloze.

Po dvou minutách a 42 sekundách se vznítí druhý stupeň rakety, o devět minut později jsou kosmonauti na oběžné dráze. Za tři hodiny se vznítí naposledy třetí stupeň, aby vystřelil Apollo 11 na dráhu letu k Měsíci.

Ve vzdálenosti 15 000 kilometrů od Země se oddělí velitelská kabina, vlastní kosmická loď, od třetího stupně a napojuje přistávací modul.

Po třech dnech obléhá kosmická loď Měsíc. Kosmonauté jsou uchváćeni jedinečností Božího stvoření. Bible říká: „Na počátku stvořil Bůh nebe a zemi.“*

20. července 1969 nastoupili Armstrong a Aldrin do přistávacího modulu a oddělili jej od mateřské lodi. Začal přilet na Měsíc.

* 1. Mojžíšova 1,1

22. února

Plán čtení Bible: Jan 7,45-53

Já jsem tě oslavil na zemi, když jsem dokončil dílo, které jsi mi dal, abych je vykonal.

Jan 17,4

Měsíc III – Na Měsíci

21. července dosedl přistávací modul jen 7 kilometrů od vypočítaného cíle na kamenitém povrchu Měsíce. Neil Armstrong otevřel výstupní průlez a sestoupil dolů po žebříku.

Ve 3.56 hodin středoevropského času položil levou nohu na Měsíc. Tehdy řekl: „Pro člověka je to malý krok, ale velký krok pro lidstvo.“ Byl prvním člověkem, který stanul na povrchu Měsíce. O chvíli později jej následoval Edwin Aldrin.

Téměř o 2 000 let dříve udělal někdo ten největší krok, jaký kdy byl udělán pro lidstvo. Ježíš Kristus, Boží Syn, se stal člověkem. Přišel z nebe na tuto zem, aby lidi osvobodil od jejich hříchů. Nikdy si Pán Ježíš nemyslel, neřekl a neučinil nic zlého. Přesto musel jít na Golgotu a tam se

nechat přibít na kříž. Poté co tam byl potrestán za cizí hříchy, řekl: „Dokonáno jest.“*

Kosmonauti instalovali některé měřicí přístroje a nasbírali 22 kilogramů měsíčních hornin. O dvě hodiny později se oba navrátili do přistávacího modulu. Zpáteční let proběhl podle plánu.

* Jan 19,30

23. února

Plán čtení Bible: Jan 8,1-8

Jestliže pak ... budeš hledat Hospodina Boha svého, tedy nalezneš, budeš-li ho hledat z celého srdce svého a z celé duše své.

5. Mojžíšova 4,29

Měsíc IV – Cesta

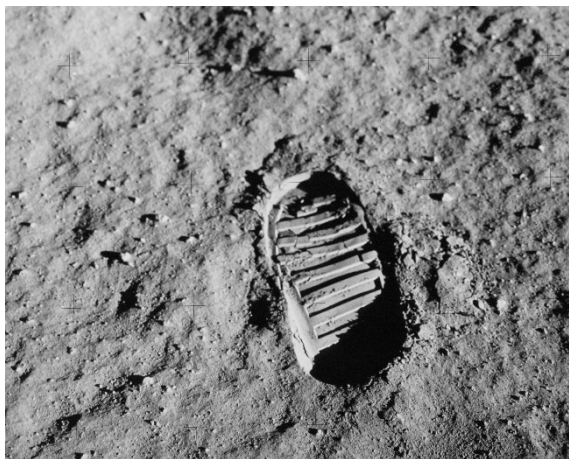
První přistání Apolla 11 na Měsíci bylo vzrušující událostí. Miliardy lidí ji sledovaly v rádiu. Od té doby proběhlo ještě pět dalších přistání na Měsíci.

Také bys rád vykonal návštěvu na Měsíci?

Škoda, že je Měsíc tak daleko, více než 384 400 kilometrů. Mnoho lidí si myslí, že Bůh je vzdálen ještě více.

Když se v roce 1961 vrátil ruský kosmonaut German Stěpanovič Titov z vesmíru, řekl: „Boha jsem nepotkal.“ Tím chtěl říci: Bůh neexistuje. Jiní si myslí, že blízko k Bohu se může dostat jen několik zvláštních lidí, právě tak, jako dosud jen několik vybraných lidí mohlo navštívit Měsíc.

Existuje vůbec nějaká cesta k Bohu? Ano! Po této cestě už šly miliony lidí. Ta cesta je otevřená každému, kdo po ní chce jít. Ježíš, Boží Syn, říká: „Já jsem ta Cesta, Pravda i Život.“* Víš, jak můžeš jít po této cestě? - Věř v Pána Ježíše. Mluv s Ním a úplně čestně Mu řekni o špatných věcech, které jsi udělal. Pak budou tvé hříchy odpuštěny. Cesta k Bohu bude volná.

* Jan 14,6

24. února

Plán čtení Bible: Jan 8,9-11

Kdysi jste byli tmou, ale nyní jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla.

Efezským 5,8

Měsíc V – „Měsíc – zrcadlo“

Za několik dní bude úplněk. Měsíc pravidelně mění svůj tvar. Víte, čím to je? V protikladu ke Slunci totiž Měsíc sám nesvítí. Odráží sluneční světlo. Jen proto je vůbec vidět. Když tedy vidíš světlo Měsíce, vidíš vlastně něco ze slunečního světla. Dostanou-li se sluneční paprsky jen na část přední strany Měsíce, kterou je obrácen k Zemi, ukáže se jako srpek. Stojí-li Měsíc mezi Sluncem a Zemí, není vidět. Často stojí tento „Měsíc – zrcadlo“ tak příhodně, že vrhá na Zem mnoho světla.

V Bibli je Pán Ježíš srovnáván se sluncem.* Všechno světlo, které může rozjasnit smutný život, pochází od Něho. A když lidé doširoka

* Malachiáš 4,2

otevřou svá srdce Pánu Ježíši, pak mohou svítit tak, jako Měsíc: jako „Měsíc – zrcadlo“ mohou dále vyzařovat světlo Pána Ježíše. Tví kamarádi pak na tobě uvidí něco z Pána Ježíše. Chtěl bys vyzařovat mnoho světla? – Pak poslouchej Pána Ježíše.

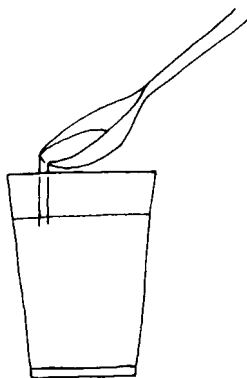
25. února

Plán čtení Bible: Jan 8,12-20

Což není Bůh vyšší než nebesa? Pohled' na nejvyšší hvězdy, jak jsou vyvýšeny.

Jób 22,12

Pokus: Proč je obloha modrá?

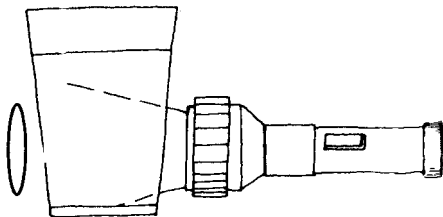

Co budeš potřebovat:
průhlednou sklenici,
trochu mléka, vodu a
baterku.

Naplň sklenici vodou a
dej do ní jednu polévko-
vou lžičku mléka. Vznikne
slabě zakalená tekutina.
Rozsviť baterku a nech
procházet paprsek je-
jího světla bělavou te-

kuťtinou ve sklenici. Zepředu se jeví světelný pa-
prsek jako červenavý, ze strany jako modravý –
a to při stejné tekutině a při stejném zdroji
světla. (Pokud nevidíš žádný barevný rozdíl,
musíš tekutinu zředit trochou vody.)

Víš, proč to tak je? Bílé světlo vzniká – jako sluneční světlo – z barev duhy. Na mastných kapičkách mléka se nyní světlo láme. Přitom je červené světlo rozptylováno méně silně než modré.

Ze stejného důvodu působí obloha jako modrá, a některé západy slunce působí jako červené. Jen se přitom světlo nerozptyluje na mastných kapičkách, ale na mnohem menších částicích, na molekulách vzduchu.

26. února

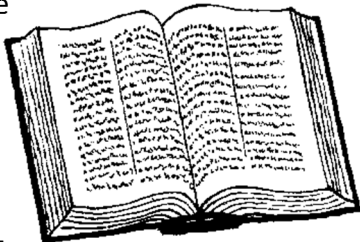
Plán čtení Bible: Jan 8,21-30

Je-li království proti sobě rozděleno, takové království nemůže obstát.

Marek 4,24

Text z Bible: Marek 3,22-35

Učitelé Zákona pohrdali Pánem Ježíšem. Viděli, že On činí divy, ale připisovali tyto divy vládci démonů. Nemohli ty divy popřít, ale nechtěli ani přiznat, že je Pán Ježíš vykonal v Boží moci.

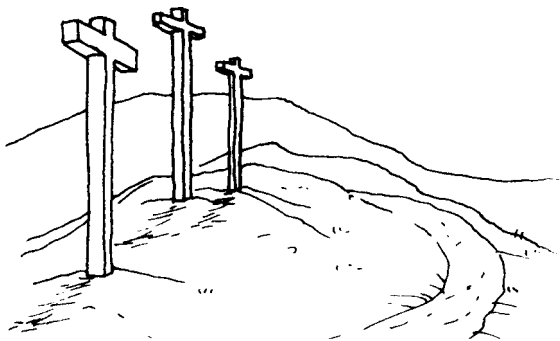

Pán Ježíš potom vysvětloval, jak nesmyslná je argumentace učitelů Zákona. Satan nemůže být pramenem zázraků, jinak by bojoval sám proti sobě.

Tak jako ďábel, jsou i démoni andělé odpadlí od Boha, kteří hledají zlo! Následovali satana, když

se vzepřel proti Bohu, a pracují proti Bohu. Pokoušejí se zdržet lidi od následování Pána Ježíše.

Ďábel nenávidí Pána Ježíše, proto nenávidí také tebe, když máš rád Pána Ježíše. Avšak Pán Ježíš, Boží Syn, je mnohem silnější než ďábel a jeho démoni. Nemusíš se bát zlých mocností. Na kříži na Golgotě zvítězil Pán Ježíš nad ďáblem. Smrt Pána Ježíše je velkým triumfem nade vším zlým.

27. února

Plán čtení Bible: Jan 8,31-38

Saul řekl Davidovi: Nemůžeš jít proti tomu Pelištejci a bojovat s ním.

1. Samuelova 17,33

David I – Přichází Goliáš

1. Samuelova 17,1-25

Nad údolím terebintů v Izraeli panovalo veliké ticho. S úzkostí se vojáci dívali na bitevní pole. To není možné! David, mladý pastýř, chce bojovat proti Goliášovi. Jaký má pro to důvod? Říká, že to nejde, aby se tento modloslužebník posmíval vojsku živého Boha.

Všichni měli strach před tímto obrem z filistinského (pelištejského) národa. Už mnoho dní se posmíval. Nikdo se neodvážil proti němu vystoupit, vždyť byl vysoký téměř tři metry a nosil kovový pancíř.

A David ještě nenosil takovou výzbroj, měl jen hůl, prak a mošničku s pěti kaménky.

Najednou sebou všichni trhli. Přicházel Goliáš! Majestátně krácel po bojišti, všichni se třásli strachem. Zase se posmíval izraelskému lidu, ale najednou si všiml, že už není na bojišti sám. David přicházel proti němu...

28. února

Plán čtení Bible: Jan 8,39-47

***Hospodin, který mě vysvobodil z moci Iva ...,
ten mě vysvobodí z ruky tohoto Pelištejce.***

1. Samuelova 17,37

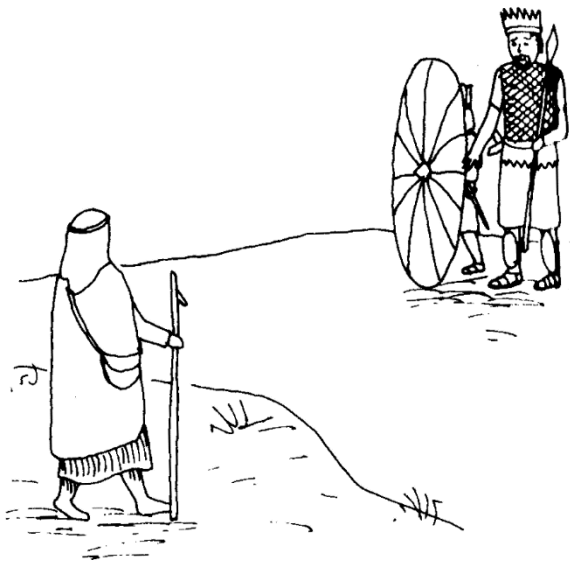
David II – David vítězí nad Goliášem

1. Samuelova 17,26-54

„Já jdu proti tobě ve jménu Hospodina zastupů, Boha Izraelských řad, kterého jsi tupil,“ volá David odvázně. Všichni izraelští vojáci snad napětím zadržují dech. Pomalu přichází Goliáš blíže. Teď je možno úplně zřetelně rozoznat, jak je Goliáš velký a jak je David malý.

Najednou David běží vpřed, vezme jeden kámen, vloží jej do praku, vystřelí a trefí Goliáše do čela. Ten padá obličejem k zemi. Je mrtev! Izraelité vypuknou v hlasitý jásot a pronásledují pak Filistinské (Pelištejské). S Boží pomocí dosáhnou velkého vítězství.

David důvěřoval Bohu, ačkoliv se zdálo nemožné zabít obra. Bůh nenechal Davida bez pomoci.

Ty můžeš právě tak důvěřovat Bohu. Bůh se stará také o tvé problémy. O malé, ale i o ty obrovsky veliké – takové, které je vlastně „nemožné“ vyřešit. Nech si od Něho darovat odvahu, aby ses zasadil o Něho nebo o jiné, kterým se špatně vede.

29. února

Plán čtení Bible: Jan 8,48-53

Od onoho dne Saul hleděl na Davida s podezřením.

1. Samuelova 18,9

David III - Závist

1. Samuelova 17,55-18,16

Konečně si Izraelité mohou vydechnout. Goliáš je mrtvý a Filistiňtí jsou přemoženi. Když se David vrací z boje, zpívají ženy: „Saul pobil své tisíce a David své desetitisíce.“

Ale to se králi Saulovi nelíbí. David nemá být lepší než on. Ačkoliv mu vlastně musí být vděčný, závidí Saul Davidovi a začíná ho nenávidět. Saul, který se opakovaně těžce prohřešoval proti Bohu, cítí, že tento mladík zvláštní měrou náleží Bohu. To je pro Saule nesnesitelné. Jednou, když David hraje před králem na harfu, bere náhle Saul své kopí, vrhá je a chce jím Davida přibodnout ke stěně! David se mu jen „tak, tak“ vyhnul. Ale od toho dne si musí dávat po-

zor. Saul si pevně předsevzal, že ho zahubí. Nakonec Davidovi zbývá jen útek. Začíná dlouhé pronásledování a honění. Za sebou má David velkého nepřítele. Ví však také, že u něho stále je ještě větší pomocník: Bůh!

1. března

Plán čtení Bible: Jan 8,54-59

**David řekl Abišajovi (Abizaiovi): Nezapíjej ho!
Vždyť kdo může vztáhnout ruku na Hospodi-
nova pomazaného a zůstat bez trestu?**

1. Samuelova 26,9

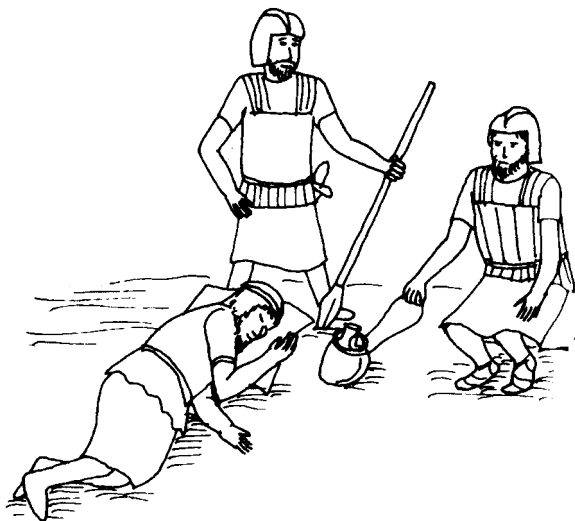
David IV – V Saulově vozové hradbě

1. Samuelova 26,1-12

Je noc. David a Abizai se opatrně plíží k táboru svých nepřátel. Ti utvořili ze svých vozů jakýsi kruh, v jehož středu leží Saul a jeho vojáci a spí. Není tu žádná stráž. Bez potíží se ti dva dostanou až za vozovou hradbu. A tu leží Saul, Davidův největší nepřítel, a spí. Je to tak příznivá příležitost jako nikdy.

„Bůh dnes vydal tvého nepřítele do tvé ruky,“ šeptá Abizai. Chce jej probodnout kopím až do země. A již chce sáhnout po Saulovu kopí, ale David jej zadrží. Říká mu, že nesmějí Saule zabít, že ho bude soudit Bůh sám, až přijde jeho čas. David je moudrý. Umí čekat, až bude Bůh jednat.

Nikdo nemá právo předčasně zasáhnout do Božích plánů. A kromě toho je Saul od Boha pomazán za krále. Pouze Bůh jej může usmrтит. Jako důkaz, že skutečně byli v táboře svých nepřátel, berou s sebou Saulův džbánek na vodu a jeho kopí. Nikdo nic nezpozoroval. Neslyšně se plíží David a Abizai odtud. Zítra se Saul bude divit ...

2. března

Plán čtení Bible: Jan 9,1-7

At' Hospodin odplatí každému za jeho spravedlnost a věrnost.

1. Samuelova 26,23

David V – Na vrcholu hory

1. Samuelova 26,13-25

Druhého dne vystoupil David na horu, která se nachází právě naproti Saulovu táboru. Hlasitě volal na Abnera, velitele Saulových vojáků: „Proč jsi nestřežil svého pána a krále?“ ptal se ho. „Někdo z lidu přišel, aby zabil krále, tvého pána.... Podívej se teď, kde je královo kopí a džbánky na vodu, které byly u jeho hlavy.“

Abner a Saul se velice ulekli, když zjistili, v jakém nebezpečí byli minulé noci. Saul slíbil Davidovi, že už mu nikdy neudělá nic zlého, protože on ušetřil jeho život.

Ale neměl k tomu už ani příležitost. O nějaký čas později zemřel Saul se svými syny v boji proti Filistinským. Bůh sám ho soudil.

Jak bylo dobře, že David přenechal pomstu

Bohu. Teď se mohl s dobrým svědomím stát králem nad lidem izraelským. Mnozí lidé si myslí, že pro dobrý cíl mohou použít i špatné prostředky. Říkají: Účel světí prostředky. I Saul si to myslel. Ale pozor! To je omyl! Nikdy to není Boží cesta.

3. března

Plán čtení Bible: Jan 9,8-12

Milostivý je Hospodin a spravedlivý, náš Bůh se slitovává.

Žalm 116,5

Mýdlové bubliny – recept na samostatné míchání roztoků

Co budeš potřebovat:

mýdlo, cukr, stolní olej, glycerin*, brčko na pití, vodu, nádobu o objemu jeden litr, 4 sklenice.

Nastrouhej trochu mýdla do litrové nádoby s vodou, a rozpuť je. Přitom musíš míchat opatrně, jinak bude všechno plné pěny. Potom rozděľ tekutinu stejnoměrně do čtyř sklenic a počkej, až se ztratí pěna.

Do první sklenice přidáš čajovou lžičku cukru, do druhé několik kapek glycerinu a do třetí trochu stolního oleje.

Rozstřižni konec brčka na čtyři části a přehni je

* Glycerin seženeš v lékárně nebo v drogerii.

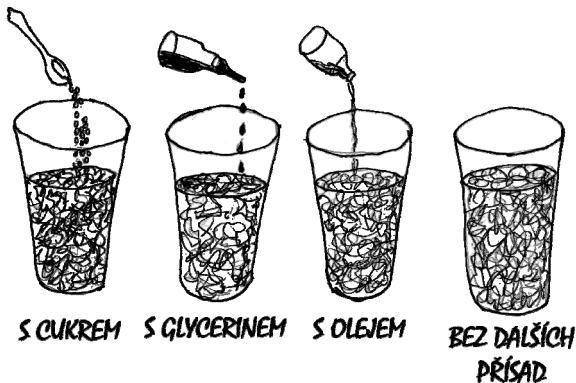
směrem ven. Ponoř brčko rozstřiženým koncem do jedné sklenice, vyndej ho ven a opatrně foukej do druhého konce brčka. Vyzkoušej tento pokus i s roztoky v ostatních sklenicích. Co pozoruješ?

1. roztok s cukrem: _____

2. roztok s glycerinem: _____

3. roztok s olejem: _____

4. roztok bez dalších přísad: _____

Výsledek:

Roztoky 1 a 2: cukr a glycerin zvyšují viskozitu
pallay. Bubliny jsou větší a jejich duhové barvy se
více mění, opalizují. Ze 3. roztoku se netvoří
žádné bubliny, protože olej ruší napětí povrchu
vrchní vrstvy mýdlového roztoku. Ze 4. roztoku
vznikají malé mýdlové bubliny.

4. března

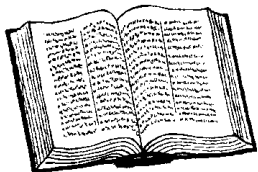
Plán čtení Bible: Jan 9,13-17

A učil je mnohému v podobenstvích.

Marek 4,2

Text z Bible: Marek 4,1-12

Pán Ježíš vyprávěl lidem podobenství. Pomocí

příběhů z každodenního života jim chtěl jednoduchým způsobem vysvětlit těžká témata. Tentokrát jim vyprávěl něco o rozsévači, který

obdělával své pole. Pilně pracoval a rozséval celý den.

Některá zrníčka padla na tvrdou, vysušenou polní cestu. Hned přiletěli ptáci a sezobali zrnka.

Část pole tvořila kamenitá půda. Tam téměř nebyla hlína. Semínka tam rychle vzklíčila. Avšak jemné kořínky narazily na kámen. Bez výživy uschly při prvním horkém slunci.

Jiná semínka padla mezi trní. Trní rostlo mnohem rychleji než obilí a tak bralo obilným rostlinkám sluneční světlo. Tyto rostlinky zakrněly a hynuly. Ale zrnka, která padla na úrodnou půdu, vzklíčila, ujala se, vyrostla a přinesla bohatý a dobrý užitek.

Učedníci a mnozí jiní lidé tomuto podobenství nerozuměli. Přišli k Pánu Ježíši a nechali si je vysvětlit. Závěrečnými slovy: „Kdo má uši k slyšení, ať poslouchá!“ Pán Ježíš činí každého posluchače zodpovědným, aby to, co slyšel, použil na svůj osobní život.

5. března

Plán čtení Bible: Jan 9,18-23

Pán Ježíš řekl: Zůstaňte v mé lásce.

Jan 15,9

Pedro 1

Prašnými ulicemi jednoho mexického předměstí utíkal chlapec. Na hlavě měl ne jeden, ale devět slaměných klobouků proti slunci, které – zasunuty jeden do druhého – tvořily na jeho hlavě jakousi věž. Jmenoval se Pedro a tato sombrera nabízel zájemcům na prodej. I když bylo Pedrovi teprve deset let, už musel pomáhat vydělávat peníze. Jeho rodiče byli velmi chudí a Pedro měl ještě 8 sourozenců. Pro maminku nebylo jednoduché nasytit každý den tolik hladových krčků. Rodina bydlela v malém dřevěném domě na okraji města. Domek měl tři místnosti. Pedro každý den běhal po městě a vychvaloval své klobouky. Jen v neděli nemusel prodávat. Na ten den se velmi těšil, protože mohl také navštěvovat nedělní školu. Tam se naučil už mnoho nových písní a slyšel napínavé

příběhy z Bible. Před několika týdny přijal Pána Ježíše jako svého Pána a Spasitele. Vyznal Pánu Ježíši všechny své hříchy a ví, že mu byly odpuštěny, protože Pán Ježíš zemřel na kříži na jeho místě a zaplatil i za Pedrovy hříchy.

Ačkoliv Pedro ví, že je teď Božím dítětem a že jednou bude u Pána Ježíše v nebi, přece jen je v jeho životě věc, ve které ještě neprosil Pána Ježíše o pomoc. Proto je často smutný.

6. března

Plán čtení Bible: Jan 9,24-34

Nelžete jedni druhým.

Koloským 3,9

Pedro 2

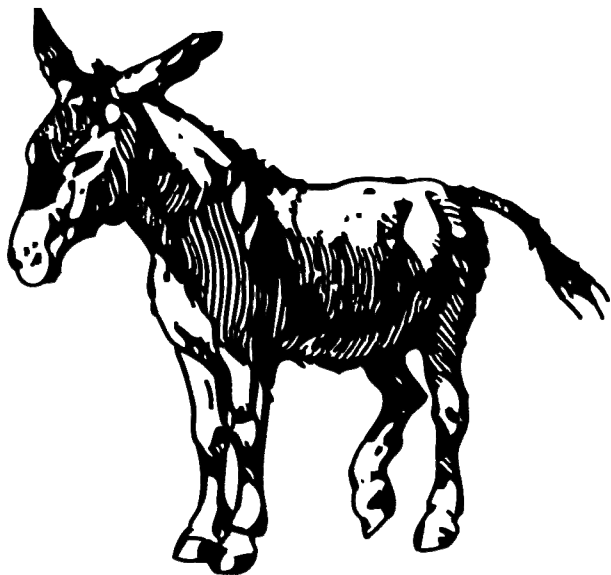
Víte, Pedro má takový špatný zvyk, že vypravuje lži. Sám by to ani nenazval lhaní. Řekl by, že trochu přeháněl. Ale lži jsou v jeho životě jako nějaké jizvy a kvůli nim je nešťastný. Proto je často smutný a má svěšenou hlavu.

Jak tak Pedro chodil po ulicích, šel kolem domu misionáře. Pozoroval, jak se misionář pokouší přimět svého osla k chůzi. Ten osel byl jediným misionářovým dopravním prostředkem. Byl to však jeden z nejtvrdohlavějších oslů, jaké si dokážete představit.

Když na něm misionář chtěl jet, často se zpěchoval pohnout se z místa. To se stalo i dnes, právě když Pedro běžel kolem misionářova domu.

„Myslím, že bych to dokázal, aby ten osel šel,“ řekl Pedro. Vyšplhal oslovi na hřbet a něco mu

pošeptal do ucha. Co mu šeptal, to zůstane tajemstvím, ale osel se dal do pohybu. Od té doby bral misionář Pedra všude s sebou. Dobře Pedra znal, ale věděl i o jeho problému, že Pedro vypráví vymyšlené, lživé příběhy.

7. března

Plán čtení Bible: Jan 9,35-41

Nesudte, a zajisté nebudete souzeni. Neodsuzujte, a zajisté nebudete odsouzeni. Promíjete, a bude vám prominuto.

Lukáš 6,37

Pedro 3

Jednoho dne řekne misionář Pedrovi: „Pedro, kdybys pro mě něco udělal, dal bych ti kladívko a k němu i hřebíky.“ Pedro má velkou radost. Ptá se zvědavě: „A co mám pro tebe udělat?“ „Podívej se, vidíš tamhle ta dřevěná vrata vzadu?“

„Ano,“ odpovídá Pedro. – „Dám ti kladívko a hřebíky pod jednou podmínkou. Pokaždé, když budeš vyprávět nějakou lež, vezmeš kladívko a přibiješ jeden hřebík do těch dřevěných vrat.“ Pedro se necítí moc dobře. Jak to, že misionář objevil jeho špatný zvyk? Ale lesknoucí se kladívko je tak lákavé, že Pedro souhlasí. Utíká domů a pyšně mává novým kladívkem. Tu

spatří svého kamaráda Beppa. Beppo chce samozřejmě hned vědět, odkud má kladívko. Pedro s nadšením začíná vyprávět: „Misionář mi dal to kladívko, protože jsem mu tak pomáhal. K tomu mně dal ještě žlutou kravatu s červenými puntíky a úplně nové modré boty.“

Beppo nedůvěřivě namítne: „Když máš tak nádherné boty, proč chodíš celý den bos jako já? A s kravatou jsem tě taky ještě nikdy neviděl. Ukaž mně kravatu a boty.“

Pedro přemýšlí a pak vysvětluje: „Víš, že je ve městě nová banka, kam si lidé ukládají peníze a cenné věci? Tam jsem si i já uložil své nové věci, protože jsou tam v bezpečí.“ A už Pedra zase zaskočil jeho starý problém.

8. března

Plán čtení Bible: Jan 10,1-6

Zlý člověk vynáší ze zlého pokladu svého srdce zlé; neboť jeho ústa mluví z přebytku srdce.

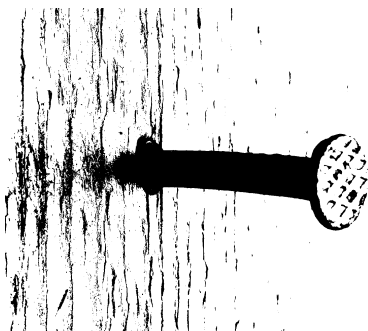
Lukáš 6,45b

Pedro 4

Příštího dne šel Pedro se špatným svědomím k dřevěným vratům. V jedné ruce držel kladívko a v druhé celou hrst hřebíků. Bylo slyšet ťukání: ťuk, ťuk, ťuk. První hřebík byl přibit za lež s kladívkem! Ťuk, ťuk, ťuk. Druhý za kravatu, třetí za boty a čtvrtý za lež o bance. Tu najednou se za rohem vynořil Beppo: „Pedro, copak to tady děláš?“ – „Ale, trochu se učím zacházet se svým novým kladívkem,“ odpověděl Pedro. Když Beppo zmizel za nejbližším rohem, bylo opět slyšet kladívko: ťuk, ťuk, ťuk – za lež, kterou právě vyprávěl.

Misionář si toho dne prohlížel vrata. Přitom řekl Pedrovi: „Jsem rád, že tam vidím ty hřebíky, Pedro.“ Ten se na něj podíval udiveně: „Máš radost, že jsem vyprávěl všechny ty lži?“

„Ne,“ usmál se misionář. „Ale přiznal sis, žeš lhal. A z toho mám radost. A teď přines kleště a všechny hřebíky zase vytahej.“ I když Pedro moc nechápal, jaký to má smysl, poslechl. Když vytahal všechny hřebíky, zeptal se ho misionář: „Jsou teď vrata přesně taková, jaká byla předtím?“ – „Ne,“ odpověděl Pedro. „Všude, kde byly hřebíky, jsou teď ve dřevě díry.“

9. března

Plán čtení Bible: Jan 10,7-15

Dobrý člověk vynáší z dobrého pokladu svého srdce dobré a zlý člověk vynáší ze zlého pokladu svého srdce zlé; neboť jeho ústa mluví z přebytku srdce.

Lukáš 6,45

Pedro 5

„Vidíš, Pedro,“ vysvětloval misionář. „Chtěl jsem ti tím ukázat, že i tvé lži nechávají stopy ve tvém životě. Bůh chce, abys jako křesťan mluvil pravdu. A i když ti Pán Ježíš odpustil všechny hříchy, lži poškozují tvůj život a tvou hodnověrnost a lidé ti už nemusejí tolik věřit. Co si má myslet tvůj kamarád Beppo? Proč by se měl stát křesťanem, když pozoruje, že jsi přesně takový jako dřív? Možná, že si myslí: Já Pána Ježíše vůbec nepotřebuji jako svého Spasitele, vždyť Pedro není lepší než já. Vždyť já dokonce lžu méně než Pedro.“

Pedro odcházel zamyšleně. Prosil Pána Ježíše o odpuštění, ale také o sílu, aby mohl žít tak, jak

se to sluší na křesťana.

Návrh pro tebe: Někdy se vyzkoušej. Co poškozuje můj křesťanský život?

- Mé návyky?
- Špatní kamarádi/kamarádky?
- Temná, agresivní (útočná) hudba?
- Vzpurné chování?
- Chci mít vždy pravdu?

Všechno můžeš povědět Pánu Ježíši. Často se nezbavíme najednou všech těch věcí. Ale když za to celým srdcem prosíme, můžeme od toho být osvobozeni. Neboť není podle Pána Ježíše, aby Jeho následovníci v novém životě s sebou vlekli stará pouta.

10. března

Plán čtení Bible: Jan 10,16-21

Vyuč mě, Hospodine, své cestě.

Žalm 86,11

Pedro 6

Pedro nasypal hřebíky, které mu dal misionář, do malého sáčku. Nosí je v kapse. Někdy – při nešikovném pohybu – jej špičky hřebíků trochu píchnou. Přitom jej upomenou na dřevěná vrata a na to, že už nechce lhát. A Pedro si zvykl poprosit každého rána Boha, aby jej chránil před lhaním a přeháněním.

A co když se mu to přece jen ještě někdy stane? Pedrovi velmi pomáhá, že to hned vyzná tomu, s kým právě mluví: „Teď jsem přeháněl! Odpuť mně to.“ To na druhé působí. Dokonce to na ně působí tak, že chtějí vědět něco víc o tom, proč má Pedro tak rád pravdu.

Najdeš 10 rozdílů?

11. března

Plán čtení Bible: Jan 10,22-30

Ale tyto jsou na dobrou zemi zaseti: Slyší Slovo, přijímají je a nesou úrodu.

Marek 4,20

Text z Bible: Marek 4,13-20

Pán Ježíš vysvětloval učedníkům podobenství o rozsévači. Semínka jsou Slovo Boží, Bible.

Pole je obraz lidského srdce.

Polní cestou jsou míněna tak zatvrzelá srdce, která nechtějí o Bohu vůbec nic vědět. Když slyší

Boží slovo, je pro ďábla lehké odnést slyšené Boží slovo, aby zůstalo bez účinku. Tak je bráněno tomu, aby dobrá zvěst o Boží lásce dosáhla všech lidí a aby všichni byli spaseni.

Zrníčka obilí v kamenité půdě jsou lidé, kteří ukazují kladnou reakci, když slyší Boží slovo. Ale zůstává jen při dobrých předsevzetích. Po jednom – dvou dnech každý dobrý sklon zakrňuje a smutně hyne.

Třetí skupina lidí má srdce, ve kterém současně

klíčí trní i Boží slovo. Trní jsou světské zábavy, které zpočátku docela jemně zapouštějí kořínky vedle dobrého Božího slova a později pod sebou všechno udusí.

Ale jsou tu i srdce, která nejen slyší Boží slovo, ale také je s radostí přijímají. Výsledkem je mnohé a dobré ovoce pro Boha. Kde je tvé srdce?

12. března

Plán čtení Bible: Jan 10,31-38

Kdo zakrývá svá přestoupení, neuspěje, ale kdo je vyznává a opouští, nalezne slitování.

Příslaví 28,13

Daniel I – Dobyť Jeruzaléma

Daniel 1,1-4

Byl rok 586 př. Kr. Babylonský král Nebúkadnezar (v Bibli kralické je jeho jméno přeloženo Nabuchodonozor) se svým mocným vojskem dobyl Jeruzalém. „Proč jen to došlo až tak daleko?“ myslelo si mnoho Izraelitů. Přitom znali odpověď. Klaněli se modlám a odvrátili se od živého Boha, Místo aby poslouchali varování proroků, posmívali se Božím poučením.

Nyní viděli následky neposlušnosti: chrám byl zničen, městské zdi zbořené a Jeruzalém srovnán se zemí. Mnozí z lidu byli usmrceni a ti, kteří přežili, byli zavedeni jako zajatci do babylonského zajetí.

Také Daniel a jeho tři přátelé s jinými rodinami z pokolení Juda byli odvečeni do velkého

města Babylona. Aby byli židovští mládenci vychováni jako Babyloňané, museli chodit do školy, aby studovali řeč a písmo Babyloňanů. O tři roky později měli před králem skládat zkoušku.

13. března

Plán čtení Bible: Jan 10,39-42

Tedy Bůh dal dojít Danielovi u vrchního komorníka milosrdenství a slitování.

Daniel 1,9

Daniel II – Královský stůl

Daniel 1,5-21

Daniel a jeho tři přátelé se pevně rozhodli, že ani v cizím Babyloně nezapomenou na svůj židovský původ a na svého Boha. To nebylo lehké.

V královské jídelně byla často předkládána masitá jídla, která byla předtím zasvěcena babylonským bohům. Ta v žádném případě nechtěli jíst.

Daniel druhého dne odvážně promluvil s královským dvorním úředníkem. Ale ten měl strach: „Bojím se svého pána, krále, který vám předepsal jídlo a pití. Jestliže uvidí, že vypadáte přepadleji než mladíci vašeho věku, připravíte mě u krále o hlavu.“ Avšak Daniel pevně důvě-

řuje Bohu: „Vyzkoušej prosím své otroky během deseti dnů. Ať nám dávají k jídlu nějakou zeleninu a k pití vodu.* Pak se před tebou ukáže, jak vypadáme a jak vypadají ti mladíci, kteří se stravují z královského přídelu. A jak uvidíš, tak se svými otroky nalož.“

Bůh dal dvornímu komorníkovi odvahu k tomuto pokusu. Každý den, když druzí jedli královská jídla, jedli Daniel a jeho přátelé zeleninu a pili vodu. Po deseti dnech je komorník srovnal s ostatními. Byl velmi spokojený: Ti čtyři z Izraele vypadali lépe. Už nikdy nemuseli mít rozpravy o jídle.

Vždycky – i v těžkých dobách – se vyplatí zůstat Bohu bezmezně věrný.

* Voda a zelenina byly v očích Babyloňanů méněcennými potravinami. Nikdy nebyly obětovány bohům.

14. března

Plán čtení Bible: Jan 11,1-6

***Budiž jméno Boží požehnáno od věků na věky.
Neboť moudrost i sílu má on.***

Daniel 2,20

Daniel III – Sen

Daniel 2,1-49

Babylonský král Nebúkadnezar je rozrušen. Minulou noc měl těžký sen. A teď chce, aby věštcí z jeho říše mu zároveň vyprávěli a vyložili sen, který měl minulou noc. To nikdo neumí. Nebúkadnezar chce potrestat všechny – i Daniele a jeho přátele – trestem smrti.

Když se o tom dovídá Daniel, vyprošuje si čas a slibuje králi, že mu řekne sen i jeho význam. Pak svolává své přátele ke společné modlitbě. Předkládají Bohu svou velkou těžkost. - A Bůh odpovídá. V noci k Danielovi mluví.

Dříve než šel Daniel druhý den ke králi, udělal něco důležitého. Poděkoval Bohu a chválil Jej, že odpověděl na jejich modlitby a že mu ukázal a vysvětlil ten sen.

V pevné důvěře ke svému Bohu předstoupil Daniel před krále s tím, že mu živý Bůh nebes sdělil sen i jeho výklad. Potom Daniel vyložil sen. Nechtěl pro sebe žádnou poctu. Tím král došel k vyznání: „Váš Bůh je Bůh bohů a Pán králů.“

15. března

Plán čtení Bible: Jan 11,7-16

Ale Boha, jenž má v ruce tvůj dech i celé tvé putování, jeho jsi neoslavil.

Daniel 5,23

Daniel IV – Belšasarova slavnost

V královském paláci v Babyloně slavil král Belšasar (kralický překlad: Balsazar) prostopášnou slavnost. Pozval na ni tisíc nejdůležitějších mužů svého království. Pili mnoho vína a posmívali se Bohu.

Najednou se objevila tajemná ruka, která napsala na zeď paláce čtyři slova: „MeNé, MeNé, TeKéL uFaRSín.“*

Nikdo nedokázal porozumět napsaným slovům. V sále se rozhostil smrtelný strach.

Třesoucí se král se rozkřičel, aby přivedli kouzelníky a věštce. Kdo mu přečte a vyloží ta slova, bude bohatě odměněn. – Avšak nikdo je nedokázal vyložit.

* Sečetl jsem, spočítal, zvážil a rozdělují.

Tu králova matka připomenula Daniele. „Ve jménu krále – otevřete!“ Královi poslové vzbudili – nikterak jemně – Daniele ze spánku a vedli ho do paláce. Belšasar mu říká: „Já jsem ... slyšel o tobě, že dokážeš výklady vysvětlovat a obtíže rozplétat. Jestli teď dokážeš přečíst ten nápis a sdělit mi jeho výklad, šarlat oblékneš a zlatý řetěz okolo krku obdržíš a budeš vládnout jako třetí v království.“

Daniel odmítl odměnu. Vysvětlil králi význam těch čtyř slov: „Chválil jsi bohy stříbrné a zlaté, bronzové, železné, dřevěné

i kamenné, kteří nevidí a neslyší ani nic nevědí, ale Boha, jenž má v ruce tvůj dech i celé tvé putování, jeho jsi neoslavil.... MeNé – sečetl Bůh tvé kralování a ukončil je. TeKÉL – byl jsi zvážen na vahách a shledán jsi nedostatečným. PeRÉS – rozpůleno bylo tvé království a bylo dáno Médům a Peršanům.“ Bůh nebude posmíván.

16. března

Plán čtení Bible: Jan 11,17-27

Tříkrát denně poklekal na kolena, modlil se a vzdával chválu před svým Bohem, neboť tak to činil i dříve.

Daniel 6,11

Daniel V – Ve lví jámě

Daniel 6,1-29

Perský král Darius*, který často vítězil, si Daniele velmi vážil a ustanovil ho nejvyšším knížetem svého království. Ostatní na to žárlili a hledali proti Danielovi nějaký důvod k obžalobě. Ale Daniel byl věrný a čestný muž. Jeho žalobci našli jenom jednu věc: Istivě se obrátili na krále: že se shodli na tom, aby nikdo neprosil o nic u jakéhokoliv boha nebo člověka, kromě krále - během následujících 30 dnů. Pokud někdo přestoupí tento zákon, má být uvržen do lví jámy. Král se cítil velmi poctěn. Nepozoroval, že za tím je vedlejší úmysl.

* Darius Médský dobyl Babylon v roce 539/38 př. Kr.

Nový zákon nic nezměnil na Danielově věrnosti. Jako obvykle se modlil třikrát denně k Bohu před otevřeným oknem svého pokoje. Žárlivá knížata se obrátila s žalobou na krále Daria. Ten neměl na vybranou. Daniel byl uvržen do lví jámy, před její otvor byl přivalen kámen a ten byl zapečetěn.

Po bezesné noci stál brzy ráno Darius před lví jámou: „Danieli, ... jestlipak tě tvůj Bůh, kterého ty stále uctíváš, dokázal vysvobodit od lvů?“ Daniel neměl žádné zranění. Boží anděl zavřel lvům ústa a tak je zadržel, aby Danielovi neublížili.

17. března

Plán čtení Bible: Jan 11,28-31

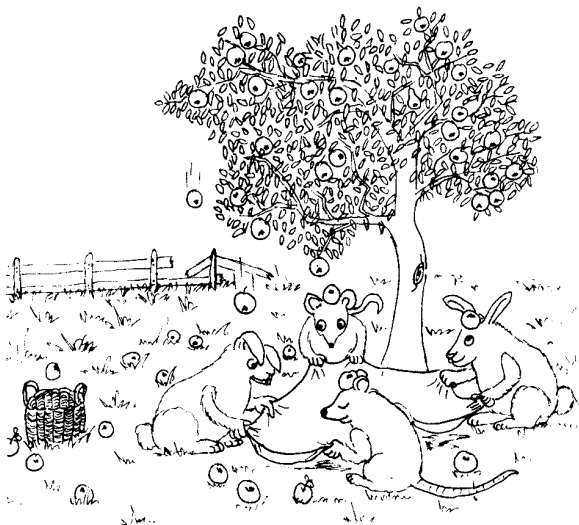
Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost, sebeovládání.

Galatským 5,22

Tento týden jsi se dozvěděl něco o Danielovi. On si předsevzal něco velice, velice důležitého: Zůstat Bohu bezmezně věrný, a to i v těžkých dobách. Daniel chtěl, aby bylo v jeho životě vidět něco z Boha.

Tak tomu má být i v životě věřícího. Přinášet ovoce pro Boha znamená, že v našem životě má být vidět něco ze života Pána Ježíše.

Jaké nesprávné ovoce (asi) spadne myškám a zajíčkům do plachty?

Řešení na konci kalendáře.

18. března

Plán čtení Bible: Jan 11,32-37

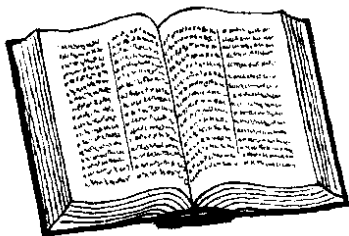
Zdali přinášíš lampu, aby ji postavili pod nádobu nebo pod postel?

Marek 4,21

Text z Bible: Marek 4,21-29

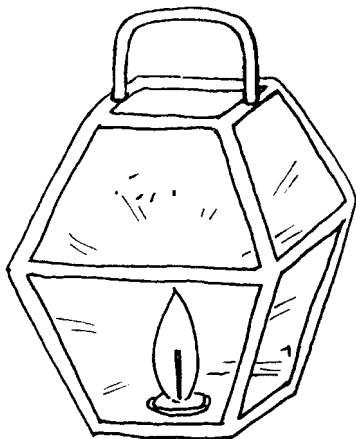
Už jsi někdy v temné místnosti rozsvítil baterku a dal jsi ji pod postel nebo pod kbelík? Pomyslíš si: „To je hloupá otázka. To bych tu baterku ani nemusel rozsvěcet, její světlo by stejně nebylo vidět.“

Každý věřící je jako lampa, která má silně svítit. Tak mohou druzí najít cestu k Pánu Ježíši. A jak to vypadá ve

tvém životě? Jsi světlem, které může každý vidět, takže si řekne: „To je křesťan!“ – Nebo si své světlo dobře schováš jen pro sebe a snad ještě pro několik jiných křesťanů?

Pán Ježíš se vrátil po Svém zmrtvýchvstání do nebe. Čeká tam na „dobu sklizně“. Potom Pán Ježíš vezme všechny věřící do nebe. Mezitím, co teď Pán Ježíš je v nebi, je na světě rozhlášována dobrá zvěst těmi, kdo v Něho věří a kdo s Ním žijí. Kdo to dělá, je jako světlo, které nechává své paprsky vyzařovat do dálky.

19. března

Plán čtení Bible: Jan 11,38-44

Vy jste světlo světa. Nemůže být ukryto město ležící na hoře.

Matouš 5,14

U rybníka I – Larvy chrostíka

Máš někde nablízku rybník nebo potok, který teče jen pomalu? To je dobře! Pak někdy pozoruj, co všechno se pohybuje v takové vodě.

Dost brzy zpozoruješ u dna něco, co vypadá jako vzpřímeně stojící jehličky jedlového jehličí. Co to jenom je? Je to šestinohá larva chrostíka. Vykukuje ven ze své schránky. A dokonce s ní chodí. Dodnes jich je známo kolem pěti tisíc druhů. Každá má jiný styl bydlení, podle kterého si zařizuje svůj domeček. Tato larva si staví svou schránku z jedlového jehličí, z kousků dřeva a z jiných malých částech, které leží na dně rybníka. Když žije na dně rychleji tekoucích potoků, zatěžuje svůj domek malými kamínky, které slouží jako kotvy. A protože si na svůj domek bere všechno, co leží kolem, není ve svém

okolí vůbec nápadná.
My jako věřící se někdy také dobře maskujeme jako takové larvy. Jen abychom nebyli nápadní. A přece měj odvahu a přiznej barvu – vyprávěj třeba spolužákům něco o Pánu Ježíši a žij tak, aby tvoji spolužáci poznali, že Ježíš Kristus je Pánem ve tvém životě.

20. března

Plán čtení Bible: Jan 11,45-48

Budte strážliví a bděte! Váš protivník Ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil.

1. Petrův 5,8

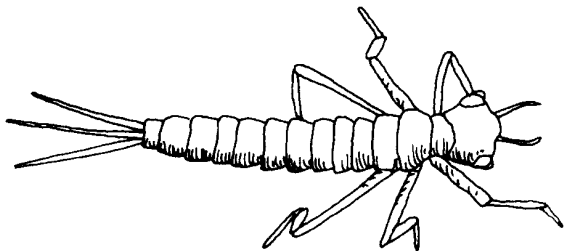
U rybníka II – Larvy vážek

V rybnících a v tůňkách žijí asi 5 centimetrů dlouhé larvy s obrovským očima. Jsou to larvy vážek. „No počkat,“ myslíš si teď, „vážky přece létají a tento druh žije jednoznačně ve vodě, po létání u nich není ani stopy.“ – Máš pravdu. Ale dříve než se vážky dostanou do vzduchu, žijí celé dva roky pod vodou a loví všechno, co je menší než ony.

Přitom tato hnědá larva leží nehybně u dna vody. Teprve když kolem plave tvoreček, který by mohl být uloven, larva se trochu napřímí. Oči má vysazené daleko dopředu. Tím se zvětšuje její zorné pole a umožňuje jí praktický odhad vzdálenosti. A hop! Chytí kořist. K tomu ji její Stvořitel vybavil velmi rychlou schopností

chytat. Její spodní pysk (maska) je přetvořen v uchvacovací zařízení. V klidovém postavení vypadá úplně nevinně.

Také ďábel útočí znenadání. Bible ho nazývá „svůdce od počátku“. Když jsi si jistý sám sebou, už je tu a nabídne ti hřích v nějaké lákavé podobě. „Co by se mohlo stát?“ našeptává ti. Proto buď bdělý! Čti si Bibli a denně se modli k Pánu Ježíši.

21. března

Plán čtení Bible: Jan 11,49-54

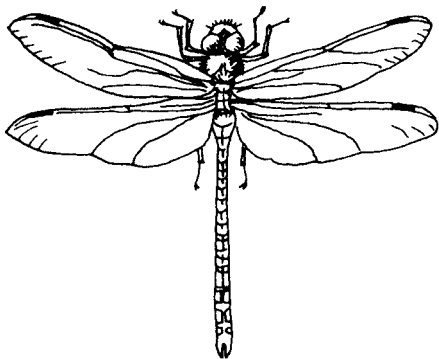
Proto je-li kdo v Kristu, je nové stvoření. Staré věci pominuly, hle, je tu všechno nové.

2. Korintským 5,17

U rybníka III – Vážky

Mám ti prozradit, jak se z larvy vážky stane dospělá vážka, která létá?

V létě se vyškrábe ošklivá hnědá dvouletá larva (nymfa) vážky z vody po stonku rostliny. Pevně se přichytí na rostlině, která roste na břehu. Po

nějaké době praskne její pokožka. Uvnitř se udála proměna. Z larvy vznikla vážka.

Bůh učinil z larvy úplně jiné stvoření, které se cítí dobře v jiném životním okruhu. Právě vylíhnutá vážka je ještě velmi měkká a jemná.

Když se při líhnutí trhлина v pokožce zvětší, posunuje se vážka opatrně – hlavou dolů – z pokožky ven. Nejen hlava, hrudí a zadeček, ale i každá jednotlivá noha je obalena pokožkou. Když uschne a ztverdne chitin*, vystartuje vážka ke svému prvnímu letu.

Podobně to Bůh učinil s Týnkou. Daroval jí nový život, když se k Němu obrátila. Týnka už se necítí dobře na párty, kam chodila dřív, a cédéčka s hudbou, kterou předtím ráda poslouchala, se ocitla v odpadkovém koši. Už se k Týnce nehodí.

* Chemická látka, která zpevňuje stěny buněk. Hmyz a raci mají krunýř, který je tvořen hlavně chitinem.

22. března

Plán čtení Bible: Jan 11,55-57

Ty však zůstávej v tom, čemu ses naučil a o čem jsi byl plně přesvědčen, věda, od koho ses to naučil.

2. Timoteovi 3,14

U rybníka IV – Vodoměrka

V každé tůňce, v rybníku nebo v kaluži žije vodoměrka. Umí opravdu běhat na vodě, aniž by se potopila. Když ji budeš důkladněji pozorovat, zjistíš, že hladina vody pod jejíma nohama vypadá trošku jako „vyboulená“. Vodoměrky zatěžují vodu, ale nepotopí se! V čem to spočívá?

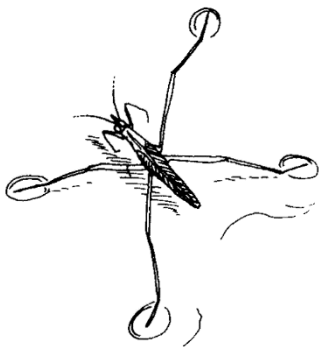
V povrchovém napětí* vody. Bůh stvořil vodu tak, že má tenkou „povrchovou blanku“ – a proto může vodoměrka běhat po hladině. Ale

* Povrchové napětí je působeno přitažlivou silou mezi molekulami vody. Proto si také můžeš vyrobit malou vodní horu na skleničce na pití. Ale k tomu se dostaneme pozítří.

také má vodoměrka nožičky tenké jako špendlíky, které fungují jako nějaké malé brusle – styčná plocha drobných chodidel a vody je velmi malá. Na nožičkách má vodoměrka chloupky, které se musejí pravidelně „mastit“. Tato tuková vrstva odpuzuje vodu. Tyto oba efekty se starají o to, aby nožičky vodoměrky nepronikly hladinou a ona se mohla pohybovat na vodě.

Kdyby se tento tvoreček ocitl v kuchyni a dostal se do dřezu s vodou na mytí nádobí, okamžitě by se potopil. Povrchové napětí vody je tam zničeno prostředkem na mytí nádobí (jarem) – a pak to celé už nefunguje.

Boží plán je obdivuhodný; rovnováha existuje všude tam, kde ji člověk neničí.

23. března

Plán čtení Bible: Jan 12,1-8

Vy však skrze lásku služte jedni druhým. Neboť celý Zákon je naplněn v jednom slovu: „Budeš milovat svého bližního jako sebe samého.“

Galatským 5,13.14

U rybníka V – Žáby

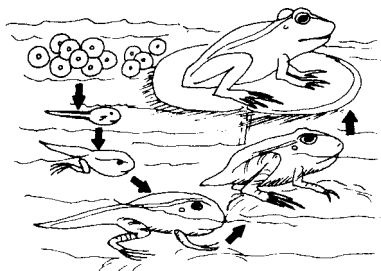
Celou noc nemohl nikdo kolem rybníčku spát, hlasitě tam kvákaly žáby.

Mnoha lidem se žába zdá být odporná. Ale taková vůbec není. Žába je totiž fascinující stvoření. Jak roste, mění svůj vzhled. Z žabího vajíčka se vylíhne pulec, který dýchá žábrami. Žije zpočátku ve vodě. Nejprve mu narostou zadní nohy, potom přední. Pak zaniknou žábry a ztratí se ocásek. V tu chvíli má žába už vytvořené plicní dýchání. Celý tento cyklus trvá dva až tři měsíce a říká se mu metamorfóza.*

V teplých letních večerech je pravidelně slyšet

* Tento pojem pochází z řečtiny a znamená proměnu.

kvákání žabáků, které je zesilováno dvěma bílými zvukovými měchýři, které jsou velké asi jako třešeň.

Jáchym je třídní šašek. Jak to o něm říkají druzí: Kváká a kváká a téměř se to ani nedá vydržet. Ve skutečnosti má Jáchym velký problém: Myslí si, že ho nikdo nemá rád. Proto ani nezavře pusou. Chce být nápadný, protože si myslí, že pak ho budou mít rádi. Jáchym potřebuje přátele, kteří mu ukáží: Máme tě rádi takového, jaký jsi, vůbec se nemusíš dělat důležitým.

Možná, že by Bůh chtěl, aby ses stal přítelem takového „Jáchyma“ ve vaší třídě – a abys mu pomohl.

24. března

Plán čtení Bible: Jan 12,9-11

Neboť toto praví Hospodin, ... který vytvořil zemi a připravil ji ...: Já jsem Hospodin a jiného není.

Izaiáš 45,18

Plovoucí kov

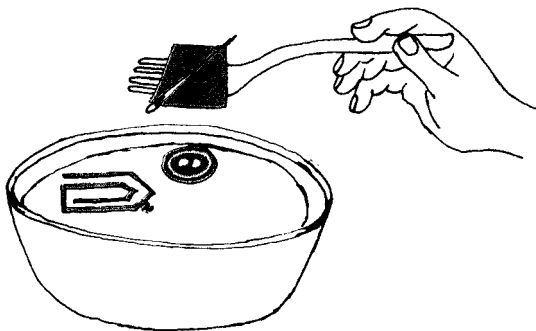
Co budeš potřebovat:

misku s vodou z vodovodu, malé kovové předměty, piják, prostředek na mytí nádobí, pinzetu a vidličku.

Naplň misku vodou; a postav ji na stůl tak, aby se nehýbala.

Teď polož malé kovové předměty na ústřížky pijáku a pomocí vidličky je opatrně polož na vodní hladinu. Plavou na pijáku. Po chvíli se úplně nasáklý savý papír ponoří na dno. Ale kovové předměty plavou dál.

Vlastně by se měly potopit, vždyť jsou těžší než voda. Vzpomínáš si ještě na vodoměrku, která poskakuje po hladině, aniž by se potopila?

Vodoměrka stejně jako drobné kovové předměty jsou nesený jemnou povrchovou vrstvou vody, která je tvořena tím, že se molekuly na hladině přitáhnou k sobě silněji než uvnitř tekutiny. Když přidáš jen kapku jaru, poruší se povrchové napětí vody, a předměty se potopí – a s nimi i vodoměrka.

25. března

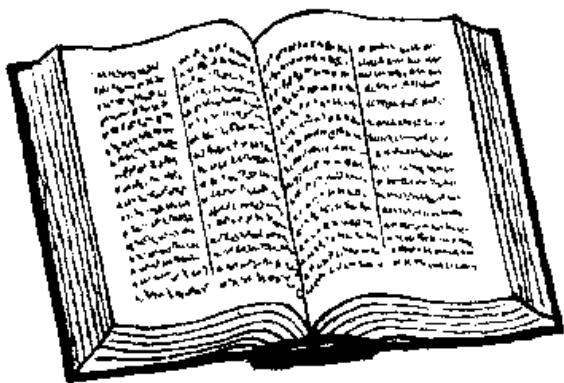
Plán čtení Bible: Jan 12,12-19

Probudil se, pohrozil větru a řekl moři: „Mlč, bud' zticha!“ A vítr přestal a nastal úplný klid.

Marek 4,39

Text z Bible: Marek 4,30-41

Pán Ježíš celý den neúnavně pracoval. Mnoho lidí Mu naslouchalo a kladlo Mu hodně otázek.

Teď je poslal domů, protože nastal večer.
Pán Ježíš řekl Svým učedníkům: „Přeplavme se na druhou stranu.“

Pán Ježíš nastoupil do lodi. Usnul na zádi lodi. Byl unaven tím namáhavým dnem plným práce. On není jen Bůh, je přece také člověk! Náhle se ticho změnilo v hukot! Bouře! Přišla úplně nečekaně – obrovskou rychlostí. Jezero ožilo. Během malé chvílky se rybářský člun naplnil vodou. Zdálo se, že se loď potopí. Silní a zkušené rybáři si už nevěděli rady. „Proč náš Učitel nic nedělá?“ ptali se zoufale. Pak ho probudili. On vstal a řekl jen tři slova: „Mlč, buď zticha!“ Vítr poslechl. Přestal. Něco takového ti muži ještě nikdy nezažili. „Kdo to tedy je, že ho poslouchají i vítr i moře?“ ptali se jeden druhého. Pán Ježíš tu není jen člověk, unavený námáhavou denní prací. On je zároveň Bůh, Boží Syn.

26. března

Plán čtení Bible: Jan 12,20-28

**„Jsi ty Mesiáš, Syn Požehnaného?“ Ježíš řekl:
„Já jsem.“**

Marek 14,61.62

Utrpení I – Výslechy před Židy

Marek 14,53-65

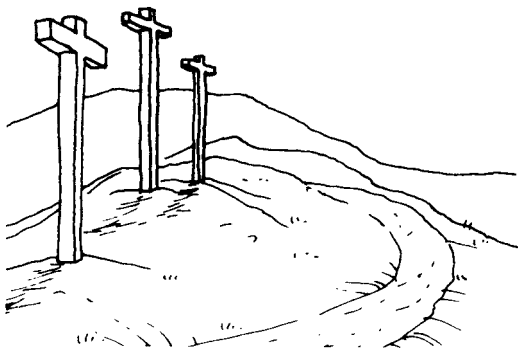
Je noc. Probíhá soudní jednání. Byl zaplacen úplatek za zradu. Byly vysloveny falešné obžaloby. Konečně uděluje nejvyšší kněz slovo obžalovanému. Ten však mlčí. Přítomní v soudním sále jsou udiveni. Něco takového ještě nikdy nezažili a už vůbec ne tehdy, když je někdo obžalován neprávem.

Ježíš Kristus, obžalovaný, je nevinný – úplně nevinný. Nemusí se sám obhajovat nebo bránit. Ještě jednou se Ho ptá nejvyšší kněz: „Jsi ty Kristus, Syn Boží?“ (Marek 14,61) Chce si teď vynutit odpověď.

Tu Ježíš říká: „Já jsem.“ (Marek 14,62) Užaslý a rozzlobený nejvyšší kněz v dramatickém gestu roztrhne své šaty a zvolá do soudního sálu:

„Všichni jste to slyšeli, Dělá se rovným Bohu. To je rouhání proti Bohu.“

Rada Jej odsuzuje k smrti. Pak někteří na odsouzeného plivají a jiní Ho bijí pěstmi. Zakrývají Jeho obličej a posmívají se Mu. – Ale Pán Ježíš se nebrání. Víš proč?

27. března

Plán čtení Bible: Jan 12,29-36

Pilát řekl: „Když jsem ho před vámi vyslechl, nenalezl jsem na tomto člověku nic, z čeho jej obviňujete. Ale ani Herodes ne.“

Lukáš 23,14.15

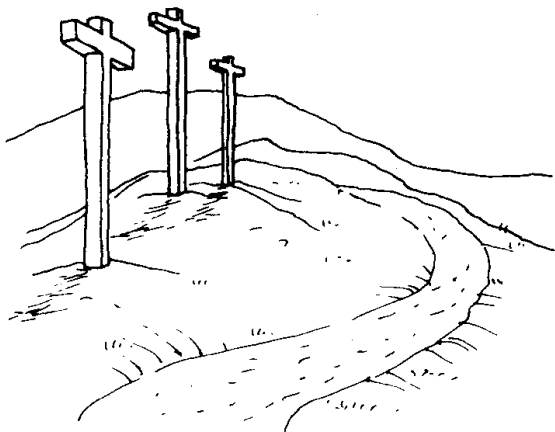
Utrpení II – Výslechy před Římany

Lukáš 23,1-16

Celou noc Pána Ježíše vyslyšali, vyhrožovali Mu a posmívali se Mu. Ani minutu si nemohl odpočinout. Slunce právě vychází. Teď musí jít před římský soud. Učitelé Zákona a kněží Jej přivádějí před Piláta, místodržícího v Jeruzalémě. Opět je vyslychán. Ale i tady obžalovaný Ježíš Kristus mlčí. Pilát se diví. To během doby své vlády ještě nikdy nezažil. Ve svém nitru je tento římský guvernér přesvědčen: „Tento člověk je nevinný. Musím ho propustit.“

Tu slyší před svou vládní budovou první hlasy a volání. Na nádvoří je stále hlučněji. Pilát ví, co to znamená: venku je zuřící, pobouřený zástup lidí. „Co jen mám dělat?“ přemýšlí zoufale. Tu

ho napadlo: „Dnes je výroční slavnost Fáze. V tento svátek vždycky propouštím jednoho vězně. Dám jim vybrat mezi Ježíšem Kristem a vrahem Barabášem. Vraha určitě nebudou chtít propustit na svobodu.“

28. března

Plán čtení Bible: Jan 12,37-43

Pilát k nim znovu promluvil, neboť chtěl Ježíše propustit. Oni však volali: „Ukřižuj, ukřižuj ho!“

Lukáš 20,21

Utrpení III – Barabáš nebo Ježíš

Lukáš 23,17-26

Pilát stál před velkými vstupními dveřmi svého paláce a ptal se jich, zda chtějí, aby propustil Ježíše Krista, krále Židů, nebo vraha Barabáše.

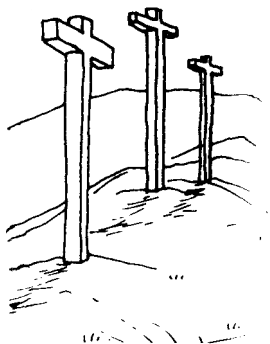
„Odstraň tohoto a propusť nám Barabáše!“ křičel rozvášněný lid.

Pilát se jich nejistě zeptal, co má udělat s Ježíšem.

„Ukřižuj, ukřižuj ho!“ volal vzrušený zástup.

Barabáš byl propuštěn. Jaké asi měl pocity? Římští vojáci vzali a odvedli Ježíše. Jej, nevinného, zbičovali a posmívali se Mu. Někteří z nich upletli korunu z trnových větvíček a vsadili Mu ji na hlavu. Pak Ho bili třtinou. Pán Ježíš neřekl ani slovo. Všechno to strpěl. Pán Ježíš se

také nebránil. Byl připraven zemřít za viníky.

Potom musel nést těžký kříž na Golgotu, malý pahrbek před branami Jeruzaléma. Cestou přinutili vojáci Šimona z Kyrény, aby nesl kříž odsouzeného. To, že by Pán Ježíš klesl pod tíhou kříže, si lidé vymysleli a v Bibli o tom nikde není nic napsáno. Vojáci si mysleli, že by pro Něho možná kříž mohl být příliš těžký, a nechtěli si odepřít surové divadlo ukřižování.

29. března

Plán čtení Bible: Jan 12,44-50

Kolem deváté hodiny zvolal Ježíš silným hlasem: „...Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?“

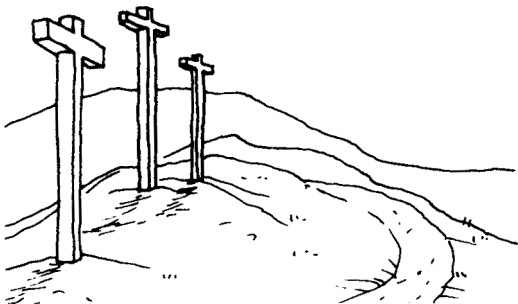
Matouš 27,46

Utrpení IV – Na kříži

Matouš 27,27-56

Všichni odmítli Pána Ježíše, Božího Syna. Má zemřít na kříži. Byl to nejsurovější trest smrti, který byl vlastně určen pro nejhorší zločince a vrahy.

Ježíš Kristus visí na kříži, vlevo a vpravo od Něho jsou ukřižováni těžcí zločinci. Jeho ruce a nohy probodli římsí vojáci těžkými železnými hřebíky. Mnozí chodí kolem se zvědavostí a ještě i teď se Mu posmívají a urážejí Ho. „Sestup z kříže, a uvěříme. Jiné zachránil, sám sebe zachránit nemůže.“ (Lukáš 23,35) Pán Ježíš samozřejmě měl moc ještě teď sestoupit z kříže. Ale jak bylo dobře, že to neudělal.

Bylo poledne, 12 hodin. Náhle se setmělo. Tma trvala tři hodiny. To v Izraeli ještě nikdy nebylo. Nikdo neviděl ani vlastní ruku, kterou si dal před oči. A nikdo také neměl vidět, co se odehrávalo na kříži na Golgotě. Svatý Bůh soudil Svého Syna, trestal Svého Syna za cizí hříchy. „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?“ zvolal Pán Ježíš. Po tři hodiny trpěl hrozná utrpení a strašnou žalost. Pak mohl zvolat: „Dokónáno jest!“ (Jan 19,30)

30. března

Plán čtení Bible: Jan 13,1-5

Bylo již okolo šesté hodiny, tu nastala tma po celé zemi až do deváté hodiny.

Lukáš 23,44

Utrpení V – Na kříži

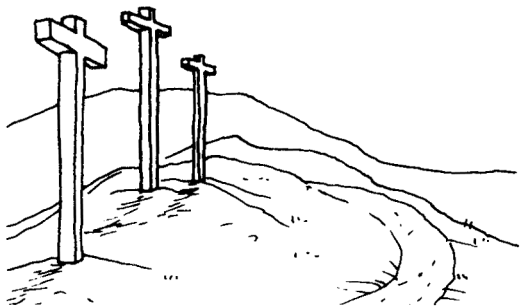
Lukáš 23,27-49

Víš, co znamená „Velký pátek“? Předkové tím rozuměli „smutný pátek“. Pán Ježíš visel na kříži a jako nevinný byl souzen za cizí dluh a cizí hřích. On neučinil nikdy ani jediný hřích. Nikdy nebyl neposlušný Boha. A přesto Bůh na tři hodiny opustil Svého Syna a hrozně Jej trestal. Aby nikdo nemohl vidět, co se děje na kříži, přišla na celou zem hustá tma. Po třech hodinách Pán Ježíš zemřel.

Večer šel Josef z Arimatie k Pilátovi a poprosil o mrtvé Ježíšovo tělo. Pak je vložil do nového skalního hrobu a před vchod přivalil těžký kámen.

Co znamená Ježíš Kristus pro tvůj život? Vyznal jsi Mu své hříchy? Pak to pro tebe není jen

smutný den. Můžeš potom myslet na to, že Pán Ježíš na kříži strpěl Boží soud úplně osobně za tebe. Je nyní tvým zástupcem. To znamená, že zaujal tvé místo. Ty sis zasloužil soud, ale On jej nesl za tebe. Už jsi Mu někdy řekl, jak jsi Mu za to vděčný?

31. března

Plán čtení Bible: Jan 13,6-11

Bůh a náš Zachránce, Ježíš Kristus,... dal sám sebe za nás, aby nás vykoupil z veškeré nepravosti.

Titovi 2,14

Otevři si svou Bibli, vyhledej a doplň

Byli s ním vedeni k popravě i jiní: dva zločinci. A když přišli na místo, které se nazývá Lebka, ukřižovali tam jeho i ty zločince – jednoho po pravici a druhého po levici. Ježíš říkal: „Otče, jim, neboť nevědí, co činí.“ Když si dělili jeho, hodili

Lid stál a díval se. I vůdci se mu vysmívali a říkali: „Jiné zachránil, ať, je-li ten, ten Vyvolený.“ i vojáci, kteří přistupovali a přinášeli mu ocet a říkali: „Jsi-li ty ten Židů, zachraň sám sebe.“ Byl nad ním i nápis, napsaný, a písmeny: „Toto je král Židů.“

Jeden z pověšených zločinců Ho urážel slovy: „Což ty nejsi Kristus? Zachraň sám sebe i nás!“

Ale druhý ho napomínal: „To se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi stejně odsouzený. A my, neboť dostáváme, co si zaslужujeme za své skutky, ale tento nic neudělal.“ A řekl Ježíšovi: „Pane, vzpomeň si na mne, až přijdeš do svého království.“ Ježíš mu řekl: „Amen, pravím ti, budeš se mnou v ráji.

Bylo již okolo šesté hodiny; tu nastala po celé zemi až do deváté hodiny, protože se ztmělo slunce. se uprostřed roztrhla. A Ježíš zvolal mocným hlasem: „Otče, do tvých rukou odevzdávám svého ducha.“ Když to řekl, vydechl naposled.

Když setník uviděl, co se stalo, slavil Boha, řka: „Skutečně, tento člověk byl“

1. dubna

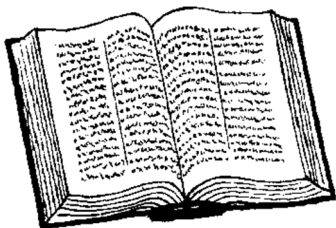
Plán čtení Bible: Jan 13,12-20

Přišli k Ježíši a pozorovali toho démonizovaného, jak sedí oblečený a má zdravou mysl ... a ulekli se.

Marek 5,15

Text z Bible: Marek 5, 1-20

U strmého břehu Genezaretského jezera je půvabné obchodní město, které se jmenuje Gadara. Jihovýchodně od tohoto

města se nalézá mnoho hrobů. Tam bydlel člověk, který byl posedlý démony. Měl takovou sílu, že nebylo možné spoutat ho řetězy – byl úplně spoután mocí satana. Démoni, jejichž vlastnictvím byl, bránili, aby nemohl mít vztah k Bohu, nutili ho ke zlému a k nevěře.

Avšak Pán Ježíš se přeplavil se Svými učedníky přes jezero, aby pomohl tomuto muži. Vyléčil

toho posedlého takovým způsobem, že vyhnal démony – ne nějakým mystickým (tajuplným) jednáním, nýbrž slovem. Božím slovem, vysloveným ústy Božího Syna: „Duchu nečistý, vyjdi z toho člověka!“ Démoni se musejí poddat Boží moci.

Posedlý je teď osvobozen, sedí před Pánem Ježíšem oblečený a má zdravý rozum. V jeho životě se uskutečnil úplný obrat.

Také dnes se lidé otevírají zlým mocem: pomocí horoskopů, hudby, hororových filmů, karet, knih... Vysvobození od zlých mocí se děje jen pokáním, obrácením se k Bohu. Pán Ježíš osvobozuje, protože zvítězil nad ďáblem na Golgotě. – Je to osvobození skrze víru, ne skrze mystické vyhánění ďábla.

2. dubna

Plán čtení Bible: Jan 13,21-30

A našli shromážděných těch jedenáct i ty, kteří byli s nimi, a ti jim říkali, že Pán byl skutečně probuzen z mrtvých.

Lukáš 24,33.34

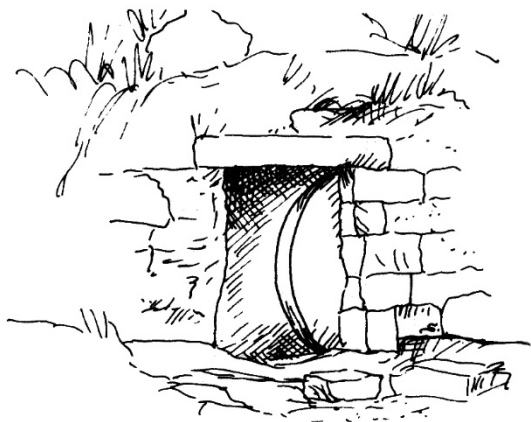
Vzkříšení 1

„Víte, proč jsou velikonoční prázdniny?“ ptal se učitel svých žáků. Nejdříve zavládlo zaražené mlčení. – „Tomáši, co si myslíš ty?“ vyvolal ho učitel.

„Ježíš Kristus vstal z mrtvých, proto slavíme Velikonoce...“ odpověděl Tomáš.

„Vzkříšení z mrtvých – to neexistuje,“ přerušili ho Patrik a Katka hlasitým vykřikováním. Hned nato začala živá diskuse.

Tomáš se svým názorem byl sám. Sotva se dokázal bránit. „Svou Bibli s sebou nemám. A z paměti ty verše také neznám,“ myslel si a trochu se sám na sebe zlobil. Udělal si předsevzetí: „Doma si přesně přečtu, co se dělo při vzkříšení

Pána Ježíše.“ Tomáš byl rád, když učitel konečně přerušil diskusi. Na cestě domů se mu znovu draly do mysli poznámky spolužáků: „Bylo to jen bezvědomí – zdánlivě mrtev – ukraden – jiný hrob.“ Ví, že to všechno není pravda. Hned bude hledat ve své Bibli. Už předem je napjat.

3. dubna

Plán čtení Bible: Jan 13,31-38

Oni pak šli a zabezpečili hrob tak, že zapečetili kámen a postavili k němu stráž.

Matouš 27,66

Vzkříšení 2

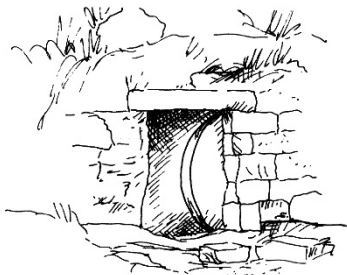
Matouš 27,57-66

Je to opravdu napínavé, číst si Bibli, říká si Tomáš.

Když Ježíš Kristus visel na kříži, tu opravdu zemřel. O tom nejsou vůbec žádné pochybnosti.

Sami římsští vojáci se o tom přesvědčili. Je-

den z nich probodl kopím Jeho bok. Přitom odděleně vytekly krev a voda. (Jan 19,34)

To je stoprocentní důkaz, že nastala smrt. Hejtmán to později dosvědčil guvernérovi Pilátovi. (Marek 15,44.45)

Když radní z Arimatie položil mrtvé tělo do své nové hrobky, vytesané ve skále, přivalil před vchod do hrobky veliký kámen. Velekněží a farizeové* to pozorovali. Podali zprávu římskému guvernérovi Pilátovi a požádali jej, aby jim dal ozbrojené vojáky, kteří by hlídali hrob. Řekli mu, že se bojí, že by Jeho učedníci mohli po třech dnech ukrást Jeho mrtvé tělo a říci lidu: „Vstal z mrtvých.“ Pilát jim dal stráž, aby zabezpečila hrob.

Tomáš si je úplně jistý: Jeho Spasitel Ježíš Kristus skutečně zemřel.

* Farizeové byli Židé v Ježíšově době, kteří se velmi snažili přesně dodržovat všechny předpisy židovského zákona. O lidi žijící kolem nich se však téměř nestarali. Proto je Pán Ježíš často napomínal.

4. dubna

Plán čtení Bible: Jan 14,1-7

Ten ... uložil ho v hrobce, která byla vytesána ve skále, a ke vchodu do hrobky přivalil kámen.

Marek 15,46

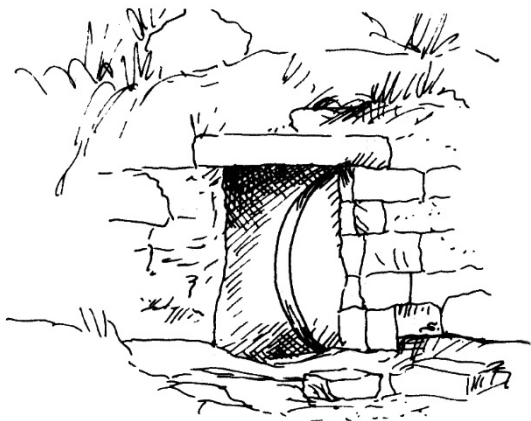
Vzkříšení 3

Marek 15,42-47

To by si Tomáš nepomyslel. Takový kulatý kámen jako ten, který uzavíral vchod do hrobky, vážil mezi 1500 až 2000 kilogramy. Bylo by potřeba nejméně 20 silných mužů, aby jej odvalili z úžlabiny před hrobkou.

To vědělo i několik žen, které šly v neděli ráno k hrobu. Celou svou naději vložily v Pána Ježíše. A teď – On je mrtev. Byl odsouzen a popraven jako zločinec. Ony teď chtěly alespoň nabalzmovat Jeho tělo, jak to bylo zvykem u Židů. „Kdo nám odvalí ten těžký kámen od vchodu do hrobky?“ (Marek 16,3) přemýšlely cestou. Když uviděly hrob, byl kámen odvalen stranou. Co se jen stalo? Opatrně nahlédly do hrobu.

Tam někdo seděl – anděl. „Hledáte Ježíše Nazaretského, toho ukřižovaného,“ říká jim. „Byl vzkříšen z mrtvých, není tu. Hle, místo, kam ho položili. Ale jděte a povězte jeho učedníkům i Petrovi: Jde před vámi do Galileje; tam ho spatříte, tak jak vám řekl.“ (podle Marka 16,6.7; Lukáše 24,6)

5. dubna

Plán čtení Bible: Jan 14,8-14

Není zde, neboť byl vzkříšen, jak řekl. Pojdte a podívejte se na místo, kde ležel Pán.

Matouš 26,6

Vzkříšení 4

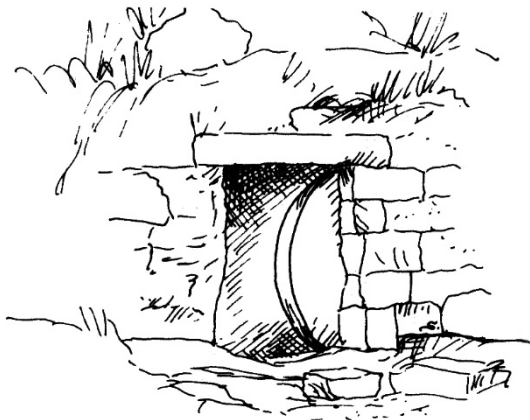
Matouš 28,1-20

Co to jen zažili vojáci? Roztřesení stáli před velekněžími: Poslouchejte! Byli jsme jako strážní u skalního hrobu. Náhle se stalo velké zemetřesení, a přišel anděl a odvalil kámen. Potom se na něm posadil. Jeho vzhled byl jako blesk. Neměli jsme šanci. Potom jsme mohli utéci. Co teď?

Velekněží a starší židovské rady se poradili a dali odpověď: „Dáme vám peníze a vy všude vyprávějte: ‚Jeho učedníci přišli v noci, a když jsme spali, ho ukradli.‘ Před Pilátem nemusíte mít strach, my ho uchlácholíme.“

„Aha!“ myslí si Tomáš, když to všechno čte v Bibli, „Udělal to šikovně. Tak odtud pochází

ta pověst. - Ne! Jsem přesvědčen o tom, že Ježíš Kristus opravdu vstal. Nebo ať mně někdo vysvětlí, jak dokázalo několik učedníků pohnout kamenem, který vážil snad dvě tuny.“

Věříš opravdu tomu, že by římská stráž usnula?
Na to vždy hned následoval trest smrti.

Myslíš, že by se ozbrojení vojáci nevypořádali
s jedenácti učedníky?

Myslíš, že by pak Jeho učedníci byli připraveni
pro Něho zemřít?

6. dubna

Plán čtení Bible: Jan 14,15-21

Ježíš mu řekl: „Že jsi mne viděl, uvěřil jsi. Blahoslavení, kteří neviděli, a uvěřili.“

Jan 20,29

Vzkříšení 5

Jan 20,1-31

Hrob je prázdný! Ježíš Kristus žije! Učedníci tomu nejprve nemohli věřit. Ale pak se tento Vzkříšený setkal s mnoha věřícími:

- 1) s Marií Magdalskou (Marek 16,9; Jan 20, 11-16),
- 2) s druhou Marií a jinými ženami na cestě od hrobu (Matouš 28,8-10),
- 3) později toho dne s Petrem (Lukáš 24,34),
- 4) se dvěma učedníky na cestě do Emaus (Lukáš 24,13-33),
- 5) s učedníky bez Tomáše v Jeruzalémě (Jan 20,19-24),
- 6) o týden později s učedníky s Tomášem (Jan 20,26-29),

- 7) se sedmi učedníky u Galilejského moře (Jan 21,1-23),
- 8) s více než 500 věřícími muži (1. Korintským 15,6), z nichž většina ještě žila, když Pavel psal Listy Korintským,
- 9) s Jakubem (1. Korintským 15,7),
- 10) s jedenácti učedníky (Matouš 28,16-20; Marek 16,14-18),
- 11) s učedníky na Olivové hoře při Svém vzetí vzhůru do nebe (Marek 16,19-20; Skutky apoštolské 1,3-12).

Tak se mnozí přesvědčili, že Ježíš Kristus skutečně vstal z mrtvých. Porozuměli tomu, co jim předem oznámil: Syn člověka „bude vydán pohanům a vysmějí se mu, bude potupen a poplíván, zbičují ho a zabijí; a třetího dne vstane z mrtvých.“ (Lukáš 18,32-33) Nyní přesně věděli:

- Ježíš Kristus je Vítězem nad smrtí.
- Po smrti existuje život. Všichni, kteří věří v Pána Ježíše, budou žít s Ním.

7. dubna

Plán čtení Bible: Jan 14,22-31

Předal jsem vám především to, co jsem také sám přijal, že Kristus ... třetího dne byl vzkříšen podle Písem.

1. Korintským 15,3.4

Vzkříšení 6

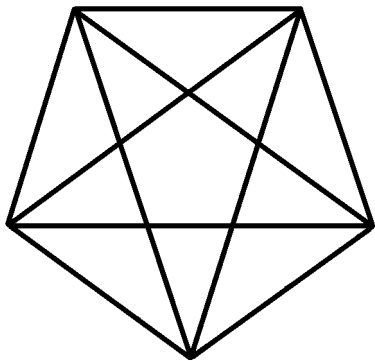
Lord Lyttleton a Gilbert West, dva slavní londýnští právníci, se domluvili. Chtěli společně dokázat, že Bible není Boží slovo.

West si vybral jako téma vzkříšení Ježíše Krista. Musí být jednoduché odhalit tento příběh jako pohádku. Lyttleton se chce podívat pod zvětšovací sklem na obrácení Pavla. Oba se horlivě pouštějí do práce a studují Bibli.

Krátce na to se oba ti chytří páni setkávají při prvním pohovoru. „Hm,“ míní Lyttleton, „po pečlivém prozkoumání biblických zpráv musím říci: Tak docela se ta věc s Pavlovým obrácením nedá smést ze stolu.“ West ustaraně přikývne: „Také moje stanovisko dostalo trhliny. Bádejme dále!“

Uplynulo několik měsíců. Oba právníci se sešli k závěrečné poradě. „Je vaše kniha hotova?“ ptá se Lyttleton. West přitaká. „Avšak musel jsem jí dát jiný nadpis,“ přiznává poněkud tlumeně. „Všechno jsem pečlivě prozkoumal a došel jsem k závěru, že vzkříšení Ježíše Krista patří k nejlépe dokázaným skutečnostem dějin. Věřím tomu!“ Lyttleton se usmívá. „Ani mně se nevedlo jinak s mým Pavlem. Zpráva ve Skutcích apoštolů je naprosto věrohodná. Bible je pravdivá!“

Kolik trojúhelníků vidíš na tomto obrázku?

Řešení je na konci kalendáře.

8. dubna

Plán čtení Bible: Jan 15,1-8

A on jí řekl: „Dcero, tvá víra tě zachránila. Jdi v pokoji a buď uzdravená ze svého trápení.“

Marek 5,34

Text z Bible: Marek 5,21-34

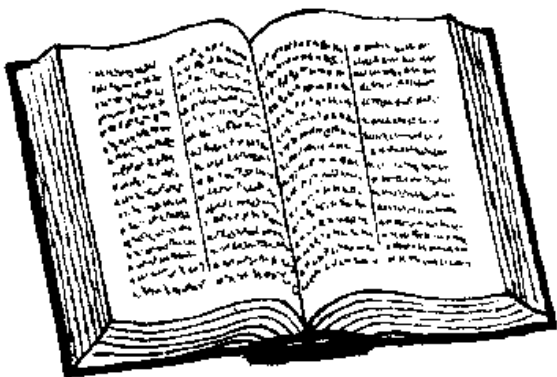
Na břehu jezera v Kafarnaum už zase čekalo mnoho lidí na Pána Ježíše. Najednou se objevil představený synagogy Jairos. Padl před Ním a naléhavě Ho prosil: „Má dceruška umírá! Pojď a vlož na ni ruce, aby byla zachráněna a ožila.“ Jairos udělal jedinou správnou věc: Přinesl svou těžkost Pánu Ježíši s vírou a důvěrou, že Pán Ježíš opravdu může pomoci.

To můžeš udělat i ty: říci v modlitbě všechno Pánu Ježíši a věřit, že On pomůže.

Jairovi se ulevilo, že Pán Ježíš s ním hned šel. Spěchalo to totiž. Tu se najednou zastavili. V tu chvíli byla trpělivost představeného synagogy vystavena tvrdé zkoušce.

Jedna nemocná žena se dotkla šatů Pána Ježíše. Ačkoliv se na Něho úzkými uličkami tlačil

velký zástup, Pán Ježíš si hned všiml, že se Ho někdo úmyslně dotkl. Zastavil se a zeptal se: „Kdo se dotkl mých šatů?“ Pak se rozhlížel kolem sebe. Ta žena věděla, že déle už se nemůže skrývat. S třesením přišla, padla před Ním na kolena a řekla Mu celou pravdu o své nemoci a o tom, proč se dotkla Jeho šatů.

Pán Ježíš viděl její velkou víru. Uzdravil ji, protože věřila.

9. dubna

Plán čtení Bible: Jan 15,9-17

Neměj strach a neděs se, protože Hospodin, tvůj Bůh, bude s tebou všude, kam půjdeš.

Jozue 1,9

Neboj se, Sára!

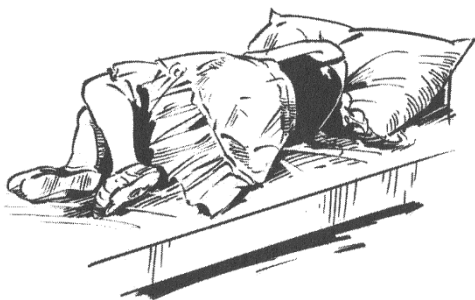
„Neboj se!“ – „Každý den ti napíšeme esemesku.“ – „A určitě k tobě přijedeme na návštěvu,“ tak ji utěšují kamarádky. – „Také se můžeš těšit, uvidíš něco nového.“ – „Na venkově je určitě pěkně.“ Sára se pokouší o váhavý malý úsměv. Na rozloučenou se ještě jednou rozhlíží po třídě, dívá se na poškrábané lavice, na tabuli, která většinou bývá popsána až do posledního místečka hranatým písmem doktora Hájka, oknem vidí rušnou ulici velkoměsta, plnou provozu.

Vesnice, v jejíž blízkosti dostal tatínek novou práci, má 700 obyvatel. Je tam jedno pekařství a jedna poštovní schránka, nejsou tam obchody, ani kavárna, ani hřiště. Příští školní rok bude muset Sára jezdit do školy autobusem.

„Ať se ti dobře daří,“ říká Katka, Sářina nejlepší kamarádka. „Zaručeně tě navštívím. A nezapomeň, že všude, kam půjdeš, s tebou půjde Pán Ježíš. Snad i tam na vesnici najdeš milé křesťany, se kterými si budeš dobře rozumět.“ Sára přikývne. Skutečně, Katka má pravdu.

Ale když nastává poslední večer ve starém bytě, který je plný sbalených krabic a rozmontovaného nábytku, vrhne se Sára na svou postel a pláče. Je tak těžké rozloučit se se vším.

Tu jí v uších znovu zazní Katčina slova: „Pán Ježíš půjde s tebou!“ Ano, Pán Ježíš slíbil, že bude s ní. A tu do Sářina srdce zavítalo něco jako klid.

10. dubna

Plán čtení Bible: Jan 15,18-27

Ten, kdo má nevinné ruce a čisté srdce, kdo nepozvedá svou duši ke klamu a nepřísahá falešně, ten vezme od Hospodina požehnání, přijme spravedlnost od Boha, své spásy.

Žalm 24,4.5

Neboj se, Sáro!

Když po nekonečně dlouhých zácpách na silnicích dojelo stěhovací auto i kombík Bártovy rodiny do vesnice, byla už tma. „Tady to musí být,“ říká tatínek veselým tónem. „Jabloňová ulice 9.“ Maminka na to pořád odpovídá jen: „Ne, ne.“ Světlomety nemilosrdně osvětlují velmi starý šedivý plot, ze kterého se odlou-pává barva. Před několika desetiletími byl zřejmě bílý. Zahradní branka visí na pantech nakřivo, za ní se rozprostírá jen neproniknutelná divočina. Dům není vidět. „Mohu pomoci s natíráním plotu?“ ozve se ze zadního sedadla jasný hlásek Mikyho, Sářina mladšího bratra. „To víš, že můžeš,“ odpovídá tatínek a z jeho

hlasu je znát, že se mu nějak ulevilo. Najednou je Sáře tatínka líto. On za to vůbec nemůže, že ho přeložili na jiné pracoviště. A nemůže ani za to, že zahrada, před kterou právě zastavili, je úplně neudržovaná. Pan Bárta si také nevydělává tolik, aby mohl platit nějaké obrovské nájemné. „Když jsem se tu byl podívat v zimě, nevypadalo to tak zpustle,“ říká tatínek tiše své ženě. „A já jsem myslela, že velká zahrada bude dobrá pro děti.“ „Zvládneme to,“ odpovídá tatínek rozhodně. „Tak co, nevystoupíme?“

Tři muži ze stěhovacího auta jsou unavení a skoupí na slovo. Ale po dvou hodinách je vše nanošeno dovnitř do domu. „S vybalováním začneme zítra.“ Sářina maminka vykouzlí z přenosné chladicí tašky, ze které se živili už během cesty, chleby s máslem. K nim mají limonádu. Tatínek si vyndává ze své tašky Bibli, ze které přečte úsek. Potom se pomodlí: „Pane, děkujeme Ti, že jsi nás chránil na cestě. Děkujeme Ti za tento dům, za to, že mám práci, že tu můžeme žít jako rodina. Prosíme Tě, dej nám tu na vesnici dobrý začátek a pomoz nám, abychom tu mohli být požehnáním.“

11. dubna

Plán čtení Bible: Jan 16,1-11

Nikdo je nevytrhne z mé ruky.

Jan 10,28

Neboj se Sáro!

„Teď ale pojdte spát!“ V rekordním čase povléknou maminka, tatínek a Sára čtyři postele v pokojích v prvním patře. Sára je najednou hrozně unavená. Oči se jí samy zavírají. Jen si ještě stačí všimnout, že borovicový nábytek z jejího pokojíčku doma – ach ne, vždyť její domov je teď tady – prostě, že její troška nábytku působí v pohodlném velkém podkrovním pokoji poněkud ztraceně. Je to vlastně pěkné, že bude mít tolik místa. Sářina lampička na noční stolek ještě není vybalená, a tak si Sára potmě lehne do postele a také hned usíná.

Druhý den se Sára vzbudí velmi časně, protože ji sluníčko šimrá na nose. To je hloupé, protože teď už určitě neusne. Sára jde po teplé hladké dřevěné podlaze k oknu a dívá se dolů do zahrady, která vůbec nevypadá tak špatně jako

zahrádka před domem. Vidí hladký, dokonce nedávno posečený trávník pod ovocnými stromy, bujně rostoucí keř tmavě červených růží a záhon rozbujelých trvalek.

Sára zívá a dívá se na hodinky. Je půl šesté. Sára běží do koupelny a koná ranní toaletu.

Dole ještě nikdo není. Je trochu zataženo, ale sluníčko přece svítí čistými okenními tabulemi. A v ranním světle se Sáře ukáže pohodlná, obrovská kuchyň, která je ještě zařízená po předešlých nájemnících, vůbec nevypadá tak špatně. Dobře, že rychlovarná konvice už je vybalená. Sára si uvaří kakao, sedne si na pohodlnou rohovou lavici a otevře si svou Bibli. Čte Evangelium Jana 10, verše 24–39. O obou posledních přečtených verších musí dlouho přemýšlet. Nic, prostě nic a nikdo ji nemůže odloučit od Boha! Jak to je potěšitelné!

12. dubna

Plán čtení Bible: Jan 16,12-16

Ježíš Kristus je tentýž včera i dnes, i na věky.

Hebrejům 13,8

Neboj se, Sáro!

Sára položila Bibli zpátky do police nad rohovou lavicí. Je to až udivující, jak silně se jí dotklo to, co četla. Zde – v nové situaci, bez starých přátel, bez důvěrně známých věcí – ji Bible oslovila mnohem bezprostředněji. Protože, jak tomu Sára rozumí: Pán Ježíš je jediná spolehlivá veličina v našem životě. Všechno ostatní je jako příklad plný neznámých. Jen Pán Ježíš je stále tentýž, věrný, spolehlivý, plný lásky. Při této myšlence Sára pociťuje opravdovou radost.

Bylo krátce po šesté hodině. Sára zapnula kávovar. Pak hledala v krabicích. Kde je nádobí potřebné pro snídani? A kde jsou potraviny? Sára právě prostřela stůl, když vtom její malý bratr Miky se zpěvem sestupoval po schodech. Měl na sobě ještě pyžamo a šel bosý. „Není ti

zima na nohy?“ ptala se Sára. Mezitím se totiž obloha zatáhla a padal jemný déšť. „Ne.“ Miky vylezl na rohovou lavici.

„Vy jste už vzhůru!“ zvolala paní Bártová překvapeně. „A snídaně je hotová! Jak je to od tebe milé!“

„Káva je připravená? To je dobře,“ rozzářil se pan Bárta. – „Budeme dneska natírat plot?“ ptal se Miky horlivě. – „Dneska ještě ne, nejdřív musíme všechno vybalit a urovnat, nemyslíš?“ Miky chvílku přemýšlel a pak přikývl. „Dobrá.“

13. dubna

Plán čtení Bible: Jan 16,17-22

Zářivý pohled dává radost srdci.

Příslaví 15,30

Neboj se, Sáro!

Po snídani je celá rodina zaměstnána vybalováním a uklízením. Dokonce i Miky jde nahoru do svého pokojíčku a rovná si své omalovánky, zvířátka a autíčka do police. Za chvíli však už je zase dole a dívá se, jak jeho maminka rovná v obýváku skleničky do příborníku – dává tam všechny, které jí Sára podává. Prosklené dveře na verandu jsou dokořán otevřené a svěží větřík si pohrává se záclonou, kterou paní Bártová právě pověsila.

Tu jde Miky udiveně na terasu, jejíž oprýskané zábradlí je porostlé vínem. Dívá se na zahradu, která se mírně svažuje směrem k vesnici. V dálce jsou vidět pole a les.

„Tady je to pěkné! Geniálně pěkné,“ zvolá Miky a radostně si poskočí. „Je to tu o hodně hezčí než ve městě. Už nikdy nechci odtud pryč!“

Pan Bárta, který právě přišel ke dveřím, září. „To jsem rád, že se ti tu líbí,“ říká s ulehčením. Sára se musí smát. Vlastně má Miky pravdu. On nikdy moc nepřemýšlí o tom, co bylo včera, ale raduje se ze všeho nového a na všem vidí nejlepší stránku té věci. Jako by pochopil to, co Sára četla ve své Bibli: „Víme, že těm, kteří milují Boha, všechny věci spolu působí k dobremu.“ Sára tomu také věří, ale v praxi to často není tak úplně vidět.

14. dubna

Plán čtení Bible: Jan 16,23-28

Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám.

Jan 14,27

Neboj se, Sáro!

„Půjdeš se mnou ven, Miky? Přivezl jsem pizzu k obědu.“ – „To je geniální,“ jásá Miky. – „Pomůžeš mně ji odnést?“ – Miky horlivě cupitá za tatínkem k autu a už nesou čtyři krabice s pizzou do kuchyně. Tatínek a Miky prostírají stůl a Sára prozkoumává obsah krabic. „Mňam, tahle se sýrem bude dobrá.“ – „Já bych chtěl se šunkou,“ švitoří Miky. – „Myslel jsem, že bys nemusela vařit,“ povídá tatínek trochu nejistě a maminka odpovídá: „To je prima nápad.“ Ona si vybere tuňákovou pizzu. Přitom se laskyplně usmívá na svého manžela. Sára se dívá z jednoho na druhého. A pak mimovolně musí poděkovat Pánu Ježíši. „Pane, je to úžasné, že si moji rodiče spolu tak dobře rozumějí a že se máme rádi. Děkuji Ti za to.“

Zkusíš si sama/sám upéci pizzu?

Co budeš potřebovat:

Na těsto: 400 g hladké mouky, 1 kostičku droždí (40 g), trošku cukru na kvásek, 200 ml teplé, ale ne horké vody, půl čajové lžičky soli, 3 lžíce oleje.

Na náplň: 1 konzervu hotové rajské omáčky, 100 g salámu, 1 sáček sýra mozzarella, 6 rajčat, koření oregano.

Návod k přípravě:

Do misky nasypej mouku. Do ní udělej důlek. Tam nasyp trošku cukru a na něj rozdrob kvasnice, zalij je teplou vodou. Sůl dej do mouky, ale ne do kvásku. Počkej, až vzejde kvásek (kvasnice vyplavou nahoru). Pak vařečkou zadělej těsto. Promíchej kvásek s moukou. Přidej olej a vše promíchej. Kdyby se ti zdálo těsto lepkavé, přidej trošku mouky. Když se ti naopak bude zdát tuhé, přidej ještě trošku vlažné vody. Těsto přikryj utěrkou a nech je kynout na teplém místě asi 1 hodinu. Po kynutí se objem těsta asi zdvojnásobí. Nyní už můžeš rukama a válečkem vytvořit placku, která je asi tak velká jako plech na pečení. Plech namasti a dej na něj placku. Teď přijde na řadu náplň. Nejdřív dej na těsto rajskou omáčku, pak nakrájená rajčata a salám, nahoru sýr. Nakonec pizzu osol a okořeň oreganem. Peč v troubě vyhřáté na 150° asi půl hodiny, až se sýr dobře rozpustí. Místo salámu můžeš dát maso z tuňákové rybí konzervy. Pak budeš mít tuňákovou pizzu.

15. dubna

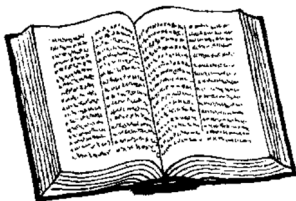
Plán čtení Bible: Jan 16,29-33

Neboj se, jen věř!

Marek 5,36

Text z Bible: Marek 5,35-43

Jairos musí čekat, čekat na to, že Pán Ježíš s ním půjde, aby uzdravil jeho těžce nemocnou dceru. Tu během cesty dostává představený synagogy zdrcující zprávu: „Tvá dcera zemřela, proč ještě obtěžuješ Učitele?“

Jairos si to představoval jinak. Proč jenom byli zdrženi...?

Tu však Pán Ježíš Jaira těší: „Neboj se, jen věř!“ – Pro Jaira to rozhodně nebylo lehké. Na jedné straně přišla zpráva: Příliš pozdě!, na druhé straně Boží slova: Jen věř! – Čemu jen má teď ještě věřit?

Konečně docházejí do jeho domu. Už zdaleka je

vidět rozruch a je slyšet pláč a nářek. Plačícím v domě smutku je jasné: smrt s konečnou platností zničila všechny naděje.

Neznají však Ježíše Krista, Pána nad životem a smrtí. Pán Ježíš všechny vyhánil z domu.

„Copak chce pomoci ještě v tuto chvíli?“ myslí si a posmívají se Mu.

Pán Ježíš vchází dovnitř se třemi učedníky a s rodiči dítěte. Uchopí ruku dítěte a říká mu: „Děvče, říkám ti, vstaň!“ A děvče hned vstává a začíná chodit – je živé, zdravé.

Jairos se toho dne naučil důležité věci:

Pán Ježíš je pomocník v těžkosti.

Jeho pomoc přichází včas, i když to tak mnohdy nevypadá.

Musíme mít víru.

16. dubna

Plán čtení Bible: Jan 17,1-5

Hospodinovo požehnání obohacuje a námaha k němu nic nepřidá.

Příslaví 10,22

Neboj se, Sáro!

Rodina Bártova se přestěhovala z města do vesnice, ve které žije asi 700 obyvatel, protože pan Bárta sem byl přeložen. První den v novém domově se chýlí ke konci.

Miky se dívá z kuchyňského okna. „Škoda, že celé odpoledne pršelo. Býval bych tak rád šel na zahradu a do vesnice. Jestlipak tam je hodně zvířat?“

„Určitě,“ myslí si jeho tatínek. Právě je zaměstnán tím, že přibíjí nad gauč v obývacím pokoji rohož. „Prázdniny teprve začaly a budeš mít ještě dost času všechno prozkoumat.“

Miky přikývne. Pak si přinese svou obrázkovou knížku a začne číst. Sára vyčerpaně dopadne na kuchyňskou stoličku vedle něho. „Už nemohu,“ vzdychá.

Po večeři si odpočineme,“ rozhoduje paní Bártová. „Dnes jste byli všichni tak pilní.“ – „Opravdu si zasluhujeme pochvalu,“ směje se pan Bárta a obejmě Sáru kolem ramen. – „Vidíte, že jsem byl také pilný?“ dožaduje se pochvaly Miky. „Vybalil jsem svoje zvířátka. A v poledne jsem umyl nádobí!“ – „A teď bys mohl prostřít stůl k večeři,“ navrhuje maminka. Miky přikývne: „No dobrá,“ souhlasí velkoryse. Zrovna když chtějí začít večeřet, zazvoní zvonek u domovních dveří.

Sára jde otevřít. Vrací se do kuchyně s cizí paní. – „Ach, to mně je líto, že vás ruším při jídle,“ říká paní rozpačitě. – „Vůbec to nevadí,“ odpovídá laskavě pan Bárta. – „Posílá mě vaše domácí, paní Meyerová. Je jí moc líto, že sama nemohla přijít, ale, to víte, jsou žně.“ – „Samozřejmě.“ – „Mám vás jejím jménem srdečně přivítat a přát vám Boží požehnání k nastěhování. Kéž by vás Bůh chránil a žehnal vám v novém bydlišti!“

„Moc vám děkujeme,“ říká pan Bárta dojatě.

17. dubna

Plán čtení Bible: Jan 17,6-8

...žehnejte, vždyť k tomu jste byli povoláni.

1. Petrův 3,9b

Neboj se, Sára!

Sára přemýšlí o slovech Boží ochrana a požehnání. Pojednou cítí, že nic není v životě důležitějšího než Boží požehnání pro jejich život, jejich konání a plány.

„Ale, prosím vás, sedněte si k nám,“ přerušuje pan Bárta Sářiny myšlenky. „Povečerte s námi.“ Paní chvíli váhá. Ale pan Bárta už dává na stůl pátý příbor. „Jmenuji se Marie Mírná,“ představuje se paní. „Paní Meyerová mě pověřila, abych uklidila dům.“ – „Tak proto jsme našli dům tak uklizený,“ vděčně poznamená paní Bártová. – „Můj manžel posekal trávu, ale přední zahrádka a plot nevypadají dobře,“ říká ustaraně paní Mírná. „Asi víte, jak to je v soukromém zemědělství. To pak na úpravy v domě a na zahradní práce nezbývá moc času. – „Není to žádný problém. Já mám tento týden ještě

volno, než půjdu do práce,” vysvětluje pan Bárta. – „A já pomohu natřít plot. Už se na to těším,” říká důležitě Miky. „Umím dobře natírat.“ Přitom divoce mává rukou, aby ukázal, jak se rozmachuje štětcem. V poslední chvíli zachytí Sára sklenici s mlékem, která málem spadla ze stolu. Na prkenné podlaze pod stolem se utvoří bílá loužička.

Paní Mírná se usměje. Po chvílce váhání říká: „Měla jsem vás také srdečně pozvat na příští neděli, pokud byste chtěli společně s námi slyšet Boží slovo.“

18. dubna

Plán čtení Bible: Jan 17,9-19

Stezka upřímných jest vydlážděná.

Příslaví 15,19 – BK

Neboj se, Sára!

„Samozřejmě,“ usměje se pan Bárta. „Rádi přijdeme.“

„Je to moc milá paní,“ poznamená Sářina maminka, když paní Mírná odešla. „A od paní Meyerové je to také pěkné, že nás nechala přivítat,“ doplňuje její manžel. „Takové přivítání bychom ve velkém městě sotva mohli čekat.“ Jistě, myslí si Sára. Miky vzhledne od své večere. „Je přece jasné, že Pán Ježíš tady pro nás všechno připravil. Proto se tu na nás lidé už těší,“ říká. Sára se usměje. Na co Miky nepřijde! Ale možná má pravdu?!

Druhý den ráno svítí sluníčko. „Můžeme dneska natírat plot?“ ptá se Miky plný očekávání. Pan Bárta přikývne. „To je super,“ jása Miky. „Mám hned přinést z garáže barvu?“ – „Počkej,“ brzdí ho tatínek. „Nejdřív musíme

odšroubovat staré lačky, musíme je obrousit a opravit, co je rozbitého.“ Miky svažší čelo a přemýšlí. „No dobře,“ říká potom. – „Pomůžeš mně?“ – „Ano.“ O chvíli později už Miky nosí jednotlivé latě do garáže, kde je tatínek obrušuje elektrickou bruskou. „To je dobře, že máme plot jen ve předu a že vzadu je živý plot,“ říká Miky a stírá si pot z čela. „Na čele máš od prachu pěkný vzorek,“ povídá Sára, která právě tatínkovi a Mikymu přinesla něco k pití. Konečně jsou přípravné práce hotové. „Teď můžeš přinést barvu.“ – „Jupí,“ křičí Miky a nadšeně poskakuje. „Konečně mohu natírat!“

19. dubna

Plán čtení Bible: Jan 17,20-23

Ale my budeme dobrořečit Hospodinu od nyníška až navěky.

Žalm 115,18

Neboj se, Sáro!

Plot byl hotový. Další den pan Bárta stříhal divoce rozrostlé keře v přední zahradce. „Podívejte, jak je to pěkné!“ zvolala paní Bártová překvapeně. V koutku mezi domem, zahradou a dost vysokým postranním bukovým živým plotem objevili starou bílou kamennou lavičku. Tato lavička se v příštích dnech stala Sářiným oblíbeným místečkem. I dnes tu seděla se svým mobilem a rozesílala SMS. Také jí napsaly téměř všechny kamarádky. „Je tu bez tebe pusto“, „Chybíš nám“, tak to vyznívalo ze všech zpráv. Sára vypnula mobil. Jak bylo najednou chladno! Pevněji si zapnula svetr. Sára se cítila osamělá. Všechno je tu ještě cizí. Kdyby tak teď mohla jít s kamarádkami na zmrzlinu a popovídat si s nimi...

Najednou zaregistrovala nějaký pohyb na ulici. Podívala se tam. U plotu stálo tmavovlasé děvče a mávalo na ni. Vlastně se jí ani moc nechtělo hovořit s tou cizí dívkou, ale přesto vstala. Děvče na ni čekalo u branky. „Jmenuji se Klára. Bydlíme na druhém konci vesnice.“ – „Já jsem Sára. Nastěhovali jsme se sem před čtyřmi dny.“ – „Já vím. Chtěly jsme tě pozvat – dívky z vesnice – na hodinu pro mladá věřící děvčata. Zpíváme s kytarou, modlíme se, čteme Bibli, mluvíme o všem, co souvisí s naší vírou v Pána Ježíše, a o věcech, které nás zaměstnávají.“

20. dubna

Plán čtení Bible: Jan 17,24-26

Následuj mne.

Jan 21,19

Neboj se, Sáro!

Sára se zvědavě dívala na cizí děvče. Klára může být tak stará jako ona. Její obličej je upřímný a sympatický. Sářin smutek jako by se rozplynul. Miky měl pravdu, myslela si. Bůh pro nás všechno připravil. Docela určitě najdu i tady nové přátele. „Kdy se scházíte?“ zeptala se. „Ráda přijdu. I já věřím v Pána Ježíše.“ – „To je krásné!“ Zdálo se, že Klára má velkou radost. „Začátek je v sedm. Je to jen o dvě ulice dál. Víš, opravdu potřebujeme posilu, protože toto léto toho máme před sebou hodně. Chceme uspořádat bazar, jehož výtěžek má pomoci dvěma chudým rodinám v sousední vesnici. Pak chce naše pěvecká skupinka zpívat v domově důchodců. Chceme také rozdávat traktáty na trhu.“ – „To je pěkné,“ řekla Sára nadšeně. A najednou byla opravdu veselá. Možná, že tu

Bůh pro ni nemá jen nový domov a nové přátele, ale také nové úkoly!

O chvíli později se vrátil pan Bárta poprvé z nového pracoviště. „Jaké to tam bylo?“ ptala se paní Bártová s napětím. Její muž si sedl na lavici v kuchyni. Manželka mu nalila do hrníčku čaj. „Bylo náročné zpracovat všechny nové dojmy. Ale noví kolegové jsou velmi milí.“ – „Tati, tatínku,“ Miky se vrátil do kuchyně. „Chtěl jsi se mnou jít k potoku!“ – „Nech tatínka nejdřív odpočinout!“ napomínala ho maminka. – „To bude dobré. Malá procházka mně teď udělá moc dobře.“

Bylo krátce před devátou, když se Sára vrátila domů, protože se ještě bavila s Klárou a s ostatními. Hodina pro mladé věřící byla opravdu pěkná. A opět se probíralo téma, že Pán Ježíš s námi jde do nového úseku života, do nových úkolů. Sára zůstala ještě chvíli stát u branky do zahrady, která nyní zářila bílou barvou. Podívala se nahoru k nebi. „Děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi tu. A že jsi se mnou vždycky a všude.“

21. dubna

Plán čtení Bible: Jan 18,1-6

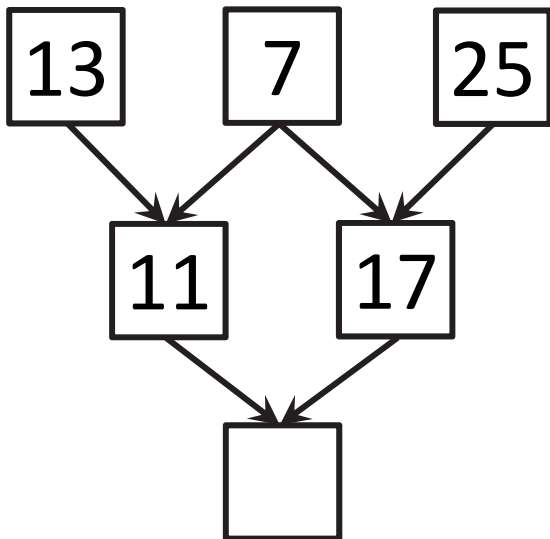
Radujte se v Pánu vždycky, znovu řeknu: radujte se!

Filipským 4,4

Pro malé matematiky

(a všechny, kteří se jimi chtějí stát)

Které číslo patří do prázdného políčka?

Na 2. obrázku se událo sedm změn. Najdeš je?

Správná řešení najdeš na konci kalendáře.

22. dubna

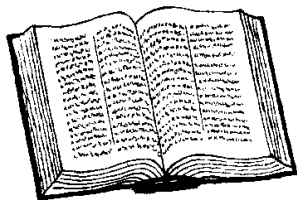
Plán čtení Bible: Jan 18,7-11

A divil se pro jejich nevěru. A procházel okolní vesnice a učil.

Marek 6,6

Text z Bible: Marek 6,1-13

Poněkud stranou od obchodních cest, které procházejí Galilejí, leží na pahorcích město Nazaret. Tam Pán Ježíš vyrůstal. Proto je Nazaret jmenován Jeho vlastní.

Obyvatelé Jej dobře znali. Byl tesařem jako Jeho pozemský otec Josef. I Jeho bratři a sestry byli tamějším obyvatelům dobře známí, někteří

dokonce jmény.

Proto byla těm prostým obyvatelům Nazareta nepochopitelná veliká moudrost a učenost, které Ježíš měl. Když tuto sobotu učil v sy-

nagoze, mohli se jen divit. To, že je víc než te-
sař, totiž Boží Syn, to ve své nevědomosti a ne-
věře nepoznali. Proto Pán Ježíš opouští Nazaret
a učí v okolních vesnicích.

Svých dvanáct učedníků vyzbrojuje silou pro je-
jich těžkou službu: mají procházet vesnice a
zvěstovat radostné poselství, že Bůh chce za-
chránit Svůj lid od hříchu a od zatracení. Jako
Boží Syn dává učedníkům moc nad nečistými
duchy. Učedníci mají s sebou vzít jen to nejnut-
nější a mají důvěřovat v Jeho pomoc a péči.

23. dubna

Plán čtení Bible: Jan 18,12-14

At' je vám tedy známo, že tato Boží záchrana byla poslána pohanům. Oni uslyší.

Skutky 28,28

Keyangak – Moc jehly

Dva muži afrického kmene Turkanů se vyzývavě blíží ke stanu bílého doktora. Stan je postaven pod velikým trnovníkem. Zřejmě byli nedávno u „holiče“, který strávil mnoho hodin, aby jim namazal vlasy blátem, jakousi vláchnou hmotou, jejímž výsledkem je účes zářivě červené a modré barvy. Jejich oblečení tvoří látka tvaru čtverce, která je zavázaná kolem jednoho ramene. Na nohou mají sandály z kozí kůže. Náhrdelníky kolem krku a jejich celkové vzezření signalizují: Dejte si na nás pozor!

Pod oděvem měli schovanou malou stoličku, kterou teď vyndávají a posadí se na ni. Keyangak – tak říkají bílému doktorovi – je pozdraví. – „Přinášíme ti pozdravy od náčelníka Makedeho.“ Makede je nejmocnějším náčelníkem

kmene, který se skládá asi ze 100 000 příslušníků. „Co se stalo vašemu náčelníkovi?“ – Jeden z mužů ukáže prstem na svůj žaludek a, napodobuje náčelníka, protáhne obličej. „Usadila se mu tam nemoc. Chce od tebe léčení, ale aby to mělo opravdu co největší účinek.“

Keyangak přišel k Turkanům, protože by jim velmi rád představil Boží lásku. Teď nesmí udělat žádnou chybu a modlí se tedy tiše o moudrost pro správné léčení. Vyhledává a přináší nějakou lahvičku s lékem a tablety. Pak ukazuje na východ, kde vychází slunce. „Ráno mu dejte plnou lžici léku a dvě tablety,“ říká jim. „Pak, když vám slunce stojí přímo nad hlavou,“ ukazuje na nejvyšší bod, kde se může slunce nalézat, „mu dejte zase stejné množství. A pak ještě jednu takovou dávku, když slunce zapadá.“ A ukazuje rukou k západu.

24. dubna

Plán čtení Bible: Jan 18,15-18

Dobrořeč, má duše, Hospodinu, a nezapomínej, co vše vykonal. On odpouští všechny tvé viny, on uzdravuje všechny tvé nemoci.

Žalm 103,2.3

Keyangak – Moc jehly

O několik dní později se starší vrátili: „Stařec zemřel a touží po tom, abys hned přišel.“ Keyangak ví, že Turkanové rádi přehánějí. Kdyby náčelník zemřel, nemohl by mu už dávat žádné rozkazy. Ale musí být velmi vážně nemocen. Doktor cítí, že mu Bůh dává příležitost, aby se dostal do lepšího kontaktu s opatrnými Afričany.

Pozdě odpoledne složí Keyangak stan a naloží jej do svého terénního vozu. K němu přiloží ještě několik krabic a své polní lůžko. Jako obyčejně si muži sednou na náklad, neboť nedůvěřují cizímu neznámému motorizovanému povozu. Ve skalnaté poušti a v písčitém korytě řeky se dostávají kupředu jen zvolna. Krátce po

západu slunce ukáží muži na skupinu asi 20 chat a říkají: „Tady bydlí Makede.“

Odněkud se vyřítí děti, aby viděly auto. Jeden velmi ctihodný starší si proráží cestu zástupem dětí a blíží se ke Keyangakovi. „Já jsem náčelníkův syn. Pojď, ukáži ti, kde leží.“

Stařec leží v písku, jeho dřevěná stolička mu slouží jako polštářek. Keyangak si všimne bílých kučeravých chloupků na jeho hnědé hrudi. Přes nemoc z náčelníka vyzařuje jakási klidná důstojnost. Makede si přejede rukou přes břicho a říká: „Bolest tady mě zahubí. Jedno píchnutí tvou jehlou mně pomůže.“ Makede jednou viděl, jak doktor při léčení použil infuzní hadičku a jehlu a byl tím velmi zaujat.

Keyangak se rozhodl, že zůstane u náčelníka a dá mu každý den jednu injekci. Zakrátko je stařec opět na nohou. Jeho náklonnost vůči Keyangakovi stoupá tou měrou, jak pokračuje jeho uzdravení. Každý den pošle Keyangakovi jako dárek polní lahev s čerstvým mlékem.

25. dubna

Plán čtení Bible: Jan 18,19-24

Ježíš Kristus zničil smrt a skrze evangelium vyvedl na světlo život a neporušitelnost.

2. Timoteovi 1,10

Keyangak – Moc jehly

Jednoho dne se doktor zeptal šéfa Turkanů: „Náčelníku, vzpomínáš si, jak zlá byla tvoje nemoc?“ Makede se štípl do kůže na břicho a na jeho obličeji se ukázal výraz nesnesitelné bolesti. „Vím, že jsem běžel smrti do náručí,“ vysvětloval. Keyangak se na něho soucitně díval a řekl: „Mnoho Turkanů má podobnou nemoc a trpí hroznými bolestmi. Nemyslíš, že by to bylo dobré, kdybych je mohl ošetřovat? Rád bych u vás žil, abych mohl pomáhat všem nemocným – tak jako tobě. Také bych vám chtěl vyprávět o Ježíšovi, Božím Synu, který vás může zbavit strachu ze smrti.“ Makede neodpověděl, pouze s rozhodností potřásl hlavou.

150 kilometrů odtud, na druhé straně řeky, bydlí správce celého kraje. Když Keyangak při

svém příjezdu poprosil, zda by se mohl usadit u Turkanů, dostal tuto odpověď: „Po několik měsíců cestujte tou zemí. Postavte svůj stan u lidí a ukažte jim, jakou pomoc jim můžete poskytnout. Pak je necháme, ať sami rozhodnou, zda u nich můžete zůstat.“

Keyangak nyní sdělil správci kraje, že by s ním a s Turkany ještě jednou chtěl mluvit o stavbě nemocnice a školy. Starý vládní zástupce svolil a uspořádal sejití všech starších.

Makede, důstojnější než kdy jindy, se objevil na tomto setkání s ostatními náčelníky a staršími. Mnozí z nich si zastrčili do vlasů pštrosí péra. Je to jejich způsob, jak se zdobit při slavnostních příležitostech.

26. dubna

Plán čtení Bible: Jan 18,25-27

Ve všem jsme sužováni, ale nejsme vháněni do úzkých; býváme v nejistotě, ale nejsme zoufalí.

2. Korintským 4,8

Keyngak – Moc jehly

Jeden služebník nese židli pro ctihodného guvernéra a turkanští náčelníci se posadí na své malé dřevěné stoličky naproti němu. Guvernér vstává, aby pronesl řeč. Avšak v tu chvíli si náčelníci začínají něco pobrukovat. Pak začínají zpívat a pohybují hlavami do taktu, takže se jejich pštrosí péra pohupují v rytmu sem tam.

Konečně si vládní úředník pohybem ruky zjednává ticho a začíná hlasitě mluvit. Informuje je o všem dobrém, co pro ně udělal. Pak se obrací na Keyngaka a říká starším: „Znáte tohoto člověka. Přinesl vám léky a přeje si žít mezi vámi, aby vám mohl lépe sloužit. Navrhuji tedy, abyste ho přijali.“ V tu chvíli vstává jakýsi rozhněvaný muž. Během řeči rozhazuje rukama.

„Běloši jsou zlí. Viděl jsem je v jiných částech Keni. Berou nám zemi. Nechceme s nimi nic mít.“ – „Ale mnozí ve vaší zemi jsou nemocní,“ namítá Keyangak. „Potřebujete nemocnici. A školu! V jiných oblastech Keni se děti učí číst a psát. Vaše děti jsou naproti tomu v nevýhodě,“ pokračuje živě. Zároveň se tiše modlí, protože ví, že pouze všemocný Bůh může zlomit vnitřní odmítavost turkanských předáků.

Shromáždění trvalo dlouho. Vyměnili si mnoho slov. Ale ani když zapadlo slunce a začínala noc, starší stále ještě nedali svůj souhlas.

27. dubna

Plán čtení Bible: Jan 18,28-32

Ne silou ani mocí, ale mým Duchem, praví Hospodin zástupů.

Zacharjáš 4,6

Keyangak – Moc jehly

Keyangak nemůže spát. Je si jistý tím, že Bůh ho poslal k Turkanům. Ale proč teď nastaly takové problémy? Dlouho chodil po poušti pod oblohou plnou hvězd a ptal se, co by teď mohl dělat. Vrátil se do svého malého stanu, rozsvítil lampu, sedl si na polní lůžko a otevřel svou Bibli. Tu jeho pohled padl na slova, která před mnoha staletími řekl Bůh Svému lidu: „Ne silou ani mocí, ale mým Duchem, praví Hospodin zástupů.“ (Zacharjáš 4,6). Keyangak se modlil: „Pane, nechtěj mě poslouchat. Ale Ty můžeš působit skrze Svého Ducha, aby náčelník a starší přemýšleli jinak.“

Potom usnul. Když se druhý den ráno vzbudil, náčelník a starší byli pryč. Guvernér se připravoval k odchodu. Keyangak zůstal sám se svým

stanem na stejném místě ve stínu velkého trnovníku.

Večer se u něho náhle objevil náčelník a starší. „Pojď sem a sedni si,“ poručil mu Makede energicky. „Způsobil jsi mnoho mrzutostí. Celý den jsem se musel dohadovat se svými staršími.“ Keyangak si připadal, jako školák, kterého právě kárají. Náčelník pokračoval: „Vyprávěl jsem jim o této nemoci, která mě skličovala. Pak jsem jim řekl, jak jsi do mého těla píchl svou jehlu a jak jsem se uzdravil.“ Odmlčel se, aby mohl chvíli žvýkat tabák, než došel k závěru: „Nyní jsme se rozhodli, že tady můžeš bydlet.“

Jak to doktora potěšilo! Usmíval se, když pomyslel na svou malou jehlu. Bůh skrze ni způsobil velkou věc a tím milostivě odpověděl na jeho modlitbu.

28. dubna

Plán čtení Bible: Jan 18,33-37

Já jsem s vámi, je Hospodinův výrok.

Ageus 1,13

Keyangak – Moc jehly

Bílý lékař Keyangak přišel k Turkanům, aby jim vyprávěl o Ježíši Kristu a aby pomáhal jejich nemocným. „Bůh mně k tomu dal příkaz,“ říká Keyangak. Proto trpělivě snáší těžkosti, které jej potkávají. Ví, že začátek každé práce je těžký.

Tím, že se uzdravil náčelník, položil Bůh dobrý základ pro další Keyangakovu práci, neboť Turkanové k němu získali důvěru.

Když se začíná něco nového, jsou často problémy. Ale když chceš dělat něco dobrého, můžeš se spolehnout na Boží milost. On nejenže stojí po boku misionářů v dalekých zemích, ale také i po tvém a mém boku.

Zmatek v zahradnictví

Zahradník Karel ztratil přehled o svých semínkách a cibulkách. Ze sáčků zmizely všechny samohlásky a ještě ke všemu se tam přিপletlo něco, co určitě neporoste. Můžeš Karlovi pomoci?

29. dubna

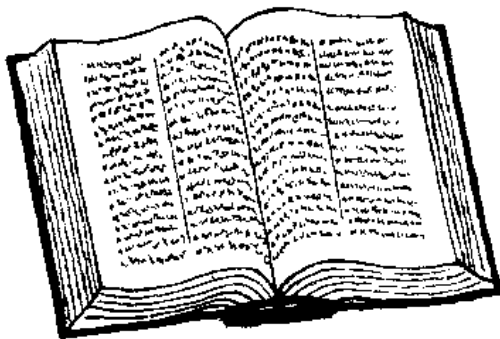
Plán čtení Bible: Jan 18,38-40

Herodes se totiž Jana bál, věděl, že je muž spravedlivý a svatý, ... ale rád mu naslouchal.

Marek 6,20

Text z Bible: Marek 6,14-29

Jan Křtitel pokřtil na počátku Pána Ježíše. Tím byla splněna jeho služba, kterou mu Bůh dal. Říkal lidem a ujišťoval je, že Ježíš Kristus je Boží Syn.

Poté, co pak Jan pokřtil Pána Ježíše v Jordáně, vstoupil sám Boží Syn do popředí, aby konal

Své dílo. Kolem Jana, věrného Božího služebníka, nastalo ticho. Netrvalo dlouho a král Herodes Antipas dal Jana zajmout a spoutat do vězení a potom mu nechal setnout hlavu.

Přitom se ukázal hrozný mravní stav krále Heroda: vstoupil do nedovoleného manželského svazku se ženou svého bratra. A pro tento hřích ho Jan napomenul. To vzbudilo nenávist a nepřátelství Herodiady, která se provinila cizoložstvím. Ke své lítosti dosud nenalezla žádnou příležitost, jak by nechala Jana usmrtit. Avšak Herodias uměla čekat. Hostina na dvoře jí poskytla příležitost, kterou hledala. Herodes, kterému se tak líbil tanec její dcery, se nechal obelstít touto lstivou ženou, když učinil unáhlený slib. Jeho královská pýcha mu nedovolila odepřít: Herodias si přála hlavu Jana Křtitele. A tak Herodes usmrtil Božího muže. Až tak daleko může vést hřích.

30. dubna

Plán čtení Bible: Jan 19,1-7

Zákon tvých úst je pro mě lepší než tisíce ve zlatě či stříbře.

Žalm 119,72

Červená karta pro Erika

„Ty musíš pořád něco mít!“ vysmíval se Erik své sestře Anně. „To bych neměl hrát jen proto, že je dnes neděle?“ ptal se vyzývavě. „A kromě toho je to přece obrovská výjimka. Vždyť dnes je poslední zápas této sezóny. A pokud vyhrájeme nad Devadesátými šestými, budeme mistři my a ne Devadesátí šestí. A to přesto, že si všichni myslí, že prohrájeme. Ne, Anno! Musím podpořit své mužstvo!“ A přitom trénovaný čtrnáctiletý chlapec rozhodně vzal svou sportovní tašku a otevřel domovní dveře. – „Neumím si představit, že při tom zažiješ tolik radosti, jako kdybys šel s námi, abys slyšel něco z Bible,“ volala za ním jeho starší sestra. Erik z toho byl tak nervózní, že obrátil oči v sloup.

Anna vidí všechno moc černě, pomyslel si. Nakonec kázání může přece poslouchat každou neděli. A svou Bibli si může číst dokonce každý den. Kromě toho jindy v neděli nehraje fotbal. „Příští neděli půjdu zase s vámi,“ zkusil uchlácholit svoji sestru. „Jenom dnes ne, protože dnes je poslední zápas. Bůh má pro to určitě porozumění, ne?“ Anna jen smutně pokrčila rameny.

1. května

Plán čtení Bible: Jan 19,8-12

Kdo je rozumný v jednání, nalezne dobro, blahoslavený ten, kdo doufá v Hospodina.

Příslaví 16,20

Červená karta pro Erika

„Neumím si představit, že by mně Bůh nedopřál to, abych se stal mistrem,“ trvá Erik na svém. – „Když myslíš,“ vzdychne Anna. Erik krátce zamává své starší sestře a už je venku ze dveří. „Proč jen Anna vidí všechno tak černě?“ přemýšlí po cestě. Na modlitbu a četbu Bible si jeho sestra vyhradí každý den půl hodiny. A v sobotu a v neděli dokonce hodinu. „To je moc dlouhá doba,“ zdá se Erikovi, „protože pak téměř nezbude čas na mnoho jiných věcí, které člověka baví, jako je například jízda na kole, počítačové hry a samozřejmě zvláště fotbal. Dva nebo tři rychle přečtené verše před snídaní docela stačí,“ uklidňuje se Erik. Už několikrát sice učinil předsevzetí, že si udělá víc času na čtení

Bible. Nemusí to být zrovna půlhodina, ale takových deset, patnáct minut, to by asi nebylo špatné. Ale až dosud mu do toho vždycky něco přišlo. Erik s netrpělivostí odehnal takovéto myšlenky. Přece si nenechá zkazit radost z posledního zápasu.

„Ahoj, Eriku. To je prima, že jdeš,“ zdraví ho nadšeně Jan, když Erik přichází ke hřišti. „Už jsem měl starost, že dnes nebudeš v obraně.“ – „Jak bych si to mohl nechat ujít?“ usmívá se Erik.

2. května

Plán čtení Bible: Jan 19,13-16

Vyuč mě, Hospodine, své cestě, ved' mě rovnou stezkou.

Žalm 27,11

Červená karta pro Erika

Erik a jeho kamarádi z týmu TuS se nemohou dočkat zapískání. Všichni sní o vítězství nad Devadesátými šestými. „Neumím si představit větší radost než získat mistrovský pohár,“ prohlašuje Jan, kapitán týmu. „Ale budeme mít pořádně tvrdou práci,“ přemýšlí Erik. „Máš pravdu, Eriku,“ souhlasí s ním jejich trenér. „Ale když každý bude hrát, jak nejlépe umí, můžete to dokázat.“ Naposledy vysvětluje svým hráčům taktiku a naléhavě jim nařizuje, aby hráli férově. „Pane Ježíši, prosím Tě, pomoz mně, abych dobře hrál,“ modlí se tiše Erik, když přicházejí na hřiště. „Zdalipak se vlastně Pán Ježíš stará o fotbalové zápasy?“ přemýšlí. Podívá se na hodiny na stadionu. Je jedenáct.

„Anna teď sedí v místnosti, kde mají shromáždění a raduje se z toho, že slyší něco z Bible. Ale ona nemá ani tušení, jaká to je radost, když se můžeme stát mistry,“ lituje ji. Ještě jednou se zhluboka nadechne a teď to konečně začíná. Rozhodčí zapískal a hra začíná.

Devadesátí šestí ve svých červených dresech mají míč a hned začínají silně útočit. Útok za útokem bije na bránu TuS. Ale Erik a ostatní hráči obrany obratně brání svou bránu. Čtyřikrát nebo pětkrát se Erik v poslední chvíli vrhl do cesty útočníkovi, aby zabránil gólu. Urputně bojuje o každý míč, jeho bílý dres je už posetý skvrnami od trávy. Ale zdá se, že je jen otázka času, kdy Devadesátí šestí vstřelí první branku. Mají velikou převahu.

3. května

Plán čtení Bible: Jan 19,17-22

Hospodinova přikázání jsou přímá, obšťastňují srdce.

Žalm 19,9

Červená karta pro Erika

Zadýchaný a s rudým obličejem jde Erik o poločas namáhavě do šatny. Jeho nadšení vyprchalo. Představoval si to všechno nějak jinak. Namísto aby útočili v předních pozicích, je jejich mužstvo tlačeno zády ke zdi. A přitom musejí vyhrát, aby se stali mistry. Najednou Erik tuší, jakou prázdnotu bude cítit, pokud dnes prohrají.

„O čem dnes asi bylo kázání?“ ptá se v duchu, když po přestávce vycházejí zase na hřiště. „Zdalipak měla Anna se svými obavami pravdu? Ale co!“ Erik si s rozhodností předlok tím stírá pot z obličeje a soustředí se na druhý poločas. A zase po zapísknutí Devadesátí šestí obléhají bránu TuS. „Je to jako v jednosměrné

ulici!“ hubuje Erik. Vře to v něm zlostí a tu vykopne míč z pokutového prostoru kupředu. Míč letí vysoko a daleko – až do poloviny hřiště protihráčů. Obránci červených jsou příliš ve předu, střední útočník TuS se může zmocnit míče a sám běží na bránu Devadesátých šestých. Rychlou kličkou vlevo a pak hned vpravo mate brankáře a tato lest se mu podaří. Všichni sledují míč, který se nezadržitelně řítí do brány. Jedna nula pro protivníky a zbývá už jen deset minut! „Jen se neradujte předčasně!“ napomíná je trenér od postranní čáry. „Soustředte se a ještě jednou ze sebe vydejte všechno!“ povzbuzuje je.

Do konce zápasu zbývají už jen dvě minuty. Z posledních sil pádí Erik za útočníkem protihráčů, který se bez nesnází řítí na brankáře. „Jestli ho nezastavím, skončí to špatně. Ten určitě dá gól,“ projede Erikovi hlavou.

4. května

Plán čtení Bible: Jan 19,23-24

I dal jim, čeho se jim chtělo, avšak dopustil hubenost na život jejich.

Žalm 106,15 BK

Červená karta pro Erika

Erik nemůže dohonit útočníka. „Musím ho shodit, dřív než vnikne do pokutového prostoru,“ prolétne mu hlavou. A už zezadu kopne útočníka do nohou. Vysokým obloukem prolétne útočník vzduchem a zůstane ležet na zemi. Jeho obličej je stažený bolestí. Hlasitě vykřikne. Velmi hlasitě. Zapískání rozhodčího slyší Erik jako z veliké dálky. „To je pěkná kaše,“ sténá tiše. Tváří se provinile a čeká na rozhodčího. Ví, co teď přijde. S přísným obličejem mu rozhodčí dává před obličej červenou kartu. Je vyloučen ze hry! Když se plíží se svěšenými rameny ze hřiště, musí vyslechnout celý vodopád výčitek a hubování. Ale co je nejhorší: útočník nemůže dál hrát. Odnášejí ho ze hřiště s podezřením na zlomeninu křížové kosti.

Erik se tázavě dívá na trenéra. Co na to řekne? „Myslím, že bys udělal lépe, kdybys dnes šel na bohoslužby,“ říká chladně. Erik tu stojí, jako kdyby do něho uhodil blesk. Obličej skryje do dlaní.

5. května

Plán čtení Bible: Jan 19,25-30

Nebe a země pomínou, ale má slova jistě nepomínou.

Lukáš 21,33

Červená karta pro Erika

Volný kop pro Devadesáté šesté. Pozice před pokutovým prostorem se zdá být slibná; ale míč uvázl ve zdi. Byly přidány tři minuty dodatečné hry. Erik neví, zda si vůbec ještě má přát, aby jejich tým vyhrál. Protivníci hráli celou dobu mnohem lépe a jeho „krvavý faul“ také nebyl zrovna jemného anglického druhu.

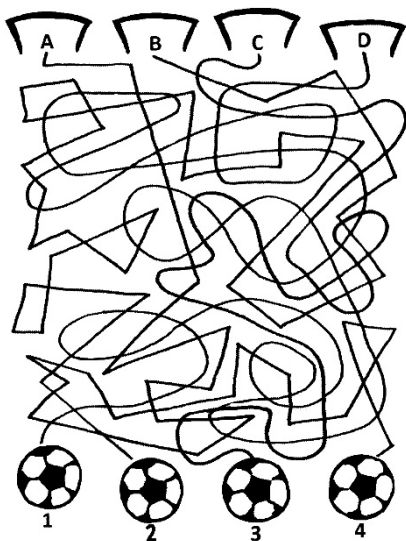
Devadesátí šestí vyvíjejí obrovský tlak, ale prostě se jim nezdaří dát gól. Rozhodčí se dívá na hodinky. Erik zadržuje dech. Rozhodčí píská! Je konec! Dosáhli mistrovství! Senzace je perfektní!

Mnozí zvedají paže. Ale jásoť je trochu zdrženlivý. Erik tu stojí značně ztracený. Je u cíle svých snů – a přitom se nemůže radovat. Konečně k němu přichází Jan a říká chlácholivě: „Neber

si to tak. Byl to docela taktický faul. Vyhráli jsme!“ Erik se kouše do rtů a beze slova odchází. Ví úplně přesně, co v budoucnu bude dělat v neděli.

Míč do branky!

Zde se cvičí střelba na jedenáct metrů! Je ale škoda, že míče létají takovými divnými oklikami. Zjistíš, ve které brance nakonec skončí který míč?

6. května

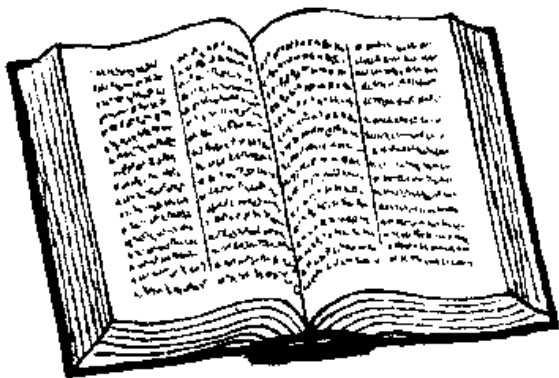
Plán čtení Bible: Jan 19,31-37

Řekl jim: „Pojďte vy sami stranou na opuštěné místo a trochu si odpočíte.“

Marek 6,31

Text z Bible: Marek 6,30-44

5 000 mužů na břehu Genezaretského jezera má již notný hlad. Celý den naslouchali Pánu Je-

žíši – tomu, co mluvil o Boží lásce a svatosti. Nyní, když už je pozdě večer, přicházejí Jeho učedníci a říkají Mu: „Propust’ je, aby odešli do

okolních statků a vesnic a nakoupili si něco k jídlu.“ Odpověď Pána je udivuje: „Vy jim dejte najíst!“ Učedníci se po sobě bezradně dívají. Ale počkejme – tady si přece musejí něčeho všimnout. Pán Ježíš chtěl, aby něčemu porozuměli. Krátce před tím Mu totiž pyšně vyprávěli, jaké veliké skutky dělali. Nyní se musejí naučit, že síla k tomu nepochází z nich samých.

Mají jen 200 denárů, a pak tu je ještě malý hoch, který má pět chlebů a dvě ryby. Myslí si: Není možné, aby tím bylo nasyceno toto množství lidí.

A přece – u Pána Ježíše není nic nemožného. On bere ty chleby a ryby a děkuje za dobré jídlo. Potom dává učedníkům chleby, aby je mohli rozdělit. Ryby rozděluje On sám.

Toho večera bylo nasyceno 5 000 mužů a nakonec nasbírali ještě 12 košů drobků chleba i ryb.

7. května

Plán čtení Bible: Jan 19,38-42

Hospodin je blízko všem, kdo k němu volají, všem, kdo ho vzývají v pravdě.

Žalm 145,18

Modlitba – Mluvení s Bohem

Představ si, že bys měl možnost setkat se s nejvlivnějšími členy vlády této země, posadit se s nimi a v klidu s nimi hovořit a sdělit jim všechno, co je pro tebe důležité. Představ si, že by ti dokonce pozorně naslouchali a brali tě vážně. To zní dost nepravděpodobně, vid'?

Ale skutečně existuje někdo, kdo je ještě mnohem mocnější než všichni prezidenti světa, komu můžeš sdělit své myšlenky: je to Bůh, Stvořitel nebe a země! Bůh zde byl vždycky a také tu navždy zůstane. Drží všechno ve Svě ruce, je Pánem nad nejsložitějšími přírodními zákony a Pánem nad světovými dějinami. A k tomuto velikému Bohu můžeš přicházet v každé době. Nemusíš si domlouvat žádný termín rozhovoru. Ne, Bůh je tu pro tebe stále, ve

dne i v noci. Poslouchá pozorně a přesně to, co Mu říkáš, a bere tebe i tvá přání a problémy naprosto vážně. Není to něco zvláštního?

Mnoho lidí se modlí, když se právě nalézají v nějakých těžkostech, jiní jenom v neděli nebo pouze před jídlem. Ale existuje i mnoho takových, pro které je rozhovor s Bohem tak důležitý, jako dýchání.

Jak to je s tebou? Když máš někoho rád, rád s ním mluvíš a pozorně nasloucháš, co ti říká. Totéž platí i pro tebe a pro tvůj vztah k Bohu a k Jeho Synu, Pánu Ježíši Kristu. Když Ho máš rád, můžeš s Ním

hovořit v modlitbě a slyšet Jeho hlas v Bibli. Potom bude tvůj vztah k Němu důvěrnější.

8. května

Plán čtení Bible: Jan 20,1-5

Jestliže své hříchy vyznáváme, on je věrný a spravedlivý, aby nám hříchy odpustil a očistil nás od každé nepravosti.

1. Janův 1,9

Modlitba – Jak se modlíme?

Možná, že jsi ještě nikdy nemluvil s Bohem. Také nevíš, jak nebo za co se máš modlit. Pán Ježíš jednou vyprávěl o muži, který vyslovil úplně krátkou modlitbu. Skládala se jenom z jedné věty: „Bože, projev milost mně hříšnému.“ (Lukáš 18,13). Přesto tato modlitba byla vyslyšena. Víš proč?

1. Ten člověk se obrátil na pravou adresu! Nemodlil se k nějaké mrtvé modle, ale k živému Bohu.
2. Přiznal, že je hříšník, a bylo mu to čestně líto. (Možná jsi už slyšel, že někdo porušil dopravní pravidla. Takoví lidé se neřídí podle dopravních předpisů a dostanou za to pokutu.) Hřích má co dělat s pravidly, která

nejsou dodržena. Všichni lidé, i děti, se totiž už často prohřešili proti Božím dobrým příkazům pro náš život, například proti pravidlu: „Nemáš lhát“, „Miluj svého bližního jako sebe samého“ a ještě proti mnoha jiným. Za to zasluhují trest. Bible říká: „Odpлата za hřích je smrt.“

3. Prosil o to, aby mu Bůh byl milostivý. (Co je milost? Když někdo dostane před soudem milost, nemusí odpykat svůj zasloužený trest, ale je zproštěn obžaloby, osvobozen.) Tak jako tento člověk prožil Boží milost, můžeš ji zakusit i ty. Bůh by ti rád byl milostivý. Kvůli tomu potrestal na kříži Svého Syna Ježíše Krista za cizí vinu. Když v Něho uvěříš a vyznáš Mu své hříchy, budeš i ty osvobozen, a sice provždy a navěky.

9. května

Plán čtení Bible: Jan 20,6-10

Co je nemožné u lidí, je možné u Boha.

Lukáš 18,27

Modlitba – Král v nebezpečí

Jóšafat (v Bibli kralické je jeho jméno přeloženo jako Jozafat) byl dobrý a mocný král, který měl rád Boha. Jednoho dne se spojilo více sousedních zemí v obrovskou armádu, aby společně bojovaly proti němu. Král dostal strach a svolal všechny obyvatele své země k modlitbě. Jóšafatovi bylo jasné, že teď mu může pomoci jen Bůh.

Modlil se: „Nevíme, co máme dělat, ale k tobě obracíme oči.“ Nato jim Bůh nechal říci: „Nebojte se a neděste se tohoto velkého davu, protože boj není váš, ale Boží.“

To je úžasná zpráva, že? Bůh slíbil králi, že se sám postará o to velké a silné vojsko, a Jozafat a jeho lidé získali novou odvahu. Nadcházejícího dne se vydali na cestu vstříc útočníkům – se zpěvem a s děkováním. Když přišli na bojiště,

byli už protivníci poraženi.

Co jen se to mezitím stalo v nepřátelském táboře? Bůh se postaral o to, aby se cizí vojska dostala do rozepře mezi sebou – jedni proti druhým – a vzájemně proti sobě bojovala. Na zemi ležely mrtvoly nepřátel.

Mnohdy patří k Božímu dobrému plánu pro tvůj život i těžkosti. Ale Bůh je silnější než nepřátelská válečná armáda a je také silnější než věci, které ti právě nahánějí strach. Snad prožíváš nějaké mrzutosti ve škole, máš problémy doma nebo jsi nemocen ... Ale jedno můžeš s určitostí vědět: Bůh má vždycky všechno pod kontrolou. Můžeš se na Něho obrátit v každé situaci.

Přečti si k tomu 2. Paralipomenon 20.

10. května

Plán čtení Bible: Jan 20,11-15

Petr byl tedy střežen ve vězení a církev se za něho vytrvale modlila k Bohu.

Skutky 12,5

Modlitba – Křesťané drží pospolu

Křesťané v Jeruzalémě měli velikou starost. Petr, jeden z prvních učedníků (= následovníků, žáků), byl kvůli své víře v Pána Ježíše uvězněn. Jako těžkého zločince jej umístili v bezpečnostním traktu věznice, a už příští den měl být popraven. Ale v domě Marie se sešlo mnoho přátel, aby spolupůsobili na jeho osvobození. Přemýšlejí, jak by mohli vzít vězení útokem nebo odvrátit pozornost stráží? Ne, první křesťané z Jeruzaléma dělají něco úplně jiného: modlí se, dlouho se modlí, pravděpodobně dokonce celé hodiny. Potom, uprostřed noci, někdo náhle zaklepe na bránu. Jsou to vojáci, kteří teď chtějí zatknout všechny? Jedna služebná jde k bráně, aby poslouchala. Venku někdo mluví. Počkat, vždyť to je ...

Plná radosti běží mladá žena zpátky k ostatním. „Petr stojí před branou!“ volá, ale nikdo jí nevěří. Petr? To je nemožné. Ten se přece nalézá za mřížemi!

Avšak byl to opravdu Petr, který tam venku stál – a čekal. „Pán mne vyvedl z vězení,“ oznámil užaslému shromáždění.

Už ses někdy modlil společně se svými přáteli? Společně můžete Bohu říci všechno, co je pro vás důležité nebo co vám dělá problémy. Nebo se modlíte za někoho, o kom víte, že právě má těžkosti. Tak můžete být pro druhé opravdovou pomocí – právě jako byli tito křesťané pro Petra.

Chceš-li vědět, jak Pán vysvobodil Petra, můžeš si sám přečíst celý ten napínavý příběh ve Skutcích apoštolů, ve 12. kapitole!

11. května

Plán čtení Bible: Jan 20,16-18

Váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete.

Matouš 6,32

Modlitba – Ernst Modersohn

Bylo to několik týdnů před Vánocemi. Na staré harmonium (= nástroj, který je podobný klavíru) Modersohnových už se nedalo dobře hrát, ale nový nástroj si rodina nemohla dovořit. Tu dal otec Ernst svým dětem radu: „Řekněte to Pánu Ježíši. Když to uzná za potřebné, dá vám ho.“ A děti se začaly modlit: „Prosíme Tě, Pane Ježíši, dej nám k Vánocům nové harmonium.“

Pojednou se děly pozoruhodné věci. V listopadu, při jedné z cest, dala nějaká žena pastoru Modersohnovi dvacetimarkový šek – pro jeho děti. Nu, něco takového tu ještě nebylo! Ale začalo to být ještě lepší. Když se pan Modersohn zase vrátil domů, ukázala mu jeho manželka dopis, ke kterému bylo přiloženo 200 marek.

Co myslíš, pro koho byly určeny tyto peníze? Opravdu, zase pro děti! Tady jednoznačně působil Bůh. Plný vděčnosti, objednal nyní pan Modersohn potají nový nástroj, který stál přesně 225 marek. Chybělo tedy už jen 5 marek. Ale Bůh se postaral také o tuto částku a dokonce i o náklady na přepravu nástroje! Jaký jásos nastal o Vánocích, když děti objevily nové harmonium! Otec řekl: „Děti, když budete mít někdy v životě pochybnosti, zda Bůh vyslýchá modlitby, pak se podívejte na tento nástroj. Má vám vždycky připomínat, že Bůh vyslýchá modlitby!“

Bůh je jako milující Otec, který ti rád dá, když Ho prosíš – ovšem jen věci, které jsou pro tebe také dobré. Pastor Modersohn řekl svým dětem: „Když to uzná za potřebné, dá vám to...“. Můžeš se spolehnout, že Otec v nebi přesně ví, co právě potřebuješ a co ne.

12. května

Plán čtení Bible: Jan 20,19-23

Kvůli tomu jsem třikrát prosil Pána, ... ale on mi řekl: „Stačí ti má milost.“

2. Korintským 12,8.9

Modlitba – Amy Carmichaelová

Amy je smutná. Včera večer, než šla spát, prosila Boha, aby jí daroval modré oči. Její rodiče totiž řekli, že Bůh odpovídá na modlitby. Ale dnes ráno se Amy podívala do zrcadla. A ze zrcadla se na ni dívaly tytéž hnědé oči, jaké měla včera. Cožpak jí Bůh neodpověděl na její modlitbu?

Odpověděl jí, ale ne slůvkem „ano“, jak si to Amy přála, nýbrž řekl: „Ne.“

Teprve po mnoha letech Amy pochopila, důvod toho. Odešla do Indie, aby tam vyprávěla lidem o Ježíši Kristu. Starala se hlavně o sirotky, se kterými bylo špatně zacházeno. Těmto dětem však mohla pomoci jen tehdy, když hned nebyla nápadná jako Evropanka. Proto si Amy oblékla pestré sárí, kávou zabarvila svou kůži, aby

byla tmavší, a z celého srdce – děkovala Bohu za své hnědé oči!

Mnohdy Bůh odpoví na tvé modlitby: „Ne“, ale můžeš se spolehnout, že to s tebou myslí dobře. On ví nejlépe, co je pro tebe dobré nebo co by ti uškodilo. I když odpoví: „Ne“, jako Boží dítě nikdy nezapomeň, že tvůj nebeský Otec tě má opravdu rád!

Mladé dívky a ženy z Bible

V Bibli se dočítáme o mnoha věrných mladých dívkách a ženách. Znáš je? Najdeš v osmisměrice 10 jmen?

V A T Ě B Ž L A Y

H C M C E S T E R

A E L G C T U R M

M X P H M A R T A

R Á C H E L E E R

A B Í G A J I L I

N N É D O R V A E

F R E B E K A O L

13. května

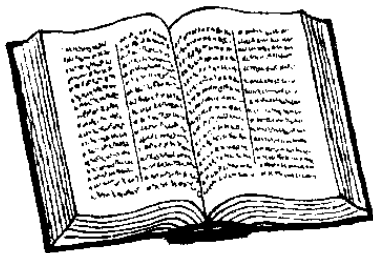
Plán čtení Bible: Jan 20,24-29

Uviděl je, jak se trápí při veslování, neboť vítr váł proti nim. Okolo čtvrté noční hlídky přicházel k nim kráčeje po moři.

Marek 6,48

Text z Bible: Marek 6,45-56

Dnes jsou učedníci sami na břehu Genezaretského jezera. Opět je večer. A zase se schyluje

k vichřici. Ani strach v jejich srdcích není menší, naopak: proč jen s nimi není jejich Mistr na palubě rybář-

ského člunu?

Pán Ježíš se stal člověkem a jako Boží služebník čerpal Své příkazy a Svou sílu z vroucího vztahu k Bohu. Bůh je přitom zároveň Jeho Otec a On sám je – Syn Boží. Jde na jednu horu, aby se

tam v tichosti modlil ke Svému Bohu a Otci.

Už několik hodin bojují učedníci, někteří z nich jsou zkušení námořníci, proti silné vichřici. Člun to už dlouho nevydrží. Náhle spatří, jak nějaká postava chodí po vodě. Přichází přímo k nim. Pomoc, přízrak – musí to být přízrak, vždyť přece žádný člověk nemůže chodit po vodě! Se zděšením si myslí, že jsou ztraceni.

Vtom uslyší důvěrně známý hlas jejich Pána: „Budte dobré mysli, to jsem já, nebojte se!“ Byl to Pán Ježíš, který vstoupil k nim do člunu – a zároveň se uklidnila vichřice.

Když zakotvili v Genezaretu, přicházejí k Němu obyvatelé celé té krajiny s nemocnými. Těžce nemocné přinášeli na jejich lehátkách. A všichni, kteří se Ho dotkli, jsou uzdraveni.

14. května

Plán čtení Bible: Jan 20,30-31

Vyzkoušejte mě takto, praví Hospodin zástupů, zdali vám neotevřou nebeské průduchy...

Malachiáš 3,10

Modlitba – Albert Winterhoff

Je období první světové války. Albert právě chce jet vlakem domů, když vidí na nádraží sedět plačící ženu, která, jak je jasně vidět, trpí hladem. Albert, naplněn soucitem, k ní jde a vypravuje ženě o Pánu Ježíši, který zná každou těžkost. Nakonec jí dá všechny peníze, které u sebe má a které byly určeny na zakoupení jízdenky – a odchází. Ale čím si teď má zaplatit jízdu dráhou? Doma rodina toužebně očekává jeho příjezd!

Albert se tiše modlí: „Pane, jak se mám teď dostat domů?“ Potom se prostě postaví do fronty lidí, čekajících na lístky. Albert se úplně spoléhá, že mu Bůh pomůže. Ale čas míjí a fronta před ním se zmenšuje. Nakonec nastává oka-

mžik, kdy Albert je na řadě, stále ještě bez peněz.

V tu chvíli ho radostně pozdraví muž, který ho slyšel kázat. Aniž by měl sebemenší tušení o problému evangelisty, koupí mu tento člověk velkoryse jízdenku, a Albert může jet domů, jak to bylo naplánováno.

Bůh má radost, když nemyslíš jen na sebe, ale když si všímáš také těžkostí svých spoluobčanů. Nemusejí to ale vždycky být peníze, co daruješ. Můžeš dát svůj čas, mít otevřené ucho nebo poskytnout pomoc. Možná máš strach, že sám přijdeš zkrátka. Pak o tom promluv s Pánem Ježíšem. On tě nenechá napospas, když budeš připraven z lásky k Němu pomáhat druhým.

15. května

Plán čtení Bible: Jan 21,1-3

Dříve, nežli zavolají, já odpovím; ještě budou mluvit, a já je vyslyším.

Izajáš 65,24

Modlitba – Pauline Hamiltonová 1

Jednoho večera došlo k vloupání u Pauliny v Tchaj-wanu. Ztratily se všechny peníze, nejen její vlastní, ale i ty, které byly určené na plánovanou křesťanskou konferenci pro mladé!

Zloději tam nechali jen obálku s penězi pro Paulininu pomocnici v domácnosti O-Lan. Bylo to pozoruhodné, avšak protože Pauline nemohla O-Lan nic dokázat, modlila se: „Pane, prosím Tě, ukaž O-Lan, jak se o mne staráš.“

Za tři dny už neměly doma nic k jídlu. Přesto Pauline trvala na tom, aby O-Lan prostřela stůl ke snídani. A víte, co se dělo potom, v době mezi 8.20 a 8.30?

Nejdřív přinesl soused talíř plný horkých nudlí. Potom stála před zadní brankou paní Wangová s mísou vajec. „Nakládala jsem je,“ mluvila

vzrušeně. Pauline měla obrovskou radost, ale O-Lan stále ještě nebyla spokojená. „K pořádné snídani patří také ovoce a káva,“ reptala.

Vtom opět někdo zaklepal. Hoch, který bydlel vedle školy, překvapil Paulinu zlatavým ovocem papáje, které spadlo z jejich stromu. Tolik k tématu ovoce! A nejlepší nakonec: přišla manželka pilota s velkou sklenicí rozpustné kávy, kterou s sebou její muž přivezl z cesty. „Nevím proč,“ řekla ta paní, „u nás v rodině nikdo nepije kávu. – Vy snad ano?“ A jak rády! Pauline děkuje z celého srdce Bohu, že jim opatřil tak bohaté, úžasné jídlo.

16. května

Plán čtení Bible: Jan 21,4-8

O nic nebudte úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním.

Filipským 4,6

Modlitba – Pauline Hamiltonová 2

Bůh obstaral Paulině dobrou snídani a mnoho jiných věcí, ale stále ještě chybí 1 000 tchajwanských dolarů, aby bylo možné zaplatit rýži pro křesťanskou konferenci. Pauline samozřejmě řekla Pánu Ježíši i o této těžkosti. Připomněla Mu to, že jednou tak rozmnožil pět chlebů a dvě ryby, že jimi mohlo být nasyceno pět tisíc lidí.

Ale přišel den, kdy muselo být zapláceno tisíc dolarů, a Pauline opravdu nevěděla, kde má vzít tyto peníze. Bude muset zklamat tolik mladých lidí? Tu se ohlásila na návštěvu spřátelená misionářská rodina se svými čtyřmi dětmi. Ach ne! To se Paulině nezdálo být úžasným vyslyšením modliteb, protože už neměla vůbec žádné

zásoby, aby pohostila návštěvu. Ale řekla Bohu v modlitbě i tuto novou těžkost. O něco později dostala další telegram od této přítelkyně: „Objednej nejlepší jídlo ve Tvé oblíbené restauraci. Chtěli bychom Tě pozvat!“ To už znělo lépe! Pauline se ohromně těší. Během společného jídla, poté, co Pauline váhavě vyprávěla o krádeži, jí druhá misionářka předala těžký balíček. „Stejně jsme se rozhodli, že ti tu necháme zbytek tchajwanských peněz...“

Pauline pečlivě přepočítala to velké množství peněz: bylo to přesně tisíc dolarů! Není Bůh veliký a jedinečný? Nechybělo nic ze sumy, za kterou se modlila, ačkoliv přátelé předem vůbec nevěděli o Paulinových peněžních starostech!

17. května

Plán čtení Bible: Jan 21,9-14

V modlitbě buďte vytrvalí; buďte v ní bdělí a vděční.

Koloským 4,2

Modlitba – Pauline Hamiltonová 3

Bůh se staral o Paulinu úžasným způsobem. Ale ta záhadná krádež pořád ještě nebyla vysvětlena. Paulině se naopak zdálo, že její pomocnice O-Lan se vůbec neraduje z Boží pomoci. Naopak, byla velmi rozmrzelá a stačilo málo, aby hned byla popudlivá. Jednou večer, když jí Pauline domlouvala, protože přišla domů až pozdě v noci, O-Lan se hrozně rozzuřila.

Pojednou O-Lan zavřela Paulininu fenu Cinderellu a s čínskou sekerou šla na misionářku! Jediné, co Pauline ještě mohla udělat, bylo: chytit O-Lan za paži a držet ji. Nyní šlo o život a o smrt. Celou dobu Pauline mluvila na O-Lan a modlila se. V poslední chvíli, kdy už vůbec neměla sílu zadržet O-Lan, podařilo se Cinderelle

dostat se na svobodu. Malá fena přiběhla a zuřivě kousla O-Lan do nohy a Pauline mohla útočnici rychle vzít sekeru.

Krátce po této zlé příhodě Pauline propustila svou nevěrnou pomocnici. Přesto se za O-Lan dál modlila.

Uplynulo pět let. Jednoho dne stála pojednou O-Lan u dveří Pauliny a plná pokání se Paulině přiznala ke své krádeži. Mezitím se provdala, měla dvě děti a nechtěla už žít s tak velikou vinou. I před Bohem mladá žena upřímně vyznala, co udělala, a předala svůj život Pánu Ježíši. A co ukradené peníze? Ona a její manžel je Paulině spláceli a splatili je až do posledního centu...

Často Bůh odpovídá na tvé modlitby hned, ale často má také jiný časový plán než ty. Pak je důležité, abys nebyl(a) sklíčený (sklíčená) a abys mu trpělivě dál důvěřoval(a). Zvláště když jde o obrácení lidí, které máš rád(a), vytrvale se modli dál.

18. května

Plán čtení Bible: Jan 21,15-16

Proste, a bude vám dáno.

Matouš 7,7

Modlitba – Lenka vypráví

Moje kamarádka Anna a já jsme jely na kolech k přehradě. Večer jsme se vrátily domů. Sáhla jsem do kapsy u bundy pro klíč od našeho domu, ale – nebyl tam! Teď se na mě rodiče asi budou zlobit. Protože se venku už stmívalo, jely jsme rychle zpátky na louku u přehrady.

„Je to stejné, jako kdybychom hledaly jehlu v kupce sena,“ povzdechla si Anna. Já jsem se potichu modlila: „Pane Ježíši, Ty víš, kde jsem ztratila ten klíč. Prosím Tě, ukaž mně pravé místo.“ Je čím dál větší tma, a nakonec musíme přestat hledat. Právě když jsem chtěla smutně nasednout na kolo, vypadla mně z kapsy mince. Protože jsem už rozhodně nechtěla nic ztratit, vyndala jsem peněženku. A zažila jsem překvapení.

„Anno, ten klíč je v mé peněženke! Tam jsem

ho přece ještě nikdy nedala!“ Anna se smála. „Naštěstí se ti vykutálela z kapsy ta mince,“ řekla. „Naštěstí?“ Zamyšleně jsem se dívala na Annu. „Myslím, že to tak řídil Pán Ježíš, abych si už dál nemusela dělat starosti.“

Bůh stvořil celý vesmír, ale právě tak stvořil i malou myšku nebo maličkého mravenečka. I ve tvém životě se zajímá nejen o velké věci, ale také o maličkosti. Proto měj odvahu říci Mu s důvěrou i o malých věcech. Můžeš si být jistý/ jistá: Bůh se stará také o ztracené klíče. Chceš vědět, proč? Protože Tě má rád!

19. května

Plán čtení Bible: Jan 21,17-19

Volej mě v den soužení, vytrhnu tě a ty mě budeš oslavovat.

Žalm 50,15

Modlitba – Tim vypráví

Rodina se setkala u dědečka a u babičky. Šel jsem se svými dvěma bratranci dolů k řece. Ale když jsme dostali žízeň a vrátili se, byli všichni dospělí na procházce. Dům byl zamčený. Bratranci chtěli zvenku otevřít vyklopené okno v prvním poschodí. Měl jsem strach. „To je moc nebezpečné!“, varoval jsem je, když vytahovali ze stodoly dědečkův prastarý dřevěný žebřík. Ale neposlouchali mě. Co mám dělat? Tiše prosím Boha o pomoc. Najednou přichází po ulici, která vede do kopce, moje starší sestra. Lucka ví, kde je schovaný náhradní klíč, a odemyká nám dveře domu. „Děkuji, Pane,“ šeptám, protože Bůh pomohl tak rychle a zabránil neštěstí.

Mladí muži z Bible

V Bibli je řeč také o mnoha mladících nebo mladých mužích, ze kterých měl Bůh radost. Najdeš 10 jmen, která jsou ukrytá v osmisměrce?

J	D	J	L	T	Š	A	U	B
O	I	Ó	G	I	Í	V	S	T
S	V	Š	S	M	Ž	L	A	G
E	A	I	I	O	J	E	M	M
F	D	J	Z	T	O	I	U	A
R	A	Á	Á	E	M	N	E	R
N	N	Š	K	U	T	A	L	E
J	K	E	K	S	Y	D	B	K

20. května

Plán čtení Bible: Jan 21,20-23

Tento lid mne ctí rty, ale jejich srdce je ode mne velmi daleko.

Marek 7,6

Text z Bible: Marek 7,1-13

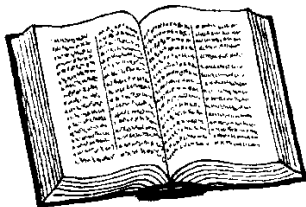
Farizeové a učitelé Zákona sestavili obsáhlý seznam pravidel a tradic. Úzce navazoval na Starý zákon, takže měl v jejich očích téměř stejnou autoritu jako Slovo Boží.

Přišli tedy k Pánu Ježíši, protože mysleli, že našli chybu v chování učedníků: jedí chléb neumytýma rukama.

Pán Ježíš jim odpověděl citátem ze Starého zákona: Už

Izajáš řekl, že tento lid ctí Boha zvnějšku, ale ne v nitru, v srdci. A až dodnes se na tom nic nezměnilo.

Pak jim vysvětlil, jak jejich tradice činí Boží

slovo bezcenným. Jedno z deseti přikázání požaduje, aby děti ctily své rodiče. Ale jimi sestavená tradice vynalezla náhradní zákon pod jménem „Korban“. To znamená „dáno“ nebo „určeno“.

Rafinovaná myšlenka ohledně toho byla taková: Židovští rodiče žijí v nouzi. Jejich syn má peníze, ale nechce jim je dát. Pak stačí, aby řekl: „Korban“ a tím naznačil, že tyto peníze jsou určeny pro chrám. To ho zprošťuje od každé další povinnosti podporovat své rodiče. Může si pak peníze ponechat. Zda je skutečně daruje na chrám, to potom už není důležité.

21. května

Plán čtení Bible: Jan 21,24-25

(Amón) páchal to, co je zlé v Hospodinových očích, tak jako to činil jeho otec Menaše.

2. Královská 21,20

Jóšijáš I – Menaše a Amón

(2. Královská 21,1-22,1)

V Bibli kralické: Joziáš, Manasses a Amon.

Jóšijášovi bylo 6 let, když se stal králem jeho otec Amón. Dědeček Menaše právě zemřel. Byl to jeden z nejhorších králů judské země: obětoval dokonce své syny cizím bohům.

Velmi pozdě Menaše poznal, že Bůh mu nedovolí, aby hřešil Bohu přímo do očí. Velmi pozdě se obrátil. Bylo to příliš pozdě pro lidi z jeho národa, které nechal usmrtit, příliš pozdě pro jeho syna Amóna, který šel dál po zlých cestách svého otce.

Po Menašově smrti tedy Juda opět dostal v Amónovi krále, který sloužil ohavným bohům. Měli surové a ošklivé obličejy. I když jsou jen z kamene, stojí za nimi zlý, Ďábel.

Amón sloužil už jen kamenným bohům a tím navršil ještě víc viny než jeho otec.

Tu ho jeho služebníci usmrtili. Lid země zasáhl do vzpoury, odsoudil vrahy krále k smrti a na starý trůn posadil nového krále: Jóšijáše, Amónova syna. V té době mu bylo osm let.

22. května

Plán čtení Bible: Jozue 1,1-5

V osmém roce svého kralování, když byl ještě mladý, začal hledat Boha svého otce Davida.

2. Paralipomenon 34,3

Jóšijáš II – Hledání Boha

2. Královská 22,1-2; 2. Paralipomenon 34,1-3

Osmiletý Jóšijáš si přesně všiml obrácení dědečka Menašeho (viz 2. Paralipomenon 33,12-19). Viděl, jak velice se Menaše změnil, když se rozhodl, že bude následovat Boha svého předka Davida.

To chce i Jóšijáš.

Jóšijášův otec Amón zemřel jako služebník cizích, zlých bohů. Takový nechtěl Jóšijáš být.

Jóšijáš toho věděl o Bohu ještě velmi málo.

Samozřejmě: mohl by číst pět Mojžíšových knih. Ale kde jsou? Na staré spisy se zapomnělo, když národ Juda obětoval cizím bohům.

Je dobře, že Jóšijáš znal zprávy o víře svého předka Davida, o jeho blízkém vztahu k Bohu.

Snad Jóšijáš znal i Davidovy písně Žalmů, ve

kterých se David modlil k Bohu.

V šestnácti letech Jóšijáš stále ještě nevěděl mnoho o Bohu; ale jedné věci dobře rozuměl: Tohoto věčného Davidova Boha musím hledat, dokud Ho nenajdu.

23. května

Plán čtení Bible: Jozue 1,6-9

Chodil po cestách svého otce Davida, neodvrátil se napravo ani nalevo.

2. Paralipomenon 34,2

Jóšijáš III – Všechno pro Boha

2.Paralipomenon 34,3-7

Jóšijášovi bylo dvacet let a stále ještě hledal Boha svého předchůdce Davida. To, co věděl lid o Bohu, bylo opravdu zastřené. Jóšijáš to poznal. A viděl také, že takto to už dál nejde. Veliký věčný Stvořitel – Bůh se nehodí k modlám z kamene, k těm sloupům, na kterých uctívají slunce jako stvořitele.

Jóšijáš nechal zničit krvavé oltáře, posvátné kůly a sochy model, učinil to i v izraelské zemi. Jóšijáš pochopil rozhodující věc: Následovat Boha znamená, že Mu musím dát víc než jen kousek svého srdce.

Nestačí ani to, abych Bohu dal polovinu srdce a pak řekl: Se zbytkem budu žít bez Tebe tak, jak chci.

Nestačí ani to, že Mu dám téměř celé srdce, ne, pro tohoto velikého Boha to není dostatečné. Bůh se nespokojí s něčím částečným. Chce mě mít celého a úplně.

24. května

Plán čtení Bible: Jozue 1,10-15

Velká je Hospodinova zloba, která plane proti nám, protože naši otcové neposlouchali slova této knihy.

2. Královská 22,13

Jóšijáš IV – Poklad

2. Královská 22,8-20

Chceme-li následovat Boha, je důležité odstranit ze života zlé. Proto Jóšijáš zničil všechny oltáře.

Avšak musí následovat druhý krok, který je právě tak důležitý jako ten první. Musí být znovu vystavěn Boží dům. Bůh musí v našem životě dostat místo, které mohou všichni vidět!

Při opravách Božího domu našel kněz Chilkijáš (v Bibli kralické: Helkiáš) poklad. Největší poklad, jaký by pro Jóšijáše mohl existovat: starý svitek knihy s Božím zákonem, daným skrze Mojžíše.

Ale radost ustoupila zděšení, když ji Šáfan (v Bibli kralické: Safan) předčítal Jóšijášovi. Co

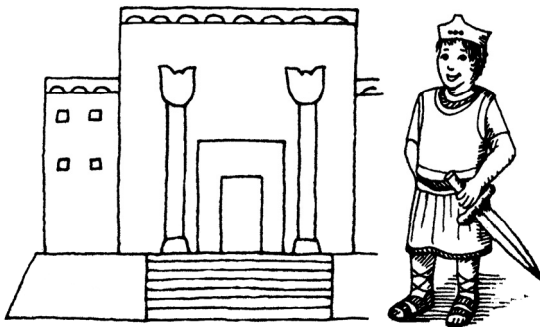
hrozného v ní Bůh řekl?

Bůh před dlouhou dobou sdělil skrze Mojžíše lidu, co by se stalo, kdyby na Něho zapomněl a následoval cizí bohy.

Jóšijáš najednou chápe, co se stane. Bůh nebude posmíván ... Jeho lid nahromadil vinu na vinu, kterou dovršil tím, že obětoval vlastní děti cizím bohům. Boží ortel je: Juda a Izrael budou odstraněny.

Ne, Bůh se nenechá posmívat.

Tehdy ne. Dnes ne.

25. května

Plán čtení Bible: Jozue 1,16-18

Před ním nebyl takový král, který by se obrátil k Hospodinu celým svým srdcem a celou svou duší.

2. Královská 23,25

Jóšijáš V – Obrácení

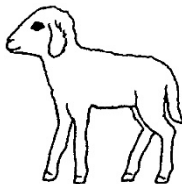
2. Královská 23,1-37

Jóšijáš se nevzdával. Boží rozsudek je sice pevný, ale Jóšijáš věděl, že se Bůh chce slitovat nad těmi, kteří Mu vyznají vinu a následují Ho. Na to se spoléhal.

Protože Bůh viděl Jóšijášovo obrácení a obrácení lidu, slíbil Jóšijášovi: Soud ještě nepřijde. Bůh od začátku věděl, že po Jóšijášovi přijdou králové, kteří doplní míru viny.

Po opravě byl chrám nyní znovu zasvěcen velkou slavností Fáze.

Když později skrze Judu táhlo egyptské vojsko pod vedením faraona Néka

(v Bibli kralické má jméno Nécho), udělal Jóšijáš neblahou chybu. Neboť Néko nechtěl bojovat proti Judovi, ale táhl se svým vojskem, aby bojovali v městě Karkemíši na Eufratu, aby se bránili s Asyrskými proti Babylonským a Médským. Možná si chtěl Jóšijáš získat dobrou pověst jako bojující král? V této rozhodné situaci se Boha neptal. V údolí Megido (v Bibli kralické: Mageddo) došlo k bitvě proti Egyptánům, která nebyla potřeba. Jóšijáš se z opatrnosti přestrojil. Bylo to však zbytečné. Zbloudilý šíp jej

smrtelně zranil. Lid pro něho hluboce truchlil.

Jóšijáš byl poslední bohabojný král Judy. Zanedlouho po jeho smrti se dostal judský lid kvůli novým hříchům do babylonského zajetí.

26. května

Plán čtení Bible: Jozue 2,1-5

Ve kterém jsou skryty všechny poklady moudrosti a poznání.

Koloským 2,3

Hádanka: Boží slovo

Starý zákon byl sepsán v časovém rozmezí od r. 1500 př. Kr. do r. 400 př. Kr. Jeho původní řeč je hebrejšтина. A hebrejšтина je úplně jiná než čeština. Písmena visí na řádku a píše se zprava doleva. Ale největší rozdíl je v tom, že v hebrejštině chybějí samohlásky (vokály) a jednotlivá slova od sebe nejsou oddělena mezerami.

Vzpomínáš si ještě: při opravě Božího domu našel kněz Chilkijáš obrovský poklad. Největší, jaký pro krále Jóšijáše mohl existovat: starý svitek knihy s Božím zákonem, daným skrze Mojžíše.

A Bible je opravdu jedinečný poklad. Když rozluštíš oba verše, napsané dole, dozvíš se, co můžeme dělat s tímto pokladem. Verše jsou napsané jako v hebrejštině bez samohlásek –

ale zleva doprava jako v naší řeči. Několik rozluštěných slov ti pomůže při rozšifrování:

VZMTSKKSRDCVŠCHNSLVKTRVMDNSDSVDČJ

PŘKZJTSVMSNMBZCHVVLPLNLVŠCHNSLVTHTZKN

□ □ □ □ □ □ □ □ S I □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

S L O V A □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

A □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

S V Ý M □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ A

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ T O H O T O

□ □ □ □ □ □ □ □

VŽDĚTNNPRVSNCTNVCLJTVŠŽVT

□ □ □ □ □ □ □ □ N E N Í

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

V Ě C □ □ □ □ □ □ □ □ □ □ □

□ □ □ □ □ □ □ □ □ □ (z 5. Mojžíšovy 32)

27. května

Plán čtení Bible: Jozue 2,6-7

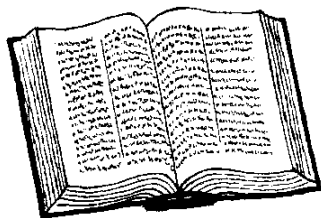
Neboť zevnitř ze srdce lidí vycházejí zlé myšlenky.

Marek 7,21

Text z Bible: Marek 7,14-23

V jedné staré písni se zpívá o tom, že myšlenky jsou volné, svobodné, kdo je může uhádnout? A tak si mnoho lidí může říkat: Mohu si myslet, co chci, a nikdo nezná moje myšlenky.

Bible ale říká něco jiného. V Matouši 12,25 je napsáno: „Ježíš však znal jejich myšlenky“ a v Listu Hebrejům 4,12: „Boží slovo je živé, činné ... a je schopné rozsoudit myšlenky a postoje srdce.“

Výsledek je jednoznačný: Bůh zná tvoje i moje myšlenky. A tak si tedy nemohu myslet, co chci. I v našich myšlenkách můžeme hřešit.

Proto Pán Ježíš vysvětluje, že člověka nemůže znečistit to, co vchází do úst člověka – jako například jídlo, které si bere neumytýma rukama –, nýbrž to, co vychází z jeho srdce, jako například chytře vymyšlené tradice, které dávají stranou Boží slovo, protože tím způsobem chtějí něco získat ve svůj prospěch. To člověka opravdu znečišťuje. Mohou to být zlé skutky nebo zlá slova. Všechny tyto zlé věci vycházejí z nitra, samy jsou hřích a ženou k dalšímu hříchu.

28. května

Plán čtení Bible: Jozue 2,8-13

Žádejte, a bude vám dáno, hledejte, a naleznete.

Lukáš 11,9

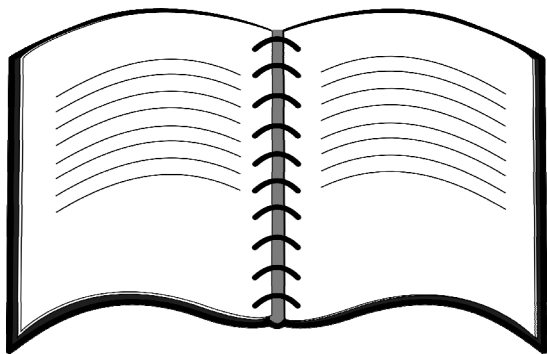
Toníkovy chybné výpočty

„Ode dneška za týden si napíšeme naši poslední matematickou písemku v tomto školním roce,“ oznámil Toníkův učitel matematiky na konci hodiny v 7. A. Připravil jsem vám proto dva cvičné listy s příklady. Když je svědomitě vyřešíte, budete dobře připraveni na tuto čtvrtletní písemnou práci.“

„Odpoledne je tedy postaráno o práci,“ myslel si Toník a přitom si uklízel do batohu cvičné listy spolu se sešitem matematiky. Dobře, že pan učitel nenaplánoval písemku už na příští hodinu matematiky. To by Tonda mohl zapomenout na jízdu na kole, protože by se dnes musel celý den učit. Ale takhle se nejdřív projede na svém novém horském kole přes pastviny. Vždyť se může učit potom. Stačí, když si

příklady začne prohlížet dnes večer. Do písemky je ještě tolik času, ještě celý týden. A když bude každý den prosit Boha o pomoc, tak se to podaří. Bůh ve Svém Slově slíbil, že nám pomůže, když Ho prosíme. A co je v Bibli, to platí. O tom je Toník přesvědčen.

„Sejdeme se dnes odpoledne a vyřešíme spolu nějaké příklady?“ zeptal se ho Štěpán, když po vyučování čekali na zastávce na autobus. Z poslední písemky dostal Toník pětku a Štěpán mu slíbil, že mu pomůže s přípravou na příští písemnou práci. Štěpán je totiž v matematice výborný.

29. května

Plán čtení Bible: Jozue 2,14-19

Žádáte, a nedostáváte, protože žádáte špatně, abyste to vynaložili na své rozkoše.

List Jakubův 4,3

Toníkovy chybné výpočty

Štěpán a Toník po škole stojí na zastávce. Oba čekají na autobus. Štěpán Tondovi nabídl, že mu pomůže při přípravě na matematickou písemnou práci. „Víš, já mám dnes odpoledne už v plánu něco důležitého, co nemohu odložit,“ vysvětluje rychle Tonda a doufá, že Štěpán se nebude dál ptát. A přitom Toník v hloubi srdce ví, že naléhavě nutně potřebuje procvičovat matematiku. Až dosud školní rok neprobíhal příliš zdárně. Pokud dostane ještě jednu pětku, bude muset opakovat tento ročník. Ale když má ještě celý týden čas, nenechá si vzít zábavu z jízdy na kole. „Možná bychom mohli spolu procvičovat ve čtvrtek nebo v pátek,“ utěšuje Tonda spolužáka.

Štěpán pokrčí rameny. „To musíš vědět sám,

jde o tebe, a ne o mě," dává kamarádovi podnět k zamyšlení. Ale Toník je tak zaujat představou jízdy na kole, že zapomene na všechno ostatní.

Tonda si umiňuje: „Dnes večer, než půjdu spát, musím poprosit Boha o pomoc při matematické písemce. A předtím ještě vyřeším jeden příklad z listu.“ Po obědě vyndá ze zahradního domku své horské kolo se žlutě a modře natřeným rámem. „Všechno má svůj čas," uklidňuje své svědomí. „Matematiku mohu procvičovat, až bude venku tma. Jezdit na kole mohu jen tehdy, když je venku světlo.“ Plný elánu se vyšvihne do sedla a šlápne do pedálů.

30. května

Plán čtení Bible: Jozue 2,20-24

Nedbalý člověk nepeče svůj úlovek, ale píle je pro člověka vzácný majetek.

Příslaví 12,27

Toníkovy chybné výpočty

Toník je nadšený. Jeho nové horské kolo je úplně super. Převody se dají lehce přeřadit a odpružená vidlice je nastavena přesně. „Taková jízda je radost,“ pomyslí si Tonda vesele a podradí, aby mohl lépe vyjet do mírného svahu.

„Pane Ježíši, děkuji Ti, že mně maminka a tatínek dali k narozeninám toto horské kolo,“ modlí se tiše a přitom začne silněji šlapat, aby při jízdě do kopce nemusel slézat z kola. Když vyjede na vrchol, teprve se zastaví. Je odtud krásný výhled. Kromě toho slunce tak příjemně teple svítí z oblohy. Na chvílku zavře Toník oči a nastaví obličej slunci. Třeba se trochu opálím. „Mám teď jet kolem kostela domů nebo si dopřát ještě malou okliku kolem dubu?“ přemýšlí

a natáhne si opět svou stříbřitě šedou cyklistickou helmu. Přesně vzato, je to velká oklika, při které Toník ztratí hodinu a půl času. „Kyslík oživuje mozek,“ myslí si pobaveně. „Učení mně pak půjde tím lépe!“ Tím je rozhodnuto. S chutí vyjíždí. Jízda na novém horském kole je prostě geniální! Nesmí ale zapomenout poprosit dnes večer Pána Ježíše o pomoc při té písence!

31. května

Plán čtení Bible: Jozue 3,1-6

Hlupákova ústa jsou bližící se zkázou.

Příslaví 10,14

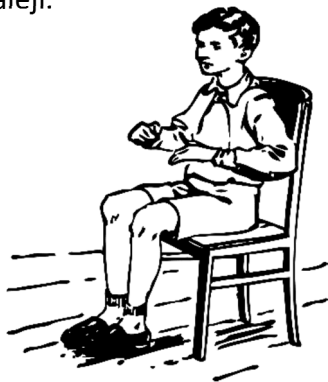
Toníkovy chybné výpočty

Toník se vrátil přesně v čas večere a uklidil kolo do garáže. „To kolo je ale opravdu špičkové,“ chválil ho při jídle a nadšeně vyprávěl o své jízdě přes pastviny. Mezitím musel často zívat. „Takový cyklistický výlet pořádně unaví,“ konstatoval udiveně. „Nu, to bys tedy dnes měl jít brzy spát,“ navrhl jeho tatínek a přitom mrkl na svou manželku. „Tak zlé to zase není,“ bránil se Toník, který si najednou vzpomněl na cvičný list od pana učitele. „Neodporuj tatínkovi, vždyť se ti při jídle oči samy zavírají,“ vložila se maminka do hovoru.

Po večeri zmizel Tonda nejdřív v koupelně a pak ve svém pokojíčku. Nejraději by vyřešil alespoň jeden příklad, ale přitom několikrát usnul. „Matematické úkoly zkrátka musejí počkat do zítřka,“ rozhodl a rychle se ještě pomodlil, dříve

než se zavrtil pod deku. Ani ne za čtvrt hodiny už hluboce a tvrdě spal.

Druhý den musel psát zeměpisný referát. Na matematické úkoly mu žel nezbyl čas. Zrovna tak to bylo třetí den. Tu a tam Toník v modlitbě poprosil Pána Ježíše, aby mu pomohl při matematické písemce. Konečně nastal poslední večer před čtvrtletní písemnou prací. Krátce před usnutím si Tonda zase vzpomněl na list s úkoly. Najednou nebyl vůbec ospalý. Očima přelétl příklady, začal počítat a po pěti minutách řešení zase přeškrtl. „Nesmíš to napsat na pětku!“ Tak mu to znělo v hlavě. „Pane Ježíši, prosím Tě, pomoz mně,“ naléhavě se modlil čím dál zoufaleji.

1. června

Plán čtení Bible: Jozue 3,7-13

Také ten, kdo je nedbalý při své práci, je bratrem ničitele.

Příslaví 18,9

Toníkovy chybné výpočty

Toník je tak unavený, že sotva rozlišuje jednotlivá čísla a písmena na papíře před sebou. Unavenýma očima se podívá na hodinky. Je krátce po půlnoci! „Nemá to už smysl. Prostě už to nestihnu, abych vypočítal všechny příklady,“ usuzuje zklamaně. Najednou mu je úplně jasné, proč pokazí písemku.

„Pane Ježíši, bude to moje vlastní vina, pokud zítra napíšu písemku na špatnou známku; protože místo abych se učil, jezdil jsem na kole nebo jsem se zaměstnával něčím jiným,“ modlí se tiše. Začíná chápat, že nejde jen o to, aby chom důvěřovali Bohu a Jeho pomoci. Bůh nám dává také zodpovědnost. Máme využít možnosti, které nám dává. „Od pana učitele je to

víc než férové, že nám dal ty příklady pro přípravu na písemku,” říká Toník. „Pane Ježíši, prosím Tě, odpusť mně moji nedbalost.“ Po tomto vyznání se cítí mnohem lépe, ačkoliv je přesvědčen, že zítra napíše písemku na špatnou známku a proto bude muset opakovat ročník. Má jakousi radost z toho, co právě poznal. „Pane Ježíši, bez Tvé pomoci by se mi ani dál nic nedařilo. Ale od nynějška bych chtěl dělat, co mohu a za co jsem zodpovědný!“ V dřívějších dobách by vyhlídka na pětku z matematiky pro Toníka znamenala bezesnou noc. Dnes však přes smutné vyhlídky klidně a vděčně usnul. Příště už u něho nedojde k takovým chybám ve výpočtech. Jak je dobře, že Pán Ježíš dá novou možnost každému, kdo pozná a vyzná své selhání. I když si vždycky nemůžeme ušetřit následky našich chyb.

2. června

Plán čtení Bible: Jozue 3,14-17

Je čas být zticha a čas mluvit.

Kazatel 3,7

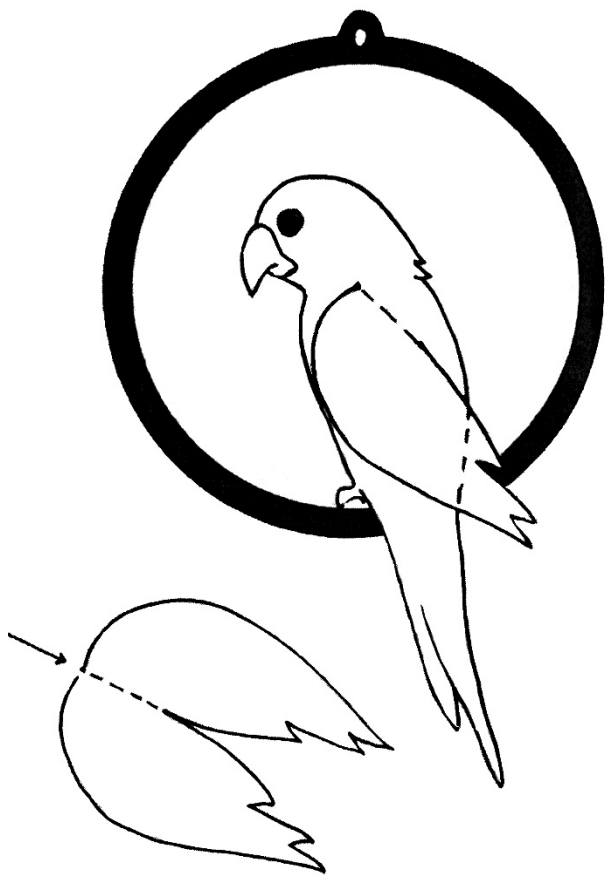
Vyrobíme si pohyblivého papouška

Co budeš potřebovat:

silný papír nebo karton, nit a nůžky.

Ze silného papíru – bílého nebo barevného – pečlivě vystříhneš papouška s kruhem, na kterém sedí. Můžeš ho podle libosti zvětšit. Abys mu mohl vsadit křídla, uděláš na vyznačených místech v jeho těle řez odpovídající délky.

S trochou vytrvalosti můžeš zkusit vyrobit i více takto se pohybujících ptáků. Otvorem v papírovém kruhu můžeš protáhnout nit, a papouška někde pověsit.

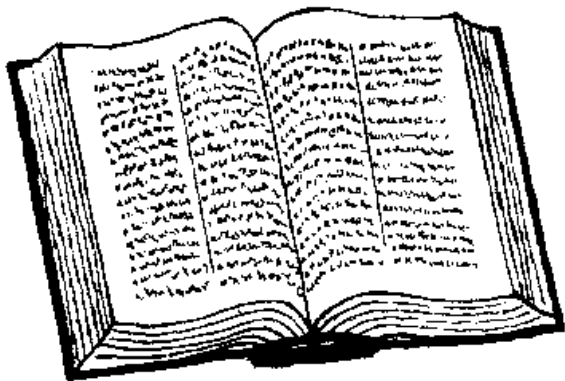
3. června

Plán čtení Bible: Jozue 4,1-7

Říkal jí: „Nech nejprve nasytit děti. Není správné vzít chléb dětem a hodit jej psům.“

Marek 7,27

Text z Bible: Marek 7,24 – 30

Již několik dní se Pán Ježíš se Svými učedníky nalézá v krajině Týru a Sidónu. Tato města leží v krajině Fénicii, severozápadně od Galileje. Sotva tam bydlí nějakí Židé.

Pojednou k Němu přichází žena a padá k Jeho nohám. Doma má těžce nemocnou dceru a nutně potřebuje pomoc. Je to Řekyně, tedy ne Židovka.

Židé, Boží vyvolený lid, měli u Boha výsadní právo. Pán Ježíš přišel na tuto zem v první řadě pro izraelský lid. Teprve když Jej odmítli, bylo poselství o Boží lásce a o věčném vykoupení předáno také ne-Židům, pohanům.

Proto Pán Ježíš říká: „Nech nejprve nasytit děti – lid izraelský, neboť není pěkné vzít chléb dětem a hodit jej psům – pohanům.“ Taková řeč se zdá být tvrdá. Avšak Pánu Ježíši šlo ve skutečnosti o to, vyvést její víru na světlo. Jak bude reagovat?

Syrofeničanka s tím souhlasí: „Ano, Pane, já jsem jenom jako malé štěňátko. Ale vím, že štěňátka mají ve zvyku jíst drobečky, které malým dětem padají ze stolu. Víc bych toho nechtěla.“ Tato víra je pozoruhodná, a Pán Ježíš na ni odpovídá: její dcera je uzdravena.

4. června

Plán čtení Bible: Jozue 4,8-9

At' není svár mezi mnou a tebou a mezi mými pastýři a tvými pastýři, neboť jsme muži bratři.“

1. Mojžíšova 13,8

Lot I – Pastýři

1. Mojžíšova 13,1-11

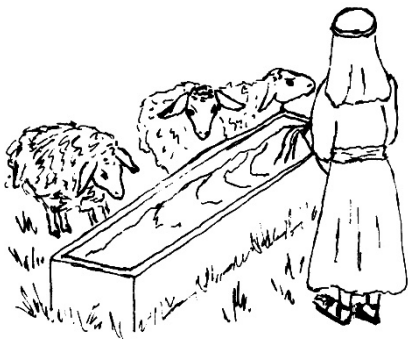
„Už dost! Dnes půjdeme k prameni vody nejdřív my!“

„Jak to, že vy? Tak často jsme vám ustoupili. Jako první jsme napájeli dobytek až včera, když jsme vám přenechali nejlepší pastvu. Budeme si stěžovat u svého pána.“

O několik dní později se setkali Abraham a Lot. „Dobrý den, Lote! Určitě jsi už slyšel, že naši pastýři se často hádají kvůli pastvinám a pramenům vody. Přitom to vůbec není potřeba. Země je dost velká. Nejlepší bude, když si mezi sebou rozdělíme krajinu. Můžeš si vybrat první.“

„Dobře, Abrahame, tak to můžeme udělat,“

odpověděl Lot a v klidu se rozhlížel. „Jak nádherná je tato jordánská rovina. Vypadá tak úrodná,“ mysl si a rozhodl se pro ni. Abraham zůstal v pahorkovité krajině. Rozbil tam své stany. Naproti tomu Lot bydlel v rovině, blízko Sodomy.

Cítil se tam Lot dobře? V nitru svého srdce ne. Obyvatelé Sodomy se posmívali a kleli. Nemohl s nimi mluvit o Bohu. Hned odbočili k jinému tématu a řekli jenom: „Ach, Lote, přestaň s tím. O tvé víře a o tvém Bohu nechceme nic vědět.“ Bude to mít hrozné následky ...

5. června

Plán čtení Bible: Jozue 4,10-14

Sodomští lidé však byli před Hospodinem velice zlí a hříšní.

1. Mojžíšova 13,13

Lot II – V Sodomě

1. Mojžíšova 13,12-18

Lot, Abrahamův synovec, si vybral šťavnaté pastvy jordánské roviny. Nyní se přestěhoval z roviny do města Sodomy. Tam bydlel se svou rodinou – v nebezpečné blízkosti lidí, kteří o Bohu nechtěli nic vědět.

Má žít v Sodomě jiným životem? Má žít jinak než Sodomští, kteří se válejí v kaluži hříchu jako vepři v blátě? Modlit se? Odlišovat se od Sodomských? Bylo to nebezpečné, nebezpečné. Lotova rodina se víc a víc připodobňovala Sodomským. - A začalo se jí to líbit.

A Abraham? Abraham táhl se svými lidmi a velkými stády do blízkosti Chebrónu (v Bibli kralické: Hebronu) k Mamrovým terebintům. (Te-

rebint je asi 5 metrů vysoký strom.) Tam postavil Bohu oltář a velebil Boha. Byl Bohu velmi vděčný za všechno. Proč? Což při Lotově volbě nedostal horší zemi, skrovnou hornatou krajinu?

Ne! Nyní měl klid k tomu, aby mohl mít úzký vztah k Bohu a od Boha obdržel také ještě nádherné zaslíbení. Bůh totiž opakoval Svůj slib, který předtím Abrahamovi už jednou dal: „Podívej se, ... protože celou tu zemi, kterou vidíš, dám tobě a tvému čtenému potomstvu až navěky. Vstaň a procházej zemí křížem krážem, protože ji dám tobě.“

A Abraham naprosto přesně věděl: „Co Bůh zaslíbí, to On také splní.“

6. června

Plán čtení Bible: Jozue 4,15-24

(Abraham) donesl zpět všechen majetek, také svého bratra Lota s jeho majetkem přivedl zpět.“

1. Mojžíšova 14,16

Lot III – Na život a na smrt

1. Mojžíšova 14,1-16

„Jak se ti daří, Lote?“

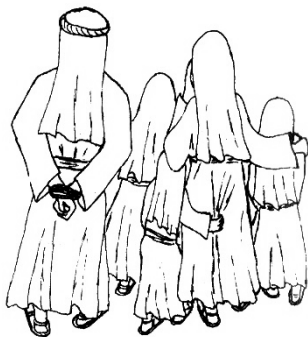
„Teď zase docela dobře. Ale bylo to o vlások a už bych nemusel být na živu. Neslyšel jsi, co se mně stalo?“

„Ne, vyprávěj.“

„Víš, že jsem po několika týdnech konečně měl dům v Sodomě. Náhle přišli z východu čtyři králové: Amráfel, Arjók, Kedorlaómer a Tideál (v Bibli kralické: Amrafel, Arioch, Chedorlao-mer a Thádál) a začali válku s námi zde v Sodomě a se sousedními městy. Prohráli jsme. Všechna města byla vydrancována a obyvatelé, mezi nimi i moji rodinu a mě, zajali.

Dobře, že se to dozvěděl můj strýc Abraham.

Ten se pak hnál za námi s 315 muži a po 200 kilometrech nás dohonil. Můj strýc zvítězil nad těmi čtyřmi králi a nad jejich vojsky a zahnal je na útěk. Pak nás dovedl zpátky a vůbec nic si za to nevzal.“

„A kde bydlíš teď?“

„Teď bydlím zase ve svém domě v Sodomě.“

„A co ses naučil z této celé věci, Lote? Kdo se činí rovným se sodomskými hříšníky, musí sdílet i jejich nejsmutnější hloubky – pochopil jsi to teď? Na konci každého hříchu stojí vždycky ztráta. Porozuměl jsi tomu, Lote? Kdy se chceš konečně dostat pryč od těch lidí?“

7. června

Plán čtení Bible: Jozue 5,1-9

Dva andělé přišli večer do Sodomy, když Lot seděl v sodomské bráně.

1. Mojžíšova 19,1

Lot IV – Návštěva

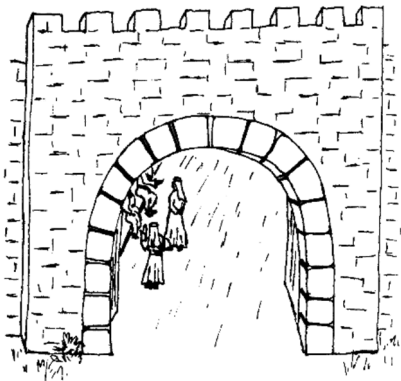
1. Mojžíšova 19,1-13

Ve večerní době seděl Lot v sodomské bráně. Tato opevněná brána ve formě věže byla prostorným průchodem a zároveň místem pro soudní jednání, slavnosti a trhy. Tam seděli uznávaní občané města, ti nejlepší. Sedět tam, to znamenalo: Patříš k nám, Lote!

Do Sodomy vstoupili dva cizí muži. Lot vstává, zdraví je a hned je zve do svého domu. Oni to nejdříve odmítají a chtějí přenocovat na náměstí. Ale Lot je umí přemluvit a oba se ubytují v jeho domě.

Když chtějí jít spát, obstoupí dům muži Sodomy. Chtějí Lotovým hostům něco udělat. Lot dává v sázku svůj život a život svých dcer, aby

ochránil oba cizince. Ale Sodomští se stávají násilnými.

Tu se vymění role: Z chráněných se stávají ochránci, a útočníci jsou raněni slepotou. Potom oba hosté – jsou to Boží andělé – nutí Lota: „Vezmi svou rodinu a opusť toto město. Bůh vykoná veliký soud, protože obyvatelé nechtějí nic vědět o živém Bohu, nýbrž hřeší Mu přímo do obličeje. Víš, Bůh se nenechá posmívat. – Pospěš si!“

8. června

Plán čtení Bible: Jozue 5,10-15

Když váhal, muži z Hospodinova soucitu s ním uchopili jeho ruku, ruku jeho ženy i ruku obou jeho dcer...

1. Mojžíšova 19,16

Lot V – Soud nad Sodomou a Gomorou

1. Mojžíšova 19,14-29

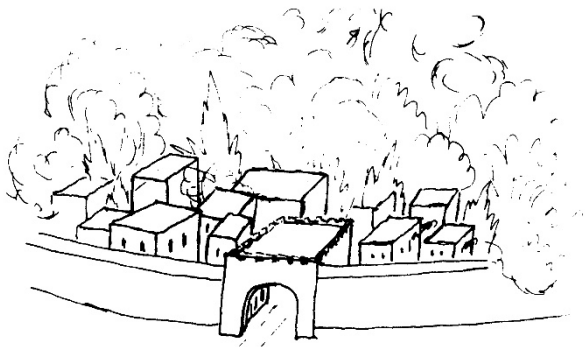
„Lote, ty teď bydlíš v Sóaru (Bible kralická: Ségor)? Slyšel jsem, že Sodoma byla zničena v plamenech. Jsi snad jedním z hrstky, která přežila?“

„Ano, Bůh ke mně předem poslal dva anděly, aby mě varovali: Uteč hned na hory. Z mé velké rodiny se nechala přemluvit moje žena a jen dvě dcery, aby šly s námi. Ostatní mysleli, že žertuji. Rodina už nebyla zvyklá na to, že bych poslouchal Boha. Když na město padal déšť ohně a síry, byl jsem už krátce před Sóarem: ale moje manželka, ta už také nebrala vážně Boží slova. Přes varování se obrátila a pohleděla zpět a – tak jsem ji ztratil.“

„Jak to?“

„Stala se solným sloupem. Ale i to je moje vina. Já ... já sám jsem utekl místo do hor do pohodlného Sóaru. Tak jsme mohli mimo jiné vidět, zda zvěstování soudu opravdu souhlasí, to jsme si mysleli.

Kdo tak dlouho jako já neposlouchá Boha, myslí si lehkovážně: Když na to přijde, stačí, když činím Boží vůli do určité míry. To musí stačit. Ale, poslouchej, to nestačí! Je to moje vina ... jenom moje!“

9. června

Plán čtení Bible: Jozue 6,1-7

Kdysi jste byli tmou, ale nyní jste světlem v Pánu. Žijte jako děti světla.

Efeským 5,8

Vyrobíme si stolní svítilnu

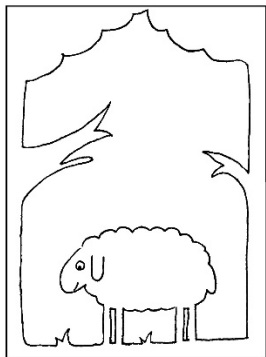
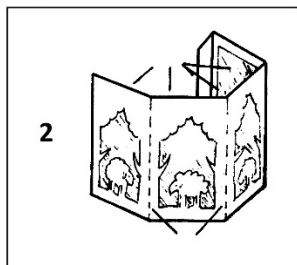
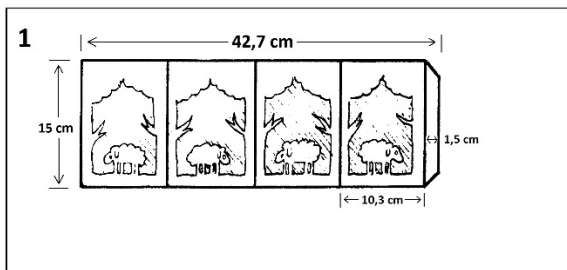
Co potřebuješ:

pevnější bílý papír; průsvitný papír na obkreslování; papír, z jakého se vyrábějí draci; lepidlo; malé ostré nůžky.

Vystřiхни z bílého papíru obdélník, který je 42,7 cm dlouhý a 15 cm široký. Zvětši motiv beránka trojnásobně a přenes tento obrázek na čtyři stěny svítilny (1). Pak podle vystřižené díly papírem na výrobu draka.

Nyní slož svítilnu tak, jak to vidíš na obrázku (2) a slep vnější okraje.

Můžeš také svítilnu pouze přeložit, ale zatím neslepot, a poslat ji v obálce milým přátelům nebo příbuzným.

1. vnější okraj pro slepení

Obrázek s beránkem 4x obkresli, pak čarou označené plochy vystřihni.

2. Papír na výrobu draka nalep dozadu.

Přehnout podle čárkovaných čar.

10. června

Plán čtení Bible: Jozue 6,8-11

Byli převelice ohromeni a říkali: „Všechno dobře učinil.“

Marek 7,37

Text z Bible: Marek 7,31-37

Od pobřeží Středozemního moře se Pán Ježíš vrátil se Svými učedníky k východnímu břehu Genezaretského jezera na území Deseti měst (Dekapolis). Tu k Němu obyvatelé jedné vesnice přivedli hluchého, který také špatně mluvil. (Lidé, kteří jsou hluší, bývají často i němí. Protože neslyší řeč, nemohou ji ani napodobovat, tedy nemohou mluvit.) Zástup lidí byl zvědavý, co se teď stane. Avšak Pán Ježíš odvedl hluchého pryč od zástupu. Chtěl s ním být sám. Šel opatrně před ním. Vložil své prsty do uší nemocného. Potom se dotkl slinou jeho jazyka. Pak se Pán Ježíš modlil a řekl jen jedno slovo: „Effatha!“ To znamená: „Otevři se.“ Ihned mohl ten hluchý slyšet a mluvit – správně slyšet a správně mluvit.

Přihlížející byli velmi udiveni Jeho úžasnými skutky. „Všechno dobře učinil,“ volali. Ale zdaleka za tím zázrakem poznali Toho, který ten zázrak učinil – Ježíše Krista, Syna Božího?

11. června

Plán čtení Bible: Jozue 6,12-14

Proč jsi tak skleslá, má duše, proč jsi ve mně tak rozrušená? Počkej na Boha, neboť ještě vyznávati jej budu, on jest hojné spasení tváři mé a Bůh můj.

Žalm 42,12

Magdin objev 1

Poslední týdny školy. Pak budou konečně prázdniny. Ale ještě předtím dostanou opravěnou matematickou písemku. Magda má strach. Matematika je pro ni tak těžká. A tato písemná práce byla opravdu přetěžká. „Doufám, doufám, že z ní nebude pětka,“ modlí se Magda. Kdyby tak propadla kvůli matematice! Ve fyzice také není silná, ale tam to ještě pořád vychází na čtyřku. Vlastně jí na základní škole doporučovali jiné studium než osmileté gymnázium, ale tatínek chce, aby všechny jeho děti měly maturitu. A pro Magdiny sestry to není žádný problém. Ale pro Magdu ano. Trápí se tak už tři a půl roku. A vždy prochází jen tak „s odřenýma

ušíma“.

Končí velká přestávka. Hned už začne hodina matematiky. Magdiny ruce jsou strachem vlhké. Její práce je na řadě jako poslední – tak, jako vždycky. Konečně už se to dozví. „Magda Zárubová má tři mínus. Magda se opravdu snažila!“ Paní doktorka Vondráčková se na Magdu povzbudivě usmívá. Celý Magdin obličej září. Nemá pětku! Dokonce ani čtyřku! Tři mínus! Zbytek dopoledne si Magda připadá jako v pohádce. Tím je zachráněna čtyřka z matematiky, neboť při ústním zkoušení to dopadlo dokonce trochu lépe než na čtyřku.

„Děkuji Ti, Pane Ježíši, že jsi mně tak pomohl,“ modlí se Magda. Její úleva se dá jen těžko popsat.

12. června

Plán čtení Bible: Jozue 6,15-20

...vylévejte před ním své srdce - Bůh je naše útočiště.

Žalm 62,9

Magdin objev 2

„Co bylo ve škole, Magdo?“ ptal se tatínek při obědě. Měl několik dní dovolenou, a proto byl doma. – „Dostali jsme opravenou písemku z matiky,“ řekla Magda. – „Cos dostala?“ – „Tři mínus!“ – „To je prima,“ řekla maminka vesele. Ale její muž se na ni káravě podíval. „Také Simona dostala už jednu trojku,“ řekl klidně.

„Ale to jsem měla horečku!“ hájila se Simona. Vyhrklo to z ní, ani nevěděla jak. – „Já vím.“

Ale radost v Magdiných očích vyhasla. S námahou se prokousávala maminčiným chutně připraveným jídlem. Pak rychle vstala od stolu. „Udělám si domácí úkoly!“ Magda běžela nahoru do svého pokojíčku a vrhla se na postel. Zoufale zabořila obličej do polštáře. Ne, nikdy nebude dost dobrá. Nikdy nebude stačit svým

chytrým sestrám. Všechno je to marné! Cítí se cizí, jaksi přebytná v této chytré rodině. Najednou si vzpomněla, co jí napsala babička na pěkném vánočním pohledu: „Magdo, vždycky mysli na to, že všechno, co tě tíží v srdci, můžeš říci v modlitbě Pánu Ježíši.“ Magda se zoufale modlila: „Pane, dej, prosím, abych byla tak chytrá jako druzí.“ A pak se jejímu srdci nějakým způsobem ulehčilo. Zdalipak Bůh může vyslyšet takové modlitby?

Magda si nebyla úplně jistá, ale nějak věděla, že Pán Ježíš zná její problém, že vidí do jejího srdce a že On zná nejlepší řešení.

13. června

Plán čtení Bible: Jozue 6,21-27

Hospodin s námi učinil velké věci – byli jsme plni radosti.

Žalm 126,3

Magdin objev 3

Někdo tiše zaklepal na dveře Magdina pokojíčku. Magda si energicky setřela slzy z obličeje a otevřela. Před dveřmi stála Simona. Úplně sklíčená. „Magdo, nechtěla jsem být k tobě ošklivá.“

Magda objala svou mladší sestru. „Já vím. Nemůžeš za to, že jsi mnohem chytřejší než já.“

„Ale vždyť to přece vůbec není důležité.“

„Pro tatínka ano.“

Simona nic nenamítala. Věděla, že Magda má pravdu. „Pozítří přijede Karla,“ změnila téma rozhovoru. „Dnes v poledne to volala.“

„To mám radost!“ Magda má svou sestřenicí Karlu velmi ráda. Karle je sedmnáct let a člověk se s ní cítí dobře. Je jakoby bez starostí a

vždycky optimistická. Je to nejradostnější křesťanka, jakou Magda zná. Všechno na Karle působí ryze a přirozeně, protože to vychází z hloubky srdce.

Pozítří jela maminka a Magda pro Karlu na nádraží. Karla byla jako svěží vítr. Vyzařovalo z ní tolik odvahy a statečnosti, že Magda už nemohla být smutná.

Hned po obědě vzala sestřenici do svého pokojíčku. Chtěla Karle rozhodně ukázat svou novou květinovou dekoraci. Aranžování květin byl totiž Magdin velký koníček. Na velkém okenním parapetu měla Magda plno květin, které se tam sušily. Nadšeně ukázala Karle kytici z vpichovaných usušených větviček, z čerstvých tulipánů ze zahrady a ze stuh. Karla se na chvíli ztišila. „To jsi dělala úplně sama?“ Magda přikývla. „To je nádherné, překrásné! Přála bych si, abych něco takového uměla.“

14. června

Plán čtení Bible: Jozue 7,1-5

Jednomu dal pět talentů, druhému dva, třetímu jeden, každému podle jeho schopností.

Matouš 25,15a

Magdin objev 4

Magda se překvapeně podívala na svou sestřenicu. Že by jí Karla záviděla nějakou schopnost – to je pro Magdu něco úplně nového. „Udělat takovou kytici není vůbec těžké,“ namítla váhavě.

„Pro tebe možná. Ale mé ruce jsou na to úplně nešikovné.“

„Ráda pracuji s kytičkami. S větvičkami. Se vším, co roste na zahradě.“ Karla se smála.

„To bys měla jít k nám! Maminka by naléhavě potřebovala někoho, kdo by jí pomohl na zahradě. Ale já mám na to obě ruce levé. Jestlipak jsi už někdy děkovala Pánu Ježíši za to, že máš tak šikovné ruce? A že máš takový pohled pro krásu? To je opravdové nadání.“

Magda překvapeně zavrtěla hlavou.

„A co jinak? Jak se máš?“ ptala se Karla. Usadila se v Magdině pěkném kulatém křesítku.

„Zhubla jsi. A jsi také trochu bledá.“

Magda si jen zhluboka povzdechla.

„Ta škola!

Tak jsem se biflovala matematiku a fyziku a jen tak tak prolézám.“

Karla chvíli přemýšlela.

„Neuvažovala jsi někdy o změně školy? Možná by to pro tebe bylo lehčí?“

„To nejde. Tatínek říká: Uděláš si maturitu. Pak si můžeš vybrat nějaké povolání. Ale nejdřív maturitu.“

„No jo, ani to není špatné.“

„Ne. Ale já mám každý den strach, že to nedokážu. Že pak budu mít menší cenu než druzí.“

Karla vyskočila. „Menší cenu než druzí? Takový nesmysl jsem ještě neslyšela!“

15. června

Byli jste přece koupeni za velikou cenu.

1. Korintským 6,20a

Plán čtení Bible: Jozue 7,6-11

Magdin objev 5

Karla chvíli usilovně přemýšlela. Najednou totiž pochopila, jak špatně se Magdě daří. A tiše vyslala k nebi modlitbu s naléhavou prosbou, aby mohla pomoci své sestřenici. „Na čem záleží podle tvého názoru hodnota lidí?“ zeptala se jí tiše. Magda přemýšlela. „Na tom, jak je člověk chytrý, jak inteligentní, jak mnoho dokáže a jak je rychlý.“ – „A kdo stanovil toto měřítko?“ Magda uvažovala. „Lidé. Škola. Rodiče. Spolužáci. Všichni.“

„Umíš si představit nějaké jiné měřítko?“

Magda zoufale zavrtěla hlavou.

„Ale jedno existuje! Jedno mnohem důležitější!“

Karla vyndala z poličky Magdinu Bibli a otevřela ji. Po krátkém hledání našla jedno místo a přečetla je Magdě: „Protože jsi byl vzácný v mých

očíh a vážený, a já jsem tě miloval... (Izaiáš 43,4a). Rozumíš? – V tom spočívá naše cena! Bůh nás má rád takové, jací jsme, jak nás stvořil, se všemi vlohami a také se vším, co nám moc nejde.“

„Myslíš to doopravdy?“

„Ano. Ty přece také věříš v Pána Ježíše. On dal Svůj život, abys mohla přijít k Bohu. A úplně všichni jsme byli zrovna tak daleko od Boha – nikdo z nás nemohl přijít k Bohu z vlastní síly.“

„Ano, to vím.“

„Ale Ježíši Kristu na tobě tolik záleželo, že za tebe zemřel! Jak můžeš říci, že nemáš takovou cenu?“

„Z této stránky jsem to ještě nikdy neviděla!“
Bylo to, jako by z Magdina srdce pomalu spadlo těžké závaží. „Bůh tě má rád! To ti dává nevyčísitelnou cenu, která se neztratí a nezmizí!“

16. června

Plán čtení Bible: Jozue 7,12-15

Ne proto, že byste byli početnější nežli všechny národy, k vám Hospodin přilnul, ... ale ze své lásky k vám.

5. Mojžíšova 7,7.8

Magdin objev 6

„Víš, kdyby byla pro Boha důležitá jen matematika a fyzika, stvořil by nás všechny tak, abychom byli matematictí géniové,“ řekla Karla. „Avšak On stvořil ještě mnoho jiných darů a vloh. Ty máš šikovné ruce. A pohled pro krásu, barvy, tvary. Možná by Bůh chtěl, abys něco dělala rukama. Nebo něco s lidmi. Třeba s dětmi?“ – „To ano.“ – „Myslím, že pro Boha jsou právě důležité i všechny schopnosti, které mají křesťané. V Bibli je to srovnáváno s tělem, které by toho však mnoho nezmohlo, kdyby se skládalo jen z hlavy a rukou, ale nemělo by nohy, svaly, srdce, ani hlas. Rozumíš, každý je důležitý!“

Návrh na aranžování letní kytice

Co budeš potřebovat:

Větší sklenici nebo plochou misku, pěnovou aranžovací hmotu florex (dostaneš v květinářství),

5 nebo 6 pestrých květin s delšími stonky z vlastní zahrady (pokud nemáš takovou možnost, sehnal/a bys je jistě levně i na trhu),

krátké větvičky, např. z třešně, ...,

eventuálně ještě krátký drát a žlutou dárkovou stuhu.

Postup:

Pěnovou aranžovací hmotu seřízni nožem na potřebnou velikost a vlož do vody, aby změkla. Dej ji do připravené nádoby – sklenice nebo misky.

Květiny a větvičky seřízni tak, aby byly různě dlouhé. Největší rostliny vpichuj do hmoty dozadu, kratší stupňovitě dopředu. Nyní nalij do sklenice vodu.

Když budeš chtít, můžeš upevnit na drátek žlutou stuhu z dárkového papíru a zastrčit ji mezi květy.

Přejeme ti mnoho zábavy!

17. června

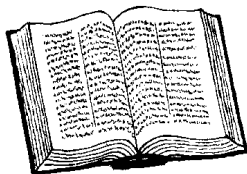
Plán čtení Bible: Jozue 7,16-21

Jsem hluboce pohnut nad zástupem, protože již tři dny zůstávají se mnou a nemají co jíst.

Marek 8,2

Text z Bible: Marek 8,1-13

Už tři dny více než 4 000 lidí napjatě poslouchá. Někteří dokonce přišli zdaleka. Pán Ježíš ví, že všichni mají hlad. Volá

k sobě učedníky. Ale ti odpovídají pouze toto: „Odkud by někdo mohl zde v pustině získat tolik chleba, aby nasýtil tyto lidi?“

Copak už zapomněli na to, co před několika týdny zažili, když Pán Ježíš pouhými pěti chleby a dvěma rybami nasýtil 5 000 lidí?

Pán Ježíš je nekárá. „Kolik máte chlebů?“ ptá se. – Sedm a několik rybiček. Pak děkuje svému Bohu a Otci za dobré jídlo a nechává učedníky, aby je rozdávali. Opět se všichni nasýtili. A ještě toho mnoho zbylo: sedm plných košů.

Pán Ježíš se přeplavil na člunu na západní břeh Genezaretského jezera, do Dalmanuthy, zvané též Magdala. Tam na Něho čekali farizeové a žádali od Něho znamení, určitý druh důkazu z nebe. Přitom měli před sebou to nejvelkolepější znamení – největší důkaz vůbec: samého Pána Ježíše. Slyšeli Jeho slova, viděli Jeho divy a ještě prosili o znamení! Pán Ježíš jim to odepřel, protože viděli už dost divů a znamení, a přeplavil se opět zpátky na východní břeh.

18. června

Plán čtení Bible: Jozue 7,22-26

Hle, nyní je příhodný čas, hle, nyní je den spasení.

2. Korintským 6,2 (přel.)

Dnes ... 1

„Mám ještě spoustu času!“ říká Kryštof a dívá se na Ester a Kamila za sebou. Kryštof, Tom, Ester, Marek a Kamil mluvili na školní zahradě o životě a smrti a o Bohu. „Člověče, mně je teprve čtrnáct! Kdo by už myslel na smrt! Obě moje babičky jsou ještě naživu a ani ony nemluví o Bohu, o nebi a tak. Babička Lenka říká, že na smrtelné posteli je na to dost času.“

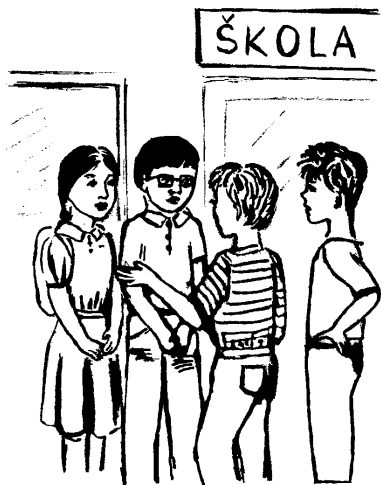
Kryštof vysokým obloukem vyplivne třešňovou pecku. Naučil se to od našeho kamaráda Dana. Nikdo z kamarádů nedoplivne tak daleko jako on a Dan.

„Pojď,“ říká Tom, „Už necháme těch řečí, jinak se ještě všichni nakazíme. Kamil a Ester jsou oba docela prima – jenom mluví moc často o tom, že je na čase, abychom vyznali své hříchy

Ježíši. Já si také myslím, že na to máme ještě dost času. Vůbec nechápu, proč je tak důležité, číst si každý den Bibli a modlit se.“

„To je pravda,“ namítl Marek, „ale musí se jim nechat, že to dělají důsledně. Jako na posledním třídním výletě, kam museli jet všichni. Četli si Bibli a modlili se, i když jsme se jim my ostatní posmívali.“

Je čím dál víc horko. Začínají velké prázdniny. Kryštof má pěkné vysvědčení a Kamil a ještě několik jiných dětí také. Tomovo vysvědčení je „jen tak tak“, jako vždy. Jedinou pěknou známku má z tělocviku – a to jenom kvůli fotbalu. Rodiče asi nebudou moc nadšení ...

19. června

Plán čtení Bible: Jozue 8,1-8

Pojďte ke mně všichni, kteří těžce pracujete a jste přetíženi, a já vám dám odpočinek.

Matouš 11,28

Dnes ... 2

Kryštof dostal za super vysvědčení super kolo značky Mountain. Hned začal vymýšlet velké plány, jak pojedete se svým starším bratrem Maxem na okružní cestu, aby poznal část vlasti z jízdního kola.

Ostatní nemají žádné zvláštní plány. Tom nemá peníze, Marek musí jet s rodiči už asi podesáté do Jizerských hor. Někteří se setkají na koupa-

lišti nebo při malých večírcích. Ale na večírky s nimi Kamil ani Ester nechodí. Kvůli rockové hudbě, protože je okultní, jak říkají, a že prý na člověka působí skoro jako droga. A to jako

křesťané nechtějí s ostatními dělat.

Jednoho odpoledne – je zase hrozné horko – se Tom projíždí na kole ulicemi kolem svého bydlíště – jen tak, bez zvláštního cíle. Najednou na jedné křižovatce potká Ester. Téměř by se srazili. Jen pořádné zabrzdění tomu zabránilo. „Člověče, Ester, nemůžeš dávat pozor? Ještě nikdy jsi neslyšela, že má přednost ten, kdo přijíždí zprava?“ hubuje Tom.

„Promiň,“ omlouvá se krátce Ester, „četl jsi to dnes v novinách?“

„Já? Ne, dnes jsem ještě neviděl žádné noviny,“ odpovídá Tom nechápavě. „Copak je v novinách tak důležitého, že mě kvůli tomu málem přeje-deš?“

Ester polkne. V očích má opravdu slzy. „Podívej se sám,“ řekne a šlápne do pedálů.

20. června

Plán čtení Bible: Jozue 8,9-13

Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.

Hebrejům 4,7

Dnes ... 3

Tom opře své kolo o zeď garáže a utíká po schodech nahoru na terasu. Tady leží noviny. Sedne si s nimi hned na trávník a začíná v nich listovat. „Co mám hledat?“ přemýšlí. „Proč mně Ester nedala alespoň nějaký tip?“ ... Když přichází na terasu jeho maminka, beze slova mu bere noviny z rukou a ukazuje na poslední stránku: „Tady – toho přece znáš!“ Velkými písmeny tam je napsáno jeho jméno!

Trvá to chvíli, než to Tom je schopen pochopit: „Při tragické nehodě zemřel dnes na své prázdninové cestě náš milovaný syn, bratr a vnuk ...“ – Tomovi je, jako by dostal ránu do hlavy. Kryštof! – Jeho spolužák a kamarád. To nemůže být pravda!

V místní části novin se dozví ještě několik podrobností: těžké nákladní auto, nepřehledná křižovatka, čtrnáctiletý cyklista z našeho města, na místě mrtvý...

Tom pak musí myslet na Ester a na to, co tehdy řekla na školní zahradě – jsou to právě dva týdny – o rozhodnutí se pro Boha. Ester tehdy mluvila o tom, co je napsáno v Bibli: „Jestliže dnes uslyšíte Boží hlas, nezatvrzujte svá srdce.“ A pak řekla: „Dnes, ne zítra – to by mohlo být už příliš pozdě.“

Ne, Kryštof se tehdy mýlil. Už neměl žádný čas, žádný čas, nikdy ...

21. červen

Plán čtení Bible: Jozue 8,14-19

Učte se ode mne, neboť jsem tichý a pokorný v srdci; a naleznete odpočinití svým duším.

Matouš 11,29

Sourozenci 1

„Prosím tě, Ríšo, nestůj tak hloupě! Nejdřív nechytíš míč – takovou lehkou přihrávku - a pak ještě brečíš! Pro náš tým tě už nechci! Takové nespolehlivé hráče tady nepotřebujeme!“

Matěj je opravdu rozzlobený. Jeho bratr mu dělá před kamarády ostudu. Ríša je o rok a půl mladší, a proto ho Matěj od raného dětství všude bral s sebou.

Je to trochu podivný pohled na oba: silný, velký Matěj a malý, hubený Ríša. Ale jsou bratři! A oba chtějí následovat Pána Ježíše, ba i ten netrpělivý a často dost nemilosrdný Matěj. Matěj se musí ještě mnoho učit. I tentokrát.

Se skloněnou hlavou a svěšenými rameny se Ríša šourá domů. Matějovi je dost trapně. Petr

ho zatahá za tričko: „Pojď, hrajeme dál. Protivníci už jsou připraveni.“ Olda jde k nim: „Co se vlastně děje s Ríšou? Vždyť se už pomalu netrefí ani do jednoho míče – něco u něho nehraje.“

Matěj na to chladně a nemilosrdně odpovídá: „Když tolik brečí, tak už se ani nemůže trefit do žádného míče.“ Hrají dál. Ríša jim opravdu nechybí. A Matějovi je teď Ríša lhostejný.

22. června

Plán čtení Bible: Jozue 8,20-23

Ježíš Kristus nalomený rákos nedolomí a doutnající knot neuhasí.

Matouš 12,20

Sourozenci 2

Když Matěj přišel domů, nikdo tam nebyl. Tati-
nek byl ještě v práci a maminka na nákupu. Ma-
těj šel s kopačkami do sklepa. Vedle botníku
uviděl Ríšu. Jeho malá, schoulená, třesoucí se
postavička seděla na chladné šedivé betonové
podlaze a usedavě vzlykala. Ríša tak velice na-
říkal, že z toho Matějovi bylo úzko. Ríšovy use-
davé vzlyky byly hlasité a nepředstírané, do-
konce ani neslyšel Matěje přicházet. Matěj si
klekl vedle Ríši: „Ríšo, co ti je?“

„Já – já jsem nespolehlivý. Už – už – mě nebaví
žít.“ To Matěje zasáhlo jako šíp. To on byl vinen
Ríšovým zoufalstvím. Po celé měsíce mu vyčí-
tal, že je nešikovný a hloupý. A vyčítal mu to
pořádně ostrými a pichlavými slovy. On, Matěj,
je nespolehlivý! Ale co teď? Co má teď dělat?

Tu ho napadlo ...: „Pane Ježíši,“ modlil se nahlas a zoufale, „já jsem zničil svého bratra. Choval jsem se k němu moc ošklivě. Přitom jsem přece začal nový život s Tebou, když jsem se k Tobě obrátil. Ale málo jsem se modlil a málo jsem si četl Bibli. Jsem od Tebe tak daleko! Prosím Tě, změň mě! Ty víš, kdo jsem: nespolehlivý Matěj. A prosím Tě, pomoz mému bratrovi. Amen.“

23. června

Plán čtení Bible: Jozue 8,24-29

Laskavá slova jsou jako plástek medu, sladká pro duši a uzdravení kostem.

Příslaví 16,24

Recept: Karamely

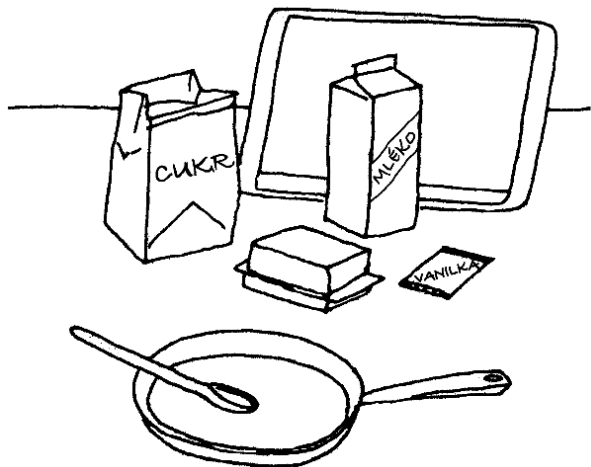
Co potřebuješ:

250 ml mléka, 4 dkg másla, 25 dkg cukru, 1 sáček vanilkového cukru, pánev.

Dej cukr do pánve a navlhči ho několika kapkami vody. Pánev zahřívej jen pomalu, aby se cukr nepřipálil. Míchej.

Cukr se rozpouští, žlutavě se zbarví a dělá bubliny. Jakmile se objeví toto zbarvení, opatrně přidej mléko a máslo. Dobře míchej!

Přendej hmotu na vymaštěný plech na pečení. Po několika minutách směs ztuhne. Teď ji můžeš rozkrájet na jednotlivé karamely. (Ale nečekej s rozkrájením až do úplného vychladnutí.) Karamely, které jsi sám/sama vyrobil/a, jsou hotové.

24. června

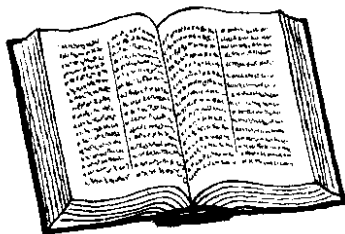
Plán čtení Bible: Jozue 8,30-35

Zpozoroval to a řekl jim: „Proč se dohadujete, že nemáte chleby? Ještě nerozumíte ani nechápete?“

Marek 8,17

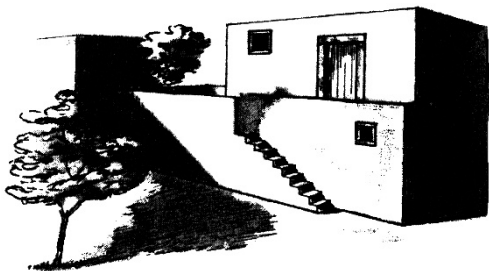
Text z Bible: Marek 8,14-26

Učedníci s sebou zapoměli vzít na cestu chleby. Když Pán Ježíš učedníky varoval před kvašením farizeů a Heroda, myslel ovšem spíš na poslední setkání s farizeji.

Při pečení chleba přidává pekař do těsta z čerstvé mouky kus starého kynutého těsta, které uchovával ve vodě. Tím celé těsto prokvasí a nakyne. Podobný vliv na lidi má hřích. Pomalu se šíří a ovlivňuje všechny, se kterými přijde do

styku. Proto varuje Pán Ježíš před hříchy fari-
zeů, to jsou především pokrytectví a samospra-
vedlnost. Ale kvas Heroda spočívá v otevření se
svodům a zábavám světa a mravním hříchům.
Když přišli do Betsaidy, přivedli k Němu její
obyvatelé slepého člověka. Pán Ježíš opět uz-
dravuje, ale ne před očima velkého zástupu,
nýbrž mimo vesnici. Uzdravený má jít domů, ne
do vesnice. Doba pro svědectví lidu jako celku
kvůli jeho nevěře pominula.

25. června

Plán čtení Bible: Jozue 9,1-6

Já jim dávám život věčný; nezhynou na věčnost a nikdo je nevytrhne z mé ruky.

Jan 10,28

Maruška 1 – Vyhození

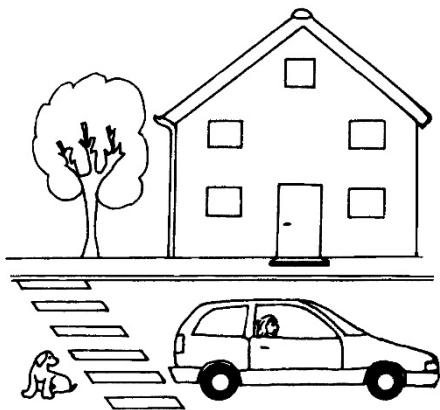
Po čtyřech hodinách vyučování jde Maruška ze školy. Má dobrou náladu. Vyučování dnes skončilo o hodinu dřív a ještě k tomu ráno začalo o hodinu později, taková škola ji baví. Takhle to není každý den. Když chce přejít ulici po přechodu, téměř by ji porazilo auto. Maruška se stihne zastavit a dívá se za tím autem. Auto brzdí. „Že by se chtěl řidič omluvit?“ přemýšlí Maruška.

Ale co se to děje? Otevírají se dveře spolujezdce, nějaká žena vysazuje na ulici jezevčíka: „Teď jsme se tě konečně zbavili. Zítra jedeme na dovolenou.“ Dveře se zabouchnou a velikou rychlostí uhání auto pryč.

Maruška jde opatrně k pejskovi. Tiše na něho mluví, až se důvěřivé zvířátko rozběhne za ní.

„Co asi tatínek řekne tomuto novému nalezcenci?“

Bůh není jako lidé. Lidé mohou nechat své děti, přátele nebo svá domácí zvířata v problémech! Bůh nás nikdy nezanedbá! Když nás tíží naše hříchy, čeká na to, že mu je přineseme, aby nám je mohl odpustit. A navíc je tu Bůh pro nás vždycky, když máme nějaké trápení, jsme smutní nebo zoufalí. Nikdo nemůže Jeho děti vytrhnout z Jeho ruky.

26. června

Plán čtení Bible: Jozue 9,7-15

Budte strážliví a bděte! Váš protivník Ďábel obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil.

1. Petrův 5,8

Maruška 2 – Lev

Maruška je celá vzrušená. Kdy konečně přijdou její kamarádky? Domluvily se, že se v deset hodin setkají u brány do zoologické zahrady. A teď už je čtvrt na jedenáct. Dobře, že tatínek není netrpělivý. Konečně jdou!

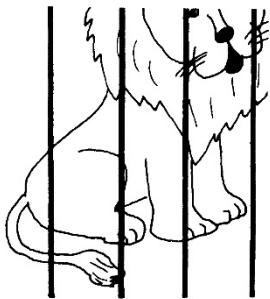
Rychle si koupí vstupenky. Nejdřív jdou ke lvounům hřivnatým. Ale ti v tom horku nějak nemají chuť pohybovat se. A tak jdou dál k ledním medvědům. Škoda, že medvědí miminko právě spí. Radí se, zda půjdou dál do pavilónu opic nebo se podívat na krmení šelem. Tatínek ale ví, že krmení šelem je dnes jen jednou. Tak rozhodně půjdou nejdřív tam.

V pavilónu šelem už hladoví lvi netrpělivě pobí-

hají sem tam. Najednou jeden lev hrozně nahlas zaře. Všichni sebou leknutím trhnou.

V otevřené tlamě se mu zalesknou hrozné zuby. Teď Maruška rozumí tomu, proč Bible říká o Ďáblu, že „obchází jako řvoucí lev a hledá, koho by pohltil.“ Násilí a agresivita nás lehko zastraší. Děláme pak věci, které jsme nechtěli dělat a o kterých víme, že jsou špatné. – Je dobře, že Bůh je silnější a že nám pomůže přesto činit Jeho vůli – i když to znamená, že nás potkají těžkosti nebo že se nám někdo bude posmívat.

Lev je obrovská kočkovitá šelma. Dva metry dlouhá a asi metr vysoká. Váží kolem 200 kg. Živí se převážně zebry, antilopami, gazelami a buvolky. Disponuje nepřed-

stavitelnou silou. Jediným úderem tlapy dokáže zlomit vaz zebře. Svou kořist napadá ze zadu.

27. června

Plán čtení Bible: Jozue 9,16-21

Nikdo nemůže být otrokem dvou pánů; buď bude totiž jednoho nenávidět a druhého milovat, nebo se k jednomu upne a druhým pohrdne.

Matouš 6,24

Maruška 3 – Ovocná zmrzlina

„Teď si dáme zmrzlinu,“ zve tatínek Marušku a její kamarádky. „To je bezvadný nápad, super, děkujeme!“ volají jedna přes druhou. V rekordním čase doběhnou ke stánku se zmrzlinou. „Já si dám rybízovou!“ – „Ne, jahodová je lepší!“ – „Nebo citrónová!“ – „Já si koupím pistáciovou!“ – „Co je s tebou, Radko?“ ptá se najednou Maruška své kamarádky.

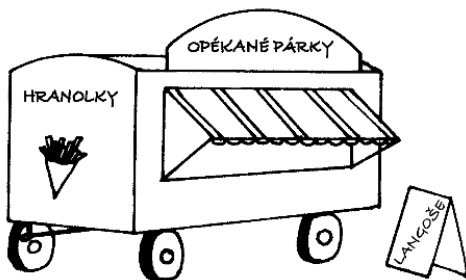
„Ach, to je všechno ovocná zmrzlina a já ji nemohu jíst, kvůli alergii.“

„Máš pravdu, na to jsem si teď vůbec nevzpomněla. Co kdybychom se všechny vzdaly zmrzliny a místo ní si daly hranolky?“

Stánek s hranolky je u východního vchodu ZOO.

„Mám si dát kečup?“ přemýšlí Maruška. „Ne, tatarská omáčka je lepší. Nebo možná obojí. Ne...“

„Po pěti minutách ji tatínek nabádá: „Maruško, už se konečně rozhodni. V životě se musíme často rozhodovat. Některá rozhodnutí jsou důležitá, jiná tolik ne. Která z vás ví, co je nejdůležitější rozhodnutí v životě člověka?“ Radka bez váhání rychle odpovídá: „Rozhodnutí pro Boha nebo proti Němu. Zda se někdo rozhodl pro život s Pánem Ježíšem, nebo ne. A když se ,ještě nerozhodl,‘ znamená to, že se rozhodl ,proti Němu.““

„Správně!“ řekl tatínek. A je dobře, že jste se všechny rozhodly pro Boha. A ty, Maruško, jak to teď vypadá s tvými hranolkami? Už jsi se rozhodla?“ – „Dám si kečup!“

28. červen

Plán čtení Bible: Jozue 9,22-27

Bylo to od Hospodina. V našich očích je to podivuhodné.

Žalm 118,23

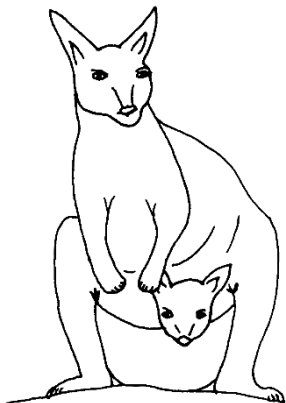
Maruška 4 – Klokani obrovští

„Pojďte se podívat na klokany!“ navrhuje Radka. Jsou to neobyčejná zvířata. Radčin tatínek je kdysi pozoroval v Austrálii. Radka podává informaci, že existuje přes 100 druhů klokanů, kteří se živí rostlinami. Nejmenší z nich jsou asi tak velcí jako krysy, ti největší jsou vysokí 1,2 m a váží až 100 kg. Klokan se pohybuje dopředu velikými skoky. Velká zvířata doskočí až 12 metrů a špičková je i jejich rychlost: téměř 50 km/hod. Bez problémů přeskočí křoví vysoké 3 metry.

Mládě klokana obrovského se narodí po pětitydenní až šestitýdenní březosti jako holé, slepé a nezralé zvířátko. Je měkké, téměř průhledné a vypadá jako nějaký červík. Je asi 3 cm velké. Pomocí instinktu, který mu dal Bůh, Stvořitel,

leze po srsti matky do vaku na jejím břiše. Tuto cestu samostatně najde během 3 minut po narození. Zvířata to „sama nevynalezla“, ale Bůh jim to tak dal hned od začátku stvoření.

Jakmile je ve vaku, hned se pevně přisaje ke struku. Mléko je mláděti vstříkováno do tlamičky, protože novorozeňátko je ještě příliš slabé, než aby samo sálo. Dva měsíce zůstane pevně připoutáno ke struku. Po sedmi měsících opouští vak.

29. června

Plán čtení Bible: Jozue 10,1-6

Důvěřuj Hospodinu celým svým srdcem, nespolehej se na svoji rozumnost.

Příslaví 3,5

Maruška 5 – Jestřáb

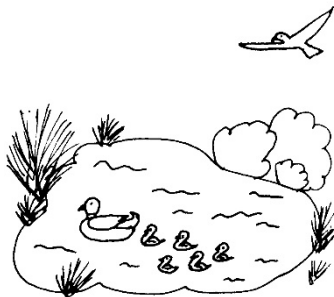
„Návštěva ZOO – to je prima,“ volá Maruška plná radosti. „Hned přijdeme k velkému rybníku, tam si uděláme piknik.“ – „Tady je rybník,“ raduje se Radka. „Pojďte, sedneme si k malému zdroji s pitnou vodou tam nahoře. Budeme mít studenou vodu a ještě můžeme všechno pozorovat.“

Nina si nechá protékat vodu po ruce a skrz prsty a pak se vydatně napije. „To je osvěžení!“ Dívají se, co je v batůžku s jídlem, který jim dala s sebou Maruščina maminka. Jsou tam karbanátky, položitý chléb, nakrájená okurka, ovoce a krabičky se džusem.

„Podívejte se,“ šeptá Maruška, „kachní rodinka.“ Z rákosí připlouvá kachní maminka a za ní čtyři, pět, šest kachňátek. Všechny hledají

hmyz. Pojednou kachna silně zakváká. Jak nejrychleji mohou, následují ji všechny její děti zpátky do rákosí. Copak je vyrušilo?

Po krátkém hledání si všimne Radka příčiny jejich útěku: na obloze krouží jestřáb. Lov se mu však nezdařil – jeho kořist je v bezpečí.

Jsou matky, které se z nějakých důvodů nemohou nebo nechtějí starat o své děti. Otcem takových dětí chce být Bůh, kterému mohou důvěřovat víc, než otci nebo matce. Bůh má také mnohem větší přehled o našem životě, než jaký mohou mít naši pozemští rodiče. Boží cesta s námi se vztahuje na náš pozemský život a na věčnost. Vlož svůj život úplně do rukou tohoto Boha a Otce.

30. června

Plán čtení Bible: Jozue 10,7-11

***Copak může ... leopard změnit svoje skvrny?
Pak také vy dokážete konat dobro, když jste si
zvykli páchat zlo.***

Jeremjáš 13,23

Obarvujeme květiny

Co budeš potřebovat:

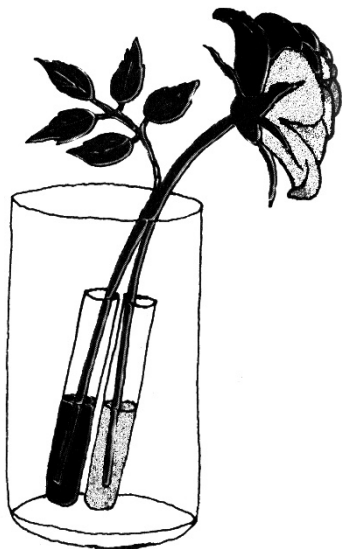
sklenici, dvě skleněné zkumavky nebo jiné malé skleněné nádoby, zelený a černý inkoust do plnicího pera (nebo jiné barvy) a květinu, která má bílý květ.

Dej do jedné zkumavky několik kapek černého a do druhé zeleného inkoustu. Zřed' inkoust vodou.

Postav obě zkumavky do sklenice. Rozštípni podélně stonek květiny a postav jednu část stonku do zkumavky se zeleným, druhý do zkumavky s černým inkoustem.

Po nějaké době se jedna polovina květu zbarví do zelena, druhá do šeda.

Když pak uděláš průřez stonkem, můžeš pozorovat „potrubí“ ve stonku, kterým stoupala vzhůru do květu obarvená voda. Voda se prostřednictvím pórů dostala zase pryč, ale barvivo zůstalo v květu.

1. července

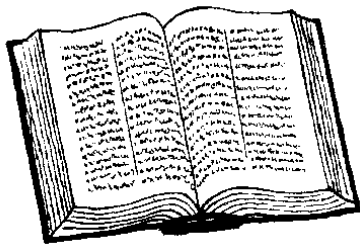
Plán čtení Bible: Jozue 10,12-19

Chce-li kdo jít za mnou, ať zapře sám sebe, vezme svůj kříž a následuje mne.

Ev. Marka 8,34

Text z Bible: Marek 8,27-38

Na cestě do Cesareje Filipovy se Pán Ježíš ptá Svých učedníků na veřejné mínění o Něm.

V jednom bodě se lidé shodují: Je to velký muž, který umí konat mocné skutky, asi jako Jan Křtitel nebo Eliáš nebo ně-

kteří jiný prorok. Pro mnohé by takové hodnocení bylo ctí, ale pro Pána Ježíše to je snížení Jeho Osoby. On je mnohem víc: je to věčný Boží Syn, který se dobrovolně stal člověkem. Když se nakonec ptá Svých učedníků na jejich mínění, odpovídá Petr: „Ty jsi Kristus.“ To znamená:

„Pomazaný Boží“.

Potom Pán Ježíš oznamuje učedníkům Svou další cestu. Musí:

1. mnoho vytrpět,
2. být zavržen,
3. být zabit
4. a po třech dnech vstát z mrtvých.

Pak jim vysvětluje, že následovat Ho, to není nějaké cukrátko, ale rozhodnutí, které vyžaduje energii a nasazení. Co pro tebe znamená následování Pána Ježíše? Kdybys chtěl následovat Pána Ježíše, znamená to, že Mu budeš patřit celým svým životem, i když to bude obtížné. Může to znamenat, že se ti budou vysmívat nebo tě bít. V některých zemích dokonce křesťané, protože následují Pána Ježíše, jsou zavíráni do vězení. A přesto, následovat Ho, to znamená vždy zisk – zisk pro věčnost.

2. července

Plán čtení Bible: Jozue 10,20-27

O nic nebudte úzkostliví, ale ve všem oznamujte Bohu své žádosti v modlitbě a prosbě s děkováním.

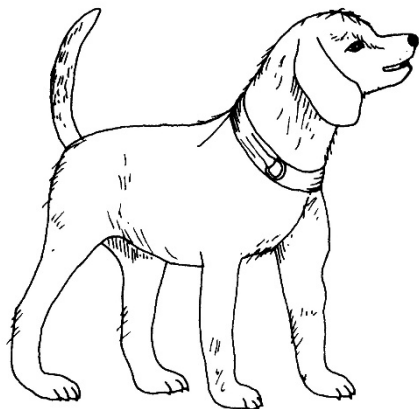
Filipským 4,6

Na farmě 1 – Bello

Konečně je sobota. Dnes mohu navštívit Marka a Lenku. Bydlí na okraji našeho velkého města – pokojíčky mají pod samou střechou starého statku. Pod nimi jsou obytné místnosti rodiny. S obytnou částí sousedí chlévy a stodoly, které dnes můžeme prozkoumat.

Ale pokud si myslíš, že tam budeme jen tři, pořádně se mýlíš. Jsme totiž čtyři a máme celkem deset nohou. Hádej, jak je to možné! Ten čtvrtý v našem spolku se jmenuje Bello.

Bello je Markův pes. Má jednu opravdu zvláštní vlastnost: štěká jen velice zřídka. Často říkáme, že Bello je nejmírumilovnější pes, jakého známe.

Co se týká mírumilovnosti a štěkání, je to taková věc – každopádně u mě. Tedy já samozřejmě doopravdy neštěkám. Místo toho reptám, a to mnohdy opravdu nahlas a často zbytečně. Vlastně je mnohem lepší říci věci, které se nám nelíbí, nejdřív Pánu Ježíši a prosit Ho o pomoc. Tento týden zkusím být tak vlídný jako Bello.

3. července

Plán čtení Bible: Jozue 10,28-33

A buďte vděční.

Koloským 3,15

Na farmě 2 – Oběd

Od dveří do kuchyně zazněl silný zvuk gongu. „Pojď s námi!“ volala Lenka. „Budeme jíst.“ Lenčina maminka prostřela stůl. Věděla, co mají děti rády. Dnes byly opékané klobásy s hranolky a ...

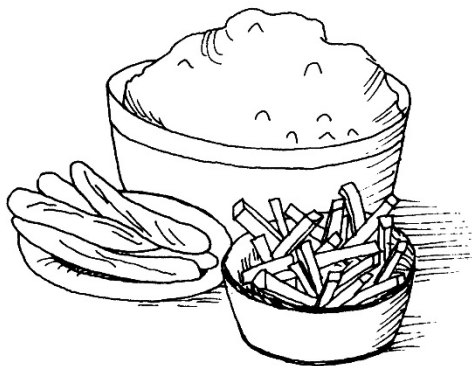
„Co to je v téhle misce? To jsem ještě nikdy nejedl!“ řekl jsem vzrušeně. Právě jsem chtěl říci: „To mně nedávejte!“ Ale už jsem toho měl na talíři plnou sběračku.

Marek se díval na můj obličej. Smál se a řekl: „Tady na farmě se vaří jinak než ve městě. Ochutnej, bude ti to chutnat. A jak! Mňam!“

Tu jsem si vzpomněl, jak Markův a Lenčin tatínek před obědem děkoval Bohu za jídlo. Tak, jako to udělal také Pán Ježíš při nasycení 5 000 lidí.

Ne, to opravdu nejde, abych teď reptal na jídlo

jenom proto, že ho neznám. A když Marek přinesl z ledničky ještě lahodný čokoládový pudink s vanilkovou polevou, tu už jsem se cítil jako doma.

Po jídle Markův tatínek přečetl ještě něco z Bible. Pak jsme mohli jít ven – do chléva.

4. července

Plán čtení Bible: Jozue 10,34-39

I vrabec si najde domov, i vlaštovka má hnízdo, kam klade svá mláďata.

Žalm 84,4

Na farmě 3 – Vlaštovky

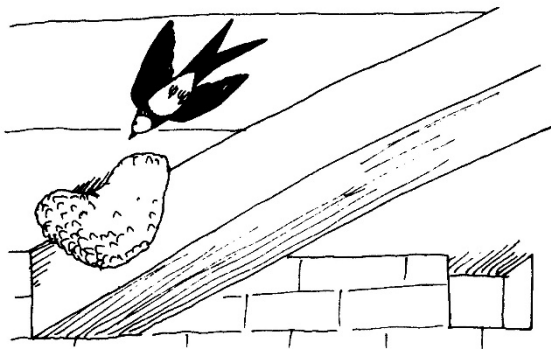
Teplá kravská vůně nám zavane naproti. V chlévě stojí dvacet šest krav. Marek mně vysvětluje hospodaření s mlékem. Mluví jako opravdový odborník – o kravách, o mléce a o tom všem.

„Co to bylo?“ najednou sebou trhnu. Něco mně škrtlo o hlavu. Zahlédl jsem jen stín. Aha, ve stáji je nějaký pták.

„To byla jenom jedna z našich vlaštovek. V tepším chlévě se cítí tak dobře,“ vysvětluje mně Lenka. „Tatínek je rád, že tu hnízdí, protože chytají obtěžující hmyz.“

„Vidíš tu díru tam nahoře ve zdi?“ ptá se mě Marek. „Tudy vlaštovky kdykoliv létají dovnitř nebo ven. A tam nahoře pod trámy si přilepily svá hnízda.“

I v Bibli je zmínka o vlaštovkách. Mají hnízda pro sebe a pro svá mláďata. Ale co měl Pán Ježíš, když žil na této zemi? Neměl vlastní dům ani vlastní lůžko. Často musel přenocovat venku. Pán Ježíš chtěl jen sloužit Svému Otci a pomáhat lidem. Proto se zřekl všeho pohodlí.

5. července

Plán čtení Bible: Jozue 10,40-43

Jako novorozené děti mějte touhu po nefalšovaném mléku Božího slova, abyste jím vyrostli.

1. Petrův 2,2

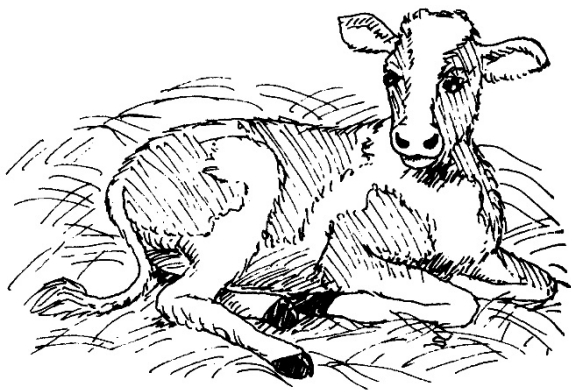
Na farmě 4 – Telátko

Marek nás vede dveřmi, které vedou do menší postranní místnosti. Na podestýlce ze slámy stojí kráva. Vedle ní leží novorozené telátko. „Teď musí nějaký čas zůstat u své maminky,“ vysvětluje Lenka, „protože mléko od maminky krávy je pro ně ta nejlepší výživa, jaká vůbec může být. Seno nebo siláž by ho jenom tlačily v žaludku.“

„A víte, že i vy potřebujete každý den zvláštní mléko?“ zeptal se Lenčin tatínek, který to poslouchal.

Co to je za otázku? Udiveně se po sobě díváme a plni očekávání si sedneme na balík slámy. A on nám to vysvětluje: „Apoštol Petr píše ve svém Dopise: Jako novorozené děti mějte

touhu po nefalšovaném mléku Božího slova, abyste jím vyrostli. Tímto mlékem myslí Petr Boží slovo. Jako novorozená miminka potřebují mléko jako výživu, tak potřebuje mladý křesťan Bibli. Opravdu těžké věci by ještě nesnesl. Proto by měl dávat přednost takovým úsekům z Bible, kterým může dobře rozumět. Když je pak křesťan „odrostlý“, vysvětlí mu Bůh část po části i těžší věci.“

6. července

Plán čtení Bible: Jozue 11,1-5

Ježíš jim na to řekl: „Pravím vám, budou-li oni mlčet, bude křičet kamení.“

Lukáš 19,40

Na farmě 5 – Zvěrolékař

Přijíždí nějaký pán ve starém terénním voze. Bere svůj velký černý kufřík a přichází ke chlévu. „Dobrý den, pane doktore,“ říká Markův tatínek a vede zvěrolékaře do chléva.

Po vyšetření rozhoduje veterinář: „Dám telátku injekci. Po ní bude silnější.“

Marek se odváží protestovat: „Ale přece nemůžete telátku píchat injekci s tak silnou jehlou.“

Avšak protestování nepomohlo. Zemědělec pevně drží telátko. Doktor natáhne injekční stříkačku ... a už je to hotovo. Marek raději zavřel oči.

Vlastně Marek ví, že někdy se musejí stát věci, které jsou v první chvíli velmi nepříjemné. A často nerozumíme tomu, proč Bůh, který přece

je milující Otec, tyto věci dopustil. Jako nedávno, když Marek při hodině přírodopisu nahlas řekl: „Jsem si jistý, že ramapithecus nebyl žádný předchůdce člověka, ale opice. A já určitě nepocházím z opic. Bůh stvořil všechny lidi.“

Úplně všichni se smáli, protože se chtěli zalíbit učiteli přírodopisu. Bylo to nepříjemné. Ale pak pan učitel vysvětlil, že i tento způsob pohlížení na věc je vědecky možný a jmenoval některé argumenty. Jak bylo dobře, že Marek nemlčel.

7. července

Plán čtení Bible: Jozue 11,6-9

Smí snad nějaký kritik vést spor s Všemohoucím? Nechtě na to odpoví ten, kdo Boha kárá.

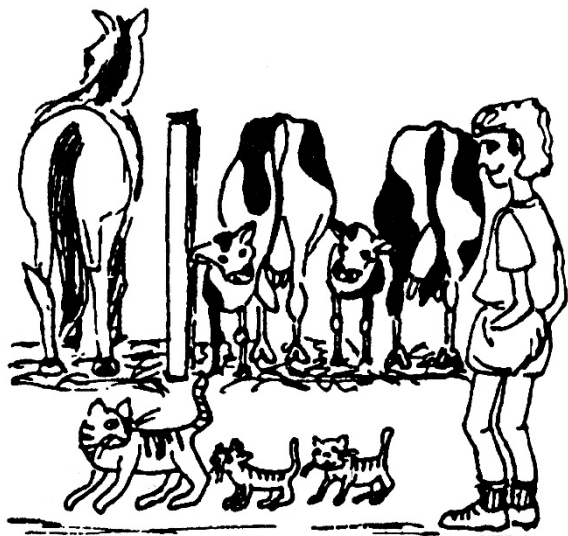
Jób 40,2

Obrázková hádanka: Kolik nohou je ve stáji?

Petr trávil prázdniny na farmě. Když přišel do stáje, divil se, kolik je tam zvířat.

Byly tam dvě krávy a každá měla jedno telátko. Vedle stál jediný kůň, kterého v hospodářství měli. A pak se tam ještě procházela kočka se svými dvěma koťaty. Po dveřích stáje – zrovna za Petrem – lezl nahoru pavouk. Na vypínači se usadil škvor. A jedna moucha se zkoušela už poněkolkáté usadit na zádech koně.

Otázka: Kolik nohou chodí po stáji?

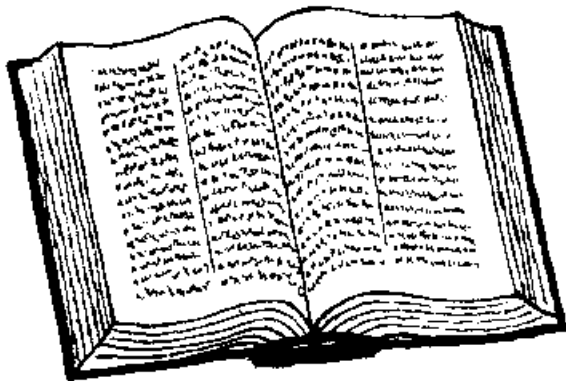
8. července

Plán čtení Bible: Jozue 11,10-15

A náhle, když se rozhlédli, neviděli u sebe již nikoho, kromě samotného Ježíše.

Marek 9,8

Text z Bible: Marek 9,1-13

Pán Ježíš Svým učedníkům vyprávěl týden předtím, než s Ním vstoupili na tuto horu, že brzy půjde do Jeruzaléma a tam musí trpět a zemřít. Učedníci ale toto oznámení nechápali. Petr Jej kvůli tomu chtěl dokonce napomenout.

Na vrcholku té hory náhle Pán Ježíš vypadal úplně jinak: Jeho obličej zářil jako slunce, Jeho šaty se rozzářily a velmi zbělely jako nejbělejší bílá barva. A najednou se před očima učedníků objevili dokonce Eliáš a Mojžíš, velicí muži víry Starého zákona, a mluvili s Pánem Ježíšem.

Tři přítomní učedníci nemohli vůbec správně pochopit to, co tam viděli. Zdálo se jim, že by určitě bylo překrásné bydlet zde na vrcholu té hory s Pánem Ježíšem, s Mojžíšem a Eliášem. Petr Mu předložil návrh: „Udělejme tři stánky, tobě jeden, Mojžíšovi jeden a Eliášovi jeden.“ Pán Ježíš na to nic neřekl.

Ale Jeho Bůh a Otec odpověděl z nebe: „Toto je můj Syn, ten Milovaný, poslouvejte Ho.“ Bůh tím vyjádřil: Člověk Kristus Ježíš je můj Syn! Je mnohem větší a slavnější než všichni muži víry. On je ta nejdůležitější Osoba. Podle Něho musíš zařídit svůj život. Jeho musíš poslouchat. Jeho máš ctít.

9. července

Plán čtení Bible: Jozue 11,16-20

Byl muž v zemi Úsu, jménem Jób. Tento muž byl bezúhonný, ... bohabojný a odvracející se od zlého.

Jób 1,1

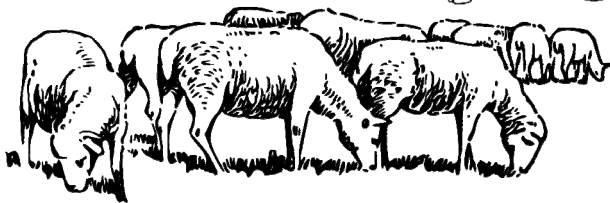
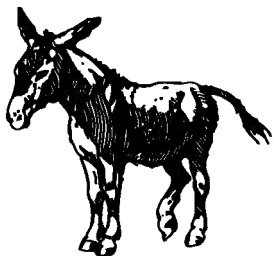
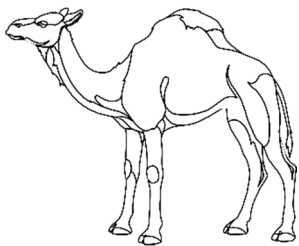
Jób 1 – Jeho život pro Boha

Jób 1,1-5

Znáš Jóba? Ještě ne? Musíš se s ním seznámit! Jób (v Bibli kralické se jeho jméno píše bez čárky nad o: Job) žil před více tisíci lety v zemi Úsu. To je dávno, vid'?

Měl obrovská stáda ovcí, velbloudů, krav a oslic. Bohatí lidé jsou často pyšní na svůj majetek a spatra se dívají na ty, kteří mají méně. Ale Jób takový nebyl. Říkal: Bůh mně to dal. Všechno je darováno a propůjčeno od Něho.

Jób se snažil dělat to, co se Bohu líbilo. S jakým-koliv zlem nechtěl nic mít. Umíš si představit, že Jób byl člověk, z něhož se Bůh radoval? Ale byl tu někdo, kdo se vůbec neradoval. Naopak – zlobil se ...

10. července

Plán čtení Bible: Jozue 11,21-23

Hospodin dal a Hospodin vzal. Budiž požehnáno Hospodinovo jméno. V tom všem Jób nezhrěšil.

Jób 1,21.22

Jób 2 – Útoky Satana

Jób 1,6-22

Jób byl velmi bohatý muž, který žil tak, jak se to Bohu líbilo. Byl tu však někdo, komu se to nehodilo: Satan. Ten šel k Bohu a řekl Mu: To není žádný div, že Tě Jób ve všem poslouchá. Jemu se daří příliš dobře! Ale vezmi mu to všechno, co má, pak uvidíme, zda se Ti nepostaví na odpor.

Đábel je ničitel a svůdce lidí od počátku. Zkouší, jak by uškodil lidem a zničil jejich vztah k Bohu. Nyní se zdálo, jako by se Bůh obrátil proti Jóbovi. Stalo se to takto: Nepřátelé přepadli Jóbova stáda, zvířata odvedli a služebníky usmrtili. Jiní služebníci a zvířata zahynuli ve velkém ohni. Dům Jóbova prvorozeného syna se zřítíl a

pod jeho troskami zemřely Jóbovy děti. A nakonec dostal Jób kožní nemoc, spojenou s bolestí. Jóbovi nezbylo nic z jeho velkolepého majetku.

Co se teď stane? Bude Jób Boha obviňovat a odvrátí se od Něho? Ne, to Jób neudělal. Jób znal Boha; věděl, že se neděje nic, o čem by Bůh nevěděl. Jób řekl: „Hospodin dal a Hospodin vzal. Budiž požehnáno Hospodinovo jméno.“

11. července

Plán čtení Bible: Jozue 12,1-6

Což budeme přijímat od Boha dobré, a zlé přijímat nebudeme? V tom všem Jób nezhřešil svými rty.

Jób 2,10

Jób 3 – Věrnost a pýcha

Jób 2,1-10

Ubohý Jób! Bůh dovolil Satanovi, že mu může vzít téměř všechno. Když Jób trpěl pod trápeními své nemoci, řekla mu jeho žena: Co z toho teď máš, že jsi vždycky činil Boží vůli? Zřekni se Boha.

Jóbova žena ve svém srdci nenásledovala Boha. Nyní, když tu byly problémy a když už nemohla užívat svého bohatství, zahořkla. Stále ještě nehledala Boha.

Avšak Jób - přestože prožil takové těžké věci – nemluvil zle k Bohu nebo o Bohu.

Bůh to vše viděl. Jak rychle my hubujeme, když se nám něco nelíbí! Snad znáš i takové dospělé lidi, kteří se obrátili proti Bohu, protože si

myslí, že si zasloužili něco mnohem lepšího?
Ale bylo tu něco, co se Bohu u Jóba skutečně nelíbilo: Jób byl trošku pyšný na to, že vždycky dělal to, co Bůh chtěl. Myslel si: Bůh se mnou přece může být dost spokojený. A to nebylo dobré. Musel se ještě něco naučit – o Bohu a o sobě. Boží požehnání není nějakou odplatou za naše dobré skutky.

12. července

Plán čtení Bible: Jozue 12,7-24

Ale já vím, že můj vykupitel žije a nakonec se postaví nad prachem.

Jób 19,25

Jób 4 – Tři přátelé

Jób 2,11-32,1

Jób smutně seděl na zemi. Bůh dopustil, že ztratil téměř všechno, co měl. Trápila ho hrozná kožní nemoc. Přitom vůbec nevěděl, čím si to všechno zasloužil.

Jóbovi přišla návštěva: jeho přátelé přišli, aby ho těšili. Mysleli si však, že Jób musel udělat něco zlého, za co ho nyní Bůh trestá.

Tato myšlenka byla pro Jóba nesnesitelná, až v něm začal vzrůstat hněv. Byl si jistý, že všechny ty těžké věci ho nepotkaly jako trest za něco zlého a že Bůh s ním opravdu musí být spokojený! Byl tak rozhněvaný, že si dokonce přál, aby se byl nikdy nenarodil. A hádal se se svými přáteli. Nakonec měl Jób pocit, že Bůh

přece jen jednal chybně, když ho nechal tak trpět.

Snad sis už také někdy myslel: to nebylo od Boha fér! Udělal teď Bůh chybu? Spolehni se na to, že tu On nikdy nedělá! Ani Jób tomu ještě dobře nerozuměl.

13. července

Plán čtení Bible: Jozue 13,1-7

Nato Jób Hospodinu odpověděl. Řekl: Vím, že dokážeš cokoliv a žádný plán pro tebe není nemožný.

Jób 42,1.2

Jób 5 – Elíhú

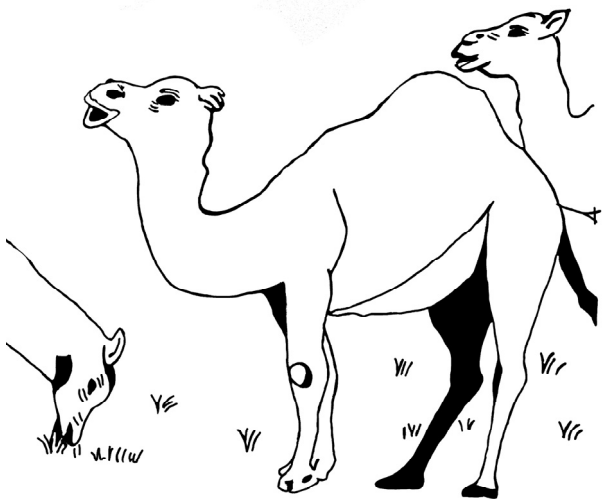
Jób 32,3- 42,17

Jób se velmi hněval na své přátele. Mysleli si, že udělal něco zlého a že ho Bůh nyní za to trestá. On sám si myslel: Tak to vůbec nemůže být. Já jsem se vždycky choval správně. Ale vtom začal mluvit někdo, kdo až dosud mlčel: Elíhú (v Bibli kralické: Elihu), nejmladší z přátel. Skrze něho mohl Bůh objasnit Jóbovi a jeho přátelům, že Jób nezhřešil, ale že si na sobě příliš zakládá. Nedělal vždycky všechno správně?! Ale o to přece vlastně vůbec nešlo.

Bůh vždy přesně ví, proč něco dělá. Bůh je příliš velký, než abychom Mu mohli rozumět. Avšak On činí vždycky to, co je pro nás dobré. Elíhú musel mluvit. A nakonec Jóbovi ukázal sám Bůh

o sobě, kdo je; až Jób pochopil něco o Boží velikosti a milosti. Velmi se styděl, protože o Bohu špatně smýšlel a mluvil. Ale nyní se naučil to, co mu Bůh chtěl ukázat.

Bůh požehnal Jóbovi jako nikdy předtím. Nová stáda zaplnila jeho pastviny. Ale co bylo víc: Jób poznal, jak veliký je Bůh, a že to dobré, které činí lidé ve vlastní síle, nemůže nikdy dosáhnout až k Bohu. On je vždy vyšší.

14. července

Plán čtení Bible: Jozue 13,8-14

Neboť jako jsou nebesa vyšší než země, tak jsou mé cesty vyšší než cesty vaše a má myšlení vyšší než myšlení vaše.

Izajáš 55,9

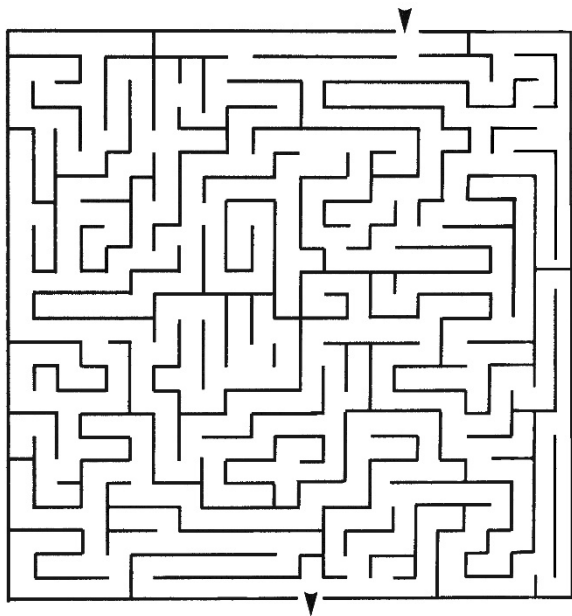
Bludiště – kdo najde cestu?

Tento týden jsme se s Jóbem naučili, že Bůh jedná s lidmi, kteří v Něho věří, často nezvyklým způsobem.

Neobvyklé cesty, ... nepochopitelné cesty, ... zdánlivě bludné cesty, ... cesty tmou, ... najednou to už nejde dál a snad se ptáme: Proč? Znáš to? (Můžeš to vidět u Jóba): Nakonec vždycky existuje cesta dál a ústí u Boha.

Na následující stránce vede cesta bludištěm.

Vím, že dokážeš cokoliv ...

... a žádný plán pro tebe není nemožný.

Jób 42,2

15. července

Plán čtení Bible: Jozue 13,15-23

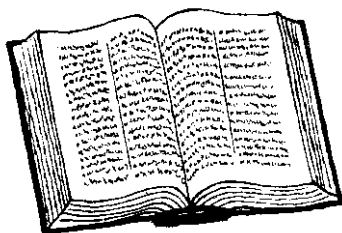
Ježíš uchopil jeho ruku, probudil ho a on vstal.

Marek 9,27

Text z Bible: Marek 9,14-32

Jeden zoufalý otec vyprávěl Pánu Ježíši o svém synu, který byl posedlý démonem. Dítě proto už nějaký čas trpělo těžkými křečemi. Mnohdy jen o vlasek uniklo smrti, když se válelo příliš blízko ohně.

V nejvyšší nouzi prosil tento otec některé z učedníků Pána Ježíše o pomoc, ale oni nemohli dítě osvobodit ze zlé moci, do které se dostalo.

Pán Ježíš proto pokáral jejich nevěru a nechal dítě přivést k sobě. Pro Něho není nic nemož-

ného. Několika slovy přemohl zlo. Chlapec, kterým němý duch předtím lomcoval, tu nyní ležel jako mrtvý. Tu ho Pán vzal za ruku a pomohl mu: hoch byl uzdravený, byl osvobozený!

Návštěva Pána Ježíše v Cesareji Filipově, městě položeném na severu Izraele, byla u konce. Nyní procházeli Galileou. Byla to cesta, která vedla Ježíše Krista do Jeruzaléma a na kříž Golgoty.

Ještě jednou říkal svým učedníkům, co Jej očekává v Jeruzalémě. Vojáci Jej zajmou a zabijí. Ale On nezůstane ve smrti. Po třech dnech vstane a bude živ. Opět učedníci nerozuměli tomuto výroku a dokonce se báli zeptat se Jej na to.

16. července

Plán čtení Bible: Jozue 13,24-33

Tobě patří den, tobě patří i noc. Tys upevnil světlo i slunce.

Žalm 74,16

Slunce 1 – Uspořádání a funkce

Dnes se opatrně podíváme na Slunce. Věděl bys rád, kolik Slunce váží?

Je 330 000 krát těžší než Země. Kdyby existovala tak obrovská váha, ukázala by dvě kvadri-liardy tun. Je to nepředstavitelné číslo:

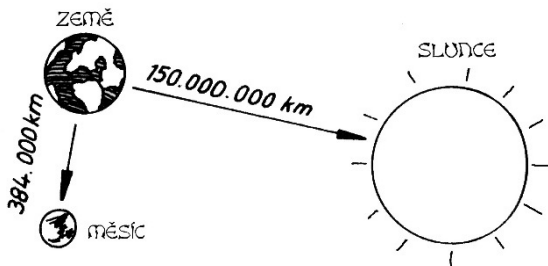
2.000.000.000.000.000.000.000.000 tun.

(Pro srovnání: auto váží jednu tunu.)

Díky této obrovské váze dostačuje přitažlivá síla, aby Země ve vzdálenosti 150 miliónů kilometrů obíhala kolem Slunce.

Uvnitř Slunce panuje nepředstavitelná teplota 15 miliónů stupňů. Kdyby bylo možné nahřát tak silně špendlíkovou hlavičku až na tuto teplotu (samozřejmě to nejde, protože špendlík by se dávno roztavil), tato obrovská teplota by usmrtila někoho, kdo by stál ve vzdálenosti 150

km od ní. Na povrchu Slunce je teplota ještě 4.500 stupňů. Odtamtud je vyzařováno světlo a teplo.

Bez světla a tepla by na Zemi nebyl život. Kdyby mělo Slunce větší teplotu nebo kdyby byla jeho vzdálenost od Země menší, nebyl by na této planetě život možný. Povrch Země by byl příliš horký. Bůh, který stvořil něco tak mohutného jako Slunce, zařídil všechno přesně tak, abychom mohli na Zemi dobře žít.

17. července

Plán čtení Bible: Jozue 14,1-7

Prorok Izajáš volal k Hospodinu a on vrátil stín ... o deset stupňů nazpět.

2. Královská 20,11

Slunce 2 – Stín slunečních hodin

2. Královská 20,1-21

Král Chizkijáš (v Bibli kralické Ezechiáš) byl na smrt nemocný, upoutaný na lůžko. Oknem svého paláce viděl nádherné sluneční hodiny, které nechal postavit jeho otec, král Achaz (v Bibli kralické Achas). Pozoroval, jak stín sloupů pomalu klouže z jednoho stupně na druhý, hodinu po hodině.

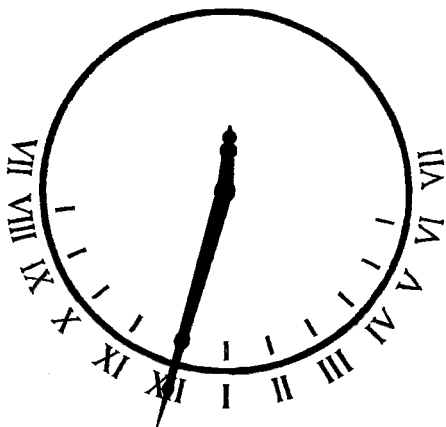
Dveře k jeho komnatě se otevřely. Na prahu stál prorok Izajáš (v Bibli kralické: Izaiáš). Měl skličující zprávu: „Zemřeš.“ Se slzami se Chizkijáš modlil k svému Bohu.

Izajáš ještě úplně neopustil prostory paláce, když tu k němu mluvil Bůh: „Vrať se a řekni Chizkijášovi ...: ... Slyšel jsem tvou modlitbu, viděl jsem tvé slzy. Hle, uzdravím tě.“

Chizkijáš to sotva mohl pochopit. Ptal se, zda je to opravdu tak, a prosil o znamení, že ho Hospodin uzdraví. Izajáš viděl oknem paláce sluneční hodiny. „Má stín o deset stupňů postoupit nebo se o deset stupňů vrátit?“ zeptal se. Chizkijáš samozřejmě chtěl, aby se stín vrátil o deset stupňů nazpět. Dopředu postupuje tak jako tak.

Izajáš se modlil. A opravdu Bůh nechal stín slunečních hodin, aby se vrátil o deset stupňů nazpět. O tři dny později byl Chizkijáš opět zdrav. Děkoval Bohu.

Platí to, co je napsáno v Bibli: Bůh vyslychá modlitby.

18. července

Plán čtení Bible: Jozue 14,8-15

Otevři mi oči, abych viděl divy tvého zákona.

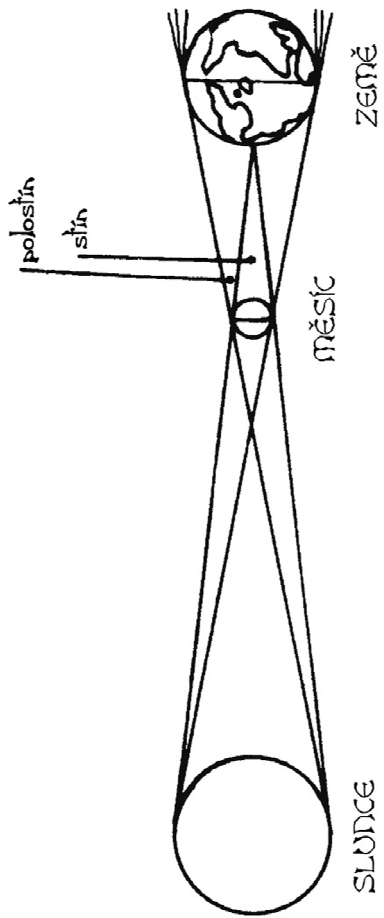
Žalm 119,18

Slunce 3 – Zatmění Slunce

Měsíc je mnohem menší než Slunce. Protože je však Zemi mnohem blíže, zdají se ti Slunce a Měsíc stejně velké. Zatímco Země oběhne kolem Slunce za jeden rok, Měsíc oběhne kolem Země zhruba za měsíc.

Přibližně jednou za rok se Měsíc na své dráze posune před Slunce a na několik minut je zakryje. Pak se setmí, i když je právě den. Jenom věnec paprsků kolem Slunce, tzv. korona, svítí. Tato událost se jmenuje úplné zatmění Slunce. Takové zatmění Slunce není možné pozorovat všude na Zemi. Stín Měsíce totiž dopadá pouze na malou oblast, jak to vidíš znázorněné na obrázku.

Při neúplném zatmění Slunce přikryje Měsíc jen část Slunce.

19. července

Plán čtení Bible: Jozue 15,1-11

I zastavilo se slunce v polovině nebes a nespěchalo k západu po celý den.

Jozue 10,13

Slunce 4 – Slunce se zastavilo

Jozue 10,1-15

Jozue bojuje se svým vojskem u města Gibeónu (v Bibli kralické: u města Gabaon) proti přesile Emorejských (v BK: Amorejských). S Boží pomocí může zvítězit nad nepřátelskými vojsky. Nezadržitelně – jako po všechny dny od svého stvoření – jde slunce svou dráhou. Nad údolím Ajalón (v Bibli kralické: Aialon) vychází měsíc. Brzy bude tma. Pak se mohou nepřátelé schovat. Jozue by chtěl činit Boží vůli a vyhnat nepřátelská vojska z Kenaánu (z Kanaánu). Teprve tehdy bude moci Izrael klidně a bezpečně bydlet v zemi. S velikou vírou se odvolává na Boha, Stvořitele, a přikazuje: „Zůstaň stát, slunce, v Gibeónu! I ty, měsíci, v údolí Ajalónu!“ (Údolí

Ajalón a město Gibeón leží asi 30 kilometrů severovýchodně od Jeruzaléma.)

Tu se stal zázrak. Slunce zůstalo stát uprostřed oblohy a nespěchalo k západu asi po celý jeden den. A nebyl žádný takový den jako tento předtím ani potom, kdy Bůh tak slyšel hlas člověka. Je to zpráva, která pro pochybovače a posměvače byla a je zvláštní lahůdkou. „Že by Slunce zůstalo stát...?“ Ale kdo nezná Boha, nemůže znát ani Jeho moc a sílu.

To, co se tam stalo, je div – bezpochyby. Avšak „Hospodin činí vše, co chce – na nebesích, na zemi...“ (Žalm 135,6)

20. července

Plán čtení Bible: Jozue 15,12-20

Od šesté hodiny nastala tma po celé zemi až do hodiny deváté.

Matouš 27,45

Slunce 5 – Tři hodiny tmy

Matouš 27,45-54

Je poledne, 12 hodin. Najednou se v Izraeli rozhostila dokonalá tma. Takové zatmění Slunce ještě nikdy nebylo. Není to žádné normální zatmění Slunce! Trvá tři hodiny...

Najednou se ozve výkřik z kříže – z prostředku zástupu lidí, kteří se shromáždili na popravišti na vrcholu Golgoty. Ukřižovaný volá: „Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?“ Ještě jeden výkřik, a tu On již nežije. Pak je zase světlo. Víš, co se stalo?

Na Golgotě musel Ježíš Kristus, Boží Syn, zemřít hroznou smrtí na kříži, která byla určena pro nejhorší zločince. Přitom Pán Ježíš nikdy neučinil ani jediný hřích. A přesto visel na kříži šest hodin, od 9 do 15 hodin. Během posledních tří

hodin byl Ježíš Kristus „učiněn hříchem“. Tam na sebe vzal Boží soud, který si zasluhovali hříšní lidé. Sám Bůh, Jeho Bůh, Ho tam trestal – za hříchy, které nikdy neudělal. Žádný člověk neviděl, jak Pán Ježíš během této doby trpěl. A úplná tma byla v srdcích lidí: zabili dárce života.

Když uvěříš v Pána Ježíše a vyznáš Mu své hříchy, abys žil svůj život s Ním, pak Pán Ježíš visel tam na kříži také jako tvůj zástupce. Bůh ti odpustil. Když však své hříchy nevyznáš a dál budeš žít svým starým životem beze změny, bude tě za to Bůh jednou soudit.

21. července

Plán čtení Bible: Jozue 15,21-63

Bůh, Bůh Hospodin promluvil a volá zemi od východu slunce až po západ.

Žalm 50,1

Vyrábíme sluneční hodiny

Co budeš potřebovat:

květináč, trochu písku, plochý kamínek, křídou a samozřejmě: slunce.

Otvor v květináči zakryješ plochým kamínkem. Pak ho naplníš pískem a zastrčíš asi 30 cm dlouhou tyčku kolmo doprostřed.

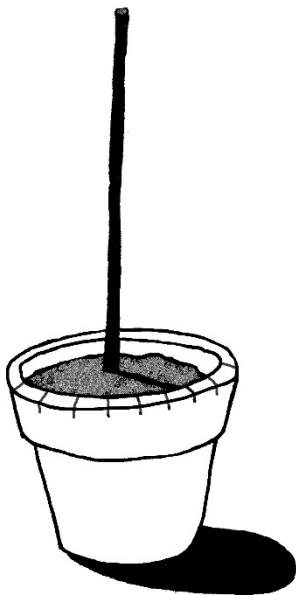
Květináč postavíš na místo, které je co možná nejlíc hodin ozářeno sluncem.

Nyní je potřeba mít trpělivost. Po ukončení každé hodiny musíš udělat křídou označení na okraji květináče a napsat k tomu časový údaj. Druhý den už můžeš číst na svých slunečních hodinách, kolik je hodin.

Ještě něco je důležité: květináč nemá měnit svou polohu, jinak značení už neplatí.

Nevýhodou slunečních hodin je, že fungují jen

několik týdnů, protože sluneční paprsky nedopadají v každou roční dobu na zem pod stejným úhlem. Takže musíš své sluneční hodiny pravidelně seřizovat.

22. července

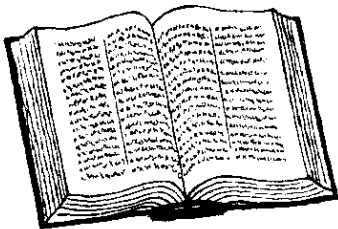
Plán čtení Bible: Jozue 16,1-4

Mějte sůl v sobě a žijte mezi sebou pokojně.

Marek 9,50

Text z Bible: Marek 9,33-47

Právě dostali učedníci od Pána Ježíše otázku, kterou nebylo lehké zodpovědět a která zjevovala stav jejich srdcí: „O čem jste cestou hovořili?“

Tato otázka zasáhla jejich svědomí. Na cestě do Kafarnaum se totiž dohadovali, kdo z nich je největší. Proto nyní raději mlčeli a neodpověděli.

To však ani nemuseli. Pán Ježíš totiž přesně věděl, o čem učedníci mluvili během své cesty

pěšky. Proto se nyní posadil, zavolal je k sobě a vysvětlil jim: V Božích očích je veliký ten, kdo se staví pod druhé, tedy zaujímá místo služebníka. Má pomáhat druhým a být tu pro ně. I kdyby podal jen číši vody těm, kteří mu za to nemohou nic dát. Bůh tuto službu vidí a odmění.

Potom Pán Ježíš varoval před tím, aby někdo nebyl druhým překážkou v cestě k Bohu. Na to by následoval soud. Tím oslovil především ty, kteří v Něho věří. Jsou solí země a mají svým životem ukazovat lidem cestu k Bohu. Když neposlouchají Boha, pak je sůl neslaná, bez síly, bezcenná. (Matouš 5,13; Sůl byla ve starověku používána, aby něco chránila před zkažením, Sůl čistí a okořeňuje.)

23. července

Plán čtení Bible: Jozue 16,5-10

Bůh navěky vládne svou udatností. Svým zrakem sleduje národy.

Žalm 66,7

Keyangak – Prameny živé vody 1

Turkanská země se nachází v africké Keni. Zde slyšelo teprve velmi málo lidí o Bohu Bible. Proto cestoval misijní lékař, běloch Keyangak, k Turkanům, aby jim zvěstoval dobré poselství o Ježíši Kristu, kterého Bůh poslal, aby všichni lidé mohli být zachráněni.

Prudký vítr vál nad vesnicí. V jedné turkanské chýši seděla žena. Naslouchala dešti, který bubnoval na její střechu z kravské kůže. Láskyplně se dívala na své novorozené děťátko a něžně říkala: „Tvé jméno bude Akiru (=Děšť), protože si nevzpomínám, že by v mém životě kdy byla taková bouřka.“ Pršelo celými proudy. Pak déšť ustal a všude na cestách zůstaly hluboké kaluže, ze kterých Turkanové nabírali vodu. Země však zase rychle vyschla a Akiruina

maminka zase chodila každý den pro vodu k řece.

Uplynulo několik let. Akiru mezitím vyrostla a mohla už chodit se svou maminkou. Přitom nosila vlastní koženou láhev a její sukýnka z hovězí kůže ji za chůze plácala do kotníků. Když došly k řece, sestoupila maminka dolů a nabrala vodu do hrníčku na pití. I když to dělala opatrně, vždycky se do vody dostalo trochu písku. Pak podávala hrníčky své dcerušce Akiru a ta jimi plnila kbelík a svou polní láhev. Konečně maminka zase vylezla nahoru. Na kbelík položila listy, aby voda nepřetékala. Potom si klekla a na hlavu si upevnila jakýsi kruh upletený z rostlin. Akiru jí pomohla dát do něho kbelík. Matka se opatrně postavila a vracely se se zásobami vody zase domů.

24. července

Plán čtení Bible: Jozue 17,1-6

Ježíš jim odpověděl: „Lékaře nepotřebuji zdraví, nýbrž nemocní. Nepřišel jsem povolat spravedlivé, ale hříšné k pokání.“

Lukáš 5,31.32

Keyangak – Prameny živé vody 2

Jednoho dne Akiru onemocněla. Její tělo bylo horké a otřásalo se prudkým kašlem. Akiru se cítila špatně. Maminka ji dovedla ke kmenovému léčiteli. Ten požadoval jako odměnu několik koz. Neměli jich mnoho, ale maminka se dokázala s kozami rozloučit, jen když bude její dcerce pomůženo. Ale Akiru i potom dál žalostně kašlala. Když už měla dost síly, zkusila přesto jít pomoci mamince s nošením vody.

Jednou, když se už blížily k řadě stromů, rostoucích podél vody, všimla si Akiru něčeho nezvyklého. Ustrašeně se ptala maminky: „Co je to?“ Maminka odpověděla: „To je auto. Lidé, kteří přicházejí z dálky, je používají, místo aby chodili pěšky jako my.“

Pozorovaly skupinu Turkanů, kteří seděli pod stromem blízko zaparkovaného auta. Poprvé ve svém životě viděla Akiru bělocha. Schovala se za maminku – příliš se polekala, než aby se odvážila dalšího pohledu. Akiruina maminka si všimla, že mezi Turkany sedí její bratranec a ptala se: „Kdo je ten běloch?“ Bratranec odpověděl: „Ó, to je Keyangak! Dává léky, aby vyléčil nemocné lidi. A vypravuje nám příběhy ze svaté Boží knihy o Božím Synu Ježíši, který přišel, aby nás vyléčil od nemoci hříchu.“ Akiruina maminka se na Keyangaka zamyšleně dívala. Dostala nápad. Zdalipak by bílý lékař uměl uzdravit Akiru? Holčička začala křičet, když ji maminka vedla k doktorovi.

25. července

Plán čtení Bible: Jozue 17,7-13

V tom je láska: ne že my jsme si zamilovali Boha, ale že on miloval nás a poslal svého Syna jako oběť smíření za naše hříchy.

1. Janův 4,10

Keyangak – Prameny živé vody 3

Keyangak, bílý lékař, se ptal holčičky Akiru, jak se jmenuje, a mírně s ní mluvil. Vzal ji za ruku a přitáhl ji blíž k sobě, aby ji mohl vyšetřit. Akiru křičela strachem, když viděla injekci. Ale potom píchnutí jehly téměř ani necítila. Doktor jí dal vypít podivnou hořkou hnědou „vodu“. Akiru to nechutnalo a protáhla obličej. Doktor řekl její mamince: „Zítra ji sem zase přived'." Po několika dnech přestala Akiru kašlat a cítila se zase lépe. Teď zase mohla chodit každý den k řece. Často se bavila s Keyangakem a s jeho turkanským přítelem Ewoiem. Bílý lékař věřil v Ježíše Krista, Syna Božího, a uměl o Něk mnoho vyprávět. Ježíš přišel na zem, aby lidé poznali velkého Boha. Činil mnoho dobrého,

mluvil laskavě s lidmi a uzdravil víc nemocných než někdo jiný před Ním. A zval lidi, aby v Něho věřili.

Akiru poslouchala Keyangaka a také Ewoie, když mluvili ke starším.

„Dovolili jste nám bydlet v této zemi a postavit nemocnici,“ řekl Keyangak. „Ale nutně potřebujeme stálé zásobování vodou. Můžete nám pomoci?“ Starší odpověděli: „Řeka teče z daleko vzdálených hor. Dešťová voda protéká více měsíců v roce naší zemí. I v nejvíc horkém létě dokážeme nějakou vodu najít, když kopeme v říčním korytě.“

26. července

Plán čtení Bible: Jozue 17,14-18

Vždyť Bůh neposlal svého Syna na svět, aby svět odsoudil, ale aby byl svět skrze něj zachráněn.

Jan 3,17

Keyangak – Prameny živé vody 4

Lékař Keyangak ví, že plánovaná nemocnice pro Turkany bude potřebovat mnoho vody. Řeka je však již několik měsíců vyschlá. Proto Keyangak a Ewoi rozhodli, že budou kopat a hledat vodu v korytě řeky. Akiru může vidět, jak se při té práci potí. Kopou tak hluboko, že Akiru už vidí jen jejich hlavy. Konečně Keyangak odloží lopatu stranou a spokojeně říká: „Ewoi, máme nohy ve vodě!“

Keyangak se ptá starších: „Jak se jmenuje tato oblast zde?“ Ti vysloví nekonečně dlouhé jméno a Ewoi vysvětluje jeho smutný význam: „Místo, kde zemřela žirafa, když přivedla na svět malou žirafu.“ Běloch chvíli přemýšlí o tomto pozoruhodném jménu. Přál by si, aby

mnoho Turkanů bylo vyléčeno ze svých nemocí. Měli by rádi přicházet do nemocnice – beze strachu z nešťastného jména, které má toto místo. Proto Keyangak rozhodně zavrtěl hlavou: „To vůbec není dobré jméno pro nemocnici. Budeme mu říkat Lokori – Místo žirafy.“ Keyangak si především přeje, aby se nejen mnoho pacientů uzdravilo, ale aby také poznali Ježíše Krista jako svého Zachránce.

Nad vzdálenými horskými hřebeny pomalu vystupují mraky. Brzy bude proudit déšť na hory a naplní řeku!

Zdaleka přicházejí přátelé, aby Keyangakovi pomohli při stavbě obytného domu a nemocnice. Stěny studně vybetonovali a studnu pak přikryli ohromným ocelovým poklopem. Potom postavili nad výkop pumpu, aby přiváděla vodu na pahorek, na kterém má být postavena nemocnice v Lokori.

27. července

Plán čtení Bible: Jozue 18,1-6

Kdo žízní, ať přijde, a kdo chce, ať si zdarma vezme vodu života.

Zjevení Janovo 22,17

Keyangak – Prameny živé vody 5

Keyangak a Akiru stáli na kamenitém návrší, když byla pumpa uvedena do provozu. Slyšeli bručivý zvuk někde hluboko v potrubí, pak nějaké skřípání nebo vrzání a konečně živé proudění. Z potrubí vytryskla čirá tekutina a pokropila kamínky. Keyangak si ji nabral do dlaní a napil se. Pak si umyl obličej, sundal si košili a pokropil horní polovinu svého těla. Potom naplnil vodou nějakou nádobu, aby si v ní mohl vyprat šaty. Byl tak šťastný, že ze samé radosti a vděčnosti začal poskakovat. Keyangak se nahlas modlil: „Děkuji Ti, veliký Bože v nebi, že jsi nám pomohl. Děkuji Ti, že jsi nám daroval tu dobrou čerstvou vodu. Prosím, pomoz nám také při stavbě nemocnice, požehnej tu práci!“ Turkánské holčičce Akiru to připadalo jako

hrozné plýtvání, že nechávají vodu jen tak téci po kamencích. Keyangak jí řekl: „Pojď sem, Akiru. Napij se! Naber si tolik vody, kolik chceš. Naplň tento kbelík a běž zpátky domů.“

Akiru se dívala na vodu, která proudila z potrubí a odpověděla: „Ne, já jsem nikdy neviděla tak čistou vodu. A můj tatínek mně také neřekl, že se dá čerpat voda takovým způsobem.“ A vrátila se ke svému starému místu v řece, kde musela tak tvrdě pracovat, aby naplnila svůj kbelík vodou smíchanou s pískem.

Na návrší v Lokori se modlil bílý doktor za to, aby Akiru a mnozí jiní Turkanové brzy pili „vodu života“, aby byla utišena žízeň jejich duší.

28. července

Plán čtení Bible: Jozue 18,7-10

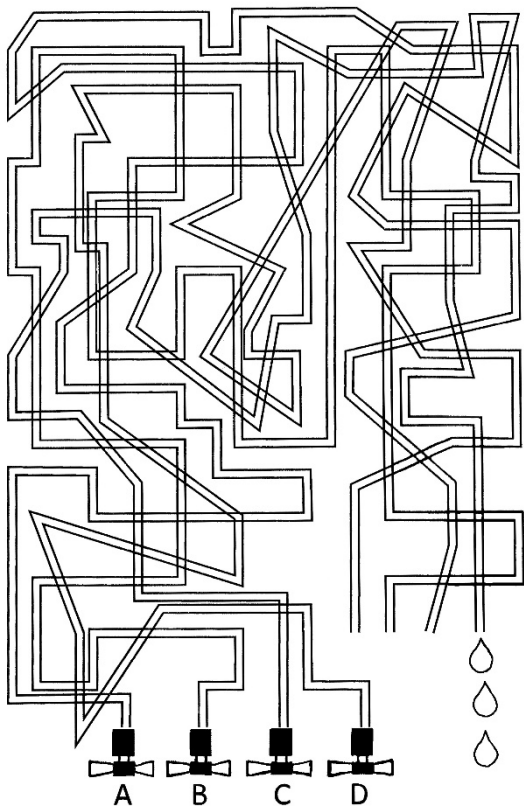
Ježíš Kristus řekl: Já dám žíznivému zadarmo napít z pramene vody života.

Zjevení Janovo 21,6

Keyangak – Prameny živé vody 6

O léta později řekla Akiru svým přátelům: „Byla jsem hloupá. Měla jsem ráda svůj malý kbelík, který jsem důvěrně znala, ale pohrdala jsem proudem čiré vody. Rýpala jsem se v písku, ačkoliv jsem mohla mít zdarma čerstvou vodu. A v mém životě to bylo zrovna tak! Bylo to jako kbelík se špinavou vodou. Ale pak jsem poznala Pána Ježíše a s Ním pravé štěstí a radost.“ Keyangak se vmísil do hovoru a přečetl dva verše z Bible: „Každý, kdo pije z této vody, bude opět žíznit. Kdo by se však napil z vody, kterou mu dám já, nebude nikdy žíznit, ale voda, kterou mu dám, se v něm stane pramenem vody tryskající k věčnému životu.“ (Jan 4,13.14)

Domovník Ruda Bezradný ztratil přehled. Můžeš mu poradit, který kohoutek zapomněl zavřít?

29. července

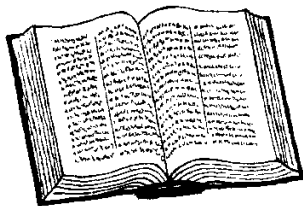
Plán čtení Bible: Jozue 18,11-14

A bral je do náručí, vkládal na ně ruce a žehnal jim.

Marek 10,16

Text z Bible: Marek 10,1-16

Z Galileje přišel Pán Ježíš se Svými učedníky do Zajordání, krajiny východně od Jordánu. Brzy Jej tam našli farizeové a pokoušeli se o to, vládat Jej do léčky, když se Ho ptali, zda je podle

zákonu dovolen rozvod manželství. Pán Ježíš jim dal jasnou odpověď: „Ne! Co Bůh spojil, ať člověk neodděluje.“

Někteří lidé přinášeli k Pánu Ježíši děti. Do konce i učedníci na to reagovali odmítavě. Byli toho mínění, že Ježíš má důležitější věci na práci, než starat se o malé děti. Ty stejně ještě nerozumějí Božím věcem. Nebo ano?

Pán Ježíš energicky reagoval na jejich odmítavé

chování: „Nechte děti přicházet ke mně, nebraňte jim.“ Všechny k NĚmu mají mít přístup. Pro Pána Ježíše neexistují žádné podmínky jako: nejnižší možný věk, inteligence, čistota, výška postavy nebo určitá barva kůže. Pán Ježíš nedělá rozdíly – pro NĚho má každý člověk stejnou cenu. On zaplatil stejnou cenu za každého, kdo k NĚmu přijde: dal Svůj život na kříži! A tak k NĚmu může každý přijít – v každou dobu.

30. července

Plán čtení Bible: Jozue 18,15-20

Důvěřuj Hospodinu a čiň dobré.

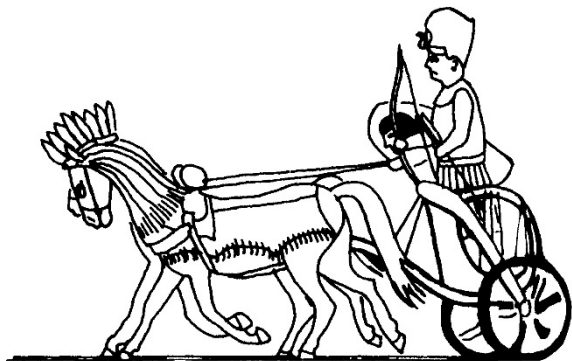
Žalm 37,3

Koně 1 – Koně v Bibli

O koních jsou v Bibli časté zmínky. Egypťané a Kenaanci (Kananejští) používali koně už dlouho před Izraelity. Jejich veliká vojska s obávanými válečnými vozy tím byla silná a obratná. V knize Jozue je popsáno, jak táhli do války proti Izraelitům: „Tehdy vytáhli, oni a veškerá jejich vojska s nimi, lid na množství početný jako písek, který je na mořském břehu, i koní a vozů velmi mnoho.“ (Jozue 11,4) Tato velká vojenská moc stála proti nezkušenému izraelskému vojsku – slabé pěchotě. Ale na straně Izraele byl Bůh. A Bůh za ně bojoval.

O mnoho let později Bůh napomínal izraelské krále, aby nespolehali na vojenskou moc, nýbrž na Něho. Proto neměli mít nebo obstarávat si mnoho koní. Přesto někteří králové vyzbrojo-

vali svá vojska koňmi a válečnými vozy a nechali zřizovat města vozů a jezdců. Člověk raději důvěřuje vlastní síle než Boží moci.

Jiní králové, jako například Chizkijáš (v Bibli králické Ezechiáš), důvěřovali Bohu. Věděli to, co můžeš zakusit i ty: Vyplatí se důvěřovat Bohu. Na živého Boha je vždycky spolehnoutí.

31. července

Plán čtení Bible: Jozue 18,21-28

Hospodin jim pomáhá a vytrhuje je, ... a zachraňuje je, neboť v něm hledají útočiště.

Žalm 37,40

Koně 2 – Rytíř v bahně

O prázdninách byl Míša na brigádě na velkém dvoře s jezdeckými koňmi. Když dokončil svou práci, mohl osedlat Rytíře. Stál tam ve stáji úplně vzadu. Byl už také dost starý a již nejezdil dostihy. To však Míšovi nevadilo. Hlavně, že na něm mohl jezdit.

Vesele cválali. Pojednou však Rytíř spadl do hluboké díry, plné bahna. Ponořil se až po břicho a dostal se do velikých těžkostí. Bahno ho stahovalo dolů – čím dál hlouběji. Míša hned zareagoval. Pobídl koně ostruhami a švihl ho do boku jezdeckým bičíkem. Ze strachu udělal Rytíř skok a tak se s Míšovou pomocí dokázal dostat z bahna.

Víš, co je ještě mnohem nebezpečnější než bahno? – Hřích! Táhne člověka dolů. A z vlastní

síly se z něho nikdo nemůže osvobodit. Ale je tu jeden Zachránce: Ježíš Kristus, Boží Syn. Stal se člověkem, aby zemřel na kříži za cizí hříchy. – Také za tvé, když v Něho uvěříš. Nech se zachránit – pověz Pánu Ježíši své hříchy.

1. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 19,1-9

Nepovyšuj se, ale boj se!

Římanům 11,20

Koně 3 – Pýcha

Iva jásá. Se svými rodiči a sourozenci stráví prázdniny na farmě. Nejlepší na tom je, že tam mají poníka. Jednou týdně mohou všichni malí prázdninovní hosté jezdit na huňatém hnědém poníkovi.

Nejdřív přicházejí na řadu malé děti. Všechno to vypadá docela jednoduše. „Co svedou malé děti, to dokážu také,“ říká si Iva sebevědomě, „hlavně abych už brzy byla na řadě.“

Konečně! V jedné ruce drží opratě, v druhé hůlku. Tou chce poníka přimět k tomu, aby pořádně utíkal. Musí být lepší a rychlejší než ostatní.

Protože poník není ochotný jet dobrovolně rychleji, Iva ho silně uhodí hůlkou. Poník udělá skok, cválá, vyhodí zadníma nohama ... a pyšná jezdka letí vysokým obloukem ze sedla. Na-

šťěstí není louka tak tvrdá. Všichni ostatní se samozřejmě nahlas rozesmějí.

Iva se zlobí. Večer, ve svém pokojíčku, musí ještě jednou přemýšlet o celé té události. V Bibli je jeden verš, kterému dnes začala rozumět: Pýcha předchází pád. (viz Přísloví 16,18)

2. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 19,10-23

***Uval na Hospodina svou cestu a důvěřuj mu,
on bude jednat.***

Žalm 37,5

Koně 4 – Vražedný útok 1

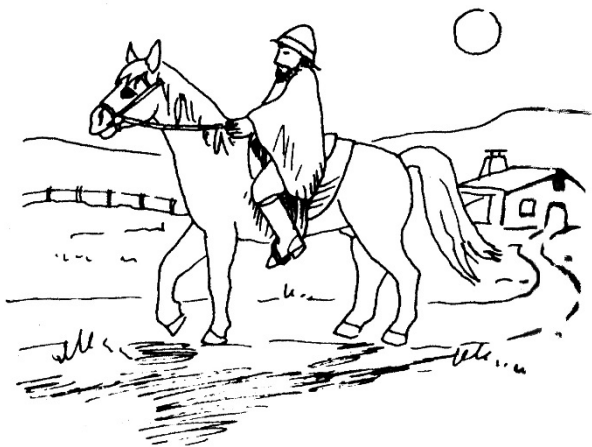
Amerika v 19. století. Rančer Dave má v úmyslu zvěstovat radostnou zvěst o Ježíši Kristu ve staré tovární hale. V té době ještě nemají auta. A tak musí jet Dave na svém bílém hřebci.

Frank je soused Daveho. Daveho nenávidí, protože on mu několikrát řekl: „Musíš vyznat Bohu své hříchy.“ A Frank ví, že to je pravda. Často už kradl a pral se s druhými. Trápí ho jeho špatné svědomí.

Pokaždé, když vidí Daveho, nenávidí ho proto ještě tím více.

Tu se rozhodne, že zabije svého souseda. Navede velmi zadluženého muže: „Vím, jak můžeš bez problémů vyřešit své dluhy. Nikdo se to nedozví. Příští neděli večer pojedete Dave k tovární hale do Clarksville. Jezdí vždycky na běloušovi.

Můžeš se schovat za keřem ...“

Dave o tomto rozhovoru nic neví. Ale v jeho srdci je nějaký neklid. Opětovně se modlí k Bohu a prosí Ho zvláště o ochranu na cestě. Ví, že může Bohu říci o všech svých starostech. A již často zakusil, že Bůh odpověděl na jeho modlitby.

3. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 19,24-39

Umlkni před Hospodinem a toužebně na něj očekávej. Nerozčiluj se ... kvůli lidem, kteří kují pikle.

Žalm 37, 7

Koně 5 – Vražedný útok 2

V sobotu večer šel Dave do stáje a chtěl osedlat svého bělouše. Sparky byl dobrý kůň. Dave se mohl spolehnout na svého bílého hřebce. Ale tentokrát byl Sparky paličatý a nenechal svého pána na sebe nasednout.

Už nebyl čas. Evangelista musel jet. V největší nouzi běžel ke svému příteli a vypůjčil si jeho koně.

Osedlal Blackyho a cválal do Clarksville.

Za jedním keřem na cestě číhal člověk. Držel pušku. Byl připravený vystřelit. Když Dave cválal kolem něj – nevystřelil. Vyhlížel muže na bílém hřebci. Ale tento kůň byl černý, o tom nebylo pochyby.

O měsíc později potkal evangelista svého souseda Franka. „Proč jsi jel v neděli večer na černém koni?“ ptal se ho jakoby náhodně Frank. Dave mu popsal nezvyklé chování Sparkyho a vyprávěl, že si musel půjčit jiného koně. Tu Frank propukl v pláč a zpovídal se, že si najal vraha, aby Daveho zastřelil. „Vidím, že tě Bůh chránil. Teď vím, že Bůh opravdu žije a že já jsem ztracený hříšník.“

Dave děkoval Bohu, že vyslyšel jeho modlitby.

4. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 19,40-51

Jestliže v nás Hospodin najde zalíbení, přivede nás do této země a dá nám ji – zemi, která oplývá mlékem a medem.

4. Mojžíšova 14,8

Recepty: Mléčný koktejl

Když je venku horko, není nad chladný mléčný koktejl. Lehko si ho můžeš sám/sama udělat. A dokonce různé druhy: jahodový, broskvový, banánový ...

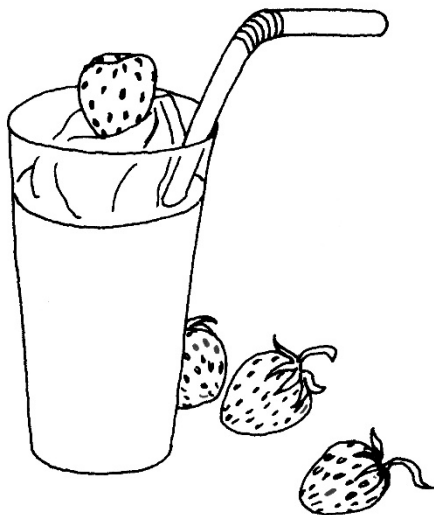
Co potřebuješ na 1 sklenici jahodového koktejlu:

10 čerstvých jahod, 125 ml mléka, 3 polévkové lžíce práškového cukru, 1 polévkovou lžící jahodové nebo vanilkové zmrzliny, 1 polévkovou lžící smetany, mixer.

Umyj jahody a odstraň z nich lístky. Zvláště ušlehej smetanu, aby byla tuhá.

Do mixeru dej všechny přísady – kromě smetany a dvou jahod – a dobře rozmixuj.

Koktejl nalij do vysoké sklenice a navrch dej smetanovou čepici. Jahodový koktejl můžeš ozdoby dvěma jahodami.

Mnoho zábavy!

5. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 20,1-9

U Boha je možné všechno.

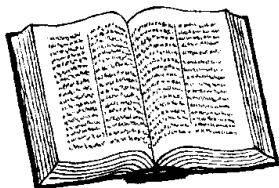
Marek 10,27

Text z Bible: Marek 10,17-31

Pán Ježíš to přesně věděl: Ten mladý člověk, který přede mnou poklekl, mne ve skutečnosti neuznává jako Božího Syna. Proto ho opravil:

„Nikdo není dobrý, jen jediný: Bůh.“

Pak citoval těch pět přikázání ze Starého zákona, která se zabývají v první řadě vztahy lidí k sobě navzájem.

„Učiteli, toto všechno zachovávám od svého mládí,“ odpověděl mladý muž. „Co mám ještě učinit, abych získal věčný život?“

Aby mladík mohl dokázat, že to opravdu zachovává, odpověděl mu Pán Ježíš: „Prodej všechno, co máš, a dej chudým.“

Pán Ježíš tím nemyslel, že ten mladý člověk

bude spasen proto, že prodá celý svůj majetek a peníze daruje chudým. Je jen jedna cesta ke spasení: osobní vyznání hříchů před Bohem a pak: „Věř v Pána Ježíše a budeš spasen.“

Mladý muž nebyl ochoten rozdat své bohatství. Měl rád sebe sama víc než všechny na světě – ba dokonce víc než Boha. Se zármutkem odešel. Byl si vědom toho, že ve skutečnosti přestoupil Boží přikázání. Zdalipak nakonec ještě pochopil, že i on potřebuje Božího Syna, aby se mohl skrze Jeho krev postavit před Boha jako ospravedlněný?

6. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 21,1-8

Jdi k mravenci, lenochu, podívej se na jeho cesty, abys zmoudřel.

Příslaví 6,6

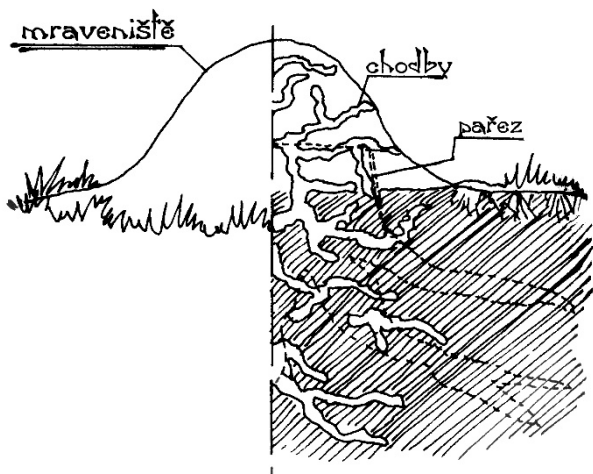
Mravenci 1 – Stavby mravenců

Bible se zmiňuje o mravencích jako o pilných živočiších. Pojd', budeme je trochu pozorovat.

Příbytky mravenců se skládají ze změti komůrek a chodeb. Mraveniště hnědých lesních mravenců jsou vybudována z větviček a jehličí, mohou být vysoká až 2 metry a jejich obvod může mít 10 metrů.

Většinou jsou mraveniště chráněna stromy, které rostou na mýtinách. Podzemní část mraveniště sahá až do hloubky 2 metry. Tato hloubka nabízí mravencům bezpečnou ochranu proti mrazu i ve velmi chladné zimě. Aby si mravenci mohli postavit tato veliká mraveniště, jsou stále na cestách. Když mají dopravit stavební materiál do vzdálenosti 40 metrů, potřebují k tomu asi 2 dny. Při práci se střídají

po způsobu určitých směn. Jiné druhy mra-
venců si stavějí svá mraveniště v odumřelých
kmenech stromů nebo stavějí hnízda v zemi.
Pozorovatelé mravenců se mohou jen divit:
Bůh stvořil perfektně i tyto maličké tvorečky.

7. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 21,9-19

Mravenci nejsou národ příliš silný, ale připravují si v létě pokrm.

Příslaví 30,25

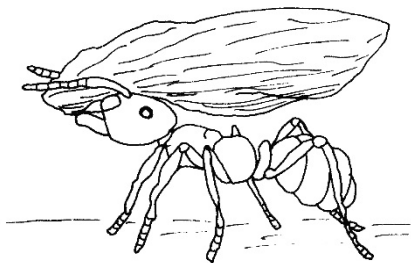
Mravenci 2 – Mravenčí dělnice

Mraveniště je hotové. Myslíš, že si teď mravenci mohou odpočinout? Samozřejmě ne. Dělnice, kteří tvoří největší skupinu v mravenčím národě, se nyní starají o stejnoměrnou teplotu a sucho v mraveništi. Vlhké součásti stavby stěhují ven, aby na slunci vyschly. Tak se do jejich obydlí nikdy nedostane plíseň. Protože se často mění počasí, musejí znovu a znovu dělat tuto práci.

Opuštěná mraveniště svědčí o tom, že už tam nebylo dost mravenčích dělnic. Ty, které tam zbyly, už se nemohly starat o sucho. Teplota v mraveništi je asi 30°C.

Při velkých vedrech stavějí mravenci otvory, aby mohli v mraveništi větrat. A když naopak

v mraveništi není dost teplo, vydávají se dělnice ve velkých skupinách ven – na slunečná místa. Brzy se jejich tělíčka ohřejí asi na 40°C. Pak se vracejí zpět do mraveniště a předávají své teplo mrznoucímu potomstvu.

Když jsi ve svém životě poznal lásku Pána Ježíše k sobě a to, že tě přijal takového, jaký jsi, má to mít následky: pro tebe teď platí, abys předával něco z této lásky Pána Ježíše dál: svým sourozencům, spolužákům a učitelům.

8. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 21,20-33

Dáváš jim, a oni si berou, otvíráš svou ruku a sytí se dobrem.

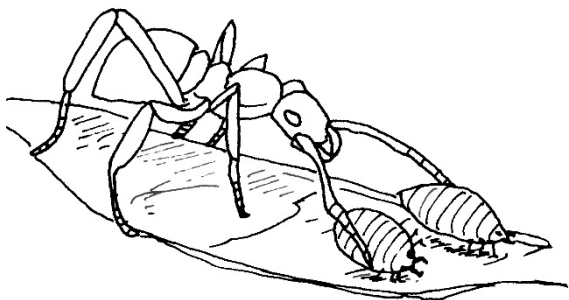
Žalm 104,28

Mravenci 3 – Potrava

Dělnice mezi mravenci nemají křídla, ale zato mají silné nohy. Vytrvale běhají sem tam a hledají potravu. Za jediný den dokáží dotáhnout do mraveniště jako kořist až 100 000 kusů škodlivého hmyzu, jejich vajíčka a larvy. Jednu velkou housenku nese víc mravenců.

Oblíbeným jídlem mravenců je sekret, který vylučují mšice, proto si mravenci často drží celá stáda mšic, tak jako sedlák chová krávy. Mšice jsou jakoby „dojeny“, přičemž mravenci získávají medovici, která jim výtečně chutná.

Víš vůbec, že mravenci mají dva žaludky? V jednom ukládají dobrá sousta pro hladové spolubydlící z mraveniště. Z druhého žaludku se živí sami.

Jsi-li opravdový čtenář Bible, pak se i pro tebe hodí „dva žaludky“. Jeden „žaludek“ je všechno to, co se učíš z Bible pro sebe a pro svůj život. Druhý „žaludek“ je všechno to, co ukládáš pro druhé: abys jim vyprávěl o Pánu Ježíši nebo jim také předával potěšení.

9. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 21,34-45

Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní a odpouštějte si navzájem, jako i Bůh v Kristu odpustil vám.

Efeským 4,32

Mravenci 4 – Útok a obrana

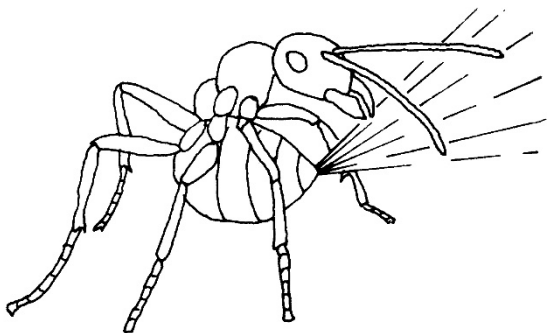
Mraveniště často chrání obzvlášť velcí mravenci, „vojáci“. Svými velkými kusadly umějí mravenci velmi dobře stříhat a kousat, ale také bránit svá obydlí.

Když podržíš ruku těsně nad mraveništěm nebo je pohladíš, uvidíš, že je ruka vlhká. – Ale mysli na to, že mraveniště se nesmí ničit!

Mravenci se hned cítí ohroženi a vystřikují jedovatou a leptavou tekutinu: kyselinu mravenčí. Přitom stojí na zadních nohou a natočí svou zadní část těla dopředu. Odtud vystřikují kyselinu, která je palčivě cítit. Některé druhy mravenců mají dokonce jedovatý osten.

Radek to včera udělal podobně. Arnošt ho na-

padl na školním dvoře. Nebyl to důvod, aby vyzkoušel úder do žaludku tak, jak se to dělá při karate? Ne, nebyl to důvod! Násilí plodí nové násilí. Arnošt ho nakopl a ... Pán Ježíš by chtěl od Radka něco moc těžkého: aby Radek odpustil! Má mu to hned odpustit! To je moc a moc těžké, vidíte? Ale Pán Ježíš to také dělal. Odpouštěl vždycky a všechno. Dokonce Radkovi odpustil i jeho hříchy. Vzpomínáš si, Radku?

10. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 22,1-6

Dítky, nemilujme slovem ani jazykem, ale v skutku a v pravdě.

1. Janův 3,18

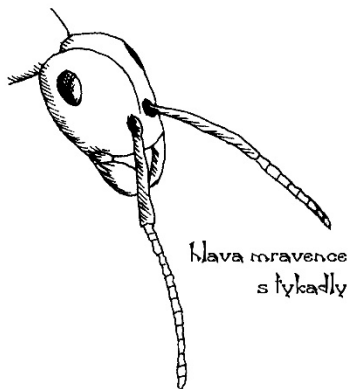
Mravenci 5 – Jejich tykadla

Čich, chuť a hmat mravenců jsou velice vyvinuté. Na to jim Bůh dal tykadla, pomocí kterých se mohou velmi dobře orientovat. Čidla na tykadlech neslouží pouze k vnímání hmatových vjemů, ale také čichových. Mravenci se navzájem poznají podle vůně. Proto se mravenci při setkání vždycky ohmatávají.

Každý mravenčí stát má svou vlastní charakteristickou vůni. Tak mravenci vždy poznají, zda před sebou mají mravence z vlastního mraveniště nebo z nějakého cizího. Podle vůně také poznají, když do jejich mraveniště chce vniknout nějaké cizí zvíře.

Mnoho druhů mravenců v boji potírá hlavu a čidla útočného hmyzu pěnivou tekutinou. Tou zalepí tykadla nepřátel. Ti jsou pak tak

bezmocní, že se rychle stávají kořistí obránců.

A ještě něco o Radkovi: Radek se začal zajímat o Arnošta. Proč se Arnošt pořád pere a úmyslně vyvolává šarvátky? Radek se to dozvěděl: Arnošt je chlapec, kterého nemá nikdo rád. Jeho matka je pryč, otec se opíjí a Arnošta bije. Arnošt se brání proti všem: proti otci, učitelům i ostatním dětem. Od Pána Ježíše se Radek učí, že se má starat o Arnošta. Je to ale hodně těžké! A pomáhá to? Ne vždycky, ale čím dál častěji to pomáhá. Protože Radek není na svůj úkol sám!

11. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 22,7-10

***A dám ti skryté poklady a schované klenoty,
abys poznal, že já jsem Hospodin.***

Izajáš 45,3 - přel.

Postavíme si malou skříňku z krabiček od zápalek

Co budeš potřebovat:

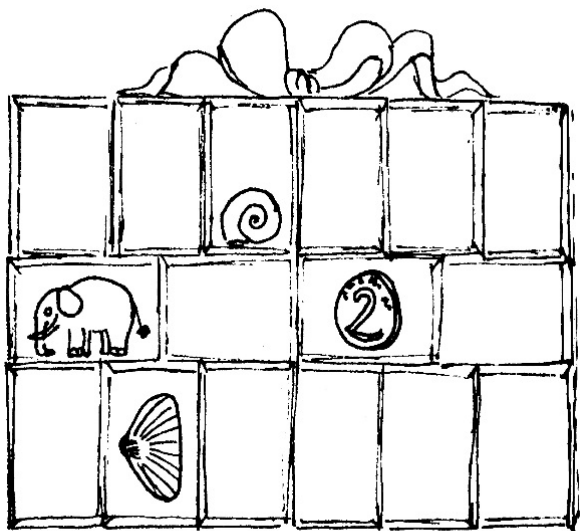
Více krabiček od zápalek, lepidlo, pevný karton, barvu, štětec, stuhu a provázek.

Nejdřív sestav vnitřní části krabiček od zápalek tak, aby vznikl pravoúhlý čtyřúhelník. Krabičky k sobě pevně přilep.

Vystřižni z kartonu stejně velký pravoúhlý čtyřúhelník a krabičkovou skříňku na něj přilep. Tím skříňku zpevníš. Pokud chceš, můžeš skříňku vybarvit. Ozdob ji vhodnou stuhou. Na zadní stranu skříňky připevni silný provázek na zavěšení.

Teď už si můžeš do hotové skříňky uložit nebo nalepit své poklady a skříňku pověsit.

Mnoho radosti při práci!

12. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 22,11-20

Byli na cestě ... a Ježíš šel před nimi; a děsili se.

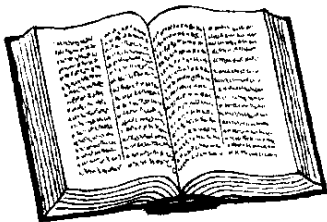
Marek 10,32

Text z Bible: Marek 10,32-45

Potřetí Pán Ježíš oznamuje Své zajmutí a Svou smrt. Objasňuje:

- 1) Vystupujeme do Jeruzaléma;
- 2) tam mě vydají velekněžím a učitelům Zákona,
- 3) odsoudí mne k smrti
- 4) a vydají mne pohanům.
- 5) Budou se mi posmívat, plivat na mě, zbičují a zabijí mě.
- 6) Po třech dnech vstanu z mrtvých.

Přestože jim Pán Ježíš oznamoval takové věci, měli Jan a Jakub právě úplně jiný problém: chtěli by mít ve věčné

slávě obě nejlepší místa vedle Pána Ježíše.

Pán Ježíš jim řekl: „Nevíte, co žádáte.“ Vysvětlil jim, že kdo chce vedle Něho vládnout, ten musí také s Ním trpět.

Ostatní učedníci to vše také slyšeli a hněvali se na Jana a Jakuba. Možná, že ti dva jen slovy vyjádřili to, o čem v skrytu všichni tu a tam přemítali?

Pán Ježíš si k sobě zavolal všechny učedníky a vysvětlil jim: „Kdo by se chtěl mezi vámi stát velkým, musí být nejdřív služebníkem všech. Vždyť ani Syn člověka nepřišel, aby si nechal posloužit, ale aby posloužil a dal svůj život jako výkupné za mnohé.“ Tak daleko to šlo, že Pán Ježíš byl připraven zemřít za druhé. Zdalipak Jan a Jakub uvážili, jaký důsledek to bude mít pro ně samé?

13. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 22,21-24

Ale s tebou ustanovím svou smlouvu. Vejdeš do archy ty a s tebou tvoji synové, tvá žena i ženy tvých synů.

1. Mojžíšova 6,18

Noe – Nápadně jiný

Příběh o Noem je napsaný v 1. Mojžíšově knize (to je první kniha Bible) v 6. až 8. kapitole.

Noe a jeho manželka měli tři syny: Šéma, Cháma a Jefeta (v Bibli kralické: Sema, Chama a Jáfeta). Noe žil s Bohem. Tím byl nápadný mezi lidmi, kteří žili kolem něho. Neboť tehdejší lidé nechtěli s Bohem nic mít.

Boha to bolelo v Jeho srdci, že lidé byli tak zkažení a tak od Něho vzdálení.

Řekl Noemu o Svém rozhodnutí, že vyhladí z povrchu země vše živé, protože všechno jejich konání a myšlení po celý den je jen zlé.

Pro Noeho to musel být úplný šok! „Ale s tebou, Noe, uzavřu smlouvu,“ zaslíbil Bůh.

A pak vysvětlil Noemu, co bude záchranným

prostředkem pro něho, jeho ženu, jejich tři syny a jejich manželky: veliká loď ze dřeva. Vlastně to nebyla loď, ale obrovská plovoucí skříň, archa.

Dnes se nemusíš bát velké potopy, jaká přišla v době Noeho. Ale Bible říká, že Bůh jednou bude trestat všechny lidi, kteří žili bez Něho. Pro Noeho Bůh určil k jeho záchraně před soudem archu. A pro tebe?

Bůh poslal před asi 2 000 lety Svého jediného Syna Ježíše jako člověka na zem. Pán Ježíš nikdy nemyslel a nečinil nic zlého a byl úplně bez viny a hříchu.

Zemřel dobrovolně na kříži a vzal na sebe Boží trest, který jsme si za naše hříchy zasloužili my. Když Ho poprosíš, aby vešel do tvého života, Bůh ti odpustí všechny tvé hříchy – a ty budeš zachráněn před Jeho soudem.

Bůh nabízí všem lidem záchranu!

14. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 22,25-29

Ale Noe našel milost v Hospodinových očích.

1. Mojžíšova 6,8

Noe – Příkaz

Bůh rozhodl, že přivede jako soud nad zemí velkou potopu. Noe dostal příkaz, že má postavit velkou loď, ve které mohl nalézt útočiště on a jeho rodina. Protože Bůh chtěl Noemu prokázat milost, měla Noeho ochránit archa před hroznou potopou, kterou Bůh uvedl na celou zem. Bůh dal Noemu přesné údaje pro stavbu lodi. Koráb měl být 150 metrů dlouhý, 25 metrů široký a 15 metrů vysoký. Bylo to gigantické, vid'?' Uvnitř byla tři poschodí a v každém poschodí mnoho místností a komůrek. Bylo tam místo také pro zvířata. „Vezmi z každého druhu zvířat s sebou do archy pár, samce a jeho samici, a z čistých zvířat (tedy například z ovcí, koz nebo hovězího dobytka) po sedmi párech, vždy samce a jeho samici,“ řekl Bůh Noemu. Bůh pamatoval na to, aby zvířata spolu s Noem

a jeho rodinou přežila potopu. „A ty si seber ze všech druhů potravy, co se dá jíst, a shromáždí to k sobě. Bude to k jídlu pro tebe i pro ně.“ Uvnitř i zvenčí měl Noe archu dobře utěsnit lepkavou smolou a zakrýt ji střechem. Ve střeše měl být světlík, kudy by dovnitř vnikalo světlo. „Vchod do archy umístí v jejím boku,“ nařídil Bůh. Noe zhotovil archu přesně tak, jak mu to Bůh přikázal. Důvěřoval Bohu a prostě Ho poslechl. Tato víra a poslušnost zachránila Noemu život. Takovou důvěru si Bůh přeje i od tebe.

Důvěřuj Bohu!

15. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 22,30-34

Zachoval jen Noeho, hlasatele spravedlnosti, jednoho z osmi, když uvedl potopu na svět bezbožných.

2. Petrův 2,5

Noe – Velmi mnoho práce

Mnoho let stavěl Noe se svými syny tu obrovskou loď.

Jak namáhavá práce to byla! Kolik dala měření, kácení stromů, řezání a tlučení kladivem! Kolik lidí se dívalo na stavění Noeho?

Určitě se ptali: „Noe, co to jen děláš? Jsi normální? Na co stavíš takovou vodotěsnou obrovskou archu, schopnou plout, když široko daleko není vidět žádná voda?“

Co na to asi Noe odpovídal? Určitě vyprávěl sousedům a známým o potopě, která má brzy přijít na celou zem. Napomínal je, aby činili pokání a dovolávali se Boží milosti. Žel, že ho lidé nebrali vážně a dál si žili svým bezbožným životem.

Jak je to s tebou? Bůh nabízí i tobě záchranu před soudem. A tento soud je mnohem horší než potopa. Rozsudek bude znít: být navždy na místě, kam už Bůh nehledí, bez tepla, bez lásky, na místě chladném, pustém, bezútěšném, na místě zoufalství.

Ale Boží Syn Ježíš za tebe zemřel na kříži. V Bibli je napsáno, jak můžeš přijít do nebe: prostřednictvím víry v Ježíše. To je milost. Je to dar tobě!

Milost je Boží dar!

16. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 23,1-8

Jestliže dnes uslyšíte jeho hlas, nezatvrzujte svá srdce.

Hebrejům 4,7

Noe – Včas v bezpečí

A pak konečně – po mnoha letech práce – přišel velký den, kdy byla archa hotová. Teď řekl Bůh Noemu: „Vejdí ty a celá tvá rodina do archy, ... protože již za sedm dnů sešlu na zemi dešť trvající čtyřicet dní a čtyřicet nocí.“ Už jen týden! Teď to bylo opravdu vážné. Noe určitě ještě zkontroloval všechny prostory a zásoby v lodi. A pak se stalo něco mocného: Mnoho zvířat šlo, kráčelo těžkými nebo lehkými kroky, lezlo a létalo k arše. Když zvířata přišla blíž, Noe se jistě nemálo divil: byl to vždycky od každého druhu právě jeden pár: samec a samice, z čistých zvířat dokonce sedm párů. Jak bylo dobře, že Noe nemusel ta zvířata jednotlivě chytat, ne, Bůh je nechal přijít k arše, aby se uvnitř dostalo každé zvíře na správné místo. Když byli všichni

uvnitř, Bůh za nimi zavřel dveře archy. Teď už nemohl do lodi nastoupit nikdo. Bůh v Bibli říká, že také dveře do nebe se brzy navždy zavřou. Každý člověk má k dispozici pouze omezenou dobu, aby přijal Ježíše jako svého Záchránce. Bible říká: „Dnes je den spasení!“ Proto tě prosím, neodkládej své rozhodnutí se pro Pána Ježíše. Popros Boha ještě dnes o odpuštění svých hříchů a věř v Pána Ježíše. Pak budeš v bezpečí a zaručeně přijdeš do nebe!

Rozhodni se dnes pro Ježíše Krista!

17. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 23,9-16

Jedli, pili, ženili se a vdávaly až do dne, kdy Noe vešel do korábu a přišla potopa a zahubila všechny.

Lukáš 17,27

Noe – Prší

Noe, jeho rodina a zvířata byli v lodi, Bůh sám za nimi zavřel jediné dveře v arše.

Lidé venku jako obvykle šli po své práci. Zdálo se, že je všechno úplně normální. Jen archa byla naložená a zavřená.

Pak začalo prudce pršet. Zároveň vytryskla voda z mnoha míst ze země. Pršelo a přšelo. Brzy tekla voda všude kolem archy. Voda nezdřitelně stoupala. Najednou sebou loď jemně trhla a plula!

Výš a výš stoupala hladina vody nad zemí.

Kolik diváků se asi dívalo při nakládání do archy. Možná si přitom z Noeho tropili žerty a posmívali se mu. Jak mohl být tak naivní a věřit v potopu – vždyť archa stála na suché zemi! Ale

ted' přelo mocnými proudy a nepřestávalo pršet po čtyřicet dní. Nakonec byly dokonce zaplaveny i nejvyšší hory. Všechny živé bytosti na zemi se utopily. Všichni ptáci, všechna krotká i divoká zvířata, všichni plazi a všichni lidé. Nikdo z pevniny potopu nepřežil. Bylo příliš pozdě! Kdyby lidé přece jen poslechli Noeho!

U Boha je záchrana!

18. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 24,1-8

Amen, amen, pravím vám, že kdo slyší mé slovo a věří tomu, kdo mne poslal, má věčný život a nejde na soud, ale přešel ze smrti do života.

Jan 5,24

Noe – Byl při potopě v bezpečí

Po celé zemi byla jen voda – kam oko dohlédlo. A přece ne! Tu plulo něco pozoruhodného: obrovská archa. Smrtonosné vlny vody se zvenčí rozbíjely o latě lodi. Ale uvnitř v lodi zůstalo sucho. Jak bylo dobře, že Noe všechno tak pečlivě utěsnil a že sám Bůh pevně zavřel dveře!

Noe byl v bezpečí před potopou. Právě tak můžeš být ty v bezpečí před Božím soudem, který má přijít na lidi! A zrovna tak jako Noe můžeš o tom vyprávět lidem také ty, aby byli zachráněni i oni. Tehdy nevěřili zvěsti Noeho, ale ani dnes se mnoho lidí nechce dát varovat. Ale nenech si vzít odvahu! I dnes jsou pořád ještě lidé, kteří uvěří.

Ptáci v Bibli

Bůh, můj Tvůrce, který ... nás vyučuje více než zemská zvířata, činí nás moudřejšími než nebeské ptactvo. (Jób 35,10.11)

Rozšifruj jména ptáků, o kterých je zmínka v Bibli. Když budeš potřebovat pomoc, podívej se na uvedená místa v Bibli:

1. UBECLIHO (Matouš 10,16)

--	--	--	--	--	--	--	--

2. LORE (5. Mojžíšova 14,12)

--	--	--	--

3. PEŘKYLEK (Žalm 105,40)

--	--	--	--	--	--	--	--

4. PÁČ (Žalm 104,17)

--	--	--

5. VOSA (ŽALM 102,7)

--	--	--	--

6. AVAHRIN (1. Královská 17,6)

--	--	--	--	--	--	--

Dobrou zvěst vyprávěj dál!

19. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 24,9-12

Bud' dobré mysli; vstaň, volá tě!

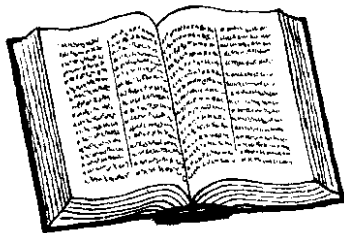
Marek 10,49

Text z Bible: Marek 10,46-11,14

Pán Ježíš a učedníci přicházeli do Jericha. A když vycházeli z města, seděl u cesty slepý žebřák Bartimaios. Jeho situace byla tak bezvýchodná, že neznal nikoho, kdo by mu mohl nějak pomoci.

Nikoho, kromě Toho, který drží všechno stvoření ve své ruce. Bartimaios volal: „Synu Davídův, Ježíši, smiluj se nade mnou!“

Pán Ježíš se zastavil a nechal ho zavolat. Protože Bartimaios věřil, uzdravil jej Pán od jeho slepoty.

V 11. kapitole Evangelia Marka začíná zpráva o posledním týdnu Pána Ježíše. Na východním

svahu Olivové hory si odpočinuli a Pán Ježíš poslal dva učedníky do jedné vesnice, aby odtamtud pro Něho přivedli oslátko. Na něm chtěl vjet do Jeruzaléma.

Místo nádherného koně si Pán Ježíš přál mladého osla – tedy mládě zvířat, určených k nošení břemen, která bývají tvrdohlavá a vzpurná. Do Jeruzaléma vjíždí král, který nemá meč, nemá nádherné roucho. Je to zavržený král. A přece je Pán Ježíš zároveň také Stvořitel. A pod Jeho rukou je krotký dokonce i tento mladý osel, na kterém předtím ještě nikdo neseseděl.

Lidé volali: „Hosana! Požehnaný, který přichází ve jménu Pána!“ Avšak pravda uvnitř jejich srdcí byla jiná. Temnota kolem lidí vzrůstala tím víc, čím víc bylo zjevné světlo – Pán Ježíš. Nebude to už dlouho trvat a lidé budou volat: „Ukřižuj ho! Ukřižuj ho!“

20. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 24,13-15

Bůh však pamatoval na Noeho, na všechnu zvěř i na všechny dobytek, který byl s ním v arše, a Bůh nechal nad zemí vanout vítr a vody opadaly.

1. Mojžíšova 8,1

Noe – Nezapomenut Bohem

Celkem 150 dní byly vody potopy nad zemí a archa po nich plula. Noeho zásoby budou brzy spotřebovány.

Cožpak Bůh zapomněl na Noeho a na jeho loď uprostřed té nekonečně daleko sahající vody? Ne, samozřejmě ne! Bible říká, že Bůh myslel na Noeho a na zvířata! Nechal vanout vítr, který spolupůsobil, aby masy vody ustupovaly. Podzemní prameny a nebeské průduchy byly uzavřeny a konečně přestalo pršet! Voda začala pomaličku mizet. Jednoho dne se všichni v arše ulekli, neboť archou otřásl mocný náraz! Co se stalo? Archa dosedla na zem na jednom vysokém pohoří. Vody dál pomalu opadaly.

Po dvou a půl měsících. Noe vyčkával ještě 40 dní, neboť věděl, že vody musejí ještě dále klesat. Pak otevřel okno a vypustil krkavce. Ale tento žravý pták venku nic nenašel. Chvíli kroužil kolem lodi a pak se vrátil dovnitř. Jako další v pořadí vypustil Noe holubici. Ale ani ona nenašla žádné suché místo, na které by si mohla sednout, a brzy se vrátila zpátky do archy. Noe počkal dalších sedm dní. Tentokrát zůstala holubice pryč až do večera a potom se vrátila s olivovým listem v zobáčku! Tu Noe věděl, že země oschla. Když pak o týden později pustil holubici ještě jednou, už se k němu nevrátila.

Bůh dává nový začátek!

21. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 24,16-24

Noe pak postavil Hospodinu oltář a vzal ze všeho čistého dobytka a ze všeho čistého ptactva a přinesl na oltáři zápalnou oběť.

1. Mojžíšova 8,20

Noe – Po potopě

Nyní Noe otevřel střechu archy. Po tolika dnech, strávených uvnitř, po prvé zase pocítil na kůži vanutí svěžího větru. S pohnutím se zadíval na obnovenou zemi. Opět Noe uslyšel Boží hlas: „Vyjdi z archy ty a s tebou tvá žena i tvoji synové a ženy tvých synů. Vyveď s sebou všechno živé ...: ptactvo, dobytek a všechny plazy...“ Jak radostně asi vykonal Noe tento příkaz! Jaká to byla chvíle, kdy se svou rodinou opustil tmavou archu a mohl vidět do dále zemi! Pak opustila archu i zvířata. Konečně se zase mohla volně pohybovat. Noe s nimi strávil tolik dní! Určitě vzpomínal na všechno, co se přihodilo: na úkol od Boha, na stavbu archy, na posměch lidí, na déšť, na dlouhé čekání v arše.

Měl přitom snad v očích slzy? Pociťoval velkou vděčnost, protože Bůh zachránil jeho i jeho rodinu před velikou potopou. Ačkoliv toho bylo mnoho na práci, nejdřív ze všeho postavil Noe oltář a přinesl Bohu oběť, aby Mu poděkoval za Jeho velikou milost a záchranu. Bůh měl radost z Noeho vděčnosti. Noeho oběť byla jako všechny starozákonné oběti zároveň také obrazem dokonalé oběti, kterou přinesl o mnoho staletí později Ježíš Kristus, když na kříži dobrovolně dal Svůj život. Ježíš se sám obětoval, aby Bůh mohl odpustit naše hříchy. Boží děti Mu za to mohou denně s radostným srdcem děkovat.

Nezapomínej děkovat Bohu!

22. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 24,25-28

Pak Bůh požehnal Noeho a jeho syny a řekl jim: Plod'te a množte se a naplňte zemi.

1. Mojžíšova 9,1

Noe – Boží zaslíbení

Bůh měl radost z Noeho děkovné oběti. Dnes ovšem už nepotřebujeme přinášet Bohu oběti zvířat, ale můžeme s Ním vždy a všude mluvit a děkovat Mu. Bůh požehnal Noemu a jeho rodině a uzavřel s Noem smlouvu. Bůh zaslíbil, že už nikdy nevede na lidi takovou potopu. Pokud bude trvat země, nepřestanou setba a žeň, chladno a horko, léto a zima, den a noc.

A toto zaslíbení Bůh dodržel až dodnes! Žádná jiná planeta nemá tak příhodné podmínky k životu jako země. Bůh stvořil všechno úžasným způsobem.

Dal Noemu ještě jiné zaslíbení: „Toto je znamení smlouvy, kterou kladu mezi sebe a vás i každou živou duši, která je s vámi, pro věčné generace. Na oblak jsem dal duhu.“

Noe pohlédl na oblohu. Tam zářila duha se svými nádhernými barvami. Noe dobře věděl, co znamená duha: Bůh zaslíbil, že už nikdy nepotrestá celé lidstvo světovou potopou.

Duha nese poselství!

23. srpna

Plán čtení Bible: Jozue 24,29-33

Neboť tak Bůh miluje svět, že dal svého jediného Syna, aby žádný, kdo v něho věří, nezahynul, ale měl život věčný.

Jan 3,16

Noe – Záchrana prostřednictvím archy

Příběh o Noem a arše není žádný fantastický příběh! Je naprosto spolehlivý, protože jej Bůh nechal pro tebe napsat ve Svém Slově, v Bibli. A tento příběh ti chce říci něco důležitého. Vzpomínáš si? Bůh chtěl ukázat Noemu Svoji velikou milost. Proto vynašel velkolepý prostředek záchrany: archu. Ale ještě mnohem velkolepější je Boží nabídka záchrany pro tebe: On poslal Svého Syna Ježíše na zem a potrestal Ho na kříži na Golgotě na tvém místě. Učinil to z lásky k tobě, protože tě chce spasit. Mluv s Bohem. Řekni Mu, že ti je líto, že jsi udělal tolik zlých věcí. Uvěř tomu, že Ježíš za tebe obětoval Svůj život a vzal na sebe trest za tvé hříchy. Pak ti Bůh ve Své velké milosti odpustí a

učiní tě Svým dítětem. Tak jako Noe byl zachráněn prostřednictvím archy, můžeš být i ty věčně zachráněn skrze Ježíše Krista. A až zase někdy uvidíš duhu, vzpomeň si na:

- Boží záchranu z lásky k Noemu a jeho rodině;
- Boží zaslíbení: již nikdy nezničí lidstvo světovou potopou;
- Boží věrnost. Dokud bude existovat země, vždycky bude setba a žeň, chladno a horko, léto a zima, den a noc;
- Boží velikou milost, kterou Noemu ukázal prostřednictvím archy;
- kříž, na kterém za tebe zemřel Pán Ježíš, aby tě spasil.

Boží věrnost je věčná!

24. srpna

Plán čtení Bible: Soudců 1,1-7

Když zahalím zemi oblakem a na oblaku se ukáže duha, připomenu si svou smlouvu mezi mnou a vámi i každou živou duší v celém tvorstvu a voda se již nestane potopou, aby zničila všechno tvorstvo.

1. Mojžíšova 9,14.15

Noe – První déšť

Mnozí vědci se domnívají, že po stvoření se v atmosféře nalézala pásma vodní páry, která chránila zemi před kosmickým zářením a vytvářela ideální podmínky pro život. Skutečně, i Bible se zmiňuje o páře, která vystupovala a zvlhčovala půdu země. Celkové klima na zemi tehdy muselo být úplně jiné než dnes. První déšť byl průvodním jevem katastrofy, kterou přežil pouze Noe se svou rodinou v arše. Potopa byla katastrofa, která navždy změnila tvářnost země. Oceány se přelily přes pevninu, z hlubin země vytryskly prameny, a přšelo. Čty-

řicet dní a čtyřicet nocí silně pršelo. Pršelo z pásem vodní páry, která byla kolem země. Život na zemi vymřel pod masami vody a bahna. Noe a jeho rodina našli po potopě změněnou zemi, nové rozdělení země a vodstva, nové oceány, pevniny a nový reliéf pohoří z pomalu zkameňujících vrstev bahna a zbytků kostí. Všichni, lidé i zvířata museli začít znovu. Všechno bylo nové. I déšť, který od nynějška spolupůsobil na podnebí a růst. Nade vším zářila na obloze duha: znamení od Boha, že už nikdy neuvede potopu na celou zem. Na to si můžeme vzpomenout i dnes, když se po bouřce nebo po prudkém dešti ukáže na oblacích překrásná duha!

Už nikdy nebude potopa!

25. srpna

Plán čtení Bible: Soudců 1,8-15

Ale on řekl: „Ale spíše jsou blahoslavení ti, kteří slyší Boží slovo a zachovávají je.“

Lukáš 11,28

Byla opravdu potopa?

Samozřejmě, potopa opravdu byla, protože Bible o ní podává zprávu, a Boží slovo je naprosto spolehlivé. Všude na zemi se nalézají důkazy této obrovské záplavy, která postihla celý svět. Například tu jsou ty mnohé zkameněliny a miliony zkamenělých vodních živočichů. Pak stejnoměrné vrstvy usazenin, které ukazují na rychlý vznik vrstev, jak tomu je jedině při katastrofě záplavy.

Vešlo se vůbec tolik zvířat do archy? Bez problému. Za prvé: mnoho zvířat žije ve vodě a vodní živočichové do archy vůbec nemuseli. Za druhé: většinu živočichů tvoří hmyz. Ten nepotřeboval mnoho místa. A zvířat, která jsou větší než ovce, zase není tolik druhů. Archa byla opravdu dost velká. Nevypadala jako nějaká

ořechová skořápka, nýbrž spíše se podobala obrovské krabici na boty s ložnou plochou nejméně pro 280 vagónů zboží.

Jak to, že může těžká loď plout?

Co budeš potřebovat?

Modelínu, větší nádobu, vodu.

- 1) Naplň nádobu vodou.
- 2) Vymodeluj z modelíny velkou kuličku a vlož ji do vody. Potom vymodeluj krychli bez dutiny. Vlož ji také do vody. Co pozoruješ?
- 3) Rozválej modelínu a vymodeluj malý člun s postranními stěnami. Polož člun na hladinu vody. Pluje, vid'?

Výsledek:

Velká tělesa z modelíny se potápějí. Ale člun pluje. Nezáleží tedy jen na váze, ale také na tom, kolik vody může vytlačit těleso.

Boží slovo je spolehlivé a pravdivé!

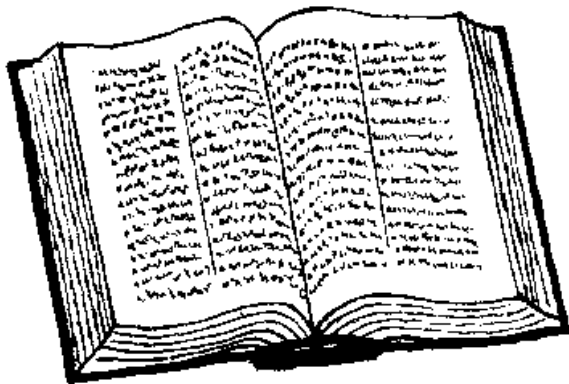
26. srpna

Plán čtení Bible: Soudců 1,16-21

V jaké pravomoci to činíš?

Marek 11,28

Text z Bible: Marek 11,15-33

Na začátku Své veřejné služby Pán Ježíš vyhnal z chrámu prodavače a směnárníky. (Jan 2,13-22) Nyní, když se přibližoval konec Jeho služby, vyhnal ještě jednou ty, kdo mysleli, že mohou vydělávat peníze na náboženství. Již prorok Izajáš napsal, že Bůh určil chrám za dům modlitby

pro všechny národy – ne pro obchodování. Velkněží a učitelé Zákona, kteří trpěli to, že z víry lidí byly vydělávány peníze, se cítili být dotčeni a přemýšleli, jak by mohli Pána Ježíše zahubit. Podobají se těm, kteří si až dodnes myslí, že z víry druhých by mohli získat něco pro sebe: vysoká místa, dobré vzezření nebo to, že všichni se na ně budou dívat a budou je obdivovat. Pán Ježíš je jiný: Tam, kde jiní chtějí mít zisk, On vše dává. Zaplatí za lidi, které miluje, tu nejdůstojnější cenu: sebe sama.

Večer opustil Pán Ježíš město Jeruzalém, které zapomnělo na Boha, a přenocoval venku nebo ve vesnici Betanii.

Když druhého rána opět vstoupil do okruhu chrámu, uváděli vůdci lidu v pochybnost Jeho pravomoc. Pán Ježíš jim však položil protioptázku. Protože na ni nechtěli odpovědět, také On k jejich výzvě mlčel.

27. srpna

Plán čtení Bible: Soudců 1,22-28

Láska je trpělivá, dobrotivá, láska nezávidí.

1. Korintským 13,4

Malá sestřička

Anička se nasupeně dívá na svou malou sestřičku. Leží si pěkně v teple a v bezpečí v mamčině náruči a u maminky na klíně už není místo pro Aničku.

Je to tak už dva týdny, od té doby, co se malá Vladka narodila. Anička nervózně obrátí oči v sloup. Vlastně se těšila na malou sestřičku, ale teď si všimla, že maminka už na ni vůbec nemá čas. Už několikrát by nejraději Vladku štípala do ruky, prostě proto, že je tak mrzutá.

A teď se maminka už zase zaměstnává miminkem. Ale najednou Anička slyší, jak maminka říká: „Aničko, chtěla by sis také vzít Vladku na klín?“ Chce jí maminka půjčit miminko? No, mohla by si to vyzkoušet, myslí si Anička. Posadí se a maminka jí opatrně položí maličkou do náruče. Vladka právě otevřela oči a dívá se

na Aničku. Potom zívne a Anička se musí usmát. Vlastně je její sestřička opravdu roztomilá.

„Vypadá podobně jako ty tehdy, Aničko. Je dobře, že má takovou šikovnou velkou sestru, která ji má ráda,“ říká maminka.

Anička přemýšlí. „...která ji má ráda“? Je to pravda. I když je Anička často žárlivá, pozoruje, že vlastně má malou Vladěku velmi ráda. Anička si dělá předsevzetí, že už nebude tak mrzutá na maminku a na Vladěku. Znovu pohlédne na malou sestřičku. Je tak maličká a roztomilá. Anička se rozhoduje, že v budoucnu bude společně s rodiči dávat dobrý pozor na Vladěku a že ji bude mít opravdu ráda.

Také někomu někdy závidíš, protože zdánlivě má před tebou přednost? Bůh v Bibli říká, že máme mít a prokazovat lásku. Pán Ježíš tě má dokonce tak rád, že za tebe zemřel. Přeje si, abys i ty měl rád druhé.

Ukaž druhým, že je máš rád!

28. srpna

Plán čtení Bible: Soudců 1,29-36

Pokoj Boží, který převyšuje všechno porozumění, bude střežit vaše srdce a vaše myšlenky v Kristu Ježíši.

Filipským 4,7

Dědečkův pohřeb

Jendův dědeček před dvěma dny zemřel. Jenda, jeho rodiče a sourozenci jsou velmi smutní. Sice už delší dobu věděli, že nemocný dědeček může brzy zemřít. Teď je to však příliš velká ztráta v rodině.

Dnes je pohřeb. Maminka, tatínek, Jenda a jeho bratři sedí ve smuteční síni a poslouchají kázání.

„Viktor byl láskyplný otec a dědeček. S vnoučaty rád žertoval.“

Ano, to je pravda! Jenda si vzpomíná na mnoho situací, kdy se s dědečkem oba nahlas zasmáli. A dědeček mu také mnoho vyprávěl o Pánu Ježíši. Jenda vzpomíná na jednu návštěvu u dědečka v nemocnici před několika týdny.

Dědeček řekl: „Víš, Jendo, těším se na to, že brzy nastane čas, kdy budu u Pána Ježíše.“

Jenda zesmutněl, protože dědeček už nebude u něho.

Ale dědeček řekl: „Nemusíš být smutný. U Pána Ježíše mi bude mnohem lépe než tady na zemi.“

O tom teď Jenda přemýšlí, když sedí ve smuteční síni. Dědeček se jednou ve svém životě rozhodl následovat Ježíše Krista. A teď je u Něho v nebi.

Jenda šeptá mamince: „Maminko, dědečkovi je teď u Pána Ježíše dobře, vid’?“ Maminka se na něho dívá se slzami v očích a s malým úsměvem přikývne: „Máš pravdu. Je to zvláštní, že můžeme mít radost, přestože dnes jsme na dědečkově pohřbu a jsme velmi smutní.“

Když je ve tvém životě Pán Ježíš, můžeš mít radost i v těžkých situacích a v srdci můžeš pociťovat pokoj. Všechno ve tvém každodenním životě nebude vždycky radostné, ale všimneš si toho, že i ve smutku budeš moci být vděčný.

Boží láska působí radost!

29. srpna

Plán čtení Bible: Soudců 2,1-5

Prosím vás ..., abyste ... s trpělivostí se navzájem snášeli v lásce.

Efeským 4,1.2

Dárek k narozeninám

„Všechno nejlepší k narozeninám!“ přejí Julii rodiče.

Julii je dnes 14 let. Usmívá se a nechá se obejmout.

„A teď si můžeš rozbalit dárky,“ říká Julii maminka.

Na stole leží velké a malé dárky. Julie rozbaluje jeden za druhým. Nakonec tam zbyl ještě jeden malý balíček. Je pečlivě zabalený. Julie rozvazuje stuhu a opatrně rozbaluje papír. V papíru je zabalená malá krabička. Julie odklopí víko krabičky a zevnitř zazáří malý, stříbrný přívěšek na klíče ve tvaru srdíčka. Plná zvědavosti jej vyndává a vidí, že na srdíčku je napsáno:

„Ovocem Ducha je však: ... trpělivost, laskavost...“ Julie se podívá na maminku. „Mami, ten

je ale krásný!“

Maminka si s ní prohlíží přívěšek a vysvětluje: „Ten přívěšek jsem dostala ke 14. narozeninám od své maminky. A ta ho měla zase od své maminky. Je to takové rodinné dědictví. Můžeš ho pořád nosit u svých klíčů a myslet přitom na to, že máme být v každé situaci trpěliví a laskaví.“

Julie odpovídá: „Moc ti děkuji, mami. Přívěšek se mi bude dobře hodit. Ve škole bývám někdy rychle netrpělivá, když něco nejde tak, jak jsem si to představovala.“

Možná, že to také znáš: Uděláš předsevzetí, že budeš klidný a trpělivý – a potom to přece jen zase nedokážeš. Bůh to ví. Můžeš Jej opětovně znovu poprosit o odpuštění a o pomoc. Neboť Jeho možnosti jsou nevyčerpatelné a On ti rád pomůže. Pevně tomu věř!

Bůh ti pomůže, abys byl/byla laskavý/laskavá!

30. srpna

Plán čtení Bible: Soudců 2,6-10

Budte k sobě navzájem laskaví, milosrdní.

Efeským 4,32

Dobrý přítel

Právě zazvonilo a děti o překot vybíhají ze školy ven.

Marek stojí se svými spolužáky před školou. Kousek od něho stojí Tim – úplně sám. Timek často bývá sám, protože koktá a většinu dětí chybí trpělivost poslouchat ho. Proto se Timek raději drží stranou.

Marek vidí, jak jde k Timovi skupina chlapců a na něco se ho ptají. Timek se pokouší odpovědět a přitom se velmi začervená. Kluci se už začínají smát a Marek vidí, jak je Tim čím dál nejistější. Hoši se teď smějí nahlas.

Teď už to Marek nevydrží. Jde k nim a volá: „Hej, nechte Tima na pokoji!“

„A proč? Je to přece zábavné, jak Tim ko-, ko-, ko-, koktá. ... A vůbec, co ti je po tom? Jsi snad přítel toho malého koktala?“

Marek jim na to říká: „Timek chodí se mnou do třídy. No ano, koktá, ale co na tom? Je hodně chytrý a při vyučování toho mnoho zná. Přece každý má něco, co tak moc dobře neumí. A u Timka je to řeč. No a co?“

Hoši se na sebe podívali trochu zaraženě a pak se otočili. „Tak ti přejeme hodně zábavy s malým koktalem,“ řekli ještě posměšně. Marek a Tim tam zůstali sami.

„Dě-, dě-, děkuji, Marku,“ říká Timek opatrně. „To je maličkost. Pojd', půjdeme k ostatním z naší třídy. Možná bys nám mohl ještě jednou vysvětlit poslední příklad, který jsme počítali při matematice. Tak docela jsme ho nepochopili...“

Člověk nemusí být zrovna hodná, stará babička, aby mohl být laskavý k druhým. I ty můžeš být laskavý. Třeba tvoji pomoc potřebují zrovna ti, kteří mají nějaký problém a tím problémem se možná trochu odlišují od ostatních.

Ukazuj navenek Boží lásku!

31. srpna

Plán čtení Bible: Soudců 2,11-17

**Ježíš řekl: „... Učte se ode mne, neboť jsem ti-
chý.“**

Matouš 11,25.29

Hokej

„Faul!“ Max hodil hokejku na zem. „Hej, to byl faul. Jsi slepý? Uhodil mě hokejkou přes nohy!“ Leoš, rozhodčí, přišel k němu. „Opakování!“ Max se rozčilil: „Člověče, to snad ne! Otevři oči! Byl to jasný faul!“

Leoš jenom klidně odpověděl: „Opakování. Tak to zůstane.“ V Maxovi to vřelo hněvem. Vtom se ozvalo zapískání. Byla přestávka.

Trenér si ho zavolal k sobě. „Maxi, všiml jsem si, že jsi mrzutý. Ale tím si nepomůžeš.“ Max se rozzuřil: „Ale já jsem měl pravdu! Byl to faul!“ Trenér přikývl. „Ano, možná byl. Ale přesto ti to vůbec nepomůže, pokud se neuklidníš. Jednou jsi říkal, že věříš v Ježíše. Ježíš se nikdy nerozzlobil, ať se Mu přihodilo cokoliv.“

Max byl rozčilený. Proč mi to říká, když chci jen

své právo. Ale také věděl, že i trenér má pravdu. Na jedné straně se Max chtěl zlobit, na druhé straně věděl, že není dobrým příkladem křesťana. „Pane Ježíši, prosím Tě, pomoz mi, abych mohl dobře hrát a přitom se tolik nezlobil.“ Hraje se dál. Max pomalu zase má ze hry radost. Tu se ozvalo závěrečné zapískání. Škoda, že nevyhráli. Snad také proto, že protivník nedostal trest, ale jen opakování. Tato myšlenka Maxe napadla, ale už není rozzlobený. V srdci pociťuje klid a cítí, že hra byla přesto nějak dobrá.

Rozhodni se, abys i v situacích, které vzbuzují hněv, zůstal klidný. Pros Pána Ježíše, aby ti pomohl. Když v takových situacích prokážeš sebeovládání, ukáže to, že následuješ Pána Ježíše.

Bůh ti pomůže, abys zůstal klidný.

1. září

Plán čtení Bible: Soudců 2,18-23

Ovocem Ducha je však láska, radost, pokoj, trpělivost, laskavost, dobrota, věrnost, mírnost, sebeovládání.

Galatským 5,22

Ovoce Ducha

Tento týden jsme si všímali pojmů, které jsou v Bibli nazvány „ovocem Ducha“. Určitě sis všiml, jak ovocné stromy po odkvětu nasazují plody, které pak zrají. Bůh srovnává lidi, kteří věří v Pána Ježíše Krista, s takovými stromy, které nesou ovoce. Jejich ovoce spočívá v tom, že ve svém životě ukazují něco z vlastností Pána Ježíše. Toto ovoce v nich může vzniknout jen skrze Ducha Svatého. Proto je označeno jako „ovoce Ducha“. Toto ovoce se utváří pomalu a neslyšně a roste k Boží cti a k Jeho radosti.

Ovoce Ducha

V osmisměrce je skryto devět druhů ovoce Ducha z dnešního verše. Jsou to dobré věci, které Bůh chce působit ve tvém životě. Až je najdeš a vyškrtáš, dočteš se v tajence, co nemáme dělat.

T N E T S O N R Ě V H Í
R L E D E J M E R M N A
P R N O U S L Á A Á V M
Ě U , N A V Z Á D J T Í
L Á S K A E M Á O S S R
I E N E P R L O S V O N
V O K U J V M E T A V O
O J E P O K O J D N A S
S I D E R U H Ý M N K T
T E B Z Á V I Ď M E S .
G E A L A T S K Ý M A 5
S , A T O R B O D 2 L 6

Přinášej „ovoce“ pro Boha!

2. září

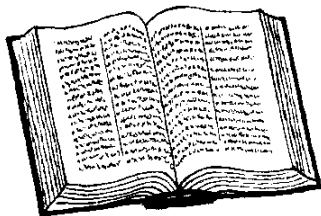
Plán čtení Bible: Soudců 3,1-7

Kámen, který stavitelé ... zavrhli, ten se stal hlavou úhlu.

Marek 12,10 b

Text z Bible: Marek 12,1-12

Pán Ježíš vyprávěl podobenství o vinici. Jeden člověk ji vysadil, obehnal ji zdí, vykopal jámu pro lis a vystavěl věž. Pak ji pronajal vinařům a odcestoval.

Jednoho dne přišel služebník majitele vinice, aby z pověření majitele převzal díl z úrody. Ale vinaři, kteří měli pronajatou vinici, se zdráhali vydat mu byt' jen jediný haléř. Nepěkným způsobem jej vyhodili a poslali zpět s prázdnou.

Majitel vinice poslal jiného spolupracovníka, ale i tomu se vysmáli, zbili jej a odeslali ho na-

zpět s prázdnýma rukama. Později byli nájemníci čím dál krutější a nezalekli se ani vraždy. Nakonec poslal majitel svého milovaného syna a myslel si: „Zastydí se před mým synem.“ Ale nic takového se nestalo. Řekli: „To je dědic. Pojdte, zabijme ho a dědictví bude naše.“ Chytili ho, zabili a vyhodili ho ven z vinice.

„Co tedy učiní pán vinice?“ Touto otázkou ukončil Pán Ježíš toto podobenství. Otázka byla určena vůdčím představitelům lidu.

A oni dobře pochopili, o co jde: Vinař je Bůh. A nájemníci jsou oni. Jednali tak, jako by jim patřila vinice, tedy Boží lid. A nyní jim Bůh poslal samotného Svého Syna ... Jak s Ním budou jednat?

3. září

Plán čtení Bible: Soudců 3,8-11

Spoléhám na Boží milosrdenství navěky a navždy.

Žalm 52,10 b

Lupičův dar – příběh z 19. století

Georg Whitefield se pln soucitu díval na ženu a na její malé děti. Její muž zemřel a ona teď byla úplně osamocená. Nemohla již zaplatit nájem za malou chatu, v níž žila. Proto jí chtěl majitel té chaty vzít a prodat nábytek, aby tak dostal své peníze. A žena již dál nesměla bydlet s dětmi v této chatě.

„Nemůžete pro mě vůbec nic udělat, pane Whitefelde?“ prosila zoufale a se slzami v očích.

Whitefield nemusel dlouho přemýšlet! Sice sám nikdy neměl mnoho peněz, ale Bůh se o něho staral. Tomu pevně věřil. A proto vtiskl ženě do ruky pět mincí, které ještě měl. Chudá matka sotva mohla pochopit toto dobrodiní. Těmito pěti mincemi mohla zaplatit nájem a

spěchu.

ještě jí na nějaký čas něco zbude. „Děkuji! Děkuji!“ zajíkala se. – „Neděkujte mně, děkujte našemu Bohu a Otcí v nebi. On ví, co potřebujeme,“ bránil se Whitefield.

Potom nasedl na koně, aby jel dál. „Na co ještě čekáš?“ ptal se svého průvodce, který to vše sledoval, ale nechápal to. „Tak už nasedni, ať vyjedeme, máme před sebou ještě dalekou cestu,“ nutil Georg Whitefield svého přítele ke

4. září

Plán čtení Bible: Soudců 3,12-18

Vždyť váš nebeský Otec ví, že to všechno potřebujete.

Matouš 6,32 b

Lupičův dar – příběh z 19. století

„Jak jen jsi mohl dát té ženě všechny své peníze?!“ zlobil se Whitefieldův přítel, když vyjeli z vesnice. – „Znáš mé přesvědčení. Náš Otec v nebi ví, co všechno potřebujeme pro tuto cestu. On se o nás postará,“ odpověděl Whitefield klidně. – „Já toho rozhodně v kapse moc nemám,“ rozhorloval se přítel a nemohl se uklidnit.

„A o tu trochu, co máš, teď ještě přijdeš,“ ozval se posměšný hlas z houští. Velice překvapeni zastavili přátelé své koně. Z houštiny vystoupila vysoká postava v děravém kabátě. Lupič na oba hrozivě namířil svou zbraň. „Dělej, laskavě si pospěš!“ zahřměl na Whitefieldova přítele.

„Sem s penězi, ať tu nezapustím kořeny!“ Přátelé se na něho chvílku dívali. Whitefield pokrčil rameny. Pokud se odtud chtěli dostat živí, neměli jinou volbu. Neochotně hodil přítel loupežníkovi malou koženou tašku s posledními penny, které ještě měl. – „Tak a teď dělejte a jedte odtud, než si to rozmyslím,“ poručil

bandita. Přepadení beze slova pobídli své koně ostruhami. Za sebou slyšeli ošklivý smích lupiče.

5. září

Plán čtení Bible: Soudců 3,19-25

Za Hospodinem, svým Bohem, jděte, jeho se bojte, jeho příkazy zachovávejte, jej poslouchejte, jemu služte a k němu přilněte.

5. Mojžíšova 13,5

Lupičův dar – příběh z 19. století

Při přepadení lupičem, který byl schovaný v houštině u cesty, přišel Whitefieldův přítel o své peníze. A Whitefield daroval své peníze krátce předtím chudé ženě.

„Každopádně jsou mé peníze u chudé vdovy lépe využity než tvé penny u toho darebáka,“ řekl příteli, když se trochu vzpamatovali z leknutí. Přítel na něho vrhl hněvivý pohled. Nechtěl to přiznat, ale v hloubi svého nitra musel přiznat, že Whitefield má pravdu. Již často prožili, jak se Bůh staral o všechno v jejich životě. Vůbec nešlo o jejich peníze, rozhodující bylo, že dělali to, co jim Bůh řekl. Tiše klusali na svých koních kupředu.

„Stát!“ Nelaskavý hlas vytrhl Whitefielda z jeho

myšlenek. Již podruhé jim v cestě zabránil lupič, který jim ukradl poslední penny.

„Vida, koho to tu máme!“ bavit se zloděj. „Už od vás nedostanu žádné peníze, ty už jsem si vybral.“ A chlap se hlasitě zasmál, zatímco se na něho přátelé nejistě dívali. „Váš plášť, vznešený pane, by mi padl zrovna tak dobře jako vám. Měl byste mi ho dát dobrovolně dřív, než si ho vezmu,“ řekl hrozivě. Whitefield seskočil z koně, beze slova si svlékl plášť a podal ho loupežníkovi. Darebák mu ten pěkný plášť žádostivě vytrhl z rukou.

6. září

Plán čtení Bible: Soudců 3,26-31

Hospodin chrání cizince, podpírá sirotka a vdovu, maří však cestu ničemů.

Žalm 146,9

Lupičův dar – příběh z 19. století

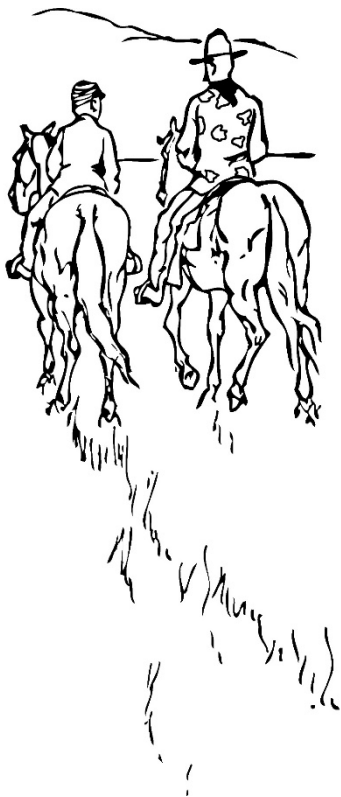
„Tenhle obdivuhodný plášť dám já vám, vznešený pane, abyste mohl cestovat dál řádně oblečen,“ posmíval se zloděj. „Díry nemá jen v kapsách. Už zdálky na něm každý vidí, že si na vás už nic nevezme. Když v něm najdete něco kromě dř, klidně si to můžete nechat, vznešený pane!“ Svalnatý lupič se hrozivě zasmál a hodil Whitefieldovi rozedraný kabát. Pobídl ostruhami koně a zase zmizel v lesní houštině.

Chvíli to trvalo, než se oba přátelé vzpamatovali z tohoto nového leknutí. Nehybně stáli a dívali se za nepříjemným cizincem. Konečně si Whitefield oblékl dřavý kabát a nasedl na koně. Také jeho přítel se opět vyhoupl do sedla.

„Děkujeme Ti, Pane Ježíši, že jsi nás ochránil

před nejhorším a že můžeme pokračovat v cestě," modlil se Whitefield. Neměl už peníze ani plášť, ale jeho největší poklad byl stále ještě v bezpečí v sedlové tašce. Lupič by nevěděl, co si počít s Biblií, Božím slovem.

Ještě nejeli déle než půl hodiny, když za sebou uslyšeli dusot koňských kopyt a divoký křik. Whitefield se polekaně ohlédl.

7. září

Plán čtení Bible: Soudců 4,1-3

Kdo kope jámu, spadne do ní, kdo valí kámen, na něj se obrátí.

Příslaví 26,27

Lupičův dar – příběh z 19. století

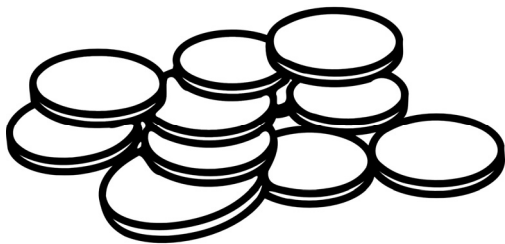
„Teď nám jde o život,“ zasténal Whitefield, když se k nim bandita bouřlivě hnál potřetí. Rozhodnutí ke všemu, pobízeli přátelé své koně kupředu. Gauner je pronásledoval divokým cvalem.

„A tentokrát nás nedohoní!“ vydechl Whitefieldův přítel s kamenným výrazem v obličeji. V divoké honičce se hnali lesem.

„Vidíš tam před námi proužky kouře?“ Whitefield ukázal hlavou směrem šikmo před sebe.

„Ano,“ odušil jeho přítel téměř bez dechu. „To by mohla být naše záchrana.“ Ustrašeně se ohlédl, zatím co se rychle blížili k malé vesnici s hrstkou domů. Koutkem oka mohl rozeznat, že lupič se nyní vzdal pronásledování. Zuřivě jim pohrozil pěstí, pak se otočil a jel pryč. „Ještě

jednou to dobře dopadlo,“ vzdychl Whitefield a zastavil svého koně před domem uprostřed vesnice. „Co jen od nás ten chlap ještě chtěl?“ divil se jeho přítel. Whitefield pokrčil rameny. „Poděkujme Bohu, že zabránil třetímu přepadení,“ řekl potom. Přítel němě přikývl, zatím co si Whitefield svlékl rozedraný kabát a blíže si jej prohlížel. V jedné kapse nahmatal něco tvrdého. Opatrně vyndal dobře zavázaný balíček a rozvázal kožený pásek, kterým byl balíček převázán. Muži nevěřili svým očím. „Tak proto za námi tak zuřivě jel,“ řekl Whitefield a musel se zasmát. Před nimi leželo 100 pečlivě zabalených mincí.

8. září

Plán čtení Bible: Soudců 4,4-9

Ale kdo mě poslouchá, bude přebývat v bezpečí, bude bezstarostný, beze strachu ze zla.

Příslaví 1,33

Lupičův dar – příběh z 19. století

Georg Whitefield dal na začátku své daleké cesty všechny své peníze, které měl na cestu, chudé vdově, která byla v těžké nouzi. Cestování v 19. století, to bylo něco úplně jiného než dnes, i když člověk měl peníze. Mohla to být i velmi nebezpečná a únavná záležitost. Vydat se na cesty bez peněz, nebylo to lehkomyšlné? Whitefield důvěřoval Bohu, že ho ochrání, právě proto, že od Boha dostal úkol tu cestu podniknout.

Čemu se můžeme od Whitefielda učit, je jeho hluboká důvěra, že Bůh ho během cesty ochrání. A Bůh jeho důvěru nezklamal, neudělal to ani v opravdu extrémních situacích.

Mince

Mince hrály v životě loupežníka určitě velmi

důležitou roli. Také dnes budou mít mince důležitou roli. – Ne, nejedná se o zbohatnutí, ale o fyzikální zákony, zákony o pohybu. Anglický fyzik Newton je objevil už v 18. století.

Polož na sklenici vody karton a doprostřed něho polož minci. Jak můžeš nechat spadnout minci do vody, aniž bys hýbal kartonem? Docela jednoduše. Cvrnkni silně prstem proti okraji kartonu. A karton zpod mince odletí pryč a mince spadne do sklenice s vodou. – Zde platí zákon setrvačnosti hmoty. Mince klade odpor rychlému pohybu kartonu tím, že setrvává na stejném místě. Ovšem na základě tíhové síly padá do sklenice.

Polož sedm stejných mincí na stůl tak, že se dotýkají jedna druhé. Cvrnkni pak jinou minci proti konci řady. Mince zůstanou ležet pěkně srovnané, až na tu poslední – vlastně nedotčenou – ta bude odstrčena. Teď cvrnkni dvě mince proti řadě. Co se stane? Správně, obě poslední mince budou odstrčeny. – Při srážce mincí dojde k elastickému nárazu, přičemž je impuls přenášen až k poslední minci, která pak je odražena a odletí stranou.

9. září

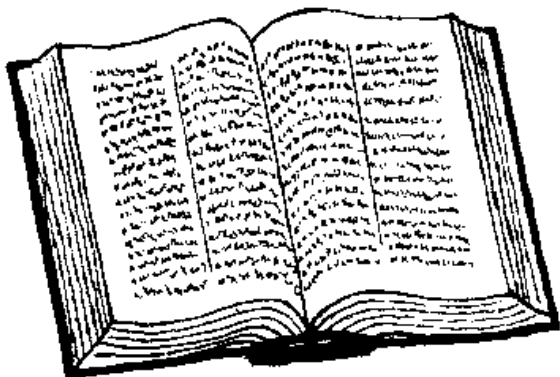
Plán čtení Bible: Soudců 4,10-14

On však znal jejich přetvářku a řekl jim: „Proč mne zkoušíte?“

Marek 12,15

Text z Bible: Marek 12,13-27

Farizeové opět hledali důvod, jak by mohli chytit Pána Ježíše. Nejraději by Ho hned nechali umřít. Kvůli zástupu lidí se však neodvážili.

Zdánlivě svatě přistoupili k Pánu Ježíši a řekli Mu: „Učiteli, víme, že jsi pravdivý a nedbáš na

nikoho, neboť nebereš ohled na postavení člověka, ale v pravdě učíš cestě Boží. Je správné dát daň římskému císaři, nebo ne? Máme ji dát, či ji dát nemáme?“

Pán Ježíš však viděl jejich srdce a znal jejich přetvářku. Chtěli Mu nastražit léčku. Pokud řekne, že musejí Římanům platit daně, mohou Jej v budoucnu zesměšnit jako přívržence nepřátelských římských okupantů. A pokud se postaví proti římskému císaři, zažalují Ho u Římanů jako agitátora lidu. A za to byl trest smrti! Pán Ježíš je požádal, aby Mu podali denár, a zeptal se jich, čím obraz a nápis je na tom penízi. Museli odpovědět, že na penízi je obraz římského císaře a jeho jméno.

„Dávejte tedy císaři, co je císařovo, a Bohu, co je Božího,“ poučil je Pán Ježíš. Po této odpovědi museli mlčet.

Také saduceové přišli k Pánu Ježíši se záludnou otázkou. Nevěřili totiž, že je vzkříšení. Ale také je Pán Ježíš pokáral: „Bůh není Bohem mrtvých, ale žijících.“

10. září

Plán čtení Bible: Soudců 4,15-19

Kdo miluje stříbro, stříbra se nenasytí a kdo miluje bohatství, nenasytí se výnosem. Také toto je marnost.

Kazatel 5,9

To snad nemůže být pravda!

Nikola pečlivě ukládá do peněženky tři dvěstěkorunové bankovky. Po poslední vyučovací hodině chce jít do obchodního domu a koupit si za peníze, které si těžce vydělala při roznášení novin, hezký svetřík. Kéž by se už konečně dočkala.

Už v autobuse vypráví své nejlepší kamarádce o této velké události. Anna se raduje s ní. O velké přestávce stojí Nikola s několika děvčaty na chodbě. Je tam i Vanda, která jako vždy rozdává sladkosti. Vandini rodiče musejí být opravdu bohatí, myslí si Nikola. Ale pak ji napadne, co tatínek kdysi řekl, když mluvili o bohatých lidech. „Víš, Nikolko, peníze a všechno, co si za ně můžeš koupit, tě neudělají skutečně

šťastnou. To může učinit jen Pán Ježíš, který nás má opravdu rád a každý den se o nás stará.“

Nikola je dnes rozhodně ve středu zájmu – kvůli jejím plánům s nakupováním. „Půjďte potom se mnou? Musím si ten svetr hned vyzkoušet!“ Dvě děvčata přikývnu. Vanda, která velmi zaujatě poslouchá, odmítne. „Ne, dnes se mi nechce nakupovat.“

Nikola utíká k tělocvičně. Právě začíná poslední hodina. Rychle věší batoh a bundu na věšáček a pospíchá s převlékáním. Tělocvik ji baví a tak je brzy 13 hodin. Nikola se převléká rychlostí blesku, bere svůj batoh a řítí se ke dveřím. „Počkej, já s tebou přece půjdu,“ volá za ní Vanda. Společně jdou spolužačky přes náměstí, kde je právě trh, pak jdou zkratkou a po několika minutách se zastavují v malém obchodním domě.

11. září

Plán čtení Bible: Soudců 4,20-24

Mnozí si předcházejí šlechtice, každý je přítelem toho, kdo rozdává.

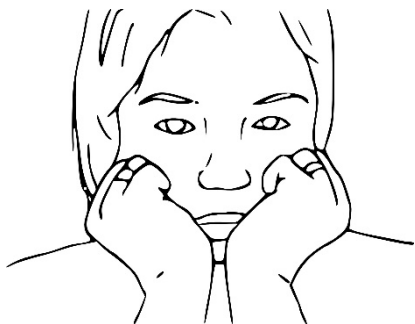
Příslaví 19,6

To snad nemůže být pravda!

Vanda zamíří k oddělení s hračkami, kde kupuje pro svého malého bratra oblíbenou hračku z reklamního letáku. Nikola se diví, že si Vanda může dovolit tak velkorysé dárky. A pak se diví ještě víc, když následují další nákupy. „Máte chuť na zmrzlinu?“ No samozřejmě, kdo by odmítl. A tak Vanda koupí ještě zmrzlinu všem čtyřem děvčatům.

Teď už ale konečně musejí jít do oddělení textilu. Škoda, že se Vanda najednou rozloučí, protože na ni prý její maminka čeká s jídlem. Ale obě zbývající děvčata, Julie i Dáša, tam zůstávají s Nikolou. A jsou zajedno v tom, že Vanda je milá spolužačka. A jak je štedrá! Ale Nikola přitom má nějaký ne zrovna dobrý pocit. Copak si Vanda myslí, že přátelství spolužaček si musí

kupovat? Nikola ví z Bible, že to nefunguje. Nikola běží ke stojanům se svetry. V její velikosti ten svetr nemají, ale přinesou jí ho z výlohy. Nikola je tak šťastná, že téměř letí k pokladně. Nastala velká chvíle! Sundává batoh, hledá peněženku, otvírá ji – co to? V peněženke není ani jedna bankovka! Asi – když ráno v autobusu vyprávěla Anně o svém plánu a ukazovala jí peníze – snad jí pak bankovky vypadly mezi učebnice. Nikola vysypala batoh na zem a zoufale všechno přehrabovala. Kdo by popsal míru jejího zklamání, když uplakaná Nikola dávala všechno zpátky do batohu. Prodavačka stála trochu bezmocně vedle rozrušené dívky. Co když si myslí, že to Nikola udělala úmyslně! To by tak ještě scházelo!

12. září

Plán čtení Bible: Soudců 5,1-8

Mé kroky upevni svými výroky, aby mne neovládla žádná nepravost.

Žalm 119,133

To snad nemůže být pravda!

Nikola se šourá k autobusu, bez zájmu se dívá z okna a když dorazí domů, chce se nenápadně proplížit do svého pokoje. Ale tam stojí Lukáš. „Kde máš svůj vysněný supersvetr?“ Nikola utíká do svého pokojíčku. Vrhne se na postel a začne vzlykat, když vtom vchází dovnitř maminka. „Copak se stalo?“ Maminka zamyšleně poslouchá, co Nikola vypravuje. Ví, že Nikola je dobrá pozorovatelka, která umí udělat závěr, aniž by někoho předčasně a chybně podezírala. „A myslíš opravdu, že by Vanda udělala něco tak ošklivého?“ – „Víš, maminko, každý den má peníze. Dnes neměla, jak nejdřív říkala. A pak najednou se mnou šla do obchodního domu. Utratila tam přes 300 korun, představ si!“ „Neměli bychom se té Vandy zeptat?“ navrhuje

maminka. To je Nikole pořádně nepříjemné. „Nechci Vandu přivést do nějakých těžkostí,“ mumlá. – „Pokud opravdu ukradla tvé peníze, musí to přiznat před Bohem i před lidmi a dát to do pořádku,“ říká maminka klidně. „A pokud to neudělala, musí vyvrátit podezření.“ Nikola přikývne. Její maminka zavolá Vandině mamince a vypráví jí o Nikoliných ztracených penězích a co Nikola pozorovala. Vandina maminka zareaguje úplně věcně a vůbec ne uraženě. „Nikdy nedávám Vandě s sebou do školy peníze,“ opakuje bezradně. „Už jsme se divili, že Vanda nosí zπάtky domů svačiny a přitom v poledne nemá hlad.“ Vandina maminka slíbí, že s dcerou promluví.

13. září

Plán čtení Bible: Soudců 5,9-15

Neboť on je Bůh živý a stálý navěky, ... on vysvobodil Daniela ze lvích spárů.

Daniel 6,27b.28b

To snad nemůže být pravda!

Následujícího dne se Vanda řítila k Nikole. „Ty jedna kozo! To je vrchol! Nejdřív ztratíš peníze a pak svedeš všechno na mě! Jak tě to vůbec napadlo?“ Ostatní děvčata přistoupila blíž a zvědavě poslouchala, jak byla Nikola poražena. Nikola neodpověděla ani slovem a šla pomalu pryč. Zašla příliš daleko? A přece: něco tu nehraje! Pro samé přemýšlení sotva dávala při vyučování pozor. O dalších přestávkách mluvila s Vandou: „Pokud ty peníze máš a dáš mi je nazpět, nebudu to vypravovat dál.“ – „Já opravdu nevím, kde zůstaly tvé peníze!“

V nejbližších dnech byla Nikola ve škole dost osamělá. Děvčata se jí vyhýbala. I učitelé o té věci mluvili.

Nikolini rodiče přemýšleli, jak by své dceři

mohli pomoci. Při večerní pobožnosti zpívali píseň „Pán Bůh prosby vyslýchá, věřím Mu, že vyslýchá!“

„Znáte nějaký příběh o modlitbě?“ ptal se tatínek po písni. Lukáš si vzpomněl na Daniele, který se třikrát za den hlasitě modlil u otevřeného okna, přestože perský král zakázal modlitby. Daniel byl udán a za trest byl uvržen do lví jámy! Copak se Daniel modlil a sloužil Bohu zbytečně? Ne, Bůh se postaral o to, aby lvi Daniele, věrného modlitebníka, nezranili. Přežil noc v jámě se lvy, protože důvěřoval Bohu.

14. září

Plán čtení Bible: Soudců 5,16-23

***Kéž se radují všichni, kteří v tobě mají útočiště.
Navěky budou jásat a ty je budeš chránit. Kéž
se z tebe veselí ti, kdo milují tvé jméno!***

Žalm 5,12

To snad nemůže být pravda!

Tatínek dětem připomněl, že Daniel byl druhého rána vytažen ze lví jámy – a byl naprosto v pořádku! Nestalo se mu nic, absolutně nic! „Představuji si,“ řekl tatínek, „že Daniel mezi lvy úplně klidně spal, protože tak naprosto důvěřoval svému Bohu. Perský král však té noci nezamhouřil oko. Trápilo ho špatné svědomí a nedalo mu spát.“

Po rodinné pobožnosti, kterou Nikola pozorně sledovala, bylo všem v rodině jasné, že se mají dál modlit za Nikolin problém se ztracenými penězi a že mají důvěřovat Bohu. Tak jako Daniel. Věděli, že se mohou modlit, protože mají Otce v nebi. On se o nás stará. Když „zavoláme“ Bohu, neozve se nikdy tón, že je obsazeno, ani

nejsme vyzváni, že máme čekat. Bůh nás slyší
vždy a všude!

Další dny nepřinesly nic nového. Ale alespoň
Nikoliny spolužačky se jí už nestránily. Zda už
to bylo vyslyšením modlitby?

15. září

Plán čtení Bible: Soudců 5,24-31

Tobě vzdávám chválu, žes mi odpověděl a stal ses mi spásou.

Žalm 118,21

To snad nemůže být pravda!

Ve středu Nikola dostala malý lísteček. Četla: „Co se stane tomu, kdo ukradl peníze? Vanda.“ Ohromeně se dívala na lístek a už psala odpověď: „Jen kdybych zase měla své peníze! Je mně jedno, jak bude zloděj potrestán. Nikola.“ Vyměnily si ještě několik dalších lístečků. Vanda chtěla přiznat krádež u třídní učitelky. Nikola byla čím dál napjatější. Pak dostala poslední složený lístek. Uvnitř ležely tři mnohokrát poskládané dvoustovky! Nikola by si nejraději poskočila radostí!

Vanda dostala dost přísný trest. Musí půl roku pomáhat školníkovi při uklízení školního dvora. Ale zdálo se, že se jí velice ulevilo, že je to konečně všechno venku. Ze školy šly Vanda a Nikola vedle sebe. Zastavily se u malé zídky. „Je

to od tebe milé, že se na mě nezlobíš,” řekla Vanda. Nikola jí odpověděla: „Víš, já jsem křesťanka. Doma jsme se modlili. Bůh věděl, kdo má moje peníze. On sám tě přivedl k tomu, abys mi je vrátila. To je jedna stránka.“ Nikola chvíli zaváhala. „Ale musíš to dát do pořádku také před Bohem. Tak, že to Bohu řekneš a poprosíš Ho o odpuštění,” vysvětlovala Nikola.

Počítání peněz

Nikola dostala své peníze nazpět. Ale její malé sestře se rozsypaly peníze z peněženky. Pomůžes jí spočítat rozsypané peníze?

16. září

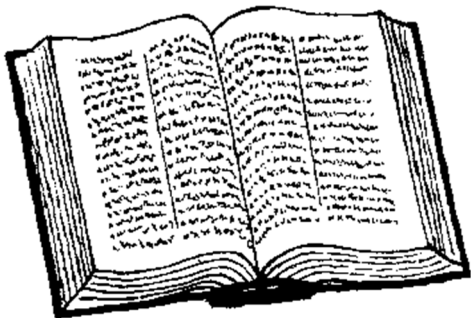
Plán čtení Bible: Soudců 6,1-10

A budeš milovat Pána, svého Boha, z celého svého srdce, z celé své duše, z celé své mysli a z celé své síly.

Marek 12,30

Text z Bible: Marek 12,28-44

Pán Ježíš nyní položil předním z lidu otázku: „Jak může být Mesiáš* zároveň Davidův syn a Davidův Pán?“ Odpověď není těžká. Mesiáš je jak člověk, tak také Bůh. Jako Davidův potomek je člověk. Ale jako Bůh je Davidův Pán.

* Mesiáš, řecky Kristus, znamená „Pomazaný“.

Návštěvníci chrámu mohli darovat část svých peněz pro Boží dům. Pro tyto dary byla na nádvoří chrámu postavena takzvaná pokladnice. Byla to bednička ze dřeva, která vypadala jako pokladnička.

Pán Ježíš se posadil u východu z chrámu, odkud mohl pokladnici dobře vidět. Přišlo několik bohatých, kteří – velice nápadně – kladli do pokladnice mnoho peněz. Hlavně, že je každý vidí; mohou ukázat, jak jsou zbožní.

Tu přišla k pokladnici jedna chudá vdova. Měla jen dva penízky, dvě lepta.

Se dvěma penízky měla přesně tři možnosti. Mohla:

- a) nedat vůbec nic,
- b) dát polovinu nebo
- c) dát všechno. – A ona se rozhodla dát všechno, celé svoje živobytí.

Ve srovnání s mnoha mincemi bohatých je to směšně málo – v očích lidí. Ale v Božích očích je to velmi mnoho: suma s vyšší cenou, než to, co dávali bohatí, kteří dávali jen ze svého přebytku.

17. září

Plán čtení Bible: Soudců 6,11-20

Oblečte si celou výzbroj Boží, abyste se mohli postavit proti Dáblovým nástrahám.

Efeským 6,11

Zvláštní rytířská zbroj

Adam sedí u svého psacího stolku u okna a kouše tužku. Zamyšleně se dívá na prázdný list papíru před sebou. Chce nakreslit rytířskou výzbroj, ovšem ne tu z kovu, s těžkou železnou přilbou, prsním pancířem a ochranným štítem. Adam by chtěl nakreslit výzbroj, o které včera četl ve své Bibli. Ale nějak mu nejde správně začít. „Jak jen nakreslím opásání pravdou?“ přemýšlí Adam.

Vůbec, tato Boží výzbroj se skládá ze zvláštních, tajuplných částí, myslí si Adam. I když se všechny části této výzbroje jmenují téměř přesně tak, jako u rytířské výzbroje, kterou Adam viděl na jednom hradě při posledním školním výletě. Adam se otočí a sáhne po své Bibli, která leží na nočním stolku.

„Nejlepší bude, když si ten oddíl ještě jednou přečtu,“ říká si. „Kde jsem o té zbroji četl?“ Adam si sedá na postel do tureckého sedu a začíná listovat v Bibli. Ano, bylo to tady, v listu Efeským, v 6. kapitole. – Adam si pokládá otevřenou Bibli na kolena a začíná pozorně číst.

18. září

Plán čtení Bible: Soudců 6, 21-27

Proto vezměte na sebe celou Boží zbroj, abyste se mohli v den zlý vzepřít, všechno vykonat a zůstat stát.

Efeským 6,13

Zvláštní rytířská zbroj

Adam si pozorně přečte verše 13 až 18 z šesté kapitoly Listu Efeským. Pak zavírá oči a zkouší si zopakovat to, co četl. Byla tam řeč o pancíři spravedlnosti. O štítu víry a o přilbě záchrany. Nohy mají být obuté do připravenosti k evangeliu pokoje.

„Jediné, co bych uměl z této zbroje nakreslit, je meč Ducha,“ myslí si Adam. Meč Ducha je Bible. V Bibli nám Bůh řekl, že jsme spaseni skrze víru v Pána Ježíše. Proto musel Pán Ježíš přijít na svět a zemřít za hříšné lidi ... Ale jak to je s ostatními částmi zbroje, kterou nabízí Bůh? Najednou zazní v předsíni hlasitý křik, až se Adam lekne. Týna, jeho sestra, se hádá s ma-

lým bratrem Davidem. Bum! Ozývá se bouchnutí dveří jejího pokojíčku. David pláče. „Že se ti dva pořád musejí hádat! Ti tedy určitě nemají nohy obuté do připravenosti k pokoji,“ myslí si Adam smutně. „O čem jsem to předtím přemýšlel?“

19. září

Plán čtení Bible: Soudců 6,28-32

Stůjte tedy opásáni na bedrech pravdou, oblečení v pancíř spravedlnosti.

Efeským 6,14

Zvláštní rytířská zbroj

„Vždyť to je logické!“ napadá Adama. U Boží zbroje, o které je napsáno v Bibli (Efeským 6,13 – 17), se vůbec nejedná o zbraně, jaké tehdy nosili rytíři. Takovou zbroj by Adam hned uměl namalovat. Ale tady je míněna vnitřní výzbroj, která není vidět nebo není možné se jí dotknout. „Rytíři nosili svou výzbroj proto, aby se chránili před útoky nepřátelských vojáků.“ Ted' je Adam ve svém živlu. „A u Boží zbroje jde o to, jak se chrání před ďáblem lidé, kteří věří v Pána Ježíše, Božího Syna.“ Vzpomíná si na poslední hodinu matematiky. „Adame, vyřešil jsi ten příklad sám?“ ptala se ho paní učitelka. Adam přikývl, ačkoliv ho vůbec nevypočítal sám, ale opsal ho od svého kamaráda Jirky. Nebyla to tedy čestná odpověď. A pojednou

Adama napadají nové a nové věci, kde si trochu zalhal. Opravdu lhát, to Adam nechtěl. Ale někdy se stalo, že neřekl celou pravdu. Většinou z toho vždycky vznikly nové lži. „Je to ale také pořádně těžké, mluvit vždycky pravdu,“ povzdechne si Adam. Zatím co o tom přemýšlí, představí si rytíře, který si dobře nepřipecnil svou zbroj. Adam se musí zasmát při představě, jak takový rytíř najednou stojí uprostřed bojiště a nemůže se hýbat, protože z něho spadla zbroj. „Zrovna tak se vede mně, když to neberu s pravdou tak úplně přesně.“

20. září

Plán čtení Bible: Soudců 6,33-40

Stůjte tedy ..., nohy obuté v připravenosti k službě evangelia pokoje.

Efeským 6,14.15

Zvláštní rytířská zbroj

Adamovi už je jasné, co znamená být opásán na bedrech pravdou. A když si vzpomene na včerejší hodinu matematiky, napadne ho hned ještě něco, co by mohlo být míněno pancířem spravedlnosti. „Proč se mně to vlastně zdá tak nespravedlivé, že dostal Jirka z matematiky lepší známku než já? Vždyť na řešení přišel sám a já jsem ho jenom opsal. Je to přece spravedlivé, že každý dostane to, co odpovídá jeho výkonu. Kdybych si to jen vždycky uvědomil,“ povzdechl si. „Pak bych pořád nehuboval, že David nemusí tolik pomáhat v kuchyni jako já. Nakonec – vždyť mu je teprve pět! A já bych si mohl ušetřit mnoho diskusí s maminkou a s tátkem. A byl by u nás větší klid.“ Protože se nehádají jen jeho malý bratr a sestra Týna, ale

Adam se s nimi někdy také pořádně pohádá. „Pokaždé to je, jako kdyby někdo vzal šíp a přivázal na něj hořící hadr, aby jej pak vystřelil na dřevěný dům a tam způsobil požár,“ Adam dál spřádá nitky přirovnání. Tak to dělali středověcí rytíři, když chtěli dobýt hrad, ale nemohli přemoci silné zdi hradu. Viděl takový obraz na hradě, který navštívili. Jakmile hrad hořel, museli obyvatelé hradu utéci a útočníci to pak už měli lehké.

21. září

Plán čtení Bible: Soudců 7,1-8

K tomu všemu vezměte štít víry, jímž budete moci uhasit všechny hořící šípy toho Zlého.

Efeským 6,16

Zvláštní rytířská zbroj

Rytíř potřeboval štít k ochraně před úderem meče nepřítele a k ochraně před šípy, které na něho byly vystřeleny. „Štítem víry bych se tedy mohl chránit před vším, co mi může uškodit,“ přemýšlí Adam. Jen nechápe, jak může ochránit víra. Třeba mu to vysvětlí tatínek. Adam se ho zeptá, až se večer vrátí z práce. A mohou si pohovořit také o přilbě spasení a o jejím významu. A nakonec by rád přesně věděl, co musí být Boží výzbrojí.

„Taková výzbroj je praktická a životně důležitá věc,“ shledává Adam. Tak jako byl rytíř chráněn jen tehdy, když si pečlivě oblékl celé brnění, také křesťan si musí obléknout celou výzbroj, kterou mu Bůh nabízí. Nejdůležitějším krokem je uvěřit v Ježíše Krista jako v Božího Syna.

„Kdybych nevěřil tomu, že Boží Syn zemřel za mé hříchy na Golgotě, nemusel bych se vůbec starat o další části výzbroje.“ – „Zdalipak má tato víra v Pána Ježíše něco společného s přilbou spasení?“ přemýšlí. Snad už brzy přijde tatínek domů, aby s ním mohl mluvit o těch vzrušujících objevech z Bible, ke kterým dnes došel.

22. září

Plán čtení Bible: Soudců 7,9-14

Noc pokročila, den se přiblížil. Odložme proto skutky tmy a oblečme zbroj světla.

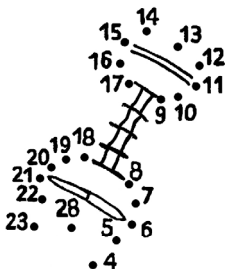
Římanům 13,12

Zvláštní rytířská zbroj

Římský legionář měl k dispozici obsažný arsenál zbraní a výzbroje. Jako tělesný pancíř mu sloužila tzv. lorica hamata, kroužková košile, nebo lorica squamata, šupinový pancíř. Od 1. do 3. století po Kristu byla nošena také lorica segmentata, článkovaný pancíř. Hlavu si legionář chránil přilbou, která se jmenovala galea nebo cassis. Někdy byla přilba nahoře uprostřed ozdobena chocholem. Nejdůležitější ochranou byl velký obdélníkový štít, zvaný scutum, jehož vnější strana byla pokryta surovou kůží. Uprostřed štítu byla kovová puklice. Po pravé straně nosil legionář krátký meč, gladius, asi 50 cm dlouhý. Kromě něho měl dva vrhací oštěpy, pila, a dýku, pugio. – Jak je dobře, že tě Bůh

chrání před všemi útoky ďábla, když nosíš neviditelnou Boží zbroj.

Spoj čísla rovnými čarami. Tam, kde jsou čísla daleko od sebe, vezmi si na pomoc pravítko. Jaký obrázek to bude?

24. •3

25. •2

26. •1

27.

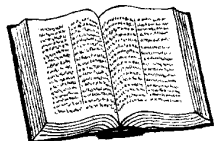
23. září

Plán čtení Bible: Soudců 7,15-18

A všichni vás budou nenávidět pro mé jméno. Kdo však vytrvá do konce, ten bude zachráněn.

Marek 13,13

Text z Bible: Marek 13,1-13

Pán Ježíš vysvětloval Svým učedníkům události, které měly přijít v přicházejících letech na izraelský národ a na lidi, kteří v Něho věří.

Mocný chrám, který speciálně nechal postavit nežidovský král Herodes, aby si u Židů získal lepší pověst – tento chrám bude zničen. Nezůstane ani kámen na kameni.*

Přijdou falešní proroci a takoví, kteří budou tvrdit, že Bůh je poslal, a budou se vydávat za

* Tato událost nastala v r. 70 po Kr. Římané dobyli vzpurné město Jeruzalém a zničili chrám. Zbyla jen část západní zdi chrámu – dnešní zeď nářků.

Krista. Věřící si musejí dát pozor, aby se nenechali svést.

Potom Pán Ježíš předpověděl veliké osobní zkoušky pro ty, kdo se neohroženě postaví na Jeho stranu a kteří o Něm budou mluvit jako o Božím Synu a Vykupiteli. Budou postaveni před soud, budou mučeni a někteří projdou mučednickou smrtí.

Ve všech těch velkých souženích jim Bůh pomůže a bude při nich stát, a Duch Svatý jim bude mluvit pravá slova, když se budou muset obhajovat.

Ta doba bude těžká. Avšak vyplatí se vytrvat, protože na konci bude očekávat cíl: věčný život ve slávě u Boha s Pánem Ježíšem.

Zed' nářků v Jeruzalémě

24. září

Plán čtení Bible: Soudců 7,19-25

A Hospodin byl s Josefem.

1. Mojžíšova 39,2a

Josef

Josef, syn patriarchy* Jákoba[†], byl svými bratry ze závisti a z nenávisti prodán za otroka. Obchodní karavana, která se ubírala kolem Douthain, jej vzala s sebou. Nyní byl Josef na cestě do úplně cizí země a do úplně nejistého údělu. Karavana šla do Egypta. To je daleká cesta. A otroci samozřejmě nemohli jet na žádném zvířeti. Šli pěšky a v řetězech.

V Egyptě Josef nikoho neznal. Bylo mu sedmáct let, byl úplně sám, bez šance, neměl žádná práva. Jeho situace byla zoufalá. Na trhu s otroky měl být prodán dál. Tu si ho všiml Putifar, dvorní úředník egyptského krále faraona. Josef byl krásný, sympatický mladý muž. Putifar si

* Vrchní hlava rodiny.

[†] Jákob byl syn Izáka a vnuk Abrahama. Jákob měl 12 synů, kteří byli otci 12 pokolení lidu izraelského.

možná mysl: „Takový by se mi hodil jako domácí otrok. A práce v domě musí být vykonávána pečlivě, protože moje postavení u faraona je velmi náročné. Zkusme to s tím mladíkem.“

V domě zámožného úředníka se Josefovi nevedlo špatně. Bylo to štěstí v neštěstí? Ne, Josef, ačkoliv byl ještě mladý, dobře věděl, že o jeho životě nerozhoduje štěstí, neštěstí nebo osud, ale že nad ním bdí dobrotivá Boží ruka, plná lásky, i když to tak nejdřív vůbec nevypadalo.

A to můžeme dnes vědět i my, křesťané, když jsme v nějaké těžké situaci. Bůh nad námi bdí, i když někdy naši situaci hned nezmění.

25. září

Plán čtení Bible: Soudců 8,1-3

A Hospodin byl s Josefem a všechno se mu dařilo.

1. Mojžíšova 39,2

Josef

Josef byl svými bratry prodán do Egypta. Nyní žil jako otrok naprosto zbavený práv v domě bohatého a mocného Putifara, vysokého faraonova úředníka. Ubohý Josef! Byl úplně sám v cizí zemi. Ale nezoufal si, nelitoval se, nýbrž pracoval. Pracoval a důvěřoval. Důvěřoval svému Bohu. A Bůh viděl a odměnil Josefovou důvěru. Každá práce, které se Josef chopil, se dařila. Každá věc, o kterou se Josef staral, dobře probíhala. „Je to opravdový všeuměl,“ pomyslel si možná Putifar a přenášel na Josefa čím dál víc zodpovědnosti. Nakonec se už nemusel starat o nic ve svém domě. Mladý Josef byl správcem celého velkého majetku, který se pod jeho vedením stále zvětšoval. To bylo možné jedině tak, že Bůh mu poskytoval Svou

pomoc a Své požehnání. Bůh nezapomněl na toho mladého muže, kterému se stala tak hrozná nespravedlnost.

I nám Bůh chce žehnat, tak jako žehnal Josefovi, když Mu budeme důvěřovat. Jaké je to ulehčení, když člověk může před každým těžkým (a také před lehkým) úkolem, před každou zkouškou, před každým těžkým rozhovorem, před každým praktickým problémem prosit Boha o Jeho pomoc. Bůh se opravdu stará o věci našeho všedního dne. Vždycky a v každé době.

26. září

Plán čtení Bible: Soudců 8,4-12

Jak bych mohl spáchat takové zlo a zhřešit proti Bohu?

1. Mojžíšova 39,9b

Josef

Josef, prodaný svými bratry, nyní žil v domě Egyptana Putifara. Putifar mu svěřil správu celého domu.

Žel, že v Putifarově domě byl ještě někdo, komu neušlo, že tento mladý otrok je mimořádně zvláštní: Putifarova manželka. Viděla, že Josef je nejen nadaný a pilný, ale také sympatický a krásný, a zkusila přiblížit se mu. Josef odmítl: „Tvůj muž mně věří. Jak bych mohl udělat něco tak zlého a zhřešit proti Bohu?“ Putifarova žena se však tak rychle nevzdala. A jednoho dne s ní byl Josef úplně sám v domě. Žena ho nutila k hříchu. Uchopila ho za jeho oděv. Josef utekl ven. Avšak jeho oděv zůstal v rukou Putifarovy ženy.

Josef jednal správně. Jsou situace, o jakých

nám Bible radí: Uteč! Když se dostaneš do společnosti, kde se například pije alkohol, kde jsou chladnokrevní (– cool), kde se zkoušejí brát lehké drogy, nebo kde tě svádějí, abys říkal a dělal věci, za které se potom jako křesťán stydíš; snaž se nebyť chladnokrevný jako oni. Nemysli si, že tobě se nic nestane a že jsi dost silný, abys vždy odmítl. Uteč! Nebo, což je ještě lepší, vůbec tam nechod'.

Je tu pro tebe Bůh! Můžeš s Ním o všem promluvit, o každém přátelství, o každém setkání. Bůh tě zná naprosto přesně a vždycky ti dobře poradí, protože tě miluje.

27. září

Plán čtení Bible: Soudců 8,13-17

Ale Hospodin byl s Josefem a rozprostřel nad ním milosrdenství.

1. Mojžíšova 39,21

Josef

Putifarova žena pomýšlela na pomstu. Být odmítnuta otrokem, který nemá žádná práva, a ještě k tomu tak mladým, který je téměř ještě chlapec! Když se její muž vrátil domů, ukázala mu Josefův oděv a nejošklivějším způsobem Josefa pomluvila: „Přišel ke mně ten hebrejský otrok, kterého jsi nám přivedl, a chtěl se mnou laškovat. Ale když jsem začala hlasitě křičet, zanechal svůj oděv u mne a utekl ven.“ Putifar se velmi rozhněval a dal Josefa do vězení, kde byli uvězněni političtí vězňové.

Josef neučinil žádný pokus obhajovat se. A také se neoddal sebelítosti. Sotva je možné pochopit, jakou sílu, klid a důvěru v Boha měl tento mladík. Jak to jen dělal? Dokonce i ve vězení

hned získal na svou stranu velitele věznice. Velitel věznice mu svěřil úkoly a zodpovědnost a sám se už nemusel o nic starat, ale všechno nechal dělat Josefa. A všechno šlo hladce. Jak se to jen Josefovi mohlo tak podařit? Bůh mu dal zdar. Bůh stál na Josefově straně, už v domě Putifara, kde se mu stala taková nespravedlnost, a také zde – v temném žaláři.

Problémy a obtíže, se kterými bojujeme, asi nejsou tak velké, jako byly Josefovy. Ale i pro nás jako křesťany platí: Bůh tu je a chce nám pomoci, abychom i v těžkých dnech zůstali klidní a spokojení.

28. září

Plán čtení Bible: Soudců 8,18-21

Co Josef činil, tomu Hospodin dopřával úspěch.

1. Mojžíšova 39,23b

Josef

Josef strávil dlouhou dobu v egyptském vězení. Plynuly týdny, měsíce a Josef tiše konal svou službu. Čekal. Věděl, že Bůh na něho nezapomněl!

Jednoho dne přišli dva noví vězňové. Pekař a číšník egyptského krále, kteří se oba nějak provinili. Lenivý velitel věznice samozřejmě nechal Josefa, aby se staral také o tyto dva nové vězně.

Jednoho rána byli oba vězňové velmi skleslí. To bylo Josefovi hned nápadné. Ačkoliv byl sám ve smutné situaci, všímal si problémů lidí kolem sebe. A my? Všímáme si, když jsou smutní naši spolužáci nebo kolegové? Často stačí i povzbudivé slovo, nebo když prostě posloucháme, co mají druzí na srdci.

Oba královi vězňové vyprávěli Josefovi, že měli v noci sny, ale významu těch snů nerozuměli. Číšník vyprávěl svůj sen, ve kterém držel v ruce faraonův pohár. Před ním byla vinná réva, na které uzrály tři nádherné hrozny. „Bral jsem hrozny, vymačkal jsem je do faraonova poháru a podal jsem pohár faraonovi do ruky,“ vyprávěl. „Tři ratolesti jsou tři dny. Během tří dnů tě farao vrátí do tvého úřadu,“ řekl Josef číšníkovi, co znamená jeho sen. „Jen si na mě vzpomeň, až se ti dobře povede...; zmiň se o mně faraonovi. Zde ve vězení jsem úplně nevinně.“

29. září

Plán čtení Bible: Soudců 8,22-27

Vrchní číšník však na Josefa nepamatoval, ale zapomněl na něj.

1. Mojžíšova 40,23

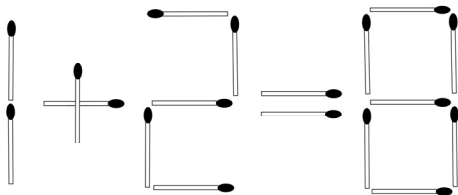
Josef

Josef byl nevinně uvězněn v egyptském státním vězení. Dva jeho spoluvězňové, číšník a pekař egyptského krále byli znepokojeni divnými sny. Josef mohl oznámit číšníkovi význam jeho snu. Pak vypravoval i pekař svůj sen. „Tři koše pečiva byly na mé hlavě. Ve vrchním koši bylo jídlo pro faraona – různé pekařské výtvary, a ptáci je jedli z koše na mé hlavě.“ Josef mu odpověděl: „Toto je výklad snu. Tři koše jsou tři dny. Po třech dnech tě nechá farao oběsit.“

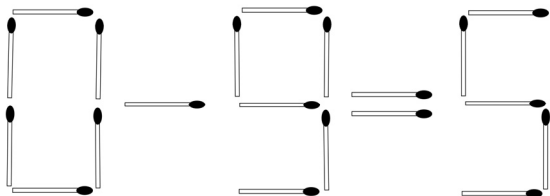
A skutečně se to stalo tak, jak jim Josef vysvětlil sny. Po třech dnech farao nechal vrchního pekaře oběsit a vrchního číšníka vrátil do jeho úřadu. Vrchní číšník pociťoval radost a úlevu. Avšak ve své radosti na Josefa zapomněl a nezmínil se o něm faraonovi.

Pro ty, kdo mají rádi hádanky:

1. Kterou zápalku musíš přendat, aby vyšel správný výsledek?

2. Zkusíš vyluštit ještě jeden oříšek? Tentokrát má úkol dokonce dvě řešení. Víš, jaká?

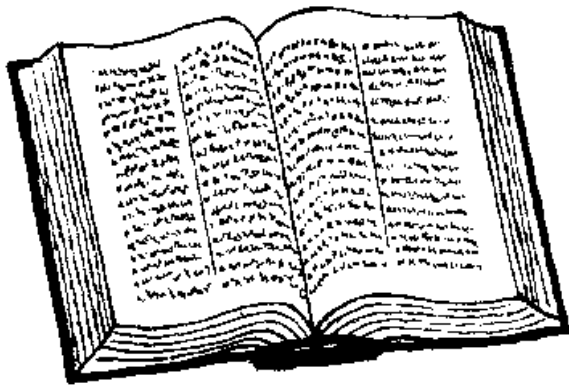
30. září

Plán čtení Bible: Soudců 8,28-35

Vy se tedy mějte na pozoru.

Marek 13,23a

Text z Bible: Marek 13,14-23

V budoucnosti přijdou na tuto zem hrozná soudy. Věřící – to jsou ti, kteří Bohu vyznali své hříchy a žili s Ním – budou již dávno u Pána Ježíše ve slávě.

Na lidi, kteří své hříchy nikdy nevyznali, přijde něco hrozného: Boží soud.

Bůh nesoudí proto, že by z toho měl radost. Naopak. Bůh je Bůh – Zachránce, který „chce, aby všichni lidé byli spaseni.“ Proto už dlouho nabízí milost ve Svém Synu Ježíši Kristu. Kdo tuto milost odmítne nebo ignoruje, ten přijde na soud.

Kdy se to všechno stane? Tuto otázku si kladou všichni, kteří se zabývají proroctvími Bible o tématu budoucnosti. Odpověď zní prostě: Neví to nikdo – kromě Boha.

Co bude nejbližší událostí, o níž mluví Bible? Bude to vtržení věřících. To znamená, že Pán Ježíš všechny ty, kteří v Něho věří, vezme k sobě do nebe. Může se to stát dnes, zítra, příští měsíc nebo až za několik let. Jen jedno je jisté: tato událost se stane a budou při ní všichni věřící.

1. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,1-6

Ale doufáme-li v to, co nevidíme, očekáváme to s vytrvalostí.

Římanům 8,25

Josef

Opět uplynuly plné dva roky. Stále ještě seděl Josef úplně nevinně ve státním faraonově vězení a tiše konal svou práci. Míjel den za dnem. Cožpak tam opravdu má zůstat celý život? Jak to asi vypadalo v Josefově nitru? Nereptal a ne-rezignoval. Ale toto dlouhé čekání pro něho určitě bylo těžké. Bylo to už 13 let*, co ho jeho bratři prodali do Egypta.

Jak se daří nám? Často je pro nás těžké už to, když musíme čekat několik týdnů nebo měsíců na vyslyšení naší modlitby. Bůh měl nějaký důvod, proč nechal Josefa čekat 13 let. Proč Bůh nepomáhá hned? Snad proto, že chce, abychom Mu důvěřovali, i když věci neprobíhají

* Srovnej s 1. Mojžíšovou 41,46.

tak, jak bychom si to toužebně přáli.

Nyní však v Josefově příběhu nastává spád. Faraó měl sen. Byl to velmi podivný sen. Zdálo se mu, že stojí u Nilu a z Nilu viděl vystupovat sedm krásných dobře živených krav. Za nimi vystupovalo sedm ošklivých a vychrtlých krav. A ty hubené krávy sežraly těch sedm tučných krav krásného vzhledu. Po tomto snu faraó znovu usnul a zdál se mu sen, tentokrát o sedmi překrásných silných obilných klasech, které vyrůstaly z jednoho stébla, a o sedmi vyschlých hubených klasech, které vzešly potom a pohltily ty silné klasy. Faraó se probudil a byl velmi zneklidněn. Svolal všechny rádce a věštce. Ale nikdo mu neuměl vyložit sen.

2. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,7-15

***Bázeň před Hospodinem je kázní moudrosti,
před slávou je pokora.***

Příslaví 15,33

Josef

Farao, egyptský král, měl dva podivné sny. Ale žádný z jeho mudrců mu neuměl vysvětlit, co znamenají. Tu si vzpomněl faraonův číšník na mladého vězně Josefa, který je už po celá léta uvězněn a který číšníkovi kdysi ve vězení uměl vyložit sen. Farao nechal Josefa rychle vyvést z vězení.

Josef se vykoupal, změnil svůj oděv, oholil se a přišel před faraona. Vězeň z ciziny, který nemá žádná práva, přišel ke králi, nejmocnějšímu muži říše. Jak to bude s Josefem pokračovat? Nepřijde na něj další pohroma?

Farao ho oslovil laskavě: „Měl jsem sen a není, kdo by ho vyložil. Ale o tobě jsem slyšel, že když vyslechneš sen, můžeš ho vyložit.“

To je přece šance pro Josefa, aby před faraonem vynikl. Je to konečně východisko z jeho bídné situace?! Josef však řekl: „Nemohu vykládat sny. To může jedině Bůh. A Bůh ti vyloží sen ke tvému prospěchu!“

Josefa musíme obdivovat. Ani na chvíli nezávážal a vyznal svou víru ve velikého Boha nebe a země. A Josef si přál, aby sám Bůh dostal všechnu čest! A jak je to s námi? Jak můžeme žít, abychom Boha ctili? Tak, že se chováme podle Božích naučení.

3. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,16-20

Před slávou je pokora.

Příslaví 18,12b

Josef

Egyptský král faraó nechal přivést Josefa z vězení a vyprávěl mu své sny o sedmi tučných a sedmi hubených krávách a o sedmi krásných a sedmi vyschlých klasech. Josef pozorně naslouchal. „Oba sny mají tentýž význam,“ vysvětloval Josef. Těch sedm pěkných krav i těch sedm pěkných klasů je sedm dobrých let, v nichž bude v zemi bohatá sklizeň. Sedm ošklivých krav a sedm vyschlých klasů znamená sedm let hladu, které přijdou po sedmi úrodných letech. To, že se sen faraonovi opakoval dvakrát, znamená, že ta věc je Bohem pevně stanovena a Bůh ji pospíchá vykonat. A tak rychle přijde těch dvakrát sedm let. Josef vysvětlil sen a jeho úkol tím byl vlastně splněn. Ale nebylo mu lhostejné, co se stane se zemí, v níž žil jako vězeň.

Proto dal faraonovi ještě dobrou radu: „Ať si farao vyhlédne rozumného a moudrého muže a ustanoví ho nad egyptskou zemí. Ať farao zřídí a ustanoví nad zemí dohlížitele a v sedmi letech hojnosti vybírá pětinu úrody egyptské země. Ať shromažďují všechnu potravu těchto přicházejících dobrých let. Ať shromažďují zrna k jídlu ve městech ... a střeží je. To jídlo bude zásobou pro zemi na sedm let hladu, která budou v egyptské zemi. Tak země nebude hladem zničena.“

Faraonovi to bylo hned jasné. A nyní se stalo něco podivuhodného. Farao vyzval vězně, který tu před ním stál a který mu dal tak moudrou radu, aby se v Egyptě sám stal tím dohlížitelem a „správcem žní“, kterého navrhl.

4. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,21-25

Cokoli děláte, dělejte z duše jako Pánu, a ne lidem.

Koloským 3,23

Josef

Josef udělal „kariéru“! Z vězně se stal nejvyšším faraonovým úředníkem, druhým nejmočnějším mužem v Egyptě. Josef jezdil ve druhém faraonově voze, na ruku dostal pečetní faraonův prsten, obdržel nové egyptské jméno a vznešenou manželku, Asenatu, dceru kněze z Ónu*.

Josef se bez odkládání pustil do úkolu, který mu dal farao. Procestoval zemi a zorganizoval všechno, co bylo potřeba, aby učinil opatření pro přicházející dobu hladu. Byl to ten Josef, jak ho známe. Nezáleželo na tom, jaký úkol dostal, zda jako správce domu, jako pomocná stráž ve vězení nebo jako vládní úředník. Úkoly plnil

* Důležité egyptské město.

s veškerou vážností a spočívalo na tom Boží požehnání. Bůh by chtěl i od nás, abychom dobře konali svou práci, ať to jsou domácí úkoly, projekty, učení nebo práce v zaměstnání. Přitom pomůže, když jako Josef pochopíme, že všechno můžeme dělat pro Boha, ne pro lidi. Egyptská země prožila sedm let hojnosti, kdy pole přinesla tolik úrody, že brzy se o ní ani nedaly vést knihy. Nezměrné zásoby byly uloženy do skladů. Pak začala léta hladu, nejen v Egyptě, ale i v sousedních zemích. Nyní Josef otevřel skladiště a prodával obilí.

5. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,26-29

Ale ty jsi Bůh odpouštějící, milostivý a soucitný, pomalý k hněvu, hojný v milosrdenství.

Nehemjáš 9,17b

Josef

Po sedmi letech bohatých žní dolehl na Egypt a na okolní země těžký hlad. Nebyly žádné žně. Ale Josefovým moudrým opatřením pro budoucí dobu bylo možné v Egyptě koupit obilí. Odevšad tam přicházeli hladoví lidé. A jednoho dne přišli do Egypta také Josefovi bratři, aby od Josefa koupili zásoby pro své hladovějící rodiny! Josefovi bratři, kteří jej před více než dvaceti lety prodali! Stáli tam všichni, kromě nejmladšího bratra, Benjamína. Uctivě se klaněli před tím mocným úředníkem a nepoznali v něm svého bratra. Josef však své bratry poznal. A vzpomněl si na zvláštní sen, který se mu zdál jako mladému chlapci, ve kterém se mu bratři klaněli. Josef byl ke svým bratrům velmi přísný. „Jste zvědové! Přišli jste, abyste viděli

nechráněná místa země," řekl jim. Znepokojeně a přece s důvěrou v srdci mu bratři vyprávěli všechno o jejich rodině, aby mocného Egyptana přesvědčili o své nevině. Jen v jednom bodě nebyli úplně čestní, když vyprávěli o svém dvanáctém bratru Josefovi: „Jeden už není!“ Josef své bratry držel tři dny zavřené ve vyšetřovacím žaláři. Pak je poslal se zásobami domů. Jednoho bratra ovšem museli nechat jako rukojmího ve vězení, dokud se nevrátí a nepřivedou s sebou nejmladšího bratra Benjámina – jako důkaz, že jejich údaje jsou pravdivé a že nejsou zvědové.

6. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,30-35

Odvrátil se od nich a plakal.

1. Mojžíšova 42,24a

Josef

Teď byli Josefovi bratři opravdu v těžkosti. „Jistě neseme vinu za svého bratra. Viděli jsme soužení jeho duše, když nás prosil o milost, a nevyslyšeli jsme ho. Proto na nás přišlo toto soužení,“ říkali jeden druhému. Josef samozřejmě přesně rozuměl tomu, o čem jeho bratři mluvili. Odvrátil se a plakal. Přesto však nechal Šimeóna uvěznit.

Smutně se bratři vydali na zpáteční cestu. Jak přísný a podezíravý byl ten mocný Egyptán!

A na cestě domů je čekalo ještě jedno zděšení - Když jeden z nich otevřel svůj pytel se zásobou obilí, aby nakrmil svého osla, našel tam své peníze, obnos, který zaplatil za obilí. „Co nám to Bůh udělal?“ tázali se ustrašeně. Najednou si byli úplně vědomi toho, že je to Bůh, který řídí jejich osud.

Bydlení – kde bydleli lidé v Bibli?

V osmisměrce najdeš devět různých míst, kde lidé bydlí. Kdybys nevěděl jak dál, pak ti při hledání pomohou následující verše z Bible:

1. Mojžíšova 4,20

2. Samuelova 23,13

1. Mojžíšova 12,1

Jeremjáš 9,1

1. Mojžíšova 11,4

Jozue 2,15

1. Královská 21,1

Žalm 9,10

1. Paralipomenon 11,5

O L E V O P Š L A P E
Ř E T Ě Z Á K I Ď E Z
P S I Ž I R A F Y T P
J E S K Y N Ě V P A N
O M V F I J N R L R K
Á V O N K A H Á R D E
D Ů M L O M C T A A L
A L Y T S S O N S K U
R E Č I T S T A N Y T
H W E Ř I U N R T S Ú

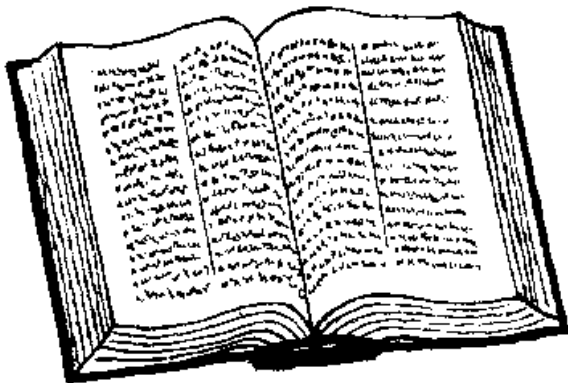
7. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,36-41

O tom dni či hodině nikdo neví, ani andělé v nebi, ani Syn, jedině Otec.

Marek 13,32

Text z Bible: Marek 13,24-37

Co se stane po vtržení? Poté, co budou věřící u Pána v nebi, přijdou na tuto zemi hrozné soudy. Bude pak ještě možnost být spasen? Pro ty, kdo odmítli úžasnou nabídku Boží milosti, už ne.

Pokud člověk žije, může se obrátit k Bohu, vyznat Mu své hříchy a žít nový život, v jehož středu je Bůh.

Tato jedinečná šance skončí, když člověk zemře, nebo při vtržení věřících, pokud k němu dojde ještě předtím. Potom bude příliš pozdě! Existuje mnoho výpočtů s pochybnými myšlenkami a čísly, kdy se to všechno má stát. Avšak Bůh to nikde neprozradil – nikomu. A tak je jasné: Může k tomu dojít každým okamžikem. Kdo se ještě nerozhodl pro Pána Ježíše, měl by se pro Něho rozhodnout hned a neměl by tuto nejdůležitější záležitost života odsunovat do budoucna. A kdo se od Pána Ježíše vzdálil, ten by se měl ještě dnes vrátit, aby ho Pán nenašel na nějakých smutných místech, až znovu přijde ke vtržení.

Pán Ježíš je v současné době jako někdo, kdo odcestoval do daleké země. Svým učedníkům vštěpoval, aby napjatě čekali na Jeho příchod. Mají být bdělí a být světlem pro svého Pána ve stále víc houstnoucí tmě světa. Světlem pro všechny lidi, kteří o Pánu Ježíši zatím nic nevědí, kteří jsou ještě ztraceni.

8. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,42-45

A říkali jeden druhému: Jistě neseme vinu.

1. Mojžíšova 42,21a

Josef

Josef byl před dvaceti lety prodán svými bratry do Egypta. Synové nechali svého otce věřit myšlence, že jejich mladého bratra roztrhalo nějaké divoké zvíře. Mezitím se Josef dostal v hladem sužovaném Egyptě na vysoké místo. Prodával hladovějícím lidem a cizincům, kteří přicházeli do Egypta, obilí z faraonových zásob. Jednoho dne přišli i Josefovi bratři, aby nakoupili obilí. Josef je hned poznal. Oni ovšem netušili, že tím mocným egyptským úředníkem je jejich bratr. Josef k nim byl přísný, podezíral je jako zvědy a jako rukojmího nechal jednoho bratra ve vězení, dokud bratři nepřivedou do Egypta jako důkaz nevinu Benjamína. Benjamín byl nejmladší z Josefových bratrů a zůstal u Já-koba, Josefova otce v Kenaánu.

„Stalo se nám to právem, že teď prožíváme takovou těžkost,“ říkali, „protože jsme s Josefem neměli slitování.“ A v Josefových bratrech pojednou ožila vina vůči Josefovi, kterou se předtím snažili potlačit. Tak je to vždycky. Vina se s roky nepromlčí. Ani pro nás – dnešní lidi – ne. Ale když vyznáme před Bohem, co jsme dělali špatně, a uvěříme v Pána Ježíše Krista, odejme Bůh naši vinu. Odpustí nám.

9. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,46-52

Jejich otec Jákob jim řekl: Připravujete mě o děti! Josef není, Šimeón není, a teď vezmete Benjamína!

1. Mojžíšova 42,36

Josef

Skličně se vrátili Josefovi bratři do Kenaánu k jejich otci Jákobovi a podali mu zprávu o cestě a o podivném rozhovoru s mocným faraonovým úředníkem. Jákob se zděsil. „Připravujete mě o děti,“ naříkal. „Josef už nežije, Šimeóna jste nechali v Egyptě a teď s sebou chcete vzít ještě Benjamína? Benjamín s vámi do Egypta nepojede!“ Bratři zaraženě stáli před otcem. Zdá se, že až teď správně pochopili, co udělali svému otci, když tehdy dali volný průchod své nenávisti vůči Josefovi. Rúben, nejstarší z bratrů, který cítil svou zvláštní zodpovědnost, učinil strašný návrh: „Dva mé syny můžeš dát usmrtit, jestliže Benjamína nepři-

vedu k tobě. Svěř ho do mých rukou a já ho přivedu zpět k tobě.“ Rúben nepochopil Boží myšlenky. Bůh odnímá pomstu a odplatu z našich rukou. Což si Rúben opravdu myslel, že by jeho otci mohlo nějak pomoci, kdyby usmrtil milované vnuky?

I nám se lehkou může vést tak, jako Rúbenovi, že máme naprosto špatné představy, že myslíme na odvetu, na to, že odplatíme vždy stejnou mincí. Ježíš Kristus nás od toho úplně osvobodil, když na místo odplaty postavil odpouštění a slitování. A tak si i my můžeme a máme vzájemně odpouštět.

10. října

Plán čtení Bible: Soudců 9,53-57

Já se za něho zaručím, ode mě ho budeš vyžadovat.

1. Mojžíšova 43,9a

Josef

Uplynuly týdny, ba snad i měsíce. Zásoby, které Josefovi bratři koupili v Egyptě, byly spotřebovány. Hlad znovu ohrožoval rodinu starého patriarchy Jákoba. „Musíte jít ještě jednou do Egypta, abyste tam pro nás nakoupili obilí!“ – „Ale to nemůžeme! Vysoký úředník, se kterým tam jednáme, nás varoval, že nesmíme přijít bez Benjamína.“ Asi v tomto smyslu odpověděl Juda. „Pošli chlapce se mnou... Já se za něho zaručím.“ To znamená: přebírám za něho zodpovědnost. Po dlouhém váhání Jákob souhlasil. V Egyptě čekalo na jedenáct bratrů překvapení. Josef, jejich bratr, neboť ten vysoký úředník nebyl nikdo jiný než jejich bratr, je slavnostně pohostil. Benjamín dostal mnohem více jídla než

druzí. Bratry to sice udivilo, avšak dopřáli nejmladšímu bratrovi zvláštní výsadu. Jedovatá závist, která je kdysi vedla k tomu, že Josefa prodali, z jejich srdcí zmizela.

Následujícího dne mohli pokojně odejít. Bratrům se tak ulevilo. Tentokrát se vše dobře dařilo. Opravdu?

Sotva opustili město, zazněl za nimi spěšný dusot kopyt. Byl to jediný jezdec, který za nimi jel. Bratři se neklidně ohlíželi. Byl to správce domu toho mocného Egyptána, který před nimi zastavil své zvíře. Zvířený prach stoupal do výšky.

11. října

Plán čtení Bible: Soudců 10,1-2

***Vždyť Bůh každé dílo přivede na soud se vším,
co je skryto, ať dobrým nebo zlým.***

Kazatel 12,14

Josef

Co jste si mysleli, že jste se odplatili mému pánu zlým za dobré, vyčítal jim správce domu hněvivě. Okradli jste mého pána. Bratři pobouřeně odmítali toto podezření. Vždyť jsou přece nevinni. A tak hned s rozhodností odpovídají: „U koho z tvých otroků se to (– něco ukradeného) nalezne, ten ať zemře, a také my se staneme otroky tvého pána.“ Správce odpověděl: „Tedy dobrá, bude to podle vašich slov. U koho se to najde, ten bude mým otrokem a vy budete volni.“ Josefovi bratři sundali pytle se zásobami a otevřeli je. V Benjamínově pytli byl nalezen stříbrný kalich mocného Egyptana. Zrovna u Benjamína! To bylo horší než všechno, co si Josefovi bratři dokázali představit. Jak mají snášet otcovo trápení, když se

s nimi Benjamín nevrátí domů!

Nouzí a těžkostí, kterou prožili, se Josefovi bratři velice změnili! Tehdy, když prodali Josefa, počítali s bolestí otce. A po všechna ta léta neučinili vůbec žádný pokus, aby Josefa znovu našli, ačkoliv viděli otcův smutek pro Josefa. Ale teď, když se jednalo o nejmladšího, o Benjamína, něco se v jejich srdcích probudilo. Byl to Bůh, který je tou zlou situací vnitřně změnil.

12. října

Plán čtení Bible: Soudců 10,3-5

Vždyť jak vysoko jsou nebesa nad zemí, tak mocné je jeho milosrdenství nad těmi, kdo se ho bojí.

Žalm 103,11

Josef

Zoufale a bezradně se vrátili Josefovi bratři do domu mocného Egyptána. Co bratři nevěděli, bylo to, že ten vznešený muž je jejich bratr Josef, kterého před dobrými dvaceti lety prodali do Egypta. A že Josef sám poručil, aby správce jeho domu schoval stříbrný pohár do Benjamínova pytle.

Sklíčeně stáli bratři před Josefem. „Jsme tvoji otroci.“ „Ne! Muž, u něhož se ten kalich našel, ten bude mým otrokem, a vy jděte v pokoji ke svému otci.“ Tu předstoupil Juda. Pronesl dojemnou přímлівnou řeč za svého nejmladšího bratra. Odvážně vysvětlil mocnému muži, jak velmi visí jejich starý otec na chlapci a sám sebe

nabídl jako náhradu, jako zástupce na Benjamínově místě. „Vždyť jak bych mohl přijít ke svému otci, když by chlapec nebyl se mnou? Ať nehledím na zlo, které by postihlo mého otce!“ ukončil svou řeč.

Mocný muž byl divně dojatý. Všechny své sloužící poslal ven. A pak se dal poznat svým bratřím: „Já jsem Josef! Je můj otec ještě naživu?“ Josefovi bratři byli zděšeni údivem a určitě také uleknutím. „Netrapte se..., že jste mne sem prodali. Neboť Bůh mne poslal před vámi pro zachování života. Protože to byly dva roky hladu v zemi, ale orba a žeň nebude ještě pět let. ... Pospěšte si a přiveďte otce a vaše rodiny sem do Egypta, abych se o vás mohl starat.“

13. října

Plán čtení Bible: Soudců 10,6-12

***Izrael zvolal: Stačí! Můj syn Josef ještě žije!
Půjdu a uvidím ho, dříve než zemřu!***

1. Mojžíšova 45,28

Josef

Po dlouhé cestě plné událostí se vrátilo 11 Josefových bratrů s vozy a dary do Kenaánu k jejich otci Jákobovi (– Izraelovi). Jákob nejdřív vůbec nemohl uvěřit zprávě, že jeho syn Josef ještě žije a že se stal mocným mužem v Egyptě. Ale přesto, když mu synové vše vyprávěli, byl hned připraven cestovat se svou rodinou do Egypta. Tam došlo k dojemnému shledání s Josefem po více než dvaceti letech.

Tak veliký je Bůh! Dojde ke Svému cíli – s Josefem, s jeho bratry, s Jákobem.

Bůh chce dojít ke Svému cíli i s tebou – abys jednou byl u Něho ve slávě.

K	J	N	O	S	E	Š	M	S	L	Í	T	V	S	
														E
K	E	M	A	J	E	P	A	Ř	R	C	B	O	R	
E														
P	N	N	Ú	Y	A	F	S	J	Q	A	E	Č	N	
														D
J	Ž	R	T	L	D	E	B	I	S	W	N	E	Ó	
U														
Y	E	H	M	V	Ý	I	Ě	C	Š	N	H	U	H	
														G
N	Á	T	K	S	A	O	R	L	N	F	A	E	T	
S														
J	I	K	Ň	M	Ý	V	A	M	G	M	6	8	3	
														2

Tip:
Začni u značky a čti
každě třetí písmeno.

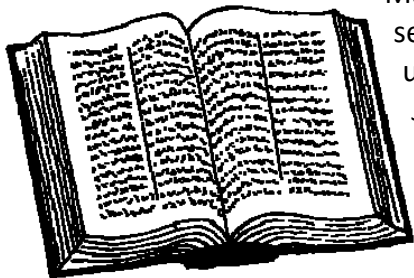
14. října

Plán čtení Bible: Soudců 10,13-18

Nechte ji. Proč jí působíte těžkosti? Vykonala na mně dobrý skutek.

Marek 14,6

Text z Bible: Marek 14,1-11

Marie z Betanie se mnoho naučila od Pána Ježíše. Posadila se k Jeho nohám, poslouchala Ho* a po-

znala Jej jako pomocníka ve své největší nouzi†. Ten den byl Pán Ježíš pozván na večeři v domě Šimona. Nyní, při této příležitosti, mohla Marie ukázat, jak vzácný je Pán Ježíš jejímu srdci. Dlouho šetřila, aby mohla za tři sta denárů koupit nádobku velmi drahého nardového oleje.

* Lukáš 10,38-42

† Jan 11,1-44

Dnes by to bylo asi 250 000 Kč. Byl to celý její majetek.

Na okamžik se vzdálila ze společnosti ostatních. Vrátila se s nádobkou velmi drahé masti a pomazala hlavu Pána Ježíše.

Někteří z přítomných reptali na to, co Marie učinila: „K čemu je ta ztráta oleje? Vždyť se ten olej mohl prodat za víc než tři sta denárů a ty dát chudým!“ Pán Ježíš jim vysvětlil, že nikdy není ztráta, když se něco dává k dispozici Bohu. Ve stejnou dobu se setkali velekněží a učitelé Zákona. Jejich srdce byla plná nenávisti vůči Ježíši Kristu: Jak bychom se Ho mohli lstivě zmocnit? Jak Ho zabít? Jaké jsou tu rozdíly! Je tu Marie, která přináší obrovskou oběť, pak tu jsou nespokojenci, pro něž je její oběť příliš velká, a jsou tu muži, kteří chtějí Pána obětovat své ctižádosti a nenávisti.

15. října

Plán čtení Bible: Soudců 11,1-3

Hle, rolník očekává vzácný plod země, trpělivě na něj čeká, až se mu dostane podzimního a jarního deště.

List Jakubův 5,7b

Na podzim 1

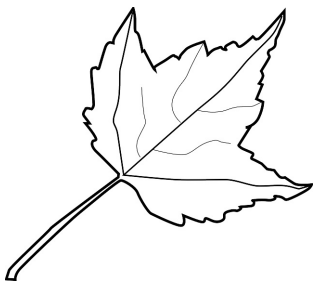
Velké dešťové kapky pleskají na stříšku pod oknem. Obloha je tak šedá a mraky visí opravdu nízko – skoro těsně nad oběma vysokými smrky dole u vrat.

„Já nemám rád podzim,“ říká Kristián. „Já také ne,“ přidává se k němu jeho sestra Eva. Ona a Kristián jsou dvojčata. „Pročpak ne?“ ptá se jejich starší bratr Viktor. „Je takové hloupé počasí, léto je pryč a venku se už nedá koupat,“ vypočítává Eva. „Podzim ale je hodně důležitý,“ poznamenává Viktor. „Pomysli na strýčka Jendu...“ Strýček Jenda je sedlák. „No, jasně, na podzim se sklízí,“ zná Eva odpověď. Ráda se dívá, jak strýček Jenda vyjíždí na pole s kombajnem na brambory. „Přesně tak to je. Podzim je

kousek našeho podnebí v naší zemi. Je důležitý pro zem, ze které má příští rok zase všechno vyrůstat. A zvířata se teď připravují na zimu. To trvá: sbírají si potravu na zimu a u některých se mění srst – je hustší. Bůh stvořil podzim jako přechodné období mezi létem a zimou – každopádně ve střední Evropě.“ – „Ale při tomhle dešti se nedá vůbec nic dělat,“ hubuje Kristián. „A přece něco,“ říká Eva vítězoslavně. „Můžeme zaběhnout k novému sousedovi dolů do Potoční ulice. Je to chlapec ve tvém věku.“

Pořád ještě nevrle si Kristián obouvá pevné boty a přináší si pláštěnku. Eva už na něho čeká. Kapuci si dobře přetáhla přes své světlé vlasy.

Pak sourozenci utíkají po vesnické silnici dolů a odbočují do Potoční ulice. „Tam to je,“ ukazuje Eva na nízký dům, před nímž je nasypaná červená škvára.

16. října

Plán čtení Bible: Soudců 11,4-11

Zákon tvých úst je pro mě lepší než tisíce ve zlatě či stříbře.

Žalm 119,72

Na podzim 2

Na ulici nacvičuje nějaký chlapec jízdu bez držení řídítek na otlučeném kole. Na sobě má pestrou pláštěnku a světle zelené holínky. „Nazdar,“ zdraví je a doširoka se usmívá. „Jdete snad za mnou?“ Eva se dívá do chlapcova kula-tého, pihami posetého obličeje. Jeho světlé oči září bujností.

„My bydlíme tam nahoře,“ říká Kristián a hlavou zhruba naznačuje směr.

„Nevadí ti, že jezdíš na kole v dešti?“ ptá se Eva.
„Ne. Vždyť nejsem z cukru. – Chcete se podívat na můj pokojíček?“

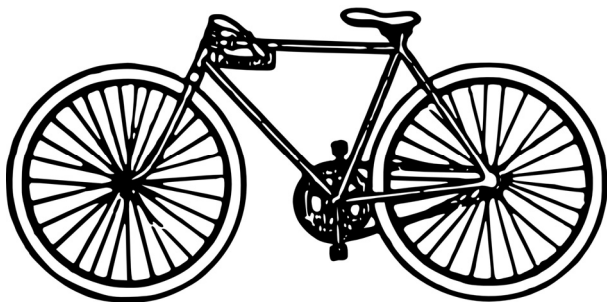
Eva přikývne. „Jak se jmenuješ?“ – „Kamil Konvalinka.“

„Kde máš pokojíček?“ ptá se Kristián. Kamil Konvalinka před nimi jde nahoru po dřevěných

schodech v domě. Schody příjemně vržou. Úplně na konci chodby je jeho pokojíček pod zkosenou střechou. Podlaha ze starých prken voní dřevem. Kamil Konvalinka má ve svém pokoji tři regály a všechny jsou plné knih. „Která z nich je tvá oblíbená kniha?“ ptá se Eva. Kamil beze slova sáhne po dost opotřebované dětské Bibli.

„Kamile, ty také věříš v Pána Ježíše?“ ptá se Kristián radostně.

Kamil přikývne. „Moji rodiče také. Od té doby, co jsem vyznal své hříchy Pánu Ježíši a poprosil jsem Ho, aby vešel do mého života, čtu si také v opravdové Bibli.“

17. října

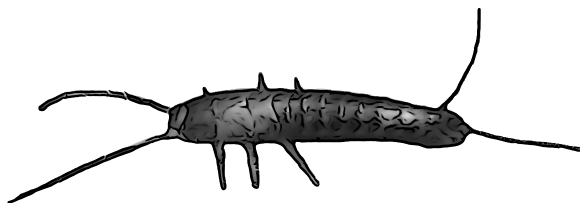
Plán čtení Bible: Soudců 11,12-19

Bůh ... činí veliké věci, jež nelze vyzpytovat, divy, jež nelze spočítat.

Jób 5,9

Na podzim 3

Eva vypískne. „Tamhle něco leze z regálu,“ vykřikne.

„To je Manfred,“ vysvětluje Kamil klidně. „Bydlel tu už přede mnou.“ – „Manfred?“ Trochu znechuceně pozoruje Eva členovce, podobného krevetce. „Ano, rybenka domácí. Často se vyskytují ve starých stacích. Řád: rybenky. Dožívají se několika let. A v tuto dobu mnohokrát svlékají kůži.“ Eva poslouchá s otevřenou pusou. „To jsem si přečetl,“ vysvětluje Kamil s úsměvem. „Manfred a já máme dokonce

něco společného. Oba máme rádi knihy. Mám rád podzim, to mám hodně času na čtení. A Manfred má rád knihy na jídlo. Doslova a do písmene.“ – „U tebe hned tak nevyhladoví,“ poznamenává Kristián věčně a prohlíží si regály s knížkami. „Slyšíte to?“ ptá se pojednou Kamil. Eva nakloní hlavu a naslouchá. „Já neslyším nic.“ – „Právě!“ směje se Kamil. „Přestalo pršet.“ Opravdu! Sluníčko se poprvé tento den probojovalo skrze mraky. „Pojďte ven!“ Následován dvojčaty se Kamil řítí ven. Dešťové kapky se na sluníčku lesknou na žlutě, oranžově, hnědě a zeleně zbarvených listech. „Není to nádhera?“ volá Kamil nadšeně. „Čím pestřejší jsou listy, tím vyšší je obsah cukru v listu. A víte, že oranžové barvivo je stejné jako v mrkvi?“ – „Vlastně jsou opadávající listy odpad!“ říká Eva. Kamil se usměje: „Ale má svůj význam. Strom tak dostává každý rok nové, neporušené listy. A v zimě nemá tak velkou odpařovací plochu. Takže za mrazu nevyschne.“ – „Naplánoval tedy Bůh opadávání listů už při stvoření?“ ptá se Kristián. – „Ano. Každopádně v našem podnebí. Proto je náš podzim tak pestrý!“

18. října

Plán čtení Bible: Soudců 11,20-27

Budme pozorní jedni k druhým, abychom se rozněcovali v lásce a dobrých skutcích.

Hebrejům 10,24

Na podzim 4

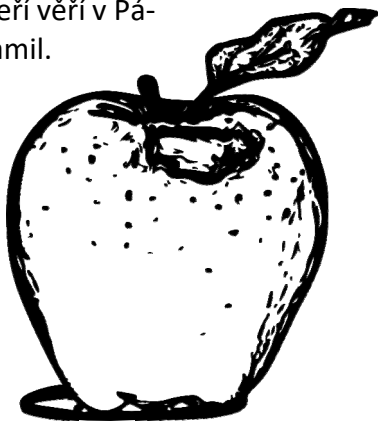
Druhý den ráno zase svítí slunce. „Pomůžete mi trhat jablka?“ ptá se tatínek. Kristián a Eva jsou hned nadšeni. Kristián přináší ze stodoly dlouhý trháček, který je dvakrát tak dlouhý jako on sám a – pěkně těžký. A vida, zrovna jde kolem jejich nový kamarád Kamil. Chlapci společně trhají podzimní červená jablka a ani jim při tom nepadne moc větviček, listů a jablek na zem. Eva třídí jablka do prostorných bedýnek, které jsou připravené na pěšince. Maminka sedí na terase na sluníčku, které dnes ještě jednou opravdu hřeje. Vykrajuje shnilé části z padaných jablek.

„Už se těším, zítra bude jablečný závin,“ říká Eva. – „Ale nejdřív musíme uvařit z jablek povidla,“ brzdí ji maminka. – „Proč nevykrojíš jen

shnilou část jablka, ale i kus zdravého jablka?“ ptá se Eva. – „Hniloba zasahuje vždycky trochu hlouběji, než to je na první pohled vidět,“ vysvětluje maminka. „Ovoce, které leží těsně vedle nahnilé části, má už také nahnilou chuť.“

„A proč nenecháte nahnilá jablka ležet tam, kam spadla?“ ptá se Kamil.

Maminka i Eva hodí zároveň každá jedno jablko do kbelíku s vodou. „Shnilá jablka nakazí hnilobou zdravá jablka. Je to jako s lidmi. Když máš přátele, kteří jsou úplně zkažení, nakazí tě to.“ Kamil, Kristián a Eva se dívají jeden na druhého. – „Jak je dobře, že je také ‚nakažlivé‘, když máme přátele, kteří věří v Pána Ježíše,“ říká Kamil.

19. října

Plán čtení Bible: Soudců 11,28-33

Slyšel jsi to a nyní na to všechno pohled'. A vy – což to nebudete oznamovat?

Izajáš 48,6

Na podzim 5

Pozitří jdou Kristián a Eva pomáhat ke Kamilovi. Kamilův tatínek, který má na obličeji stejně veselé pihy jako jeho syn, má z pomocníků radost. Je možné vycítit, že také Kamilův tatínek chce žít život s Bohem, už z toho, jak mluví s Kamillem a se svou manželkou. Způsob té rodiny je láskyplný a veselý, všímají si Eva a Kristián. Zahrada je dost zanedbaná, neboť před Konvalinkovými tu dlouho nikdo nebydlel. Kristián a Kamil odtahují suché větve a pěkně se přitom zapotí. Eva hrabe suché listí na hromadu. Když děti dokončí svou práci, je hromada suchých částí rostlin dvakrát větší, než jaká byla na začátku. „To bude krásný ohýnek,“ těší se Kamil. „Mohu ho podpálit?“ obrací se na tatínka. Mezitím se setmělo. – „Ano, ale opatrně.“ Suché

listí a větvičky začnou hned hořet a brzy vzplnou i suché větve a s praskotem klesají dolů do ohýnku. Když Eva přikládá na ohýnek, cítí v obličeji žár plamenů. Tu – najednou něco zašustí. „Ježek!“ křičí Kamil. „Byl pod hromadou listí!“ – „Nevybral si dobré místo pro zimní spánek,“ leká se pan Konvalinka. „Dobře, že ucítil hrozící nebezpečí a včas utekl před ohněm.“

20. října

Plán čtení Bible: Soudců 11,34-40

Ať chválí Hospodinovo jméno, neboť jen jeho jméno je vyvýšené.

Žalm 148,13a

Na podzim 6

Kamil, Kristián a Eva si následujícího dne spokojeně prohlížejí své dílo. Zahrada je už docela v pořádku. „Můžeme ještě posbírat zbývající ořechy,“ navrhuje Kamil. Ze stodoly přináší malou dřevěnou lísku. Eva sbírá malé červeohnědé ořechy, zatímco chlapci vyšplhají na nižší větve. Najednou zazní rozčilený křik. Překvapené Evě vypadne z ruky oříšek, který právě sebrala, a udiveně se zadívá do koruny stromu. Kamil se směje. „Tahle veverka vždycky nadává jako špaček, když jí sbírám ořechy. Neboj, Fredy, zbude ti jich tam ještě dost.“ Eva pozoruje rezatohnědou veverku, která hlasitě křičí a skáče z větve na větev a nemůže se uklidnit. „Třeba si myslí, že potřebuje všechny oříšky

jako zimní zásoby pro sebe?“ usmívá se Kristián. „Stejně to je zvláštní, že to zvířátko přesně ví, že si musí nasbírat zásoby na zimu. Bůh to úžasně zařídil.“

Pokus: Sůl zastaví růst rostlin

Co budeš potřebovat:

2 ploché misky, piják nebo filtrační papír, který se dává do kávovaru, 40 semínek řeřichy, vodu, kuchyňskou sůl.

Postup:

Na kousek filtračního papíru nebo pijáku vlož vždy 20 semínek.

Postav misky na okenní parapet a dovnitř dej filtrační papír se semínky.

Do první misky nalij vodu. Do druhé nalij solný roztok. Solný roztok si připravíš tak, že rozmícháš v 1 dl vody 3 g kuchyňské soli.

Po několika dnech můžeš spočítat, na kterém filtračním papíru vyklíčilo víc semínek.

Takže pozor: v hlíně prosypané solí sotva vzklíčí nějaká semínka.

21. října

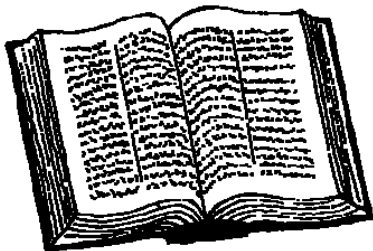
Plán čtení Bible: Soudců 12,1-6

A zazpívali chvalozpěv a vyšli na Olivovou horu.

Marek 14,26

Text z Bible: Marek 14,12-26

Ještě jednou seděl Pán Ježíš společně se Svými učedníky, aby jedli velikonočního beránka. Při tom jim Pán Ježíš najednou řekl: „Jeden z vás mne zradí, ten, který jí se mnou.“

Učedníci dostali veliký strach a ptali se jeden přes druhého: „Snad ne já, Pane?“

„Jeden z Dvanácti, který se mnou namáčí v míse,“ odpověděl Pán Ježíš. – Ale to jich přece dělalo všech dvanáct!

Jidáš Iškariotský pohleděl na Pána Ježíše: „Jsem

to snad já, Rabbi?“ Ježíš mu odpověděl: „Tys to řekl.“ Pak vyšel Jidáš ven.*

Dávno byla noc. Se zbývajícími učedníky slavil Pán Ježíš první večeři Páně v dějinách. Vzal chléb, rozlomil jej a dal jej učedníkům. Potom vzal kalich, poděkoval Svému Bohu a Otci a dal jim také víno. Vysvětlil jim význam těchto symbolů, když budou v budoucnosti slavit večeři na Jeho památku: Rozlomený chléb vás bude upomínat na mé tělo, které se za vás dává. Víno má upomínat na mou prolitou krev a tím na mou smrt.

Pán Ježíš měl tak srdečné, vroucí obecenství se Svým Bohem a Otcem, že málo hodin před Svou smrtí ještě mohl zpívat píseň chvály. Pak všichni šli k Olivové hoře.

* Matouš 26,25

22. října

Plán čtení Bible: Soudců 12,7-15

Na oblak jsem dal duhu, která bude znamením smlouvy mezi mnou a zemí.

1. Mojžíšova 9,13

Oblaky 1

Co pluje téměř každý den po obloze? Ano, jsou to oblaky. V nejbližších dnech se o nich v Kompasů dočteš něco víc.

Co jsou oblaky? Na začátku nic víc než hromádka malých vodních kapiček nebo ledových krystalků nebo obojího. Jak oblaka vznikají? Malý pokus z koupelny ti to pomůže pochopit. Když se v zimě doma koupeš, sráží se vlhkost na chladné okenní tabuli. Jak se voda dostala na okenní tabuli, která byla předtím suchá?

Vypařila se z vany. To znamená, že se utvořila neviditelná vodní pára. Tato pára se smísila se vzduchem v koupelně. Vzduch, obsahující vodní páru, se dotkne chladné okenní tabulky. Přitom se vodní pára zase změní ve vodu, kondenzuje a orosí okno. Právě tak to funguje,

když se tvoří mraky. Nad vodní hladinou se tvoří – většinou slunečním zářením – vodní pára, která stoupá nahoru do vyšších vrstev vzduchu. Tam nahoře je chladněji, pára kondenzuje a tvoří se malé kapičky vody nebo dokonce ledové krystalky, které plují ve vzduchu: oblaky.

Oblaky, jak je dnes známe, existují teprve od potopy, protože tehdy se klima na celé zemi velmi změnilo. Duha se objevuje od dob Noeho jako znamení Božího příslibu, že On už nikdy nebude trestat zemi světovou potopou. Tento slib Bůh dodržel až dodnes – a právě tak dodrží každý ze Svých slibů. Spolehni se na to!

23. října

Plán čtení Bible: Soudců 13,1-5

(Bůh) roztáhl sever nad pustotou, zavěšuje zemi nad nicotou (– nad ničím). Uzavírá vody do svých mračen, oblak se pod nimi neroztrhl.

Jób 26,7.8

Oblaky 2

Naše planeta Země pluje takřka v „ničem“ – ve vesmíru. To bylo výstižně popsáno už v nejstarší knize Bible, v knize Jób, je to podivuhodný důkaz toho, že Bibli můžeš absolutně věřit. Nebo jinak řečeno: Bible neobsahuje ani jeden výrok o přírodě, jenž by nebyl správný. Proč to tak je? Jednoduše proto, že ji nechal napsat Stvořitel – Bůh. A On ví nejlépe, jak všechno funguje.

Země je obklopena asi desetikilometrovou vrstvou vzduchu, atmosférou. Vzduch je směs různých plynů, např. dusíku, kyslíku a oxidu uhličitého. Patří do něho i vodní pára. Vodní pára má takovou vlastnost, že se někdy vyskytuje v menším, jindy ve větším množství. Když je jí

mnoho, mluvíme o vlhkém vzduchu, když málo, o suchém vzduchu. Správnější by ale bylo mluvit jen o menší vlhkosti, protože vzduch nikdy není úplně suchý.

Můžeš si představit vzduch jako houbu, která tak dlouho nasává vodu, až je tak plná, že z ní voda zase odkapává. U houby záleží na velikosti jejích pórů, kolik vody může nasát. Vzduch nemá žádné póry, ale může – podle toho, jak je teplý – pojmout různé množství vodní páry. Např. v chladném listopadovém dni při teplotě 3°C přijme 1 krychlový metr vzduchu nejvíce 5 gramů vodní páry. (Pro představu: asi 5 gramů váží normální list papíru A 4.) Za parného letního dne při teplotě 20°C je to už 15 gramů, tedy tolik, jako 3 listy papíru. Když obsahuje vzduch při teplotě 20°C jen 5 gramů vodní páry, pociťujeme vzduch jako příjemně suchý. Když je ve větší výšce překročeno největší možné množství vodní páry, hned se tvoří malé vodní kapky – oblaky.

24. října

Plán čtení Bible: Soudců 13,6-14

Neboť (Bůh) vyzvedne kapky vody a ony kanou v podobě deště, jako jeho mlha, oblaka je řinou, kanou na mnoho lidí.

Jób 36,27.28

Oblaky 3

Oblohu s oblaky je možno přirovnat k budově s více poschodími. V různých poschodích bydlí různé rodiny oblak. Mezi poschodími jezdí výtahy, v nichž oblaky jezdí nahoru a dolů. Energie tohoto „výtahu“ je brána ze zemské přitažlivosti, která všechno, i vzduch, podřizuje určitému řádu a hned vyrovnává odchylky. Tuto sílu si můžeš lehce představit, když naplníš průhlednou hadici do tří čtvrtin vodou a na obou koncích ji uzavřeš. Teď pohybuji hadicí různým směrem – voda na obou koncích hadice se bude stále vyrovnávat stejně vysoko. Podobně tomu je se vzduchem v atmosféře. Tak jako ty jsi pohyboval hadicí sem tam, je slunce pohá-

něcím zařízením toho, co se děje v počasí. Sluneční paprsky zahřívají povrch země. Ten působí na spodní vrstvy vzduchu jako topné těleso. Při ohřátí se vzduch rozpíná. To znamená, že zvětšuje svůj objem a je tím méně přitahován zemskou přitažlivou silou, stoupá tedy vzhůru. S přibývajícím výškou nebo v noci se vzduch zase ochlazuje, tedy zmenšuje svůj objem. Zemská přitažlivá síla přitahuje chladný vzduch dolů. Tak se vrstvy vzduchu v atmosféře stále pohybují.

Jakou nejdůležitější úlohu mají oblaka? Správně, déšť! Pomocí mraků se Bůh stará o zalévání země. Oblaky se podobají obrovské konvi na zalévání, do které se nabere voda v moři a je vyzalévána na zem. Je to geniálně zařízeno. Bez deště by příroda vadla, ale Bůh se stará o potřebné osvěžující dešťové srážky. Právě tak Bohu velice záleží na tom, aby ti pravidelně žehnal, aby tím rostla tvá důvěra k Němu. K tomu používá Bibli, lidi, kteří ti o NĚm vyprávějí, nebo i tento kalendář Kompas.

25. října

Plán čtení Bible: Soudců 13,15-23

Budu ti vzdávat chválu mezi lidmi, Hospodine, budu tě opěvovat mezi národy, protože tvé milosrdenství je velké, sahá až nad nebesa a až do oblak tvá věrnost.

Žalm 108,4.5

Oblaky 4

Určitě už sis všiml, že oblaky mohou vypadat různě. Aby byl v poznávání oblaků řád, sjednotili se lidé na určitých mezinárodních názvech oblaků. Název se řídí podle vzhledu oblaku a podle výšky, do jaké oblak vystupuje.

Podle vzhledu se rozeznávají 3 druhy oblaků: cumulus (– kupa) – má tvar kupy. Oblaka nazvaná stratus (– vrstva nebo sloha) tvoří často prostupnou vrstvu a oblaky nazývané cirrus (– řasa nebo kučera) vypadají jako závoj. Podle nejnižší výšky oblaků se rozlišují tři poschodí oblak. 1. Nízké oblaky – jejich nejnižší výška dosahuje asi do 2 km. Jsou složeny jen z kapek vody. 2. Střední – výška mraků v prostředním

poschodí se pohybuje v rozmezí asi od 2 do 7 kilometrů výšky. Jsou to oblaky smíšené z vody a ledu. 3. Vysoké oblaky vystupují od 7 kilometrů výš. Protože je tam nejchladněji, skládají se pouze z ledových krystalků.

Světovou organizací pro předpověď počasí bylo určeno a latinskými názvy opatřeno 10 rodin oblaků. A jako se u opravdové rodiny rozlišují členové té rodiny, tak tomu je i u rodin oblaků. Umět pojmenovat všechny druhy oblak jejich jmény je tedy opravdová výzva!

Bůh nejenže zná název každého přírodního jevu, On je dokonce všechny stvořil! Bůh přesně zná i tebe! Bůh nejenom ví, jak se jmenuješ a jak vypadáš, ale zná i tvou povahu, příběhy tvého života, tvé zájmy. Bůh dokonce ví i to, proč některé věci děláš a jiné neděláš. Vidí dovnitř do tvého srdce. Když čteš Bibli, všimni si, že Bůh mluví k tobě – naprosto osobně ti říká, že tě miluje, rozumí ti a chce tě učinit šťastným. Žij s Ním!

26. října

Plán čtení Bible: Soudců 13,24-14,4

***Má snad déšť otce či kdo zplodil krůpěje rosy?
Z čího lůna vyšel led a kdo porodil nebeské
jíní?***

Jób 38,28.29

Oblaky 5

Co se děje, když z oblaku prší? Dešťové kapky nemůžeš zaměňovat s vodními kapkami v oblaku. Dešťová kapka může být až 5 mm velká, zatímco kapka v oblaku má průměr jen 0,02 až 0,1 milimetru. Pro srovnání: kapka v oblaku má asi takovou tloušťku jako tvůj vlas. Z nízkých mraků, které jsou na obloze někdy po celé dny, mrholí. Malé kapičky tohoto deště vznikají opakovaným srážením se vodních kapek v oblaku. Normální dešťové kapky pocházejí z mraků, které se nacházejí vysoko. V horní oblasti těchto mraků se vytvářejí ledové krystalky, které mohou během 20 minut narůst až 10.000-násobně! Krystalky jsou někdy tak těžké, že propadávají oblaky dolů. Přitom se

sráží s jinými krystalky ledu, spojují se nebo k sobě přimrzou. Podchlazené vodní kapky přimrzou a tak krystalky stále rostou. Co se děje dál, to záleží na teplotě, jaká je pod oblakem. Když je tam vzduch velmi teplý a suchý, krystaly se rychle rozpouštějí a vypařují se – někdy se to stane dřív, než se dostanou na povrch země. Tehdy vidíš pod oblakem pruhy. Pokud se krystalky během své dráhy k zemi nevypaří, dopadnou na zem více nebo méně velké dešťové kapky. Jen když je vzduch pod oblakem dost chladný, padá sníh! Velké dešťové kapky a sníh mají tedy stejný původ: vznikají z ledových krystalků.

Nestvořil Bůh oblaka úžasným způsobem? Až budeš příště pozorovat oblaka, můžeš obdivovat svého velkého Stvořitele, který ti ukazuje také na oblacích a dešti, jak dobře se stará o celou zem a také o tebe!

27. října

Plán čtení Bible: Soudců 14,5-9

Hospodin ... způsobuje to, že páry vystupují od krajů země, blýskání s deštěm přivodí, a vyvodí vítr z pokladů svých.

Žalm 135,7 – BK

Proudění vzduchu

Vzduch je neustále v pohybu. Důvodem toho je slunce. Jeho paprsky ohřívají zemi – hlavně na rovníku. Vzduch nad zemí je tedy zvláště v rovníkové oblasti velmi ohřátý. Naproti tomu na severním a jižním pólu zůstává mnohem chladnější.

Teplý vzduch se rozpíná, tím se stává lehčím, stoupá vzhůru a rozchází se na sever a na jih. Přitom stoupá do výše větší než 10 kilometrů. V této výšce panují teploty nižší než minus 50 stupňů. Teplý vzduch se tedy ochlazuje, stlačuje se, je těžší a padá dolů. Přitom proudí zpátky k rovníku, a tam znovu vystupuje nahoru. Tento koloběh se jmenuje proudění vzduchu. Vědecky byl tento proces vyzkoumán

v roce 1875 v USA.

Král Šalomoun ovšem znal toto tajemství větru již asi o 3 000 let dřív, neboť Bůh mu prozradil: „Vítr odchází k jihu a stáčí se k severu. Stáčí se a stáčí, obchází a při svém oběhu se zas vítr vrací.“ (Kazatel 1,6)

Bibli můžeme naprosto věřit. Všechny její výroky jsou pravdivé. Platí to, ať se jedná o její výroky o Bohu, o hříchu nebo o přírodě.

Vzduch se ohřívá a ochlazuje

Co budeš potřebovat: prázdnou láhev, nafukovací balónek, umyvadlo naplněné teplou vodou.

Postav prázdnou, otevřenou láhev na 30 minut do ledničky. Přetáhni nafukovací balónek přes hrdlo chladné láhve. Postav láhev na 2 minuty do teplé vody.

Co se stane?

Nafukovací balónek se nafukuje. Také vzduch se skládá z malých molekul, které jsou neustále v pohybu. Teplou působí, že se molekuly od sebe vzdalují. Přitom potřebují víc místa, objem se zvětšuje. Vzduch v láhvi proudí do balónku a nafukuje ho.

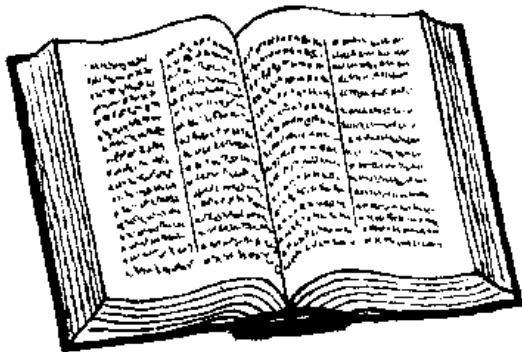
28. října

Plán čtení Bible: Soudců 14,10-13

Přišla ta hodina, hle, Syn člověka je vydáván do rukou hříšníků.

Marek 14,41b

Text z Bible: Marek 14,27-42

Pán Ježíš se opětovně snažil připravit učedníky na Svou smrt. Ale oni Mu nerozuměli. Krátce před Svým zajetím s nimi mluvil ještě jednou o tom, že On, pastýř, bude zbit a oni, ovce, budou rozptýleni a všichni od Něho utečou.

Petr bezděčně ujišťoval: „I kdyby všichni odpadli, já však ne!“

Ale Pán Ježíš jej varoval: „Amen, pravím tobě, že dnes, této noci, dříve než kohout dvakrát zakokrhá*, právě ty mne třikrát zapřeš.“ Petr opět ukvapeně odpověděl: „I kdybych s tebou musel zemřít, určitě tě nezapřu.“ I ostatní učedníci Ho o tom ujišťovali. Mysleli to čestně, ale neznali svá vlastní srdce.

Potom Pán Ježíš přešel se Svými učedníky přes potok Cedron a šel k zahradě Getsemane, která se nalézala na úpatí Olivové hory. Jana, Jakuba a Petra vzal s sebou ještě dál – do zahrady. „Zůstaňte zde a bděte,“ prosil učedníky. O několik metrů dál poklekl na kolena a modlil se ke Svému Bohu a Otci.

A co dělali ti tři učedníci? Usnuli únavou.

* To znamená: před svítáním.

29. října

Plán čtení Bible: Soudců 14,14-17

At' jsou tato slova, která ti dnes přikazují, ve tvém srdci.

5. Mojžíšova 6,6

Jak mohu „studovat“ Bibli?

Slovo studovat pochází z latiny. Znamená „prozkoumat“ nebo „něčím se horlivě zaměstnávat“. Čtení Bible má také vždycky něco společného se zkoumáním – a také se zájmem a vytrvalostí.

Co mohu objevovat v Bibli?

Například to, co si od tebe Bůh přeje, jak můžeš žít pro Něho, ale také: jak s Bohem žili jiní lidé a co se stalo, když na Boha zapomněli.

Kde a kdy se mně bude nejlépe číst?

Potřebuješ na to nějaký čas a tiché místo. Kde a kdy to bude, to si pro sebe nejlépe najdeš sám.

A jak budu nejlépe číst?

Piš si „biblický deník“ – třeba do nějakého sešitu. Piš si do něho důležitá místa a poznamej si také např.: neděle – 1. Mojžíšova 1,1-25; pondělí – 1. Mojžíšova 1,26-29 ...

Těžká slova si můžeš vyhledat v biblickém slovníku, nebo se zeptej rodičů.

Podtrhávat si v Bibli, to pomůže najít opět to, co pro tebe bylo zvlášť důležité.

A nakonec to nejdůležitější: Při čtení z Bible se modli! Bůh ti chce pomoci, abys porozuměl i tomu, co je těžké – někdy ti to také ukáže teprve později –, Bůh chce pomocí Bible promlouvat do tvého života.

30. října

Plán čtení Bible: Soudců 14,18-20

Zkoumáte Písma, protože se domníváte, že v nich máte věčný život, a právě ona svědčí o mně.

Jan 5,39

Proč se Bible skládá ze dvou částí?

České slovo Bible pochází z řeckého slova „biblia“. Znamená „knihy“. Bibli můžeš srovnat s malou knihovnou. Skládá se totiž ze 66 knih. Těchto 66 knih se dělí na Starý a Nový zákon. Starý zákon je vlastně židovská Bible, ve které Bůh mluvil ke Svému lidu, k Židům. Ve Starém zákoně je 39 knih. Přitom „starý“ neznamena zastaralý nebo překonaný, ale pouze to, že tyto knihy byly napsány dlouho před narozením Pána Ježíše.

Druhá část se jmenuje Nový zákon a obsahuje 27 knih. Začíná narozením Pána Ježíše a byl napsán teprve, když se Pán Ježíš zase vrátil do nebe.

Společným a důležitým tématem obou částí je

Ježíš Kristus, Boží Syn.

Starý zákon zvěstuje Jeho příchod na tuto zem a prorokuje o Něk v předobrazech.

Nový zákon potvrzuje, že přišel na tuto zem, zemřel na kříži a zase se vrátil do nebe. Proto je také mnoho veršů ze Starého zákona citováno v Novém zákoně.

31. října

Plán čtení Bible: Soudců 15,1-8

Ještě mnoho jiných znamení, která nejsou zapsána v této knize, učinil Ježíš před svými učedníky.

Jan 20,30

**Proč jsou v Novém zákoně čtyři knihy
o Pánu Ježíši?**

Čtyři evangelia, tak se tyto knihy jmenují, jsou první knihy Nového zákona. Slovo evangelium znamená „dobré poselství“. Tyto knihy podávají zprávu o životě Pána Ježíše na této zemi –

o Jeho narození, o divcích, které činil, o Jeho řečech, o Jeho utrpení a smrti a o Jeho vzkříšení. Každé evangelium má jiného pisatele: celníka Matouše, Marka, lékaře Lukáše a rybáře Jana. Každé evangelium ukazuje některou zvláštní stránku jedinečné osoby Ježíše Krista:

V Matoušově evangeliu je představen jako zaslíbený král Izraele.

Markovo evangelium ukazuje Pána Ježíše jako dokonalého Božího služebníka.

V Lukášově evangeliu Ho nalezneš jako jediného člověka bez hříchu.

V Janově evangeliu je Pán Ježíš popsán jako Boží Syn.

Proto mohou být v jednom evangeliu napsány podrobné zprávy o nějaké události, která v jiném evangeliu chybí nebo je jen nastíněna. Evangelia si neprotiřečí, ale vzájemně se doplňují.

1. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 15,9-15

Toto především vězte, že žádné proroctví Písma není záležitostí vlastního výkladu.

2. Petrův 1,20

Protirečí si zprávy o vzkříšení?

V Markově zprávě (Marek 16,2-7) přicházejí při východu slunce k hrobu Pána Ježíše ženy, zatímco Jan (Jan 20,1-2) říká, že Maria Magdaléna přišla k hrobu, když byla tma. Je to možná obtížné, ale neprotirečí si to.

Brzy ráno v neděli (– když ještě tma byla –) šla Maria k hrobce. Viděla, že kámen je odvalený a běžela k Petrovi a Janovi. Mezitím (při východu slunce) přišly ostatní ženy k otevřenému hrobu v zahradě a běžely k ostatním učedníkům. (Mezi 1. a 2. veršem v 16. kapitole Marka je časový skok. „Ony“ jsou ženy bez Marie.)

Maria zatím všechno pověděla Janovi a Petrovi. Ti teď běželi k hrobce. Utíkali mnohem rychleji než Maria, která je pomaleji následovala. Oba učedníci se dostali k hrobu v zahradě. Tam je anděl ujistil, že Ježíš Kristus vstal. Oba utíkali plní bázně a radosti pryč od hrobu. O něco později se dostala k hrobu Maria a stála před ním, plačíc. Tam se jí dal poznat vzkříšený Pán Ježíš. (Jan 20,3-18)

Na cestě k ostatním učedníkům potkaly nyní i druhé ženy vzkříšeného Pána. (Matouš 28,9. 10)

Tedy: Jsou ve zprávě o vzkříšení nějaké protiklady? Ty vyčte jen takový čtenář, který má strach před tím, co Bible říká o nás lidech.

2. listopadu

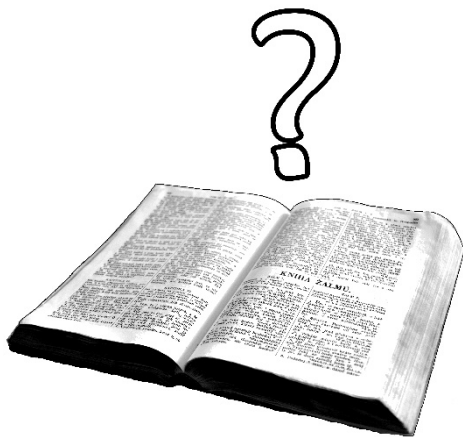
Plán čtení Bible: Soudců 15,16-20

Tyto všechny věci se jim staly jako příklady pro nás a bylo to zapsáno k napomenutí nám.

1. Korintským 10,11

Staly se skutečně příběhy, napsané v Bibli?

Všechny příběhy v Bibli se skutečně staly tak, jak nám o nich Bible podává zprávu. Některé události ti asi připadají docela úžasné, protože to jsou divy, ale opravdu se staly.

Všechno, co je napsáno v Bibli, je pravda, protože Bible je Boží slovo. A Bůh ani neříká něco z legrace, ani nelže. Když čteš Bibli, můžeš zjistit, jak přesně a s bohatými podrobnostmi je všechno vypravováno. A přitom se to stalo před tisíci lety.

Někteří lidé nevěří Bibli, protože by to pro ně mělo důsledky. Museli by totiž přiznat, že jsou hříšníci a že potřebují Boha. Proto raději tvrdí, že v Bibli jsou protiklady, aby tím dokázali, že celá Bible je chybná. Jiní nevěří, že se mohou dívat zázraky.

Ale Bůh, který stvořil svět, může dělat opravdu všechno: nechat Jonáše spolknout velkou rybou a pak ho zase nechat vyvrhnout na břeh, uzdravovat nemocné a dokonce odpouštět hříchy. – I tvoje hříchy, když Mu svěříš svůj život. Divy se nedají vysvětlit pomocí přírodních věd. Kdyby bylo možné je vědecky vysvětlit, nebyly by to už žádné divy.

*Neboť je mocné nad námi jeho milosrdenství.
Hospodinova věrnost trvá navěky. Chvalte Pána!*

Žalm 117,2

3. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 16,1-3

Filip našel Natanaela a řekl mu: „Nalezli jsme toho, o němž psal Mojžíš v Zákoně a proroci, Ježíše...“

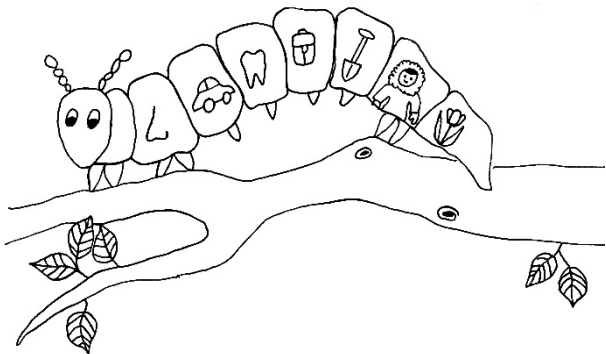
Jan 1,45

Hádanka: Hledá se jedno město

Pán Ježíš byl během Svého života v mnoha izraelských městech nebo vesnicích.

Narodil se v **Betlémě** (Lukáš 2). V **Káně** (Jan 2) učinil Pán Ježíš Své první znamení. V **Sychar** (Jan 4) potkal u Jákobova pramene samařskou ženu. V **Kafarnaum** (Marek 1) často učil a uzdravil mnoho lidí od jejich nemocí. V **Gadaře** (Lukáš 8) Pán Ježíš uzdravil posedlého člověka. V **Jerichu** (Lukáš 18 a 19) uzdravil slepého Bartimea a potkal Zachea. **Betanie** (Jan 12) byla místem, kde bydleli Marta, Maria a Lazar a kam Pán Ježíš častěji zavítal. V **Emaus** (Lukáš 24) vysvětloval po Svém vzkříšení dvěma učedníkům Písma Starého zákona. Jedno důležité město

však ještě chybí. Totiž město, ve kterém Pán Ježíš vyrostl. Počáteční písmena obrázků v housence ti pomohou uhodnout toto město.

Jméno města:

--	--	--	--	--	--	--

Vyluštění najdeš na konci kalendáře.

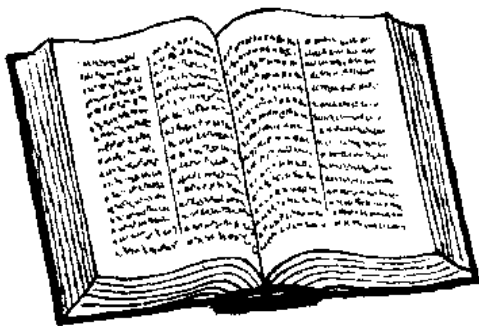
4. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 16,4-9

Oni pak na něho vztáhli ruce a zmocnili se ho.

Marek 14,46

Text z Bible: Marek 14,43-54

„Vstávejte, pojďme! Hle, přiblížil se ten, který mne zrazuje.“ Zatímco Pán Ježíš mluvil tato slova, přišel Jidáš Iškariotský, zrádce, se služebníky z chrámu a s ozbrojenými vojáky do zahrady Getsemane.

Jidáš přišel k Ježíšovi a políbil Ho. Bylo to do-

mluvené znamení zrady. Jidáš se zaprodal velekněží. Jako jeden z mála věděl, kde je možné potkat Pána Ježíše samotného, bez zástupu lidí. Když Ho Jidáš zradil, věděl, že vydal Pána Ježíše na smrt. Znal nenávisť náboženských vůdců lidu, jejich závist a nyní toho bezohledně využil.

Pán Ježíš to všechno věděl a byl z toho smutný. Toto vědomí Mu působilo utrpení. Nyní se nechal odvést jako nějaký zločinec. Přitom by se byl mohl bránit. Jako Boží Syn měl všechnu moc a sílu. Ale vzdal se toho, aby ji použil sám pro sebe. Přesně věděl, že jen Jeho dobrovolnou smrtí na kříži Golgoty mohou být zachráněni ztracení hříšníci a že Bůh může lidem odpustit hříchy jen tak, že On sám, který se stal člověkem, zemře za jejich hříchy, které Mu vyznají, když k Němu s nimi přijdou.

Všichni učedníci utekli. Ale Petr Jej následoval s velkým odstupem až na dvůr paláce velekněze. Tam si sedl k jeho služebníkům a ohříval se u ohně.

Zdalipak to dobře dopadne?

5. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 16,10-14

Zaměření lidského srdce je od jeho mládí zlé.

1. Mojžíšova 8,21b

Keyangak – Arupe

Keyangak, bílý lékař, má mnoho práce. Četní lidé přicházejí k nemocniční stanici. Mají nej-různější potíže. Chatrč z plechu je už dávno příliš malá, než aby v ní bylo ošetřeno tolik nemocných. Keyangak se dál stará o nemocné, zatímco jeho přátelé stavějí prostornější nemocniční stanici.

Keyangak neochvějně pracuje. Ale mezi prací musí znovu a znovu myslet na Arupe. Ta malá holčička bydlí vlastně ve vzdálenosti téměř 400 km od Lokori. Keyangak ji našel u jednoho safari. Děvčátko trpělo na velký otok břicha. Keyangak ji vzal do nemocniční stanice, kde se pomalu zotavila. Nyní holčička už čeká na to, že ji Keyangak dopraví zase domů. Zatím bydlí s jinou holčičkou v malém domečku nedaleko od

nemocniční stanice. Keyangak ji často vídá. Povzdechne si. Arupe není jiná než ostatní děti. Je veselá a hlavu má plnou nesmyslů. Ale Keyangak ví, že v jejím srdci vězí – jako u každého člověka – hřích. Arupe a všechny ostatní děti a také dospělí potřebují Ježíše, aby se v jejich srdcích rozjasnilo!

6. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 16,15-22

Lidé si zamilovali více tmu než světlo, protože jejich skutky byly zlé.

Jan 3,19b

Keyangak – Dům bez oken

Domeček, ve kterém bydlí Arupe a její kamarádka, dosud nemá okna. Až budou mít zedníci čas, udělají jim je tam. Tak jim to slíbili. Když začalo období dešťů, přinesl Keyangak dva kusy vlnitého plechu, který měl být vlastně použit na střechu, a opřel jej o zeď tak, že byla zakryta plocha, kde měla být okna. Oběma děvčatům se to líbilo a prosila, aby tam plechová ochrana mohla zůstat, dokud nebudou opravdová okna. „A není v domečku moc tma?“ ptal se Keyangak udiveně. Arupe se rozpustila zasmála. „Trochu příšeří – to je přece útulné. A také není tolik vidět, když zrovna nemáme uklizeno!“ O těchto slovech musel Keyangak dlouho přemýšlet. Protože podobně to dělá v životě mnoho lidí! Raději nechtějí poslouchat slova

Bible, aby nebylo zřejmé, že hřeší. Boží světlo je jim nepříjemné a oni utíkají pryč před Bohem a Jeho Slovem. Přitom Bůh nechce nikoho zahubit, ale jen přivést věci na světlo, aby mohl uzdravit a zachránit.

7. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 16,23-31

Bůh nás vysvobodil z pravomoci temnoty.

Koloským 1,13

Keyangak – Nebezpečí ve tmě

Když Keyangak a jeho žena jednoho rána snídali, najednou uviděli, jak k jejich dveřím překotně utíká polekaná a rozrušená Arupe. „Pojďte rychle! Máme v domečku hada!“ volala celá bez dechu. Keyangak nechal snídání. Vzal svou hůl a spěchal s Arupe. Jeho žena zůstala doma a modlila se za svého muže a za děvčátko, aby je Bůh ochránil před hadem. Byla neklidná. Věděla, že je tu mnoho jedovatých hadů.

Keyangak cítil horko ranního slunce na zádech. Když se přiblížil k Arupinu domku, byl jako oslepen slunečními paprsky, které odrážely oba vlnité plechy. Keyangak musel odvrátit hlavu.

Když došli ke dveřím domečku, zeptal se Keyangak: „Kde je had?“ - Arupe mlčky ukázala na dolní část vlnitého plechu. Mezi plechem a

stěnou zpozoroval Keyangak malý tmavý mezi-prostor. Arupe stojí za lékařem, celá se třese a říká: „Vplazil se dovnitř.“ Keyangak se nakloní dopředu, ale vidí jen tmavou díru. Také on má strach z hadů. A had se navíc skrývá ve tmě. Co má jenom dělat?

8. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 17,1-6

Ježíš k nim opět promluvil: „Já jsem světlo světa. Kdo mne následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“

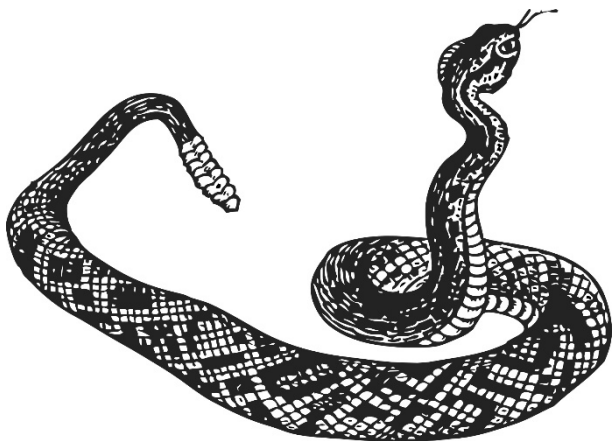
Jan 8,12

Keyangak – Hadi

Keyangak ustoupil o krok nazpět a zhluboka se nadechl. Pak strčil hůl za plech a jedním úderem plech překlopil, takže s bouchnutím spadl na zem. V tu chvíli sluneční světlo prozářilo úkryt hadů. Keyangak rozpoznal dva nebezpečné jedovaté hady. Plazi zvedli hlavy a začali tak hrozivě syčet, že Keyangakovi leknutím málem vypadla hůl z ruky. Hadi otáčeli hlavami sem tam, aby našli nepřítele. Nyní bylo Keyangakovi jasné, že hadi nic nevidí. Oslnilo je slunce, když proniklo do jejich úkrytu. Keyangak se usmál. Aniž by zaváhal, prudce je udeřil do hlavy. Hadi zůstali ležet mrtví. Keyangak se zadíval na místo, kde si hadi dělali

hnízdo. Viděl tam jen kameny a písek, lesknoucí se ve slunečním světle. Tma přestala, nebezpečí pominulo, hadi byli zabiti!

Zamyšleně se Keyangak vrátil ke své snídani. Zase jednou si uvědomil, jak má rád světlo. Pán Ježíš říká: „Já jsem světlo světa. Kdo mne následuje, nebude chodit ve tmě, ale bude mít světlo života.“ Jan 8,12

9. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 17,7-13

Milostí jste zachráněni.

Efeským 2,5b

Milost (1)

Určitě už jsi někdy slyšel slovo milost. Přemýšlel jsi už někdy, co vlastně je milost? Existují určitá slova, která křesťané často používají, ale nikdo tak docela přesně neví, co znamenají. Tyto výrazy se dobře poslouchají, ale ...

Snad hraješ rád fotbal. Představ si, že bys hrál s několika kamarády na malém plácku v sousedství. Najednou by šel kolem docela náhodně fotbalista z FC Barcelona. Viděl by tě a řekl by ti: „Víš co? Zítra poletím zpátky do Barcelony. Zaplatím ti let a pozítří si můžeš zkopat s mými spoluhráči – odborníky.“ Asi bys radostí vyskočil a celý den bys jásal.

Nemáš nárok na tuto cestu, je ti prostě darovaná, aniž bys za to mohl. A tento dárek tě vysoko vyzvedne – k nejlepším fotbalistům světa. Přesně to je milost.

Je mně darována někým, kdo stojí vysoko nade mnou. Dává mi něco, co si nezasluhuji a co si také nemohu koupit – mohu to jen přijmout. Tak s námi jedná Bůh. Dává nám věčný život, odpuštění našich hříchů a ještě mnohem víc. Smíme s Pánem Ježíšem sdílet nebe. Sám bys tam nikdy nepřišel. A své hříchy si opravdu nemůžeš sám odpustit. Můžeš tento dar jen přijmout. Jak? Tím, že se obrátíš a vyznáš Ježíši Kristu své hříchy. Pak můžeš poděkovat: „Děkuji, Pane Ježíši, že mne máš tak rád a že mně dáváš tak mnoho!“

10. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 18,1-6

Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; a ta záchrana není z vás – je to Boží dar; není na základě skutků, aby se nikdo nechlubil.

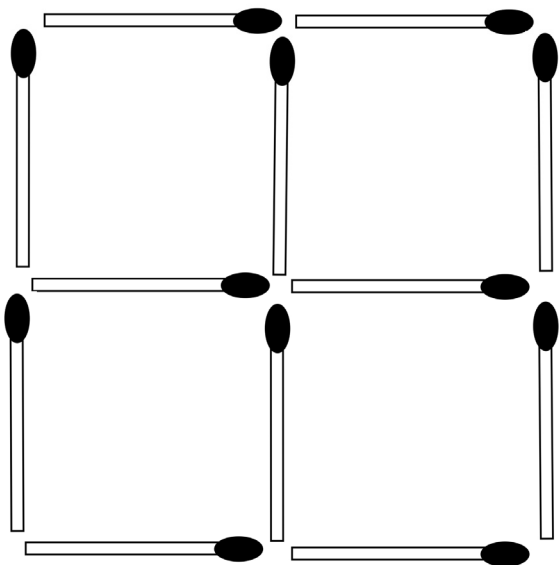
Efeským 2,8-9

Milost (2)

Milost je nezasloužený Boží dar nám lidem. Bůh chce nás lidi zachránit od našich hříchů, protože nás miluje. Tento dar spásy si nemůžeme koupit. Mnoho lidí věří, že by mohli dodržet deset přikázání – jako např.: „Nebudeš dychtit po domě svého bližního!“ – a tím uspokojit Boha. Avšak my to nedokážeme, žít podle deseti přikázání. Potřebujeme milost. Být přijati u Boha – to nejde si koupit nebo se k tomu propracovat. Můžeš a musíš přijmout dar vykoupení.

Když máš narozeniny, také sám neplatíš za dárky, které dostaneš. Tak to je také s Bohem. Nebe můžeš dostat jen od Ježíše Krista!

Dvanáct zápalek tvoří čtyři čtverce.
Dej pryč dvě zápalky, ale ostatními nehýbej,
aby zbyly jen dva čtverce!

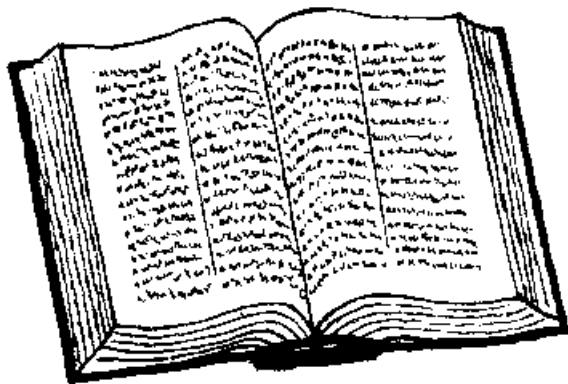
11. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 18,7-10

Znovu se ho velekněz otázal a řekl mu: „Jsi ty Mesiáš, Syn Požehnaného?“ Ježíš řekl: „Já jsem.“

Marek 14,61.62

Text z Bible: Marek 14,55-65

Probíhalo první soudní jednání před náboženskými vůdci:

Velekněží a celé synedrium křečovitě hledali důvod obžaloby k odsouzení Pána Ježíše. Ale

žádný takový důvod nenašli. Podpláceli, aby byly vysloveny falešné výroky.

Konečně velekněz udělil obžalovanému slovo. On však mlčel. Přítomní v soudním sále byli udiveni. Něco takového dosud nezažili. Necháпали to tím víc, když se jednalo o někoho, kdo byl neprávem obviněn.

Ježíš Kristus, obžalovaný, byl nevinný – naprosto nevinný. Nepotřeboval se bránit. Ještě jednou se Ho nejvyšší kněz zeptal: „Jsi Kristus, Boží Syn?“ Chtěl Ho donutit k odpovědi.

Tu Ježíš řekl: „Já jsem.“

Nejvyšší kněz udělal dramatické gesto: roztrhl svůj oděv a zvolal do soudního sálu: „Slyšeli jste rouhání. Učinil se rovný Bohu. To je rouhání. Na to je trest smrti!“

Jednohlasně Jej odsoudili k smrti. Ovšem aby byl proveden trest smrti, na to měli právo pouze Římané. Pak na Něho někteří plivali a posmívali se Mu, jiní Jej bili pěstmi.

Přesto Pán Ježíš nic neříkal, nebránil se. Mlčky to všechno strpěl.

12. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 18,11-18

Kdo přepadne Kirjat-sefer a dobude ho, tomu dám svou dceru Aksu, za ženu.

Soudců 1,12

Ženy z doby soudců – Aksa 1

Po čtyřiceti letech putování po poušti se rozkládala před izraelským lidem země Kenaán jako bujně rozkvetlá zahrada, ale nebyla prázdná. Osídlovaly ji různé národy. Tito lidé žili v městských státech. Kolem měst byly vybudované zdi. Města musela být dobyta, protože Kenaanští (v Bibli kralické: Kananejští) svá města dobrovolně nevydají.

Nyní, v zemi, byl vůdcem lidu Jozue. Jedním z jeho nejlepších přátel byl Káleb (v Bibli kralické Kálef). Když vyšli z Egypta, za Mojžíšem, byli ještě mladí muži. Silnému Kálebovi, který zvítězil nad všemi nepřáteli, bylo teď už 85 let. Z toho si ale Káleb nic nedělal. Jeho síla zůstala neporušená. Káleb měl ještě mladou dceru. Jmenovala se Aksa (v Bibli kralické Axa). Byla to

zvláštní dívka. Dosud ještě nebyla provdaná. Neboť Aksa si přála jen takového manžela, který bude věrný Bohu a který se nechá použít pro Boha. Toto ale musí její budoucí muž nejdřív dokázat, neboť Aksa dobře věděla, že někdo mnoho slibuje, aniž by to dodržel. Jak

jen pozná Kálebova Aksa takového manžela? Káleb přemýšlel. Jak je možné vyřešit takovýto problém? Tu ho napadla myšlenka ... Jako další mělo být dobyto kenaánské (v BK: kananejské) město Kirjat-sefer (v Bibli kralické: Kariatsefer). To je tvrdý oříšek! Možná by se daly vyřešit dvě věci najednou?

13. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 18,19-26

Káleb jí tedy dal horní i dolní nádrže.

Soudců 1,15b

Ženy z doby soudců – Aksa 2

Káleb měl myšlenku: Muž, který dobude Kirjat-sefer, musí být

1. vynikající stratég a
2. hrdina, který pro Boha něco riskuje. Mohla by si jeho dcera Aksa přát lepšího muže než takového?

Kálebův pokus měl úspěch: jeho synovci Otnielovi (v BK Otonielovi), Aksinu bratranci, se podařilo dobýt Kirjat-sefer. Chytrá Aksa dostala nejlepšího a nejstatečnějšího muže. Ale Aksiny plány měly ještě větší dosah: Když k němu při svatbě přišla, poprosila svého muže Otniele, aby žádal od jejího otce pole. A Káleb byl přece velkorysý, ne? Možná, že nyní s polem, které jí daroval, postavil na zkoušku její chytrost.

Odvážná Aksa sesedla z osla, který byl asi bo-

hatě vyzdoben pro příležitost její svatby. Přistoupila ke svému otci s tím, že to pole jí nic nepřinese, protože v té zemi jsou horka a ona, Aksa, nemůže pole zavlažit. Řekla svému otci: „Dej mi požehnání, protože jsi mne provdal do jižní země, dej mi vodní nádrže.“ Takový Boží muž, jako byl Káleb, asi nemohl své dceři odřící požehnání. A opravdu: Aksa dostala od Káleba nádrže vod na horní a dolní straně jejího pole. Aksa byla dívka, která se nenechala spokojit s něčím malým. To bychom neměli ani my. Jako Aksa od svého otce Káleba, tak si můžeme také my vyprošovat od Boha dobré věci pro náš život.

14. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 18,27-31

V oné době soudila Izrael Debóra, prorokyně, žena Lapidótova.

Soudců 4,4

Ženy z doby soudců – Debóra 1

Izraelští se zvláště neusilovali, aby vyhnali Kenaance ze země. Nyní panoval nad kenaánským lidem Jabín. Měl generála, který se jmenoval Sísera (v Bibli kralické Zizara), a vlastnil 900 železných bojových vozů, kterých se Izraelští právem hrozně báli. Jabín využíval jejich strachu a loupil izraelskému lidu jejich úrodu. Zotročoval jejich děti a požadoval tribut. (Tribut byla vynucená daň, kterou vítěz uložil porobené zemi.) Lidu izraelskému se vedlo špatně. Debóra (v Bibli kralické Debora) byla Boží prorokyně, pomocnice svého lidu. Jako soudkyně bydlila pod palmou a kdo měl nějaký neřešitelný problém, tomu jej Debóra pomohla objasnit. Debóře se nelíbilo, že se lid nechává tak zotročovat Jabínem. Věděla, že Bůh má se Svým lidem úplně

jiné plány.

Jednoho dne připomněla muži Bárakovi (v BK Barákovi): Máš od Boha úkol, abys vystoupil s armádou proti Jabínovi a jeho generálu Síserovi. Avšak Bárak se bál a reagoval tvrdohlavě: „Pokud půjdeš se mnou, i já půjdu. Nepůjdeš-li se mnou, nepůjdu ani já.“ Možná, že si Debóra tehdy povzdechla. Ale byla pro svůj lid někým, jako je matka. A maminka právě vezme své tvrdohlavé dítě na klín a pomůže mu, aby poslechlo. A tak odpověděla Bárakovi: „Určitě půjdu s tebou, jenomže na cestě, po které ty půjdeš, ti nebude patřit sláva, protože Hospodin vydá Síseru do ruky ženy.“

Pro bojovníka, jako byl Bárak, to bylo ponižující. Ale Bárakovi to v tu chvíli bylo lhostejné. Snad si myslel: Jen aby už ta věc byla za mnou. 900 železných vozů na straně Kenaanců, to nemůže dobře dopadnout!

15. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 19,1-6

Ona řekla: Určitě půjdu s tebou, jenomže na cestě, po které ty půjdeš, ti nebude patřit sláva.

Soudců 4,9a

Ženy z doby soudců – Debóra – 2

Bárak chtěl táhnout do boje se soudkyní Debórou po boku. A už i to bylo odvážné, když pomyslíme, že pokolení jeho lidu se ze strachu nejdřív dlouho radila, dřív než vůbec chtěla bojovat spolu s Bárakem. Těch 900 železných vozů Kenaánců bylo v jejich myslích něčím jako železnými obludami. Nemysleli na to, že na jejich straně chce bojovat Bůh.

Debóra vytáhla do boje spolu s Bárakem. Pro Báraka byla něčím jako ujištěním, že Bůh je s nimi.

Na hoře Tábor došlo ke krvavé bitvě mezi necvičenou hrstkou izraelského vojska a vycvičenou armádou generála Sísery. Ale bitva byla

v Boží ruce. Síserovo obrněné vojsko bylo poraženo a Izraelité se stali zářícími vítězi. Nakonec však Báarakovi přišlo na mysl, že generál Sísera utekl. To byla nová hrozba. Co když Sísera sestaví novou armádu?

16. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 19,7-10

Tak ať zahynou všichni tví nepřátelé, Hospodine, ale ti, kdo jej milují, budou jako slunce vycházející ve své síle. – A země měla čtyřicet let klid.

Soudců 5,31

Ženy z doby soudců – Jáel 1

Jáel (v Bibli kralické Jáhel) byla manželka Kénijce Chebera (v Bibli kralické: Hebera Cinejského). Kénijci žili ve stanech jako nomádi (– kočovníci) a od starodávna byli příbuzní s Mojžíšovou manželkou Siporou (v BK Zeforou). Jako hosté v zemi Kenaán byli spřáteleni s králem Jabínem.

Jabínova armáda byla právě v boji s izraelským vojskem, a když prchající kenaánský generál Sísera uviděl stany Kénijců, oddechl si. Kénijci ho jako spojenci jeho krále Jabína schovají před izraelským vojskem. Dopotácel se k ženskému stanu. U vchodu stála Jáel. Jáel jej velkoryse

pozvala dovnitř. Přikryla vyčerpaného utečence a dala mu pít mléko z měchu.

Unavený Sísera chtěl spát. Jáel měla hlídat u vchodu do stanu. Sísera pak usnul spánkem vyčerpaní, ze kterého se už neprobudil.

Co teď Jáel udělá? Vlastně nebyla ničím povinována vůči izraelskému lidu a vůči jejich Bohu. Spíš byla pouhým hostem krále Jabína v této zemi. Bylo přece jen normální, že ochrání Síseru. Nebo ne?

Ale Jáel byla právě tak přemýšlivá jako chytrá žena. Zнала hanebnou modloslužbu krutého krále Jabína, který každý rok obětoval svým modlám malé děti. Jáel také věděla, že to je proti právu Boha jako Stvořitele. A tak se Jáel rozhodla ke svému činu.

17. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 19,11-16

Otevři svá ústa za němého, ... pomoz získat právo chudému a nuznému.

Příslaví 31,8a.9b

Ženy z doby soudců – Jáel 2

Jáel byla velmi energická žena, která si ošklivila kenaanského krále Jabína. Viděla, že z lidí dělal otroky a odjímal jim i to nejnnutnější k životu. Jméno „Jabín“ znamená „Inteligentní“. Jabín však svou inteligenci využíval ke zlému a k násilí. Jáel prostě nechtěla dělat totéž. Porazila Síseru jeho vlastními zbraněmi: Istí spojenou se lží a násilím. Jako kenijská žena neposlouchala bezvýhradně zákon izraelského Boha.

V čem bys měl/a Jáel napodobit: Byla připravena zasáhnout. Ačkoli nebyla sama postižena, postavila se proti zlu. To bylo něco, co znovu a znovu činil i Pán Ježíš.

Jáelin chléb

V době Jáel měl chléb plošší tvar – asi jako

placka.

Na těsto budeš potřebovat:

300 g mouky

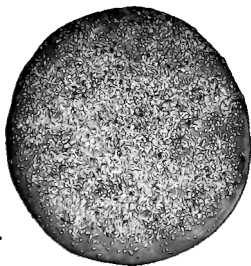
1 čajovou lžičku oleje

1 šálek teplého mléka

3 polévkové lžíce teplé
vody

1 čajovou lžičku cukru

1 sáček sušených kvasnic.

Dej přísady v uvedeném

pořadí do ohnivzdorné mísy a ručně nebo pomocí hnětače uhněť těsto.

Ohnivzdornou misku (pozor: ne z umělé hmoty!) s těstem dej na půl hodiny do trouby, zapnuté na 50°.

Z těsta vytvaruj kulatý chléb. Pokud je těsto příliš lepkavé, přidej trochu mouky. Pak z těsta vyválej placku. Namasti plech. Potři chlebovou placku 1 polévkovou lžící oleje a posyp ji kmínem nebo sezamovým semínkem a 2 lžícemi hrubé soli. Troubu dej ohřát na 200°. Dej chléb péci. Pečení bude trvat asi 15 minut. Chléb je hotový, když po poklepání zní dutě.

Nejlepší je čerstvý.

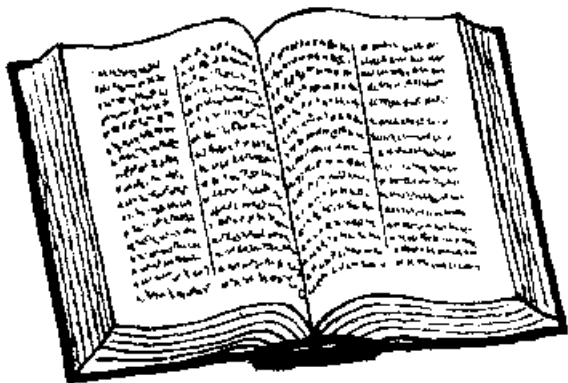
18. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 19,17-21

Tu si Petr vzpomněl na výrok, jak mu Ježíš řekl: „Než kohout dvakrát zakokrhá, třikrát mne zapřeš,“ a začal plakat.

Marek 14,72

Text z Bible: Marek 14,66-72

Na dvoře nejvyššího kněze se současně odehrávala jiná scéna. Petr Pánu Ježíši nevěřil a ujišťoval Je: „I kdybych s tebou musel zemřít, určitě tě nezapřu.“ V getsemanské zahradě

však nedokázal ani zůstat bdělý, když ho o to Pán prosil.

Teď přišla velká zkouška. Jak se v ní osvědčí? Jedna služka Petra poznala: „I ty jsi byl s Ježíšem Nazaretským.“ – „Nevím, ani nerozumím, co říkáš,“ popřel to a vyšel ven do předního dvora paláce. Vtom zakokrhla kohout.

Služka ho uviděla ještě jednou a řekla ostatním: „Tento je z nich.“ – Petr opět zapřel.

Za malou chvíli mu řekli jiní: „Skutečně jsi jeden z nich, vždyť jsi také Galilejec.“ – „Neznám toho člověka, o kterém mluvíte,“ Petr se zaklínal a zapřísahal. A tu kohout podruhé zakokrhla.

Tu Petrem projelo: „Slova Pána – kokrhající kohout – můj hřích!“ Vyšel ven a hořce plakal.

Je lehké mluvit mezi křesťany o tom, že patříme ke Kristu. Ale pravda o našem srdci vyjde najevo tehdy, když se musíme dát poznat jako křesťané před lidmi, kteří Krista odmítají a posmívají se Mu. Co bychom v takovém případě řekli my?

19. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 19,22-25

Ježíš Kristus řekl: Pokoj vám zanechávám, svůj pokoj vám dávám; ne jako dává svět, já vám dávám.

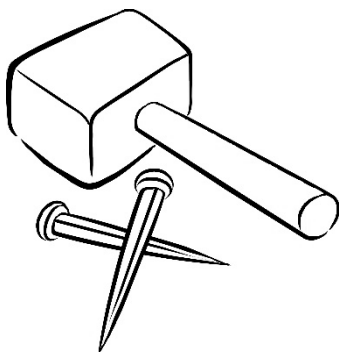
Jan 14,27

Ženy z doby soudců – Jael 3

Kénijská žena Jael se rozhodla, že nenechá generála Síseru naživu. Ve svém zoufalství vzala do rukou zbraně, které byly nablízku a které jí padly do oka: kladivo a stanový kolík – to byly zbraně ženy. Doslova prorazila a probodla hlavu spícího Sísery až do země.

Když šel kolem izraelský bojovník Bárak, který hledal uprchlého generála, zavolala ho do stanu: „Pojď, ukážu ti muže, kterého hledáš.“ Tak našel Bárak mrtvého Síseru. Nad kenaánským vojevůdcem nezdolal žádný bojovník z Izraele, ale jedna žena se stanovým kolíkem. „Nebude ti patřit sláva, protože Hospodin vydá Síseru do ruky ženy,“ řekla před bojem prorokyně Debóra Bárakovi.

A tak se to také stalo.

Jedna oslavná píseň v Bibli připomíná Debóru a Jáel, které měly odvahu, když mnozí bojovníci z izraelských pokolení by se ze strachu před železnými vozy raději schovali.

Debóřina a Jáelina doba byla dobou násilí, také proti dětem.

Násilí plodí násilí a z něho se rodí další násilí. A tak dál. Teprve s narozením Pána Ježíše mohl vůbec vzniknout pokoj mezi lidmi. Pokoj, který začíná v srdcích jednotlivců, protože ti obdrželi pokoj s Bohem.

20. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 19,26-30

Ta žena pak porodila syna a nazvala ho jménem Samson. Chlapec vyrůstal a Hospodin mu žehnal.

Soudců 13,24

Ženy z doby soudců – Manželka Manóacha

Dávno pominuly časy prorokyně Debóry. Lid izraelský soudili jiní soudci. Nyní nad lidem panovali suroví Pelištejci (v Bibli kralické jsou nazýváni Filistinští) a vykořisťovali ho. Manóach (v Bibli kralické Manue) byl muž z pokolení Dan. Jeho manželka neměla miminko, i když po něm toužila. Až ji oslovil anděl: „Otěhotníš a porodíš syna. Nuže, měj se bedlivě na pozoru: Nebudeš pít víno ani opojný nápoj a nebudeš jíst nic nečistého... Na jeho hlavu nevstoupí břitva, protože ten chlapec bude od těhotenství Boží nazír (v BK Nazarejský). On začne zachraňovat Izrael z ruky Pelištejců.“

Bůh vybral Manóachovu manželku za matku zvláštního dítěte, protože věděl, že tato žena

miluje Boha. Udělá všechno, aby vychovávala toto dítě ve věrnosti k Bohu. To v té době vůbec nebyla samozřejmost.

Její muž Manóach měl strach a úzkost. Jak má vychovávat Nazarejského pro Boha? Jak se to vůbec děje? Nazarejský, to Manóach přibližně věděl, vyhrazuje svůj život pro Boha. Bůh mu je tak důležitý, že ostatní věci pro něho jsou naprosto nedůležité. Avšak normálně je to vlastní rozhodnutí muže nebo ženy. Ale miminko jako Nazarejský? Manóachovi se zdá, že je na něm požadováno příliš. Modlí se, aby anděl přišel ještě jednou. A to se také stalo. Anděl všechno Manóachovi opakoval. A teď se Manóach bál ještě víc. Byl přesvědčen, že musejí zemřít, protože potkali anděla Božího. Avšak jeho silná manželka ho docela věcně upozornila na to, že kdyby zemřeli, pak by se nikdy nemohlo stát to, co anděl oznámil. Tak se narodil Samson, nade vše silný hrdina a soudce.

21. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 20,1-11

Panovníku Hospodine, rozpomeň se, prosím, na mě a posilni mě, prosím, ještě tentokrát.

Soudců 16,28

Ženy z doby soudců – Delíla (v Bibli kr. Dalila)

„Delílo, máš povinnost ke svému lidu, Pelištejcům. Izraelita Samson, silný nepřítel našeho národa, je do tebe zamilovaný. Využij toho pro nás: Zjisti, v čem spočívá jeho síla. Pokud ho přemůžeme a spoutáme, tvá odměna bude 1100 šekelů stříbra.“ Vůdcové Pelištejců opustili Delílu a byli navýsost spokojeni.

Delíla se Samsona ptala a on jí odpověděl: „Jestliže mě svážou sedmi syrovými lany, která nebyla vysušena, zeslábnu a budu jako kterýkoli jiný člověk.“ Když Samson spal, svázala ho Delíla a zavolala: „Jdou na tebe Pelištejci, Samson!“ On vyskočil a zpřetrhal ta lana, jako se přetrhne šňůrka z koudele, když se přiblíží k ohni. Pak Delíla uklidnila nic netušícího hrdinu. To se opakovalo ještě dvakrát – ale Samson po každé Delílu uvedl v omyl. Až když na něho celé dny naléhala svými slovy a dotírala na něho, takže se

jeho duše k smrti unavila, prozradil jí své tajemství, že je od narození Boží Nazarejský. Jeho nestříhané vlasy jsou znamením jeho nadlidské síly. Delíla Samsona uspala na svých kolenou, zavolala jednoho muže a nechala oholit sedm pramenů vlasů na jeho hlavě. V pokoji už číhali Pelištejci a na Delílovo zvolání: „Jdou na tebe Pelištejci, Samsoně!“ už byli nad Samsonem a spoutali hrdinu, který byl nyní již bez síly. Delíla teď byla bohatá, velmi bohatá. Prodala Samsonovu lásku a jeho život za peníze. To nejlepší, co mohla získat, pro ni nemělo cenu. Delílovo srdce nyní patřilo penězům. Nikdy nebyla dotčena Samsonovou vírou v živého Boha.

Pelištejci Samsona oslepili a uvěznilo ho. Na jedné jejich modlářské slavnosti je měl slepý Samson bavit, na znamení jejich vítězství nad Samsonovým Bohem. Tu Bůh na chvíli Samsonovi opět navrátil jeho sílu, protože Samsonovi zase dorůstaly vlasy. Samson se opřel o oba prostřední sloupy domu, ve kterém probíhala slavnost. Napnul sílu a ten dům spadl. Samson zemřel spolu se slavicími Pelištejci. Samsona byla škoda! Miloval Boha a vyhradil svůj život pro Něho. Ale v jedné věci nebyl Bohu věrný. A tou věcí byla Delíla, nepřítelkyně, léčka pro Samsona.

22. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 20,12-17

Ježíš řekl: Já jsem ta Cesta!

Jan 14,6

Ženy z doby soudců – Míkova matka

Míkova (v BK Míchova) matka měla 1100 šekelů stříbra, úplný poklad. Tento poklad dobře uschovala. Část pokladu rezervovala pro věčného Boha. Další díl pokladu chtěla investovat do modlářského obrazu kenaánského boha Baale (v BK Bále), vyřezaného ze dřeva, vyliitého stříbrem. V té době byla v Izraeli velká móda dělat takové napodobeniny, které viděli u kenaánských sousedů. Nemůže přece být na škodu pojistit se u všech bohů. A když všichni mají doma takové obrazy, nemůže to být nic špatného. Spíš to je něco vznešeného.

Ale to stříbro najednou zmizelo. A žena vysloвила kletbu nad zlodějem. Ten se začal bát, když tu kletbu slyšel. Stál totiž hned vedle! Kdyby ho tak teď potkala ta kletba ..., raději se rychle přiznal ke svému zlodějství!

Zlodějem byl samotný Míka (v BK Mícha), syn. To si oddechl! Kletba je odvrácena! A všechno je zase v pořádku. Nebo ne?

Škoda, že všechno bylo v pořádku jen zdánlivě! Jeho matka byla nadšená tím, jak je čestný. Nepotrestala ho, ani se nerozhořčila nad tím, že její syn je zloděj! Není divu, že pro něho bylo tak lehké krást! Matka byla navýsost spokojená.

A teď – dají do provozu modlu.

Jen tato modla Baale

Míkovy matky

(- byla to opravdu hloupá matka -)

se později stala léčkou pro mnoho lidí v Izraeli. Ja-

ko Míkova matka začali

věřit, že pro Boha to nic neznamena, když je jedním Bohem mezi mnoha jinými. To je špatný názor. Protože je jen jeden věčný Bůh – On sám určuje cestu, jak Ho lidé mají hledat a jak Jej mohou nalézt.

23. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 20,18-23

Tvůj Bůh bude mým Bohem.

Rút 1,16b

Ženy z doby soudců - Rút

Před mnoha lety odešla Noemi se svou rodinou do sousední moábské země. Nyní jí všichni zemřeli – její muž i synové. Noemi se chce vrátit do Betléma. Svým moábským snachám doporučila, aby se vrátily ke svým rodičům a aby se znovu vdaly. Vždyť jsou ještě tak mladé. Snacha Orpa (v Bibli kralické Orfa) poslechla její radu. Ale druhá snacha, mladá Moábka Rút (v Bibli kralické Rut) trvala na tom, že půjde s Noemi. „Tvůj Bůh bude mým Bohem,“ řekla a šla s Noemi.

Obě ženy přišly do Betléma v době, kdy začínali sklízet ječmen. Byly úplně zchudlé. Jako chudá cizinka mohla Rút paběrkovat na polích. To znamená, že mohla sbírat klasy, které žencům spadly. Bóaz (v Bibli kralické Bóz) už o Rút slyšel. Řekl jí, že ví o tom, jak se Rút stará o starou

Noemi a že to je dobře. Povzbudil ji, ať stále sbírá za jeho pracovníky. Pak se jí nic nestane. Večer Rút vyprávěla tchyni o svých zážitcích. Noemi si dělala starosti. „Ten muž je náš příbuzný,“ řekla jí. Radila jí, ať chodí jen na pole Bóaza, tam bude v bezpečí. Den co den nyní Rút sbírala za dělníky na polích pod žhnoucím sluncem.

Noemi měla myšlenku: Její muž vlastnil zemi v Betlémě. Zákon říkal, že když chce nějaký příbuzný mít tuto zemi, musí se oženit s vdovou po majiteli. Zda by to Bóaz

udělal? Ano, Bóaz by to rád učinil. Ale byl tam ještě jeden bližší příbuzný. Když se tento zřekne svého práva, všechno bude jasné. A on se ho zřekl. A tak se Bóaz mohl oženit s Rút. Noemi byla šťastná. První syn Bóaza a Rút se o mnoho let později stal dědečkem krále Davida.

24. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 20,24-28

Hospodine, ...vzdávám ti chválu za to, jak jsem úžasně stvořen – vzbuzuje to bázeň. Tvé dílo je obdivuhodné, má duše to velmi dobře ví.

Žalm 139,14

Ženy z doby soudců

Tento týden jsme mohli vidět, jak důležité jsou matky: Manóachova manželka měla důležitý úkol, vychovat Samsona pro Boha, Moábka Rút se stala prababičkou bohabojného krále Davida. A Míkova matka vehnala do bídne modloslužby nejen vlastního syna, ale i mnoho jiných lidí. Všechno, co lidé dělají, má následky – účinky. A zvláště to, co působí matky. Tip: Napiš své mamince někdy v dopise nebo jí přímo řekni, za co jsi jí zvláště vděčný / vděčná.

Vyrábíme těžitko v podobě želvy

Potřebuješ:

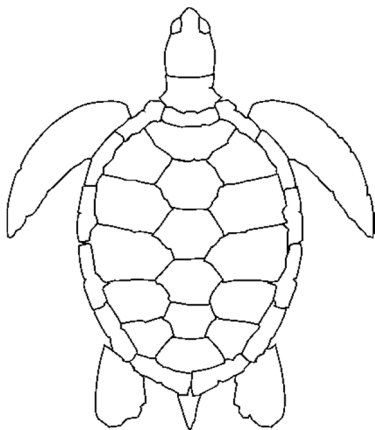
pěnovou gumu (nebo silný karton), oválný

hladký kámen, barvy, tavicí pistoli, neprůhledné nebo tónovací barvy.

Návod:

Z pěnové gumy vystřihni „základnu“ želvy. Pamatuj na čtyři želví nožičky a na hlavu želvy. Nejlepší je, když si nejdřív všechno nakreslíš. Fixou namaluj oči.

Potom pestře pokresli kámen, můžeš ho vyzdobit proužky, puntíky ..., jak chceš. Po uschnutí barev připevni kámen tavicí pistolí k pěnové gumě.

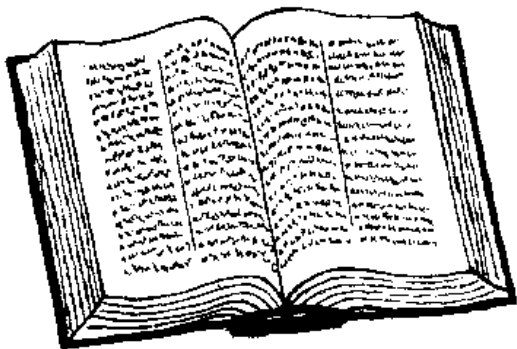
25. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 20,29-35

Oni opět zvolali: „Ukřižuj ho!“

Marek 15,13

Text z Bible: Marek 15,1-15

Blížící se slavnost Fáze a nenávisť k zajatci, který v nich vzbuzoval strach a se kterým chtěli skoncovat, to vše nutilo vůdce lidu, aby neztráceli ani vteřinu.

Po celou noc Pána Ježíše vyslyšali, hrozili Mu a uráželi Jej. Ani na minutu si nemohl odpočnout. Slunce právě vycházelo.

Nyní musel jít rychle před římský soud. Učitelé Zákona a kněží Jej přivedli ke guvernérovi Pilátovi. Ruce Pána Ježíše byly spoutány - tyto ruce, které uzdravily tolik bídy a které nikdy nedělaly nic jiného než dobré.

Zase Jej vyslyšali. Ale i tady obžalovaný Ježíš Kristus mlčel. Pilát byl udiven. Něco takového během doby své vlády ještě nikdy nezažil. V nitru byl římský guvernér přesvědčen: „Tento člověk je neviný. Budu ho muset propustit.“

Vtom uslyšel před svou soudní budovou první hlasy a volání. Pod tlakem velekněží žádal zastup lidu ve slepé pošetilosti s velkým křikem propuštění vraha Barabáše a ukřižování Ježíše Krista. Aby Pilát uklidnil dav lidu, propustil na svobodu těžkého zločince a k smrti na kříži odsoudil Toho, o jehož nevině byl přesvědčen. Byl to rozsudek, který nebyl ničím jiným než politickým rozhodnutím.

26. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 20,36-41

Jak mnohá jsou tvá díla, Hospodine! ... Hle moře, velké a širošířé – tam se toho hýbe! Bezpočet živočichů malých i velikých!

Žalm 104,24a.25

Divy v moři – Vorvaň

Obloha je šedivá a moře lehce zvířené. Přes oceán vane ledový vítr ze severoseverovýchodu.

Plují tu čtyři vorvani, asi šestnáctiletí. Největší z nich váží kolem 40 tun a je 15 metrů dlouhý. Nejsou to jediní vorvani, kteří se v tuto roční dobu stěhují. Asi 3 000 vorvaňů strávilo léto v Severním ledovém oceáně a teď táhnou na jih. Několik týdnů, často dokonce měsíců, stráví na cestě v oblastech, které jsou pak opět bohatší na ryby.

Hvězdy, poloha Slunce, větry a jiné pro lidi důležité orientační body jsou pro vorvaně bezvýznamné a oni si jich sotva všímají. Bůh, Stvořitel, je vybavil jinak, ale dokonale perfektně. Na

své 20 centimetrů tlusté kůži mají vysoce citlivé termoreceptory, které zaznamenávají, že vzduch je chladnější a že teplota vody klesá o několik stupňů.

Teď vědí, že nastala doba stěhování a že se za pět nebo šest měsíců vrátí, aby pak v září opět cestovali na jih. Tak jako po všechny roky předtím, tak jako vždycky, od té doby, co Bůh stvořil jejich zvláštnosti.

Křesťané také mohou poznat, když se „ochladilo“ při jednání s druhými: když chybějí laskavá slova, když ubývá úcta před druhými, když prostě chybí lidské „teplotu“. Křesťané však nejen mohou konstatovat, že se ochladilo, ale s Boží pomocí mohou také zvyšovat „teplotu“. Křesťané nejsou jako teploměry, které pouze ukazují teplotu, ale jako termostaty, kterými se teplota mění.

27. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 20,42-48

Kdo z nich všech neví, že toto učinila ruka Hospodina?

Jób 12,9

Divy v moři – Hlubinní potápěči

Dospělí vorvani mohou vážit až 60 tun. Maximální délka tohoto obrovského savce dosahuje 20 metrů. Jejich silné ocasní ploutve jim umožňují plout rychlostí 10 kilometrů za hodinu; v nebezpečných situacích až 30 kilometrů za hodinu. Přepočtem odpovídá jejich výkon více než 100 koňským silám.

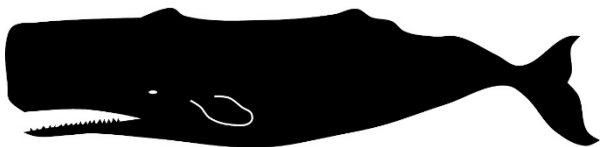
Pod vodou mohou zůstat dvě hodiny a přitom se potopit až 3 000 metrů hluboko, tak hluboko jako nejnovější ponorky. Co vorvani dělají v této hloubce? To nikdo přesně neví. Možná tam „leží“ a číhají na svou oblíbenou potravu: na obří chobotnice!

Pod vodou zůstávají nosní dírky vorvaně stále uzavřené. Tyto nosní dírky jsou jiné než u ostatních savců a člověka – nejsou spojené s dutinou

ústní. Slouží jen jako dýchací cesta k plicím. Proto může vorvaň pod vodou klidně dokořán otevřít ústa. Voda se přitom nemůže dostat do jeho plic.

Štěrbínové nosní dírky jsou obzvlášť příhodně zkonstruovány. Nalézají se na malé vyvýšenině na hlavě – tedy na nejvyšším místě těla. Velrybě tak stačí vynořit se jen málo, aby mohla dýchat.

Všechno na ní má své optimální místo a odpovídá ruce mimořádného Vynálezce a Konstruktéra.

28. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 21,1-7

S ním (Bohem) je moc a obezřetnost.

Jób 12,16a

Divy v moři – Úhoři

Dlouho byl úhoř pro vědce záhadou. Vyskytoval se v mnoha řekách, jezerech a rybnících. Vědci však nikdy a nikde nemohli objevit vajíčka nebo mláďata – až biologové objevili v Atlantickém oceánu podivné průhledné ryby, asi jen dva a půl centimetru dlouhé.

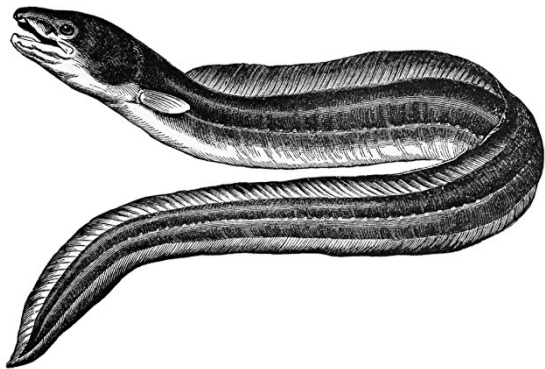
Krátce nato konstatovali, že se vyskytují všude v Atlantiku. Přitom byly tím větší, čím blíže pevniny je vědci potkali. Nakonec vědci pozorovali, jak tyto rybky plují do řek a jak dál mění svůj vzhled. Byly čím dál úhořovitější.

Dva další objevy úplně rozluštily tuto hádanku. Dospělí úhoři táhli ze všech řek a jezer na světě do Sargasového moře východně od Kuby. Tam beze stopy zmizeli. Pak se právě v Sargasovém moři vynořily nejmenší úhoří larvy. A teď už to bylo jasné: Tady nakladou úhoři krátce před

smrtí milióny vajíček.

Dříve než úhoř podnikne cestu do Sargasového moře, 5 let se živí tak tučnou stravou, že během cesty pak už nepotřebuje žádnou potravu. V Sargasovém moři se pak mladí vylíhnou z jiker (rybích vajíček). Odtud se vydávají na cestu do vod, odkud pocházejí jejich rodiče. Jejich cesta může trvat tři roky.

Všichni úhoři této země se tedy narodili v Sargasovém moři. Proč úhoři konají tuto dlouhou cestu, která trvá celé roky? Toto tajemství dosud nikdo neodhalil. Toto tajemství zná jen Bůh, Stvořitel.

29. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 21,8-14

Dáváš jim, a oni si berou, otvíráš ruku svou a sytí se dobrem.

Žalm 104,28

Divy v moři – Perfektní maskování

Úhoř během svého života víckrát změní vzhled. Larvy úhořů, které se vylíhly z vajíček, se vůbec nepodobají svým rodičům. Vypadají jako vrbový list a jsou téměř průhledné. To je perfektní maskování, protože průhledné ryby jsou – prostě průhledné. I pro své nepřátele. Tato zvířata potřebují tři roky, aby se dostala ze Sargasového moře do Evropy. Tam se pak promění ve štíhlé mladé úhoře. V tomto stádiu se jim také říká sklovití úhořici, protože jsou stále ještě průhlední.

U cíle jejich cesty, v jezerech nebo na horních tocích řek, se úhoř potopí na dno vodního toku nebo jezera a tam žije jako dravá ryba, žijící při dně. Mění své zbarvení a stává se z něho zelený

a pak žlutý úhoř. To je zase perfektní maskování, které slouží pro přežití!

Asi po 10 letech se vrací zpět do Sargasového moře. A zase mění svůj vzhled. Jeho břicho je světlé a záda tmavá. Proč tato změna? Kdyby našeho úhoře seshora pozoroval nějaký nepřítel, který by ho chtěl sníst, splývá jeho tmavý hřbet s barvou dna. A kdyby byl nepřítel v hloubce pod úhořem, zableskne se jeho světlé břicho jako světlo ve vrchních vrstvách vody. Je to opravdu dokonalé maskování pro každý úsek jeho života.

Také pro křesťana je důležité, aby se chránil před nepřáteli. Ale stálé přizpůsobování se okolí je něco, co pro učedníka Pána Ježíše nesmí připadat v úvahu. Křesťané vyznávají, kdo jsou a jsou připraveni být třeba i nápadní, i když to pro ně je trochu nepříjemné.

Na cestě do úhořího dětského pokoje v Sargasovém moři v sobě úhoř nese 100 000 vajíček. Má pro ně dost místa, protože nyní jeho zažívací orgány zakrňují! Staly se přebytečnými. Náš úhoř už nikdy nebude jíst! Až do smrti v Sargasovém moři žije ze svého tuku.

30. listopadu

Plán čtení Bible: Soudců 21,15-22

Chvalte ho (Boha) za jeho mocné činy! Chvalte ho za jeho nesmírnou velikost!

Žalm 150,2

Divy v moři – Úhoř elektrický

Nejnebezpečnější silnoproudou rybou je úhoř elektrický. V Německu se jmenuje třesoucí se úhoř. Není však ani příbuzný s pravým úhořem, ani se netřese. Spíš se budou třást lidé a zvířata, kteří nebo která se k němu dostanou hodně blízko. Napětí jeho elektrického proudu je tak vysoké, že by jím mohl krátce rozsvítit deset žárovek.

Aby tato slepá elektrická ryba našla svoji kořist, je vybavena určitým druhem radarového zařízení. Její radar je uložen v malých výstupcích na hlavě, ze kterých vysílá slabé elektrické proudové výboje. Ty se odrážejí od předmětů a jsou radarem znovu přijímány a vyhodnocovány. Když si úhoř všimne, že nablízku je kořist,

omráčí ji nebo ji zabije silným elektrickým výbojem, aby ji pak mohl sníst.

Toto smrtelné napětí vyrábí v malých svalových buňkách. V jeho těle je řazeno za sebou 100 milionů takových miniaturních elektrobaterií.

Mezitím si položíme jednu otázku k přemýšlení: Co vzniklo nejdřív? Elektrobaterie nebo úhoř elektrický? Samotná elektrobaterie by neměla smysl! Tedy – nejdřív úhoř a pak elektrobaterie? To by náš úhoř rychle vyhladověl! Zbývá jen jedno řešení: obojí současně! A k elektrobaterii patří samozřejmě také radarový systém s možnostmi vyhodnocování, elektrické vedení až do hlavy a samozřejmě také izolování. Vždyť bez izolace by elektrický úhoř zabil sám sebe. Všechno to vylučuje náhodu jako tvůrce elektrického úhoře. Bylo tu mnohem víc. Byl tu Bůh, Stvořitel!

1. prosince

Plán čtení Bible: Soudců 21,23-25

Jak mnohá jsou tvá díla, Hospodine! Všechna jsi je moudře učinil. Země je plná tvých tvorů.

Žalm 104,24

Divy v moři – Voda

Ať se jedná o vorvaně, úhoře nebo elektrického úhoře – Boží stvoření je fantastické. Všechno je perfektně učiněno. A také voda, živel, ve kterém žije bezpočet živočichů, je úžasným produktem Stvořitele Boha. Když si jen vzpomeneme na různé „anomálie“ (zvláštnosti) vody, jak tomu vědci říkají: zmrzlá voda je lehčí než voda teplá! A proto začíná tvorba ledu odshora – jinak by moře světa už dávno zamrzla odspodu a všichni vorvani by zemřeli! Tím je voda velikou výjimkou mezi tekutinami. Ale Bůh určil vodu za životní prostor nejen pro těžké velryby, ale také pro lehké živočichy, jako jsou vodoměrky.

Povrchové napětí hladiny vody zajišťuje, aby se vodoměrky mohly pohybovat po hladině.

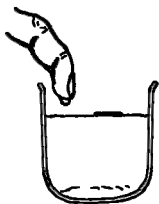
Člun bez motoru

Co budeš potřebovat:

Papír, nůžky, misku, jar.

Vystřižni z papíru člun tvaru trojúhelníku. (Samozřejmě může mít člun také jiný tvar.) Napuště do misky vodu a nech člun plout po vodě. Kápni na ukazováček malou kapku jaru. Když pak ponoříš tento ukazováček do vody za člun, člun poskočí dopředu. Teď můžeš uspořádat závody.

Co se stalo: Jar snižuje povrchové napětí hladiny vody. (Naše vodoměrka by musela při přidání většího množství jaru nevyhnutelně zahynout.) Proto je povrchové napětí za člunem menší než před člunem. Člun je proto hnán dopředu.

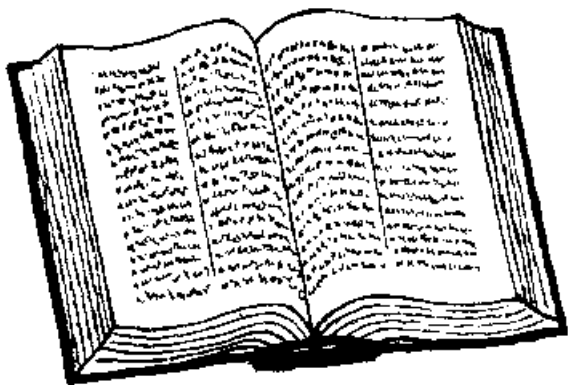
2. prosince

Plán čtení Bible: Rút 1,1-5

Byla třetí hodina, když ho ukřižovali.

Marek 15,25

Text z Bible: Marek 15,16 – 28

Pilát propustil vraha Barabáše a římským vojákům dal rozkaz, aby Ježíše zbičovali. Pak se Mu posmívali, oblékli Mu purpurově (sytě červeně) zbarvený plášť, upletli trnový věnec s dlouhými trny a nasadili Mu jej na hlavu. Bili Ho po hlavě rákosovou holí a plivali na Něho. Božímu Synu se posmívali se slovy: „Bud’ zdrav, králi Židů!“

Pán Ježíš to všechno nechal přes sebe přejít. Strpěl to beze slova, nebránil se, protože se nechtěl bránit.

Potom Jej vedli na Golgotu. Na cestě přinutili kolemjdoucího Šimona z Kyrény, aby nesl Jeho kříž. Šimon se právě vracel z pole. Neudělali to proto, že by Pán Ježíš klesl pod tíhou kříže, jak to je namalováno na mnoha obrazech, které byly vytvořeny o staletí později – tak to totiž vůbec nebylo – ale proto, že suroví vojáci chtěli, aby Jeho utrpení na kříži neskončilo příliš brzy.

Pán Ježíš se zřekl nápoje, který měl působit, aby tolik necítil bolest. Vojáci Ho ukřižovali v devět hodin ráno a pak si mezi sebou dělili Jeho šaty. Spolu s Ním byli ukřižováni dva zločinci. Jeden visel vpravo od Něho, druhý vlevo.

3. prosince

Plán čtení Bible: Rút 1,6-10

Pojďte a pohledte na Hospodinovy skutky, jakou hroznou spoušť udělal na zemi.

Žalm 46,9

Dinosauři – Datování

Tomův koníček je lov dinosaurů. I jeho tatínek má tento koníček. Tomův tatínek je paleontolog. To je něco jako lovec dinosaurů z povolání. Tom může jet tentokrát s tatínkem do Colorado. Jeho otec tam loni objevil zkamenělý otisk nohy brachiosaury. Každý takový otisk stopy je tak velký jako vana na koupání. „Můžeme tam hledat i zkamenělé dinosauří stopy?“ ptá se Tom. „Samozřejmě,“ odpoví tatínek a nastartuje džíp. „Proto tam přece jedeme. Třeba nakonec najdeme stopu zkamenělého obřího dinosaura.“

„Jak jsou vlastně staré takové zkameněliny?“ – „No, Tome, to nikdo nedokáže přesně říci. Ale když ti (zkamenělí) dinosauři během potopy

nebo krátce po ní zahynuli, pak by tyto zkameněliny byly staré asi 5 000 let.“ – „Copak to netrvá dlouho, než vznikne zkamenělina?“ zajímá se Tom. „Vlastně ne. Právě na začátku musí všechno probíhat rychle. Dinosaurus musí být dost rychle pokryt těžkou vrstvou písku nebo bahna, což se může stát jen při nějaké katastrofě. Pak se musejí minerály v bahně spojit. Z bahna se stane kámen. Po nějaké době se pak rozpustí kosti. Vzniklý prostor může být vyplněn novou usazeninou. Vznikne kamenné jádro, které obsahuje uvnitř otisk kosti, to je právě zkamenělina. Celý takový proces trvá asi 100 let. Nejedná se tu o milióny let, jak se to znovu a znovu vykládá.“ Tom přikývne. Je velmi zamýšlený.

Stopa dinosaura,
Namibie

4. prosince

Plán čtení Bible: Rút 1,11-14

Jen si všimni behemóta, kterého jsem učinil stejně jako tebe. ... Vzpřímí ocas jako cedr, šlachy jeho stehen jsou propletené.

Jób 40,15a.17

Dinosauři – Bible má pravdu

„Jsme na místě. Před námi leží mohutné vrstvy usazenin.“ Tomův otec zastavil džíp. „Nejdřív si tady postavíme stan. Pak se občerstvíme nějakým jídlem. A pak ti ukážu stopy, které jsou velké jako vana na koupání.“

„Stavění stanu je namáhavé,“ povzdechl si Tom, když se už počtvrté snažil zatlouci kolík do tvrdé země. „Tati, podívej se!“ zvolal pojednou vzrušeně. „Co to vlastně je za podivný kámen?“ Tomův tatínek zkoumavě prohlížel nález. „Vždyť – to je – to je zkamenělá část obratle dinosaura. Tady můžeš dokonce rozeznat zkostnatělé šlachy. Je to iguanodon!“ – „Zkostnatělé šlachy?“ Tom se zamračil.

Tatínek se usmál: „Zkostnatělé šlachy sloužily

k tomu, aby iguanodoni mohli nosit ocasy vzpřímené. Netahali je po zemi. Obrázky nebo modely, na kterých jsou tito dinosauři zobrazeni, jak táhnou ocas po zemi, jsou vymyšlené.“
„Ale na co měli ten tuhý ocas?“

„Asi jim sloužil při plavání. Pomocí něho se mohli ve vodě dostat kupředu,“ vysvětloval tatínek. „Bible podává zprávu o takových obrovských dinosaurech, kteří měli propletené šlachy a ocasy nosili horizontálně vzpřímené. Tato Boží stvoření Bible popisuje jako vodní živočichy nebo jako zvířata s obojživelným způsobem života. Někdy si o tom přečti v zajímavé čtyřicáté kapitole knihy Jób.“

Zkamenělá páteř dinosaura

5. prosince

Plán čtení Bible: Rút 1,15-18

Princip tvého slova je pravda.

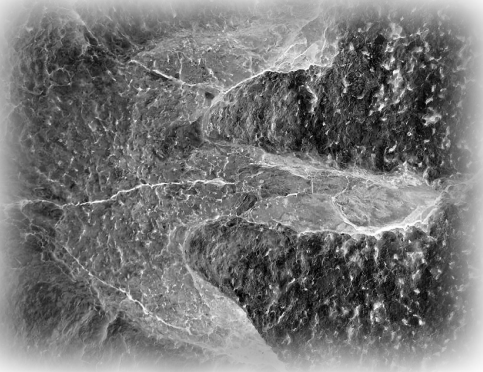
Žalm 119,160a

Dinosauři – Stopy potopy

Bylo 40°C ve stínu. Tom byl na jednu stranu pořádně unavený. Na druhou stranu objevil tolik zajímavých věcí. Takové stopy, jaké měl ten obrovský býložravec, ještě nikdy v životě neviděl. „Proč vlastně ty stopy zkameněly?“ přemýšlel nahlas. „Když chodím v písku, tak mé stopy přece také nez kamení!“ - „Máš pravdu,“ řekl na to tatínek. „Zkamenělé stopy vyprávějí o mimořádných katastrofách. Jinak to žádný vědec neumí vysvětlit. Čerstvé stopy musejí být rychle pokryty vrstvou bahna. Ta vrstva pak ztvrdla. Během doby zvětrala. A stopy se pomalu dostaly z hlubin na denní světlo. Napadá tě ještě něco?“ Tom se zamyslel. Zadíval se na stopy. Bylo jich mnoho. Tady muselo běžet celé stádo,“ řekl. Ale dál nic zvláštního nepozoroval.

„Také tato zvířata musela držet ocasy vzpřímeně. Protože nikde není stopa po tom, že by táhla ocasy po zemi. To je zase jeden důkaz, že Bible má pravdu. Když pozorně studuješ zka-meněliny a pozoruješ přírodu, konstatuješ, že Bibli nic neprotiřečí. Bible, Boží kniha, je stále pravdivá.“

Po 50 metrech zde stopy končily. Tomův tatínek vyndal dalekohled a soustředěně si prohlížel krajinu. „Třeba si všimne něčeho v zemi nebo ve skalnaté stěně, takže bychom mohli vykopávat,“ doufal Tom.

Stopa dinosaura – Colorado

6. prosince

Plán čtení Bible: Rút 1,19-22

Vody se na zemi převelice rozmáhaly.

1. Mojžíšova 7,19

Dinosauři – Hřbitov dinosaurů

„Krajinu před námi bychom si měli dobře prohlédnout. Vypadá nápadně. Třeba tam něco najdeme. Víš, Tome, při hledání zkamenělin to není vždycky stejné. Někdy paleontologové po celé měsíce prohledávají krajinu a nic nenajdou. Podruhé se jdou jenom projít a zakopnou o zkamenělou kost z dinosaura. Jako jeden můj kolega, který docela nablízku objevil hřbitov dinosaurů,“ vysvětloval tatínek. „Hřbitov?“ opakoval Tom zmateně. – „Hřbitov – nu, to je místo, kde bylo nalezeno mnoho zkamenělých zvířat. Můj přítel v jednom takovém lomu odhalil přes 4 000 kostí dinosaurů. Patřily nejméně dvaceti různým dinosaurům, kteří vážili, když ještě byli živí, mezi pěti až deseti tunami. Ostatně takové hřbitovy jsou všude na světě. V Americe, v Číně a dokonce i v Evropě. V Belgii

byl objeven hřbitov iguanodonů.“ Tom se zamyslel. Dvacet obrovských dinosaurů – bylo v jediném okamžiku zaplaveno vlnou bahna! Za tím musela být ohromná katastrofa. Není divu, že jeho tatínek nevěří v evoluci, trvající milióny let. Malými jarními záplavami by nevznikly takové hřbitovy. Tomův tatínek je přesvědčen, že touto obrovskou katastrofou byla potopa, o které podává zprávu Bible. Tom si řekl, že to je dobrý argument, aby upozornil druhé na Bibli a aby jim ukázal, že to není žádná kniha pohádek, nýbrž Boží pravdivé a dobré slovo.

7. prosince

Plán čtení Bible: Rút 2,1-7

Budoucí generaci budeme vypravovat o Hospodinových chvályhodných skutcích, o jeho síle a jeho dívech, které učinil.

Žalm 78,4

Dinosauři – Tomovo dinosauří vejce

Tom a jeho tatínek pečlivě prohledávali kame-nolom. Nápadně vypadající vrstvy horniny opatrně rozštípli geologickým kladivem. Tu a tam se ukázaly jednotlivé zkameněliny. Ale Tomův tatínek hledal dinosauří zkameněliny. Prozkoumávali vrstvu za vrstvou. V této krajině byli už dva týdny a ještě nic nenašli. Tom zklamaně kopl do malého oválného kamene a ten se kutálel ze svahu přímo k tatínkovým nohám. Tatínkovi vzalo dech to, co uviděl. Pak zajásal: „Zkamenělé dinosauří vejce!“ – „Dinosauří vejce!? Tak malé?“ zvolal Tom překvapeně a měl radost. Protože ho našel vlastně on. – „Víš, to je domeček pro embryo. Skořápka je skořápkově tenká zeď domečku. Musí být dost silná,

aby unesla váhu rodičů nebo váhu na hnízdě ležících materiálů, které to hnízdo přikrývají. Zároveň musí být dost tenká, aby se embryo mohlo samo vylíhnout. Musí být tak hustá, aby dovnitř nemohly proniknout bakterie, ani nějakí paraziti. Ale musí propouštět vodní páru a plyny. Dinosauří vejce je geniálně vyvážené. Jen Bůh to mohl všechno tak zároveň spojit ve vajíčku dinosaura,“ vysvětloval tatínek. „Než by náhodou samo od sebe vzniklo optimální vajíčko, dinosauři by vyhynuli! Vůbec by se nemohli rozmnožovat.“ Také tento bod si Tom dobře zapamatuje jako argument pro rozhovor s lidmi. Je to také jeden ze zřetelných důkazů, že Boží zpráva o stvoření je pravdivá.

8. prosince

Plán čtení Bible: Rút 2,8-13

I stalo se za sedm dnů, že vody potopy přišly na zemi.

1. Mojžíšova 7,10

Dinosauři - Jak vznikají zkameněliny

Už jsi někdy pozoroval (pozorovala), jak se na stavbě míchá beton? Nejdřív to je kašovitá směs písku, cementu a vody. Po uschnutí je cement tvrdý jako kámen. Ale zedníci nemluví o uschnutí betonu, ale o jeho vytvrdnutí nebo spojení. Voda v betonu totiž napomůže tomu, aby se minerály, které obsahuje cement, navzájem spojily. Do směsi se zapojí i písek a po krátké době vznikne tvrdá hmota.

Podobně si musíš představit vznik zkameněliny. Dinosaur byl při obrovské katastrofě potopy náhle zaživa pohřben pod bahnem nebo pískem. Přitom muselo být v pohybu nesku-tečné množství materiálu, neboť jinak by nemohl dinosaur, vážící dvacet tun, být zaživa pohřben. Potom došlo ke spojení minerálů

v usazenině a k jejich vytvrnutí. Měkké části těla zvířete se rozložily. Po nějaké době se rozpustily i kosti a vzniklý prostor mohl být vyplněn novým sedimentem (usazeninou). Vzniklo kamenné jádro, které obsahuje vnitřní otisk kosti, v jemné usazenině dokonce se všemi podrobnostmi. To, co vidíš, tedy je kámen, který má např. tvar a vzezření dinosauří kosti.

Všechny zkameněliny jsou silnými důkazy toho, že pohřbení pod nánosem proběhlo velmi rychle – v souvislosti s katastrofou. Není tu vůbec prostor pro nějaké milióny let.

Zhotovení zkameněliny

Co budeš potřebovat:

sádra, kbelík.

Postup:

Jdi v holínkách nebo bos po blátě nebo po písku. V kbelíku namíchej sádra a nalij ji do své stopy. Počkej, až sádra ztvdne. Tvůj otisk je hotový.

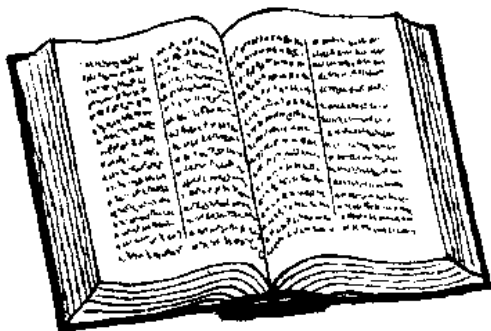
9. prosince

Plán čtení Bible: Rút 2,14-16

Kolemjdoucí ho uráželi ... a říkali: „Ó, ty, který boříš chrám a ve třech dnech ho stavíš! Sestup s kříže a zachraň se!“

Marek 15,29.30

Text z Bible: Marek 15,29-32

Je devět hodin. Pán Ježíš je ukřižován a šest hodin visí na kříži*. Těchto šest hodin se dá rozdělit na dvakrát tři hodiny: od devíti do dvanácti hodin a od dvanácti do patnácti hodin.

* Židé kamenovali, Římané křižovali těžké zločince.

První tři hodiny: od devíti do dvanácti hodin.

Co všechno se stalo v této době?

Slunce v plné síle svítilo na zem. Pilát dal napsat nápis na kříž. Vojáci si dělili šaty Pána Ježíše. Matka Pána Ježíše stála u kříže a také tam stála její sestra a Maria Magdaléna, ale i učedník Jan. Dav lidí se Pánu Ježíši posmíval.

Dokud toho ještě byli schopní, rouhali se Mu také oba zločinci nalevo a napravo od Něho, ale potom už jen jeden. Ten druhý v „poslední vteřině“, než zemřel, vyznal své hříchy. „Jeden z pověšených zločinců Ho urážel slovy: ‚Což ty nejsi Kristus? Zachraň sám sebe i nás!‘ Ale druhý ho napomínal: ‚To se ani Boha nebojíš? Vždyť jsi stejně odsouzený. A my spravedlivě, neboť dostáváme, co si zasluhujeme za své skutky, ale tento nic zlého neudělal.‘“ (Lukáš 23,39-41)

Během těchto tří hodin Pán Ježíš trpěl od lidí. Tím je ještě jednou ukázáno: Pán je dokonale poslušný a bez hříchu!

10. prosince

Plán čtení Bible: Rút 2,17-23

Kdo je jako Hospodin, náš Bůh, jenž tak vysoko trůní? Sestupuje, aby pohlédl na nebesa a na zemi.

Žalm 113,5.6

Geoffrey Burdon – Příkaz

Bylo chladné pondělní ráno v prosinci 1892 na rozlehlém ranči poblíž Billingsu v Montaně. Geoffrey Burdon byl unavený a jako rozlámaný. O víkendu ponocoval.

Bouchnutí dveří stáje ho vyburcovalo. Předák! Svými silnými nohama a kolébavým krokem se blížil ke stáním s koňmi. „Burdone! Zkontrolovat mezníky!“ poručil úsečně. – „Dnes?“ zeptal se Burdon překvapeně. – „Ano!“ – „Je nějaký důvod pro kontrolu hraničních kamenů?“ informoval se Sam Hutter, starší pracovník stáje, který poblíž kydal hnůj z některých stání. Ustaraně se podíval z okna a řekl: „Počasí není dobré.“ – „Samozřejmě je důvod!“ odvětil zlostně předák. „Já jsem to nařídil! A tam venku

může Burdon smysluplně využít svou sílu!“ Burdon pokrčil rameny. Bylo to jasné, předák se dozvěděl o hádce v salóne. Burdon si prohlížel svůj zčervenalý kotník. Bolel ho. Burdon rád dával k dispozici svou sílu při pranicích. Zlost v jeho nitru si hledala průchod ven.

K Burdonovi se přidružil Sam Hutter. „Kterého koně si vezmeš, Geoffry?“ zeptal se. – „Nevím. Možná Trevora. Sice je náladový, ale silný a v dobré formě.“ – „Vezmi si Jasmínu. Zná krajinu!“ řekl Sam. Burdon zavrtěl hlavou. Žádný kovboj, který chce něco znamenat, nejezdí na kobyle! – „Není to jedno, co si ostatní budou myslet?“ zeptal se Sam. „Za jeden den to nestihneš. Jeď nejdřív na západ a hled', abys byl večer v chatě u Creeku.“ – „No, dobrá. Ale, Same, proč tě vlastně zajímá, co se mnou bude? Nikdo jiný se o to nestará.“ – „Tam nahoře nad hvězdami je jeden Bůh, který se o tebe stará!“ – „Tomu nevěřím,“ odtušil Burdon. Ale tato věta se stala jedním z malých háčeků, které se pevně zachytily v jeho srdci.

11. prosince

Plán čtení Bible: Rút 3,1-5

Hospodin shlíží z nebe na lidské syny.

Žalm 14,2

Geoffrey Burdon – Jasmína

„Vlastně máš pravdu,“ zabručel Burdon. Osedlal Jasmínu. „Je to nejlepší kůň ve stáji.“ Sam přikývl. Ta kobyłka nebyla velká, ale houževnatá, odolná a vytrvalá, měla spolehlivou, přátelskou povahu a výborný instinkt. Burdon vyvedl kobyļu ven a do sedlových tašek urovnal jídlo a potřebné věci. „Bud' opatrný, chlapče!“ řekl Sam. „To počasí se mi vůbec nelíbí.“ Burdon pokrčil rameny. „Tak zatím.“ Sedl na koně.

Když Burdon opustil závětrí stáje, udeřil na něho ledový severák, který foukal z hor tak silně, že se v sedle nahnul. Vzduch byl plný droboučkých ledových krystalků, které píchaly jako jehličky. Burdon si stáhl klobouk do tváře a omotal si vlněný šátek kolem brady a krku.

Jasmína se jakoby zmenšila, aby větru neposkytovala tolik plochy, na kterou by mohl útočit. Země pod šedivou zimní oblohou vypadala velkolepá, ale osamělá. Osamělá, nebezpečná, někdy dokonce tak nebezpečná, že mohla přinést i smrt. Burdon od sebe zaháněl smutné myšlenky. Dosud měl vždycky štěstí! Štěstí? Nebo opravdu je Bůh v nebi, který tam nahoře bdí nad lidmi, Stvořitel, který má účast na tom, co se děje s Jeho stvořeními? Dál Burdon nepřemýšlel, protože se musel soustředit na cestu.

12. prosince

Plán čtení Bible: Rút 3,6-13

Služte Hospodinu s radostí.

Žalm 100,2

Geoffrey Burdon – Země

Bez povelu začala kobyłka ostře klusat. Cesta byla daleká, protože obrovské plochy ranče se rozprostíraly přes mnoho stovek hektarů země, přes rozlehlé pastviny se zamrzlými potoky, přes menší skupiny stromů, přes pahorky i jehličnaté lesy.

Konečně se utišil vítr a matné slunce se na chvíli objevilo mezi mraky. Burdon se v sedle narovnal. Začal mít požitek z jízdy. Malá kobyłka se pohybovala vyrovnaným pevným krokem a před ním ležela země pod nekonečným nebem. Úplně v dálce se tyčily zasněžené vrcholy hor.

Burdon se dostal k prvnímu mezníku. Sesedl a pečlivě zkontroloval značení na kameni. „No, Jasmíno, víš, až napadne sníh, stejně ten kámen úplně zapadne, ale co na tom.“ Kobyłka

mu přátelsky vydechla do obličeje teplým dechem. „Nesmyslná šikana, tak bych to řekl, ale asi jsem si nezasloužil nic jiného. A takhle to je se šéfy. Dělají si, co chtějí.“ Ale v tu chvíli mu bylo, jako by slyšel starého Sama: „Ježíš Kristus, můj Pán – On je jiný než šéfové a páni tohoto světa. Je dobrotivý a laskavý ke každému. Jemu sloužím rád, s radostí!“

13. prosince

Plán čtení Bible: Rút 3,14-18

Všechno je stvořeno skrze něho (Ježíše Krista) a pro něho. On je přede vším a všechno v něm spočívá.

Koloským 1,16b.17

Geoffrey Burdon – Výstup

Při těchto myšlenkách se Burdon napřímil v ramenu. Ne a ještě jednou ne! Dávno se odnaučil věřit tomu, že by někdo byl opravdu hodný. Druzí do něho kopou dokonce i tehdy, když už leží na zemi. Proč by Bůh měl být jiný? Proč by se o něho měl zajímat? „Na nohy se postavím sám!“ zakřičel pojednou do osamělého ticha. Jasmína polekaně poskočila dopředu. „Už je to v pořádku, děvče,“ konejšil ji Burdon, „tebe jsem nemyslel.“ Nasedl. Tělo měl chladem celé ztuhlé.

Cesta teď vedla do kopce ke skupině pahorků. Smrky se ohýbaly pod nárazy větru, který stále vál přes kopce. Ale pohled na dalekou, sněhem lehce pocukrovanou krajinu bral dech. Burdon

viděl ve sněhu stopy. Mnoho zvířat přiběhlo z hor na rovinu, protože tam bylo trochu tepleji. V dálce štěkal nějaký kojot. „Bůh se stará jako dobrotivý Stvořitel o všechny živé bytosti,“ řekl jednou venku Sam – když spolu někam šli. „Také tebe udržuje při životě, i když se o Něho nestaráš. Bez Něho by ses nemohl ani nadechnout. Bůh má však také právo na Svá stvoření. Příroda Boha poslouchá, lidé ne.“ Burdon vzdychl: Proč jen mě tyhle myšlenky nenechají na pokoji?

14. prosince

Plán čtení Bible: Rút 4,1-6

Povstaň, Hospodine! Zachraň mě, můj Bože!

Žalm 3,8

Geoffrey Burdon – Ticho

Hluboce zadumaný, pokračoval Burdon v cestě. V nějaké vzdálenosti od něho přes cestu přeběhl jelen – jinak se před ním rozprostírala tichá země do daleka a do prázdna. Najednou si sám uvědomil, jak je tu ticho. Vítr se utiřil. Vzduch byl ledový a těžký a visel jako nějaký obrovský závěs nade vším. To ticho bylo nepříjemné! Jasmína šla jen s nechutí. „Pojď, děvenko, musíme dál,“ napomínal ji Burdon. Ještě napůl zamyšlený, ani si nevšiml, jak na obzoru vystupují mraky, oblaky nebezpečně žlutavé barvy. Jasmína se kopyty vzepřela do sněhu a zdráhala se popojít dopředu, byť jen o krok. „Copak je s tebou?“ Jasmína ustrašeně zaržála. „Jasmína má výborný nos,“ tak to vždycky říkal Sam Hutter. „Když jsi na pochybách, měl bys na ni dát!“ Burdon povolil

Jasmíně otěže. „Utíkej,“ řekl. Sám tiše seděl a přepadl ho chlad. Teploměr musel za poslední minuty klesnout o několik stupňů. Najednou pochopil, co to visí ve vzduchu: vánice! Jedna z těch nebezpečných sněhových bouří, které všechno pohrbí pod obrovskými masami sněhu! Geoffrey cítil, jak se ho zmocňuje strach. „Bože, zachraň mě! Nechci ještě zemřít! Bože! Prosím Tě!“

15. prosince

Plán čtení Bible: Rút 4,7-12

Dáš snad koni udatnost, oblékneš snad hřívou jeho šíji?

Jób 39,19

Geoffrey Burdon – Vánice

Jasmína odbočila z cesty a obratně šplhala na malé návrší. Geoffrey se v sedle nahnul daleko dopředu, aby jí odlehčil. Jasmína zůstala stát před skalním výstupkem. Geoffrey s údivem objevil za ním ve skále malou dutinu. Seskočil z koně a uchýlil se do té malé jeskyně. Byl nejvyšší čas, neboť v tu chvíli vypukla bouře. Vánice a metelice se hnala přes širou zem, zaskučela meluzína a bouře před sebou hnala sních. Jasmína se skrčila a svým tělem téměř úplně zakryla vchod do malé jeskyně. Geoffrey se přitiskl těsně k ní a divil se, že Bůh dal tomuto zvířeti tak dokonalý instinkt. Bez Jasmíny by upadl do záhuby!

Ledová hora

Co budeš potřebovat:

malou dózu do mrazáku, naplněnou vodou, misku, fixu.

Postup:

Postav dózu s vodou do mrazáku, až voda zmrzne.

Nalij do misky teplou vodu a fixou označ, kam sahá hladina vody.

Vyndej z mrazáku zmrzlou vodu a opatrně polož tu kostku ledu do teplé vody. Označ nový stav hladiny vody.

Co se stane:

Když se led rozpustí, zůstane hladina vody přesto stejná.

Proč to tak je? Led má menší hustotu a vyšší objem než voda.

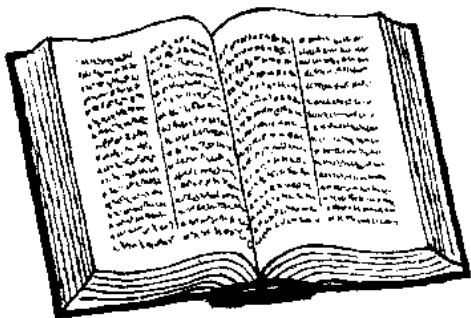
16. prosince

Plán čtení Bible: Rút 4,13-22

***O deváté hodině Ježíš zvolal silným hlasem:
„...Můj Bože, můj Bože, proč jsi mne opustil?“***

Marek 15,34

Text z Bible: Marek 15,33-41

V 9 hodin byl Pán Ježíš ukřižován. Nyní je 12 hodin* a nastávají druhé tři hodiny ukřižování.

* Dvanáct hodin dlouhý den se podle židovského kalendáře počítal od 6 do 18 hodin. A tak „třetí hodina“ odpovídá 9 hodinám, „šestá hodina“ 12 hodinám a „devátá hodina“ 15 hodinám. Naproti tomu pisatel evangelia Jan počítá den (jako my dnes) od půlnoci do půlnoci.

Druhé tři hodiny: od dvanácti do patnácti hodin.

Co všechno se událo v této době?

Slunce se zatmělo. Neboť v těchto třech hodinách opustil svatý Bůh Svého Syna Ježíše Krista, Pán Ježíš byl učiněn hříchem a byl Bohem souzen za cizí hříchy a za cizí viny. I za tvé? Ano! – pokud Pánu Ježíši vyznáš své hříchy, uvěříš v Jeho dílo a svým životem se obrátíš úplně k Bohu. Pak zemřel Pán Ježíš tam na kříži Golgoty naprosto osobně za tebe.

Během těch druhých tří hodin trpěl Pán Ježíš pod Boží rukou. Byl učiněn hříchem pro ty, kteří poznali: Kvůli svým hříchům jsem věčně ztracen – odloučen od Boha. Za to jsem si zasloužil smrt! Pán Ježíš v těchto hodinách zaplatil za mé hříchy.

17. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 1,1-8

Bůh je láska.

1. list Janův 4,16

Geoffrey Burdon – Vydán napospas

Geoffrey se krčil v úzké jeskyni pod převislou skálou, přitisknutý těsně ke svému koni, zatímco venku zuřila strašná sněhová a ledová bouře, která se metla přes celou zem. Masy sněhu padaly na zem, jako by se otevřely všechny nebeské zámky. „Bílá stěna“ byla tak hustá, že se ztrácelo dokonce i nejbližší okolí jeskyně. Jeho úkryt byl umístěn na severní straně a poskytoval trochu ochrany před nečasem, přesto se Geoffrey cítil vydán napospas jako ještě nikdy ve svém životě – ačkoliv už z dřívějška znal chvíle, kdy si připadal bezbranný.

Geoffrey myslel na svého otce, přísného muže, který vyžadoval od své rodiny slepou poslušnost. Neměl pochopení pro zlobení svých dětí. Maminka sice zkoušela zastat se jich, ale i ona

se bála přísného otce. A Geoffrey si představoval Boha jako svého vlastního otce, který neměl žádné ohledy, byl bez hřejivého tepla, bez pochopení, bez soucitu. Představoval si Jež jako Boha, kterého raději nechce o nic prosit a se kterým by také raději nechtěl nic mít.

A co když si Jež nakonec představuje špatně? Sam Hutter, jeho přátelský spolupracovník, říkal: Bůh je láska!

18. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 1,9-15

Proměnil bouři v utišení, vlnobití utichlo.

Žalm 107,29

Geoffrey Burdon - Minulost

Sněhová bouře stále ještě zuří s nezmenšenou silou. Geoffrey ví, že taková vánice často trvá více hodin. Je tak lezavá zima, že ho chladem zebou a bolí ruce i v teplých rukavicích. Přežije tu bouři? A co když ne? Trápí ho obrázky z vlastního života, které mu tvrdošijně znovu a znovu přicházejí na mysl.

Geoffrey brzy odešel z domu, pryč z úzkého prostoru amerického maloměsta a z přísného, neradostného rodičovského domu. Přijal práci u ovdovělého farmáře, který své strasti a osamělost pravidelně utápěl v alkoholu. Při práci s hovězím dobyt看kem musel mít Geoffrey čistou hlavu, ale o víkendu šli kovbojové pít do města. Často se ráno probudil na ulici a nevěděl už nic o předešlém večeru. Rychleji a rychleji se otáčela spirála jeho života – směrem dolů. Stále

častěji se zaplétal do rvaček. Ovládly ho prchlivost a bezuzdnost.

Jasmína zvedla hlavu a na chvíli se zadívala do bouře. Ubohá kobylka! Tolik toho už pro Geoffreye udělala! Zdalipak to přečká? Nebo jsou to pro oba poslední hodiny v jejich životě – tady venku ve sněhu? Myšlenky se mu zmátly. Ne, nesmím usnout! „Ježíši, zachraň mě! Maminka jednou četla, že jsi utišil bouři na jezeře. Dej, aby skončila i tato bouře zde, pak v Tebe chci věřit!“

19. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 1,16-21

Učiňte tedy pokání a obraťte se, aby byly vymazány vaše hříchy.

Skutky 3,19

Geoffrey Burdon – Vzpomínky

Geoffrey naslouchá vlastním slovům. Opravdu slíbil Ježíši, že v Něho uvěří? Ale k tomu asi nedojde. Geoffrey schoval obličej do Jasmíniny srsti. Bylo tuze zima.

Vzpomínky před jeho vnitřním zrakem byly teď příjemnější. Viděl maminku, jak před Vánocemi pekla cukroví, pletla punčochy a zhotovovala malé dárky pro rodinu. Místnost byla plná teplého světla. Jeho sestra hrála na harmonium. Měl rád barvu jejího hřejivého, krásného hlasu. Lena měla dětskou víru jejich babičky, která se nedala ovlivnit přísností otce. Podrobila se, neposkytla jeho hněvu žádnou plochu, na kterou by mohl zaútočit. Nebyla rebel jako Geoffrey. Najednou mu bylo, jako by slyšel babiččin hlas: „Geoffreyi, musíš ovládnout hněv a nenávisť ve

svém nitru, jinak ovládnou ony tebe! Musíš je přinést pod kříž, pod kříž Pána Ježíše, aby tě od nich osvobodil. Čiň pokání!“ Kdyby jen tehdy poslechl! Všechno by bylo jiné. Teď je příliš pozdě. Umře tady venku. Kdysi slyšel, že lidé mají před zmrznutím překrásné pokojné sny, dříve než usnou. Ale Geoffreye opět trápí obrazy z jeho zpackaného života a jeho vina.

20. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 1,22-27

Tento chudý volal, a Hospodin ho vyslyšel. Zachránil ho ze všech jeho soužení.

Žalm 34,7

Geoffrey Burdon – Ve spánku

Geoffrey se probрал z hlubokého bezvědomí. Údy měl úplně ztuhlé. Kolem něho bylo ticho. Přešla už bouře? S nadlidským úsilím otevřel oči. Víčka měl těžká, jako by byla z olova. Opravdu. Geoffrey uviděl otvorem, kterým se vycházelo z jeskyně, jasné nebe. Jak asi je Jasmíně? Její tělo je chladné. Ještě žije a s velkým úsilím se pokouší přesunout se na stranu, když se Burdon se sténáním postavil a vypotácel se z jeskyně. Krajina vypadá klidně, jenom je pokrytá obrovskými závěsemi sněhu, které svědčí o prožité hrůze. Geoffrey si s překvapením protřel oči. Tam vepředu se k nim blíží dva muži na koních. Geoffrey chce mávat a volat, ale hlasivky ho neposlouchají. Avšak oba muži jedou k němu. Je zachráněn. ZACHRÁNĚN!

Klesá na kolena a modlí se:

„Bože, Ty jsi mě zachránil před bouří! Zachránil jsi můj život, který jsem zpackal. Vezmi jej, Pane, a něco z něho učiň! Můj život má navždy patřit Tobě!“

Teď k němu oba muži došli. Geoffrey poznal Sama Huttera a – předáka. Oba spěšně seskočili ze sedel. „Je mně to líto, chlapče,“ řekl předák. „Chtěl jsem ti dát lekci, ale zahubit jsem tě nechtěl.“ Geoffrey na to přikývl. „Já jsem v pořádku, podívejte se, prosím na Jasmínu!“

21. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 2,1-7

Ó jak jsi pomohl bezmocnému, zachránil jsi vysílenou paži.

Jób 26,2

Geoffrey Burdon – Záchrana

Starý Sam pomohl Geoffreyovi vstát a nalil mu trochu ostře páchnoucího bylinného nápoje. Tělem se mu rozlilo teplo. „Bůh vás poslal včas,“ řekl. „Já jsem se tolik modlil!“

Předák se zatím staral o Geoffreyovu kobytku. „Je silně podchlazená. Má selhání krevního oběhu, možná také omrzliny. Nenechával bych ji trpět. Škoda jí!“ Jedním skokem byl Geoffrey u svého koně. „To věrné zvíře! Ona ... ona mě chránila před bouří a hroznou zimou, místo aby si hledala pro sebe úkryt. Copak ... copak není naděje?“ Předák smutně zavrtěl hlavou. „Zkus jí nalít trochu toho bylinného nápoje,“ řekl Sam a sáhl po láhvi. „Pokud se postaví na nohy, můžeme to zkusit.“ Geoffrey ho poslechl. Dřep si vedle krásné malé kobytky a opatrně vzal na

klín její hlavu. Jasmína mdle otevřela oči. „Prosím, musíš to dokázat,“ prosil ji Geoffrey a dal jí opatrně napít toho bylinkového elixíru. Jasmína poslušně polkla a začala kašlat. Maličko pozvedla hlavu. Její dech už nebyl tak slabý. „Co je to za nápoj?“ ptal se dobromyslně předák. „Recept pochází od jednoho indiána z kmene Cheyennů,“ vysvětloval Sam. „Dej jí vypít celou láhev!“

22. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 2,8-13

On (Bůh) nás vysvobodil z moci temnoty a přenesl do království Syna své lásky.

Koloským 1,13

Geoffrey Burdon – Dobrý konec

S námahou, s nekonečnou námahou se kobyłka postavila. S třesoucíma se nohama Jasmína vrávorala dopředu. „To je neuvěřitelné!“ divil se předák. „Můžeš si vzít mého koně, Burdone. Já povedu Jasmínu domů na ohlávce.“ – „Ale ...“ – „Žádné výmluvy!“ Geoffrey rád poslechl. Cítil se velmi ochablý. Ruce a nohy ho hrozně bolely. Ale byl zachráněn!

„Bůh mě zachránil,“ řekl později Samovi. „Byl to Bůh, který vložil do toho zvířete tolik chytrosti a věrnosti, takže jsem byl zachráněn před smrtí zmrznutím. Ale Bůh mě prostřednictvím Svého Syna Ježíše Krista zachránil také z moci temnoty. Nyní znám Jeho lásku!“

Hádanka složená ze slabik

Lidé, kteří děkovali Bohu

V následujících místech z Bible je řeč o lidech, kteří chválili Boha a děkovali Mu. Najdeš jejich jména ve směsici slabik?

Lukáš 2,36-38

Skutky apoštolské 28,15

Lukáš 17,15.16

1. Paralipomenon 23,27-30

Daniel 6,11

ho
sy ni
no Pa vé
vel Sa
na Lé
vi An
ma
Da řan el

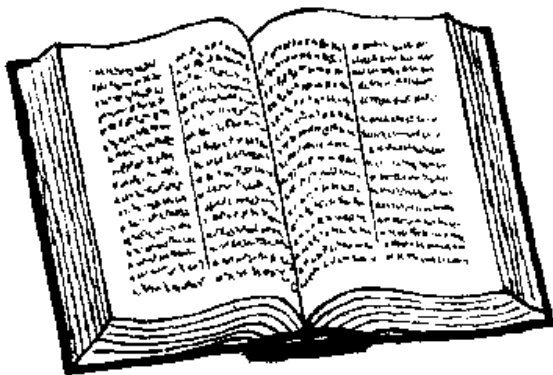
23. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 2,14-19

Byl vzkříšen z mrtvých, není tu. Hle, místo, kam ho položili.

Marek 16,6b

Text z Bible: Marek 15,42-16,8

Večer toho pátku šel k Pilátovi Josef z Arimatie a prosil o Ježíšovo tělo. Později přišel ještě Nikodém. Společně Jej položili do nově vytesaného hrobu ve skále a před vchod přivalili těžký kámen.

Pak nastala sobota. Podle sobotního přikázání všichni odpočívali. Podle našeho počítání času nastala sobota v 18 hodin v pátek a skončila v 18 hodin v sobotu. Po uplynutí soboty nakoupily některé ženy vonné látky (silně vonící koření, oleje, pryskyřice), aby Pána Ježíše pomazaly. Některé ženy (pravděpodobně jen Marie Magdalská a druhá Marie) přišly, aby se podívaly na hrob. Nedělaly nic jiného, jen se ujistily pohledem, že je všechno v pořádku. Hrob našly uzavřený kamenem.

Věděl/a jsi to? Takový kulatý kámen, který uzavírá vchod do skalního hrobu, váží kolem 1500 až 2000 kilogramů. Bylo potřeba nejméně 20 silných mužů, aby ho odvalili z prohlubně. To věděly i tyto ženy, které v neděli ráno spěchaly k hrobu.

24. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 2,20-26

Dáváš mi poznat stezku života, hojnost radosti je tvá přítomnost.

Žalm 16,11

Rafiho sen

Holými větvemi stromů se prohání ledový vítr. Teploměr ukazuje -10°C. Na obloze visí těžké a šedivé mraky. Sníh zmrzl a proměnil se v křupavou vrstvu.

Rafi si toho ale vůbec nevšimá. Rafi se vlastně jmenuje Rafael a právě mu bylo 15 let. Sedí před malířským stojanem, který mu dala teta Luisa k narozeninám. Olejové barvy si koupil sám – červenou, modrou, žlutou, bílou. Paletu na míchání barev a štětec dostal také od tetičky Luisy. Míchání barev mu trvalo víc než hodinu, ale Rafi je s výsledkem docela spokojen. Rafi maluje večerní oblohu nad zasněženou rovínou, tak jak ji viděl minulou zimu u moře. Když Rafi zavře oči, zdá se mu, jako by ještě slyšel

šumění vln a jako by cítil ledový vítr. Tuto náladu by rád vmaloval do obrazu.

„Kde jsi?“ Rafiho sestra Lenka se vřítla jako vždy do jeho pokoje, aniž by zaklepala. „Za chvíli nám přece začíná biblická hodina.“ Lenka se náhle zastavila před stojanem a zadívala se na vznikající obraz. „To už je tolik hodin?“ zeptal se Rafi překvapeně. Zdálo se mu, jako by se probudil ze sna. „Už bylo sedm,“ tiše odpověděla Lenka a pořád ještě obdivovala Rafiho obraz. Obraz na ni udělal silný dojem. „To – to je nádhera!“ řekla. „Maloval jsi to úplně sám?“ – „Co? Ano. Ze vzpomínek a z fotek.“

25. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 3,1-12

Neboť jste zachráněni milostí skrze víru; ... ne na základě skutků, aby se nikdo nechlubil.

Efeským 2,8.9

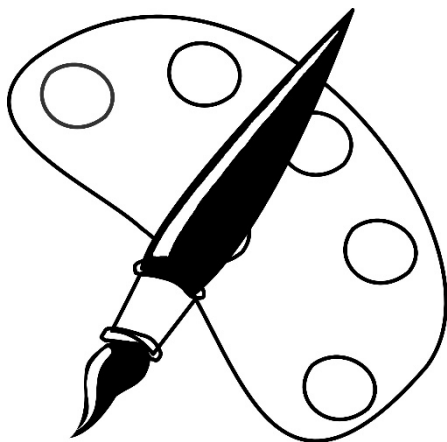
Rafiho sen

„Zase jsi celý večer maloval?“ ptal se Rafiho tatínek, když společně jeli na biblickou hodinu. – „Domácí úkoly jsem měl hotové,“ odpověděl Rafi. – „Nepíšete zítra nějakou písemku?“ – „Píšeme test z anglických slovíček. Slovíčka umím.“

Tatínek už nic neříkal, ale na čele se mu objevila malá vráska. Rafi se dívá na sestru, jako by u ní hledal pomoc. – „Daruješ mně ten obraz?“ Rafi se usmívá. „Ano, možná ti ho dám k narozeninám.“ – „Opravdu?“ Lenčin obličej se rozzářil. A Rafi se hned cítil mnohem lépe.

Přesto se při biblické hodině nejdřív vůbec nemohl soustředit. Chodí do posledního ročníku základní školy. Pak musí jít na nějakou střední

školu nebo do učení. Možná na obchodní akademii. V každém případě si má vybrat nějaké povolání, ve kterém by se nějak uplatnil. Obchodní akademie? Rafi nemá vztah k číslům. S velkou pílí a námahou zatím zvládal matematiku na slabší trojku. Musel se ale mnohem víc učit na slabou trojku z matematiky než na jedničku z češtiny, z výtvarné výchovy a z hudební výchovy.

26. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 3,13-18

Cokoli děláte, dělejte z duše, jako Pánu, a ne lidem.

Koloským 3,23

Rafiho sen

Rafi byl na večerní biblické hodině spolu se svou sestrou a s rodiči. Bylo toho tolik, na co musel myslet. Na plány ohledně povolání, jaké pro něho mají rodiče, na vlastní sny... Najednou se Rafi vytrhl ze svých myšlenek. Co to strýček Gustav právě říkal? Byla řeč o „darech“. „Bůh nám dal dary,“ opakoval ještě jednou strýček. „K nim patří náš čas, naše nadání, schopnost nadchnout se pro nějakou věc a ještě mnoho jiného. Pán by si přál, abychom to všechno používali pro Něho.“ Rafi se zhluboka nadechl. Pak se podíval na Lenku. Ta vždycky dost přesně ví, co se v něm odehrává. Usmála se na něho a zvedla palec. Také Rafi se na ni usmál. O dva večery později si dodal odvahy. Vzal hotovou olejomalbu a tiše vstoupil do tatínkovy

pracovny. Aniž by něco řekl, postavil obraz před tatínka na psací stůl. Tatínek se zadíval na obraz a mlčky si ho prohlížel. Pak se podíval na syna. „Nechtěl bych jít na obchodní akademii,“ vyhrkl Rafi. „Raději bych se vyučil v nějakém uměleckém oboru. Nebo ještě raději bych šel na gymnázium a maturoval bych tam z hudební nebo výtvarné výchovy a pak bych šel studovat.“ Tatínek stále ještě mlčel.

27. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 4,1-10

Ne nás, Hospodine, ne nás, ale své jméno učiň slavným.

Žalm 115,1

Rafiho sen

Rafi si dodal odvahy, aby tatínkovi konečně řekl, že by nejraději studoval umění.

Tatínek i syn potom dlouho mlčeli. „Máš umělecké nadání, o tom nemám pochyby,“ řekl pan Nový. Téměř láskyplně si prohlížel obraz svého syna. „Ale chtěl bych, abys sám sobě odpověděl na dvě otázky. První otázka je docela praktická: Jak si chceš vydělávat peníze? Když někdo je umělcem, a to ne zrovna slavným, je to dost bídne placeno.“ Rafi sklopil hlavu. „Já vím.“ – „Druhá otázka je, myslím, ještě důležitější. Proč se chceš stát umělcem? Abys byl sám velký? Chceš být středem pozornosti, Rafael, umělec, někdo zvláštní?“ Rafi sebou trhl. „Neříkám, že to tak je,“ pokračoval tatínek. „Ale přezkoušej se sám!“

V noci Rafi dlouho nemohl usnout. Tatínkova slova se mu usadila v srdci jako nějaké ostny. Nakonec vyskočil z postele. Složil stojan a postavil ho vedle skříně. Pak sklidil ze stolu tužky, skicák a barvy.

Znovu si lehl a pod peřinou se modlil: „Je to pravda, že chci malovat jen proto, aby mne druzí obdivovali? Prosím, ukaž mně, co mám dělat. Prosím, Pane!“ Teprve k ránu usnul Rafi neklidným spánkem.

28. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 4,11-17

Ježíš si je zavolal a řekl: „Nechte děti přicházet ke mně a nebraňte jim, neboť takovým patří Boží království.“

Lukáš 18,16

Rafiho sen

Míjely dny. Rafi ani jednou nemaloval. Místo toho odpoledne seděl v pokojíčku a učil se matematiku. V sobotu šli s Lenkou bruslit na městský rybník, na kterém už byl silný led. Pobyt venku mu opravdu dělal dobře. Lenka se na něho ze strany podívala. „Tlačí na tebe nějak tatínek?“ ptala se. – „Ne, dal mně jenom pár dobrých otázek, na které si musím odpovědět.“ – „Aha,“ řekla Lenka a dál se už neptala. Rafi ji zvedl do výšky a vykroužil s ní malou piruetu. Jeho malá sestra je přece neuvěřitelně bystrá. Několik lidí zatleskalo.

Když Rafi a Lenka právě chtěli jít z rybníka domů, přicházela proti nim skupina dětí, do-

provázená dvěma staršími osobami. Byly to autistické* děti. S jejich opatrovnicí se Rafi už kdysi dřív bavil. „To je opravdu pěkné, že s těmi dětmi chodíte bruslit,“ řekl jí přátelsky. „Ano, odpověděla mu mladá žena s úsměvem. „To všechno patří k léčbě, sport, hudba, umělecká tvořivost, pohyb ve skupině. Vším tím se pokoušíme pomoci dětem z jejich světa, aby se otevřely světu kolem nich.“ Rafi poslouchá. „Mluvila jste také o umělecké tvořivosti?“ – „Ano, děti se učí pod odborným vedením používat štětec nebo pastelky a pomocí toho být sdílní. To je důležitá věc.“ – „Myslím, že to je moc pěkné zaměstnání, pracovat s dětmi, které mají nějaká zdravotní omezení,“ poznamenal Rafi.

* autismus: chorobné soustředění se na sebe a na vlastní svět, uzavírání se vůči vnějším vlivům.

29. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 5,1-6

Všechno však zkoušejte; co je dobré, to pevně držte.

1. Tesalonickým 5,21

Rafiho sen

Večer byl Rafi velmi tichý, ale jeho obličej vypadal šťastně. Lenka se na něj z boku s úsměvem dívala. Po večeři řekl Rafi tatínkovi: „Tvoje upozornění pro mě bylo velmi důležité. Chtěl bych ve svém povolání pracovat tak, aby se to líbilo Bohu. Chtěl bych pracovat pro Něho.“ Tatínek přikývl. „Je to ale tak, že mám spíš nadání pro umění než pro matematiku,“ pokračoval Rafi. „To nadání bych chtěl rozvíjet. Je tolik možností, například bych mohl být terapeutem pro postižené děti. Nebo učitelem výtvarné výchovy. Nebo ilustrátorem pěkných a hodnotných knížek.“ Pan Nový vypadal velice zamyšleně. „Tvé plány znějí velmi rozumně, Rafi,“ řekl pan Nový. „Pokud to je tvé přesvědčení,

pak se vzdělávej tímto směrem v umění,“ doplnil Rafiho tatínek.

Lovíme kostku ledu

Co budeš potřebovat:

skleničku na pití, kostku ledu, provázek, sůl (kuchyňskou).

Vlož do skleničky kostku ledu. Na led nasypej trošku soli (– stačí několik zrníček). Tam, kde se led začíná rozpouštět, podrž konec provázku. Zakrátko roztáté místo opět zmrzne a provázek pevně drží – led visí na udici!

Vysvětlení:

Přidáním soli se led rozpouští, protože se snižuje bod tuhnutí. Ale čím víc se sůl rozpouští do ledu, tím nižší je koncentrace soli. Nakonec už to malé množství soli nestačí udržet vodu v kapalném skupenství a ona opět zmrzne.

30. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 5,7-11

Kdo uvěří a bude pokřtěn, bude zachráněn.

Kdo neuvěří, bude odsouzen.

Marek 16,16

Text z Bible: Marek 16,9-20

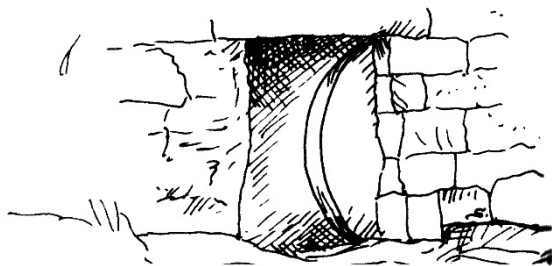
Hrob je prázdný! Jak nesmírně mocná skutečnost to je: Ježíš Kristus žije! Pán Ježíš nemůže zůstat ve smrti, neboť On je Bůh, ten Živý, který má život v sobě samém. Smrt Ho nemůže pevně držet. Učedníci tomu nejdřív nemohli věřit.

Ale On potom potkal mnoho věřících.

1. Nejdřív Marii Magdalskou (Marek 16,9; Jan 20,11-16), potom
2. ženy, které šly k hrobu (Matouš 28,8-10),
3. později toho dne Petra (Lukáš 24,34; 1. Korintským 15,5),
4. dva učedníky na cestě do Emaus (Lukáš 24,13-33),
5. učedníky kromě Tomáše v Jeruzalémě (Jan 20,19-24).

Pán Ježíš žil na zemi ještě čtyřicet dní. Potom byl vzat z Olivetské hory vzhůru do nebe a posadil se po Boží pravici.

Dokonal své těžké dílo. Bůh byl oslaven skrze Svého Syna, a hříšní lidé nyní mohou přicházet k Bohu a obdržet odpuštění hříchů, když vyznají své hříchy.

31. prosince

Plán čtení Bible: List Jakubův 5,12-20

V ruce Hospodina je duše všeho živého a duch veškerého lidského těla.

Jób 12,10

Tuleni za ledové zimy

Společným poznávacím znakem všech tuleňů je proudu přizpůsobený tvar těla se čtyřmi ploutvemi. Pod hustou, vodu odpuzující kožeshinou mají tuleni tukovou vrstvu, která je několik centimetrů silná. Proč ji mají? - Samozřejmě, tuk je velmi špatný vodič tepla. Aby se tělo tuleňů při námaze nepřehřálo, procházejí tukovou vrstvou velké tepny, a tak je teplo odváděno pryč pomocí krve. Pokud se tuleň nepotápí, chrání ho před ztrátou tepla srst s uloženým vzduchem. Avšak při potápění vytlačuje tlak vody vzduch ze srsti a ta ztrácí svůj izolační účinek. Pak je tu ale tuková vrstva, která se stará o tepelnou ochranu.

Tuleni jsou výkonní potápěči, perfektně stvoření pro život pod vodou. Jejich potopení se

může trvat 40 minut, někdy dokonce až hodinu. Zadržet dech na 60 minut, to by vlastně byla pro každého savce nemožná věc. Ale ještě se přitom aktivně potápět a hnát se za kořistí, to je už senzační výkon. Jak je vůbec možné, že tuleň jako savec - tedy živočich dýchající plíci - může pod vodou ještě chytat kořist? Při potápění se náhle uzavřou jeho nosní dírky. Měkké patro a jazyk uzavřou jeho hrtan a jícen. Proto mohou tato zvířata pod vodou otvírat ústa, aniž by se jim dostala voda do plic.

Zkonstruovat něco takového, to byla pro Boha pouhá maličkost. Celé Jeho nepopsatelně veliké stvoření totiž trvalo jen šest dní. Potom bylo všechno hotové. Ale Bůh udělal ještě něco mnohem většího. Nechal Svého Syna Ježíše Krista, aby se stal člověkem, aby mohl jako člověk zemřít na kříži na Golgotě – za hříchy provinilých lidí. Proto může Bůh odpouštět hříchy.

Řešení hádanek a úkolů

14. ledna:

vyznávat hříchy

28. ledna:

Tři hledaná čísla jsou 1,2,3; protože $1+2+3=6$ a $1\cdot 2\cdot 3=6$

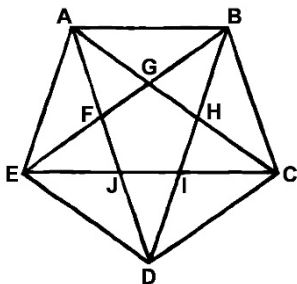
18. února:

Neste břemena jedni druhých. Galatským 6,2

17. března:

No ovšem, je to hruška. Visí nad silným kmenem. Nebylo to těžké, vid'?

7. dubna:

Trojúhelníků je 35.

ABC	ADE	BCH	CDJ
ABD	ADH	BCI	CEG
ABE	AEF	BDE	CHI
ABF	AEG	BDF	DEF
ABG	AEJ	BEI	DEI
ABH	AFG	BGH	DEJ
ACD	BCD	CDE	DIJ
ACE	BCE	CDH	EFJ
ACJ	BCG	CDI	

21. dubna:

Číslo v prostřední řadě se vždycky rovná polovině součtu obou čísel nad ním plus jedna. Hledané číslo je 15.

28. dubna:

Odshora zleva doprava a dolů: fazole, rebarbora, salát, slunečnice, rajčata, šroubky (k setí se moc nehodí), mrkev, tulipány.

12. května:

Ráchel, Lea, Abígajil, Ester, Rebeka, Marta, Rut; Rodé, Alžběta, Marie.

19. května:

David, Daniel, Josef, Samuel, Jan, Timoteus, Mojžíš, Jóšijáš, Izák, Marek.

7. července:

Petr má dvě nohy, krávy jich mají celkem osm, telátka také osm, kůň čtyři, kočka s koťaty dvanáct, pavouk osm, škvor šest a moucha také šest. Celkem chodí po stáji 54 nohou.

18. srpna:

1. Holubice, 2. orel, 3. křepelky, 4. čáp, 5. sova, 6. havrani.

1. září:

T N E T S O N R Ě V H Í
R L E D E J M E R M N A
P R N O U S L Á A Á V M
Ě U , N A V Z Á D J T Í
L Á S K A E M Á O S S R
I E N E P R L O S V O N
V O K U J V M E T A V O
O J E P O K O J D N A S
S I D E R U H Ý M N K T
T E B Z Á V I Ď M E S .
G E A L A T S K Ý M A 5
S , A T O R B O D 2 L 6

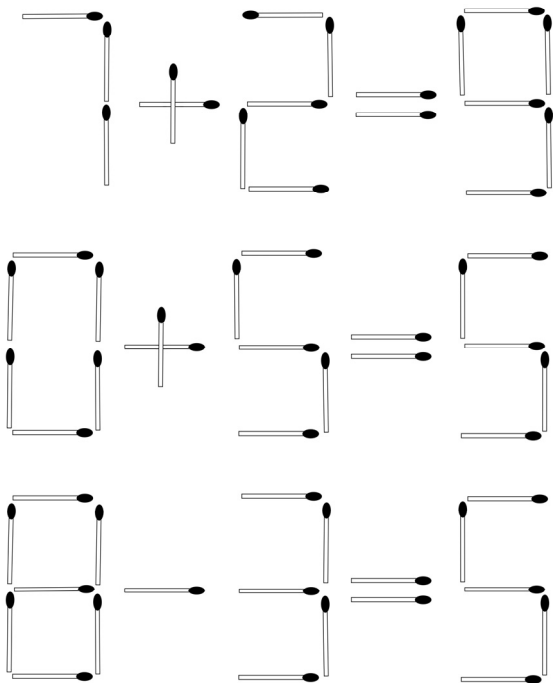
15. září:

Bylo to 254 korun.

22. září:

Vznikl obrázek krátkého římského meče.

29. září:

6. října:

stan, dům, věž, palác, pevnost, jeskyně, útulek,
zeď, hrad

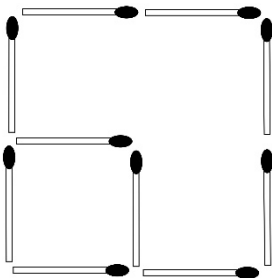
13. října:

Neste břemena jedni druhých. Galatským 6,2

3. listopadu:

Jméno města: Nazaret.

10. listopadu:

22. prosince:

Samařan, Anna, Pavel, Daniel, synové Léviho.